ਅਸਲੀ ਤੇ ਹੀਰ ਰਾਂਝਾ ਨਵਾਂ ਕਿੱਸਾ

— ਕ੍ਰਿਤ ਕਵੀ —

ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਵੀਸ਼ਰ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—

ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿੱਸਾ ਹੀਰ ਰਾਂਝਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕਵਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ

ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ਸਿਮਰ ਕੇ ਨਾਸੇ ਸਕਲ ਕਲੇਸ਼ ॥
ਤਨਕ ਮਨੋਰਥ ਕਾਰਨੇ ਅਰਜ਼ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸ਼ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ
॥ ਕਿੱਸਾ ਕਹੂੰ ਅਬ ਹੀਰ ਕਾ ਜੋ ਗੁਜ਼ਰਾ ਥਾ ਹਾਲ ॥ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਦੋਸਤਾਂ ਕਹਾ ਮੌਜ ਦੇ ਨਾਲ ॥ ੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਹਾਨ ਮੇਂ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਦੇਤਾ ਹੈ ਰਿਜ਼ਕ
ਜੋ ਤਮਾਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੋ ॥ ਮੋਰ ਤੇ ਚਕੋਰ ਢੋਰ ਗਾਊਂਦੇ ਜਨੌਰ
ਸਭ ਸਾਧ ਸੰਤ ਧਿਆਉਂਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੋ ਬੇਅੰਤ ਕੋ ॥ ਪਾਉਂਦਾ
ਮੁਰਾਦ ਸੋਈ ਜੋਈ ਚਿੱਤ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਐਸਾ ਰੱਬ ਸੱਚਾ ਸੋ
ਪੁਚਾਂਵਦਾ ਅਨੰਤ ਕੋ ॥ ਕਿੱਸਾ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਕਾ ਬਨਾਊਂ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਜੱਗ ਮੇਂ ਸੁਣਾਊਂ ਸਿਮਰ ਸੱਚੇ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ॥ ੩ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੀਆਂ ਫ਼ਜ਼ਲਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦਿਖਾਯਾ ਇਲਮ ਫ਼ਾਰਸੀ
ਦਾ ਵਾਰੇਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹੋਰ ਤੌਰ ਬਨਤ ਬਨਾਯਾ ਹੈ ॥ ਰੋਸ਼ਨ ਨੇ
ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਥੋੜੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਬ[illegible]ਲ ਨੇ ਚਮਤਕਾਰ
ਖੂਬ ਚਮਕਾਯਾ ਹੈ ॥ ਅੱਵਲ ਬਨਾਈ ਹੀਰ ਜੱਗ ਮੀਰੇਂ
ਮੁਕਬਲ ਨੇ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਭੋਗ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸੇਤੀ ਪਾਯਾ ਹੈ ॥ ਥੋੜੀ
ਖ਼ਾਸ ਮਾਲ ਵੇਦੀ ਪਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਇਲਮਾਂ ਬੇਇਲਮਾਂ ਨੂੰ
ਖੂਬ ਚਮਕਾਯਾ ਹੈ ॥੪ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਿਚ ਮੌਜੂ

ਰਾ 7

ਖ਼ਸ਼ਾਲ ਵੱਸਦਾ ॥

ਚੌਧਰੀ ਵਿਲਾਇਤਾਂ ਦਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਪੰਜਾਬ ਇਤਾਂ ਮੇਂ ਕੋੜਮੇ ਤਮਾਮ
ਨੂੰ ਸਲਾਹਾਂ ਨਿੱਤ ਦੱਸਦਾ॥ ਛੋਟਾ ਪੁੱਤ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਲਾਡਲਾ
ਜਹਾਨ ਵਿਚੋਂ ਮੁੱਖ ਜਦੋਂ ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਨੱਸਦਾ॥ ਸੁੰਦਰ
ਸਰੂਪ ਧੀਦੋ ਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੇਖੀਏ ਜੇ ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਪਰਾਨ
ਜਾਵੇ ਖੱਸਦਾ॥੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਲਾਡਲਾ ਅਨੋਖਾ ਘਰ
ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਜੰਮਿਆਂ ਸੀ ਸੋਈ ਮੀਏਂ ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਲਾਡ ਨਾਲ
ਪਾਲਿਆ॥ ਸਾਡਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਲੱਖ ਵਾਰ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵੇ
ਗੋਦੀਓਂ ਉਤਾਰ ਕਦੇ ਜ਼ਿਮੀ ਨ ਬਹਾਲਿਆ॥ ਭਾਈ ਅਤੇ
ਬਾਪ ਆਪ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਪੁੰਜ ਕੇ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ
ਬਗਲੋਂ ਨਿਕਾਲਿਆ॥ ਲੱਖ ਲੱਖ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਸਰੀਰ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ
॥੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਅੱਵਲ ਬਰਸ ਰਾਂਝਾ ਗੋਦੀਓਂ ਨ ਲਾਹਿਆ
ਸੀ ਦੂਸਰੇ ਬਰਸ ਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਖੇਲਦਾ॥ ਤੀਸਰੇ ਬਰਸ
ਵਿਚ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਫਿਰੇ ਛੈਨਾ ਚੌਥਾ ਜਾਂ ਬਰਸ ਹੱਥ ਖੁਦਆਂ
ਉਛੇਲਦਾ॥ ਪੰਜਵੇਂ ਬਰਸ ਹਸ ਹੱਸ ਕੇ ਨਿਕ ਸਜਾਵੇ ਛੇਵਾਂ ਜਾਂ
ਬਰਸ [illegible] ਪੇਲਦਾ॥ ਸੱਤਵੇਂ ਬਰਸ ਚੀਰਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ
ਸਰੀਰ ਵਡੇ ਲਾਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੁਸ਼ਕ ਫੁਲੇਲ ਦਾ॥੭॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਅੱਠਵੇਂ ਬਰਸ [illegible] ਲਾਗਿਆ ਰੰਝੇਟੜੇ ਨੂੰ ਬੈਠ
[illegible] ਦੇ॥ ਸੈਫ ਜੋ ਚਲਾਵੇ ਤਾਂ
[illegible] ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ
[illegible] ਰਾਂਝ

ਬਰਸਲੱਗਾਔਰਤਾਂਨੂੰਘੇਰਨੇ॥ਗਯਾਰਵੇਂ ਬਰਸ [illegible]
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਬਰਸਜਾ ਜਗਾਦਾ ਇਸ਼ਕ ਸ਼ੇਰ ਹੋਯਾ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੋਯਾਰਾਂਝਣਾਜਵਾਨਲੱਗਾਫਿਰਾਂਧੀਣਖਾਣਬਾਹਿਲੇ
ਬਾਛਤੇ ਬੁਰਾਨਨਾਲ ਮਾਧਿਆਂਦੇਮਾਨਦੇ ॥ ਦੇਖ ਮਾਪੇ ਹੋਣ
ਰਾਜ਼ੀਜਿਉਂ ਤਬੇਲੇਪਲੇਤਾਜ਼ੀ ਜਿਵੇਂ ਬਾਲਕੇਨੂੰ ਬਾਜ਼ੀਗਰੋਂ
ਰਾਂਝਣੇਨੂੰ ਜਾਣਦੇ॥ਰਾਂਝਾ ਅਲਬੇਲਾ ਕੁੜੀ ਮੁੰਡੇਦਾ ਸੁਹੇਲਾ
ਕੋਈਛੈਲਦਾਨਾਮੇਲਾਵਿੱਚਰੋਸ਼ਨ ਜਹਾਨਦੇ ॥ ਵਿੱਚਗਲੀਆਂ
ਦੇਜਾਵੇਸੋਹਣੀ ਬੰਸਰੀ ਬਜਾਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਭਾਵੇ ਮਨ
ਮੂਰਖਸੁਜਾਨਦੇ॥੯॥ਕਬਿੱਤ॥ ਬਾਪਦੇਹਜ਼ੂਰ ਰਾਂਝਾ ਬੈਠਦਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਾ ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲਦਾ ॥
ਰਾਂਝੇਦਾਅਦਾਬਲੋਕਰੱਖਦੇਹਜ਼ਾਰੇਵਿੱਚ ਭਾਬੀਆਂ ਤੇ ਭਾਈ
ਕੋਈਬੋਲ ਨ ਉਥੱਲਦਾ॥ ਖੇਡਦੇ ਵਿਛੋੜੇਨੂੰ ਹਟਾਓ ਨਹੀਂ
ਮੂਲਧਾਰੇਲੱਖਬਦਨਾਮੀ ਬਾਪ ਆਪ ਸਿਰ ਝੱਲਦਾ ॥ ਜਾਨ
ਤੋਂਪਿਆਰਾਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਮੌਜੂਦਾਂ ਭੀ ਕਰੇਨਾ ਵਸਾਹ ਘੜੀ ਈਂ
ਪਲਕਾਂਤੋਂਪੱਲਦਾ॥੧੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਿਹਾਲ ਹੋਵੇ ਰੋਵੇ ਭਰ ਅੱਖੀਂ ਤੇ [illegible]
ਆਹੀਂਮਾਰਕੇ॥ਯਸਫ਼ਦੇ ਕਾਰਨੇ ਜ਼ੁਲੇਖਾਂ [illegible]
ਤਿਵੇਂਮੌਜੂਹੈਧਰੀਸੀ [illegible] ॥ਅੰਨ [illegible]
ਪਾਣੀਕਿਠਨਾ ਪਿਆਦੇ [illegible]
ਬਿਸਾਰਕੇ॥ਰਹੇ [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible]
ਜਾਣੇ ਦੁਖ ਸੁਖ [illegible]

[illegible] ਵਿਸਾਰਦਾ ਸੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ
[illegible] ਵਾਂਙੂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਮੌਜੂ ਚੌਧਰੀ
[illegible] ਬਾਹਰਾ [illegible] ਥੀਂਵਦਾ ॥
[illegible] ਜਿਉਂ ਪਪੀਹਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀਆਂ
ਨੂੰ [illegible] ਅਫ਼ੀਮ ਦਾ ॥ ਤਿਵੇਂ ਮੌਜੂ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ
[illegible] ਦੇਖ ਮੁਖ ਰਾਂਝੇ ਦਾ ਤੁਰਤ ਖਾਣੀ
[illegible] ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੱਬ ਦੇ ਸਬੱਬ ਨਾਲ ਮੌਜੂ ਬੱਸ
[illegible] ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਨਾ ਬਸਾਰਦਾ ॥ ਭਾਈ
[illegible] ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਬੱਸ ਕਰ ਬੀਰਾ ਏਹੋ
[illegible] ॥ ਅੰਤ ਏਥੇ ਜੋਗ ਵਿਚ ਜੀਂਵਦਾ ਨਾ
[illegible] ਏਹ ਕੰਮ ਹੈ [illegible] ॥
[illegible] ਆਪਦਾ ਵਿਛੋੜਾ
[illegible] ॥ [illegible] ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ
[illegible] ਕੋਈ ਰੋਜ ਜੀਵੇਂ ਤਾਂ
[illegible] ॥ [illegible] ਸਭਦੀ [illegible]
[illegible] ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਝ
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਮੇਰੇ ਨਾਲ [illegible] ॥੭੪॥ ਕਬਿੱਤ ॥
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ਨ ਕਰੇਖਿਆਲਸਾਕ ਅੰਗਭੇਤ ਭਾਈ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦੇ ॥
ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ [illegible]
ਨਚੱਲ ਕਹੇ ਆਏ ਦਿਨ ਪਾਪ ਦੇ ॥ [illegible] ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਬਿਨਾ ਕਰਤਾਰ ਹੋਰ ਬਾਪ ਆਈ ਮਾਪਦੇ ॥
੧੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੋਰਦਾ ਰੰਡੇਵਾ ਹੁਣ ਕੀਤੂ ਗੁਜ਼ਰਾਨ
ਹੋਵੇ ਕਰੋ ਤਦਬੀਰ ਕੋਈ ਪੇਟ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ॥ ਹੋਇਕੇ
ਨਿਤਾਣੇ ਕਿਤੇ ਟੇਬੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਜਾਈਏ ਮੰਗ ਖਾਈਏ ਭੀਖ
ਰੀਵ ਛੱਡੀਏ ਮਜਾਜ਼ ਦੀ ॥ ਕਦੇ ਕੰਤਾ ਆਖਦਾ ਬਿਦੇਸ ਕਿਤੇ
ਕੱਟ ਆਈਏ ਪਕੜ ਬੰਦੂਕ ਤਿਆਰੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸਾਜ਼ ਦੀ ॥
ਲੱਖ ਲੱਖ ਉੱਠਣ ਦਲੀਲਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬਣੇ ਨਾ ਉਪਾਉ
ਤਕਦੀਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੈਠ ਕੇ ਨੰਸ਼ੀਲ
ਭਾਈ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਿਜੋਗ ਸਾਥੋਂ ਝੱਲਿਆ
ਨ ਜਾਂਵਦਾ ॥ ਸਾਡੇ ਵਿਰਾਉ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਲੂਟ ਵਿਨੇ ਭਾਣ ਹੋਰ
ਕੰਮ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ॥ ਭਾਵੇਂ ਪਲੰਘ [illegible]
ਮਾਨ ਨਾਲ ਭਾਬੀਆਂ ਦੇ ਪਾਹਸੀ ਪੇਹਨ ਜੇਵਰ ਤੇਰੇ ਮਨ
ਭਾਉਂਦਾ ॥ ਛੱਡ ਦੇਹ ਉਦਾਸੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible]
ਖੇਡ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੀਂ ਇਤਬਾਰ ਆਉਂਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਦਿੱਤਾ ਭਾਈਆਂ ਨੇ [illegible]
ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ [illegible] ਜੋਰ ਰੱਸ [illegible]
ਪਰਦੇਸੂ ਚੱਲ [illegible]
ਭਾਈ [illegible]

ਬੋਲਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਨੱਸਦਾ ॥ ਪੂਰਪੂਰ ਖਾਵੇ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦਿਨੇ ਰਾਤੀ ਭਾਬੀਆਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਲੇਜੇ ਤੀਰ
ਧੱਸਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭਾਬੀਆਂ ਪੁਕਾਰਨ ਰੈਝੇਟੇ ਨੂੰ
ਕਰੋਧ ਨਾਲ ਖਾਂਵਦਾ ਹਰਾਮ ਤੂੰ ਤਾਂ ਰੋਟੜਾ ਹੈਂ ਕੰਮਦਾ ॥
ਅੱਜ ਕੱਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਕਲ ਹੋਯਾ ਸੀਆਂ ਰਾਖਾ ਅਸਾਂ ਕੀ
ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਤੇਰੇ ਦੰਮਦਾ ॥ ਖੱਟਕੇ ਖਵਾਲਵੇ ਬਹਾਲ
ਪੀਬਕੇ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਸ਼ਰਾਨ ਵਿਸਾਹ ਹੈਸ ਲਾਲ ਜੇਹੇ ਦੰਮਦਾ ॥
ਭਾਬੀਆਂ ਤੇ ਰਾਣੇ ਨਿੱਤ ਦੇਣ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਾਡੇ ਭਾਣੇ ਨਿਜ
ਵੇ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜੰਮਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਿਨਾ ਕੰਮ
ਕਾਰ ਕੋਈ ਯਾਰ ਨ ਬਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਾਰ ਮਾਪੇ
ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ॥ ਬਿਨਾ ਕੰਮ ਕਾਰ ਨ ਬਠਾਵੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ
ਤਾਈਂ ਬਿਨਾ ਕੰਮ ਕਾਰ ਢੋਰ ਮਾਰਨ ਪੁਕਾਰਦੇ ॥ ਬਿਨਾ ਕੰਮ
ਕਾਰ ਕੋਈ ਬਾਰ ਨ ਖਲੋਨ ਦਿੰਦਾ ਬਿਨਾ ਕੰਮ ਕਾਰ ਸੇਠ
ਹੁੰਡੀ ਯਾਂ ਨਾ ਤਾਰਦੇ ॥ ਤੈਨੂੰ ਕੌਣ ਪਲੰਘ ਬਠਾਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਰਾਂਝਾ ਆਖੇ ਭਾਈ ਭਾਬੀ ਬਿਨਾ ਕੰਮ ਕਾਰ ਦੇ ॥੨੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਖੇ ਰਾਂਝਾ ਬੈਠਕੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਨ ਗੁਜ਼ਾਰਾ
ਕ[illegible] ਨਾਲ ਜੋ ਬਹਾਨਿਆਂ ॥ ਮਾਈ ਬਾਪ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਟਾਵੇ
[illegible] ਕਟੇ ਅੱਜ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਿਆਂ ॥
ਭਾਬੀਆਂ [illegible] ਨ ਰਾਂਝੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਤੋਂ ਖੁਲਾਵੇ
[illegible] ਜੋ [illegible]ਨਿਆਂ ॥ [illegible] ਨ ਵਿਚ ਵੇਰੋ
[illegible] ਦੇਆ ਭਾਣਿਆਂ

॥੨੧॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੱਦਕੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਧਰ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਭਰਾਉ ਵਿਚ ਕਾਜ਼ੀਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੇ ॥ ਰਾਂਝੇਦੇ ਭਰਾਵਾਂਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਗੀਸਾਂਭ ਲੀਤੀ ਕਾਜ਼ੀਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂਨੂੰ ਵੱਢੀਆਂ ਖੁਆਲ ਕੇ ॥ ਵੱਖੋਵੱਖ ਕੀਤੀਵਿਚ ਰੱਖਕੇ ਜਰੀਬ ਧਾਰੋਰਹੇਨਾ ਫਸਾਦ ਕਧਾਰੇ ਨਿਆਰੇ ਜੋ ਨਿਕਾਲਕੇ ॥ ਅੱਕ ਢੱਕ ਕਾਹੀ ਜਿੱਥੇਜੰਮੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਰਾਂਝੇਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਸੋਈ ਦਿੱਤੀ ਭਾਈਆਂ ਭਾਲਕੇ ॥੨੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੱਸਕੇ ਵੰਡਾਦਾ ਘਰਬਾਰ ਮੀਏਂ ਰਾਂਝਣੇਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਗਾਨ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਬੂਹਾ ਮੱਲਕੇ ॥ ਛਾਹਕੇ ਪਲੰਘਰੰਗ ਮਾਣਦਾ ਬਹਾਰ ਨਾਲਐਰ ਗੈਰ ਜਾਗਾਕਿਤੇ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਕੇ ॥ ਅੱਜਦੇ ਦਿਹਾੜੇਨੂੰ ਹੈ ਲੱਖ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਧਾਰੋ ਹੋਯਾ ਸਾਂ ਖਰਾਬ ਨਾਲ ਭਾਬੀਆਂਦੇ ਰਲਕੇ ॥ ਹੋਇਕੇ ਨਿਆਰਾਰਾਂਝਾਬੈਠਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੂਬੇਦਾਰ ਵਾਂਗ ਰੋਕ ਆਪਣੇ ਭਅੱਲਕੇ ॥੨੩॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪੁੱਛਕੇ ਮਹੂਰਤ ਹਨਾੜੀ ਜੋੜੀ ਰਾਂਝਣੇਨੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਚਿਤਾਰ ਵਿਚ ਸਾਵਣ ਬਹਾਰਦੇ ॥ ਕੋਮਲ ਸਰੀਰ ਕਦੇ ਆਰ ਨਾ ਸਹਾਰਦਾ ਸੀ ਹੋਯਾ ਰੱਤੋ ਰੱਤ ਵਿਚ ਘਾੜੀ ਪੰਜਬਾਰਦੇ॥ ਛੱਡਕੇ ਹਨਾੜੀ ਉੱਠ ਬੈਠਾ ਛੱਲ ਬੇਰੀਆਂ ਦੇ ਰੱਖੇ ਪਰਤਾਵਾਂ [illegible] ਦੁਖੀ ਹੋਯਾ ਨਾਲ ਕਾਰਦੇ॥ ਤਾੜਕੇ ਦੁਪੱਤੜ ਰਾਂ [illegible] ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਚੱਲੀ ਹਰਨਾੜੀਆਂ ਮਲੇ [illegible] ੨੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਭਾਈਆਂ ਦਾ ਰੱਤਾ [illegible] ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਕ [illegible]

[illegible] ਮਾਸੂਮ ਹੋਯਾ ਭਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਚੁਫੇਰੇ [illegible]
ਮੂੰ[illegible] ਮਰੋੜ ਕੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਲੋਸਣ ਹਵਾਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਈਆਂ
ਬੈਠੀਆਂ ਹੈਰਾਨ ਜੇ ਤਮਾਮ ਤਲ ਤੋੜ ਕੇ ॥ ਮੁਰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਦਾ
ਹੈ ਧਿਆਨ [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਭਾਬੀਆਂ ਜਗਾਯਾ ਗੁਠਾ ਪੈਰ ਦਾ
ਝੰਜੋੜ ਕੇ ॥੨੫॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭਾਬੀਆਂ ਪੁਕਾਰਨ ਪਰੇਮ
ਨਾਲ ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਉੱਠ ਮੀਆਂ ਰਾਂਝਿਆ ਤੂੰ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਵੇ ॥
ਰੱਬ ਦੀ ਸੁਗੰਦ ਜੇ ਤੂੰ ਉੱਠ ਕੇ ਨਾ ਬੈਠੋਂ ਮੀਆਂ ਖਾਣਾ ਤੇਰੇ
ਵਾਸਤੇ ਲਿਆਈਆਂ ਪੂਰ ਥਾਲ ਵੇ ॥ ਬੈਠੀਆਂ ਚੁਫੇਰੇ ਤੇਰੇ
ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਨ ਸਭ ਖਾ ਕੇ ਇਹ ਖਾਣਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਚੱਲ ਨਾਲ
ਵੇ ॥ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗੁਲਾਮ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਘਰ ਬਾਰ
ਤੇਰਾ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਧਨ ਮਾਲ ਵੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੱਥ
ਭਾਵੇਂ ਜੋੜ ਕੇ ਤੇ ਨ ਜੋੜ ਸਈਓ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਘਰੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਵਦਾ
ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਲਾਲਨੀ ॥ ਕੇਹੜਾ ਮੈਂ ਲਿਹਾਜ ਨਾਲ ਜਾਊਂ ਵਿਚ
[illegible] ਹੁਨ ਪਾਂਦੀਆਂ ਹੋ ਬਾਲ ਕੇ ਮਸਾਲਨੀ ॥ ਬਾਪੂ
[illegible] ਇਕ ਸਾਲ ਨਾ ਨਿਬਾਹੀ ਮੇਰੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕਸਾਇਣਾਂ
[illegible] ਨੀ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਲਾਡ ਸੀ ਲਡਾਯਾ
[illegible] ਸਿੰਘਾ ਭਾਬੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਲ ਵਾਹੁਣ ਮੁਹਾਲਨੀ
॥੨੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਵੱਡੀ ਭਾਬੀ ਬੋਲਦੀ ਤੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ
[illegible] ਮਸਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਕਬੂਲ ਅਰਜ਼ਾਂ ਮੇਰੀਆਂ [illegible]
[illegible] ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਰੋਂਦੀਆਂ ਚੁਫੇਰੇ
[illegible]

ਭਾਵੇਂ ਸੁੱਤਾ ਰਹੀਂ ਖਾਵਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਲਗਾਈ ਕਿਉਂ ਮੈਂ
ਬੇਰੀਆਂ ॥ ਬੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚੱਲ ਘਰ ਭਾਈ
ਤੇਰੇ ਗੋਲੇ ਅਸੀ ਤੇਰੀਆਂ ਵੇ ਚੇਰੀਆਂ ॥ ੨੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਬੇਰੀਆਂ ਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪਰਾਨ ਮੇਰੇ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਭਾਬੀਆਂ
ਤੋਂ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਬੇਰੀਆਂ ਚੰਗੇਰੀਆਂ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੇਠ ਆਣਕੇ
ਅਰਾਮ ਪਾਯਾ ਭਾਬੀਓ ਨੀ ਧੁੱਪ ਦੇ ਅਕਾਏ ਨੂੰ ਵੰਡਾਈਆਂ
ਪੀੜਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ॥ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਕਢਾਇਆ ਤਾਹਨੇ ਮਾਰਕੇ ਅਸਾਡੇ
ਭਾਈਂ ਹੋਏ ਜਾਂ ਅਲੱਗ ਆਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਦਲੇਰੀਆਂ ॥ ਮੇਰੀ ਤਾਂ
ਉਮੈਦ ਕੌਣ ਰਖੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਏਸ ਜੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ
ਨਾ ਬੇਰੀਆਂ ॥ ੨੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਤਾਮ ਖਾਹ ਗੰਢਿਆਂ
ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਆਈਆਂ ਸੀਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਖਲੀਆਂ
ਹਜੂਰ ਵੇ ॥ ਵੱਟਕੇ ਖਮੋਸ਼ੀ ਤੂੰ ਲਪੇਟ ਪਿਆ ਮੁਖ ਬੀਬਾ ਦੱਸ
ਤੂੰ ਗੁਨਾਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਸੂਰ ਵੇ ॥ ਅਸੀ ਹਾਂ ਗੁਲਾਮ ਭਾਵੇਂ
ਵੇਚ ਲੈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਅਜੇ ਕਰੇਂ ਤੂੰ ਗਰੂਰ ਵੇ
॥ ਹੋਇਕੇ ਅਕੱਠੇ ਘਰੀਂ ਵੱਸੋ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੋਸੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲੋਂ
ਸਾਡਾ ਕਾਲਜਾ ਮਨੂਰ ਵੇ ॥ ੩੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਸਾਂ ਮਸਾਂ
ਭਾਬੀਆਂ ਉਠਾਯਾ ਮੀਏ ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲਕੇ
ਰੋਵੇ ਭੁੱਬਾਂ ਮਾਰਕੇ ॥ ਹਲ ਦਾ ਜੰਜਾਲ ਹੈ ਮੁਹਾਲ ਸਾਨੂੰ ਭਾਬੀਓ
ਨੀ ਬੋਲਦਾ ਜੇ ਝੂਠ ਤੁਸੀ ਦੇਖ ਲੌ ਵਿਚਾਰਕੇ ॥ [illegible]
ਛੋੜ ਭਾਬੀਆਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਤਖਤ ਹਜ਼ਾਰਾ [illegible]
ਲਾਕੇ ॥ ਦਾਣੇ ਪਾਣੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਦਾਸ [illegible]

ਭਾਬੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਰਾਂਝਾ ਬੋਲਦਾ ਪੁਕਾਰਕੇ ॥੨੧॥ ਕਬਿੱਤ
॥ ਬੋਠਕੇ ਚੌਂਕੇ ਦੇ ਤਾਮ ਖਾਣਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਭਾਬੀਆਂ
ਵਿਛਾਇਆ ਹੇਠ ਆਸਨ ਰੁਮਾਲ ਦਾ ॥ ਭੁੱਲ ਕੇ ਖਵਾਇਆ
ਖਾਣਾ ਰਾਂਝੇ ਤਾਈਂ ਭਾਬੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਅਰਜੋਈ ਵੇ ਤੂੰ ਹੋਰ ਕੀ
ਚੌਂ ਭਾਲਦਾ ॥ ਛੱਡਕੇ ਹਵੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿੱਚ
ਦੱਸਖਾਂ ਹਵਾਲ ਤੈਨੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਨਿਕਾਲਦਾ ॥ ਛੱਡ ਦੇਹ ਦਲੀਲਾਂ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਜਾਵਨੇ ਦੀ ਵਾਦ ਕਾਰ ਗੀਲਾ ਖੇੜਾ ਕਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇ
ਮਿਕਾਲਦਾ ॥੨੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਝੰਗਦੀ ਤਿਆਰੀ
ਕੀਤੀ ਰਾਂਝਨੇ ਨੇ ਭਾਬੀਆਂ ਬਥੇਰਾ ਮੋੜ ਰਹੀਆਂ ਜੋਰ ਲਾਇਕੇ
॥ ਰਾਂਝਾ ਉਠ ਧਾਯਾ ਨ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਭਾਬੀਆਂ ਦਾ ਹਾਲੀ
ਪਾਲੀ ਕੋਲੋਂ ਰਾਹ ਝੰਗ ਦਾ ਪੁਛਾਇਕੇ ॥ ਭਾਬੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇਕੇ
ਸਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਾਂਝਾ ਉਠ ਧਾਣਾ ਸਾਥੋਂ ਪਲੜਾ
ਛੁਡਾਇਕੇ ॥ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਸਾਰ ਭਾਈ ਚੱਲੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਅਸੀਂ ਮੋੜ ਆਪਨੇ ਨੂੰ ਮੋੜਾਂਗੇ ਮਨਾਇਕੇ ॥੨੩॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਰਾਂਝੇ ਵਿਚਰਾ ਝਾਅਟਕਾ ਧਾ ਜਾ ਕੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਕਿਸ ਕਾਰ ਵਾਸਤੇ
ਪਧਾਰਿਓਂ ਉੱਠ ਚੱਲਿਆ ॥ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਵਾਲ ਤੂੰ ਤਾਂ ਚੱਲਿਆ
ਛੱਡ ਦੇ ਅਸਾਂ ਭਾਈ ਹੋਯਾ ਕੀ ਗੁਨਾਹ ਤੇਰਾ ਬੋਲ ਨਾ ਉਬੱਲਿਆ॥
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਖੋਟੀ ਸੰਗਤ ਬਹਾਲ ਕੇ ਤੇ ਸਾਡੇ ਭਾਣੇ ਨਿਜ
[illegible] ਖੋਟਿਆਂ ਦੇ ਘੱਲਿਆ ॥ ਮੁਕਪੁਰ ਆਪਨੇ ਨੂੰ ਚਲ ਭਰ-
[illegible] ਹੋਣ ਕਰੋਂ [illegible] ਰਓ ਕਮਲਿਆ ॥ ਰਓ
[illegible] ਕੇ ਪਗੀਂ ਆਪਣੀ ਅਸਾਡਾ [illegible]

ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੰਝੂ ਭਰ ਰੋਇਕੇ ॥ ਦਾਣਾ ਪਾਣੀ ਚੱਲਿਆ ਵਿਛੋੜ ਤੋੜ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਦੋਸ ਨਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਰਾਂਝਾ ਆਖਦਾ ਖਲੋਇਕੇ॥ ਕੱਟਣਾ ਮੁਹਾਲ ਨਾਲ ਭਾਬੀਆਂ ਦੇ ਹੋਣਾ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਬਗੈਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਧਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਕੇ ॥ ਮੇਰੀ ਨ ਉਮੈਦ ਰੱਖੋ ਮੂਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕੱਲ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲ ਵਿਓ ਫੇਰ ਪਤ ਖੋਇਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨ ਧਰਨ ਦੇਵੇ ਭਾਈ ਉੱਠ ਜਾਨ ਭੱਜ ਪੈਂਦੀਆਂ ਜੋ ਬਾਹਾਂ ਓਇ ॥ ਭਾਈਆਂ ਬਗੈਰ ਲੋਕ ਸੱਬ ਵਿੱਚ ਦੇਨ ਗਾਲ੍ਹੀਂ ਭਾਈ ਹੁੰਦੇ ਪਾਸ ਲੱਖ ਹੁੰਦੀਆਂ ਪਨਾਹਾਂ ਓਇ ॥ ਭਾਈ ਉੱਠ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁੰਞ ਹੋਵੇ ਭਾਈ ਹੁੰਦੇ ਪਾਸ ਲੱਖ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਓਇ ॥ ਬਾਹੇਂ ਫੜ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਨ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਚੱਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਉੱਠ ਕੇ ਪਿਛਾਹਾਂ ਓਇ॥ ੩੬॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੋਂਦੇ ਕੁਰਲਾਂਦੇ ਭਾਈ ਮੋੜ ਦਿੱਤੇ ਰਾਂਝਣੇ ਨੇ ਆਪ ਉੱਠ ਧਾਣਾ ਢੰਗ ਰੱਖ ਵਿੱਚ ਨੀਤ ਦੇ ॥ ਰਾਤ ਰੋਹੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਨਾਸੀ ਕਾਈ ਰਾਂਝੇ ਕੋਟ ਦੂਰੀ ਵਿਛਾਈ ਵਾਂਗ ਫਕਰਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਦੇ ॥ ਰੋਵੇ ਕੁਰਲਾਵੇ ਨੈਣੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇ ਭੁੱਖ ਵੱਢ ਵੱਢ ਖਾਵੇ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਨਾਲ ਬੀਤੁ ਦੇ ॥ ਉੱਠ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਡੇਰੇ ਲਾਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਜ਼ੀਕ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨ ਮਸੀਤ ਦੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੀਤਾ ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੋ ਖਾਂ ਮੁਕਾਮ ਅਸੀਂ ਆਏ ਬੇਆਰਾਮ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮੀਆਂ ਥੱਕਕੇ ॥ ਅੱਗੋਂ ਆਖਦਾ ਮੁਹਾਲ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਨਾਲ [illegible]

ਕੰਮ ਆਣਾ ਕੁਝ ਛੱਡਕੇ ॥ ਮੁੱਲਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਮਤਾਜ ਹੋਏ ਰੱਬ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਮਸੀਤ ਆਦਾ ਤੱਕਕੇ ॥ ਏਥੇ ਨਾਹੀ ਬਾਹਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੌੜਿਆਂ ਦਾ ਹੋਇ ਇਕੇਨ ਰਾਜ਼ੀ ਕਹੇ ਕਾਜੀ ਔਖੋ ਅੱਕਕੇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜੀ ਕਹੇ ਕੌਣ ਕਮਜ਼ਾਤ ਏਥੇ ਆਨ ਵੁੱਠਾ ਛੱਡਕੇ ਮਸੀਤ ਕਿਤੇ ਜਗਾ ਹੋਰ ਭਾਲ ਹੋਰ ਜੀ ॥ ਤੇਰਾ ਤੌਰ ਹੋਂਵਦਾ ਮਲੂਮ ਵਾਂਙੂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਅਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤੂੰ ਸਾਧ ਹੈਂ ਕੇ ਚੋਰ ਜੀ ॥ ਜਾਣੀਏਂ ਨਾ ਬੁੱਝੀਏ ਬੁਲਾਇ ਕਿੱਥੋਂ ਆਨ ਬੈਠੀ ਮੱਲੋ ਮਲੀ ਏਸ ਨੇ ਮਚਾਯਾ ਭਾਰਾ ਸ਼ੋਰ ਜੀ ॥ ਛੱਡ ਤੂੰ ਖਿਆਲ ਕਾਜ਼ੀ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਮੁਦਤਾਂ ਦਾ ਖੋਰ ਜੀ ॥ ੩੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਤਾਈਂ ਬੋਲਦਾ ਰੰਞੇਟਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਕੇ ਰੱਬ ਦੀ ਹੈ ਮਾਰ ਏਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਜੋ ਮੁਲਾਣਿਆਂ ॥ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਏਨ੍ਹਾਂ ਠੱਗਕੇ ਜਹਾਨ ਖਾਧਾ ਵੱਡੇ ਬੇਈਮਾਨ ਆਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸੰਗ੍ਹਾਂਦੀ ਧੁੰਧਾਲ ਫਾਹੀ ਅੱਡਕੇ ਚੰਡਾਲ ਬੈਠੇ ਪਾਪ ਦੀ ਮਸੀਤ ਘੇਰ ਤਾਨ ਜਾਲ ਤਾਣਿਆ ॥ ਆਪ ਨੇਕ ਪਾਕ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਚੋਰ ਯਾਰ ਠੱਗ ਹੈ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ੪੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਕਹੇ ਕੌਣ ਕਮਜ਼ਾਤ ਕੁੱਤਾ ਆਨ ਬੈਠਾ ਬੋਲਦਾ ਕੁਸੱਤ ਤੂੰ ਜ਼ਬਾਨ ਸਾਂਭ ਲੰਡਿਆ ॥ ਰੱਬ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਹੈ ਕੁਰਾਨ ਜਿਨ੍ਹੂੰ ਕਹੇਂ ਜਾਲ ਕਿਸੇ ਉਸਤਾਦ ਨਹੀਂ ਮੂਲ ਤੈਨੂੰ ਚੰਡਿਆ ॥ ਪਟੇ ਵਾਲ ਵਾਰਕੇ ਵਧਾਈਆ ਮੁੱਛਾਂ ਮੁੰਡੀਆਂ ਤੈਂ ਜਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਭੇਸ ਤੇਰਾ ਮੰਦ ਮੁਸ਼ਟੰਡਿਆ ॥ ਦੇਖ ਪੈਂਗੰਬਰ

ਸਰਕਾਰ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੂੰ ਹੁੰਨੇ ਜਾਵੇਂ ਦੀਂਡਿਆ॥੪੧॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਪੜ੍ਹੇਂ ਨ ਨਮਾਜ਼ ਕੋਈ ਕੰਸ਼ਨ ਚੰਗੇਰਾਤੇਰਾਅੱਖੀਏਂਲਿਹਾਜ਼ਰਤੀਮੂਲਨਾਸਮਾਉਂਦਾ॥ ਦੀਨ ਤੇ ਈਮਾਨਦੀ ਨ ਸਿੱਖੀ ਕੋਈ ਗੱਲਭਾਈ ਐਵੇਂ ਆਵਾਗੌਣ ਰਿਹਾਜਿੰਦਗੀਗਵਾਉਂਦਾ॥ ਵੰਝਲੀ ਵਜਾਵੇਂ ਤੇਹਰਾਮ ਖਾਵੇਂ ਦਿਨੇ ਰਾਤਕਾਫ਼ਰਾਂਦਾਕਾਰਸੋਂਤੂੰ ਗਾਂਵਣਾ ਵਜਾਂਵਦਾ॥ ਪਾਪ ਦੀਮਸੀਤਤੂੰਤਾਂਵੱਸੇਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਅਜੇਬੇਈਮਾਨਾਮੁਸ-ਲਮਾਨਤੂੰ ਸਦਾਉਂਦਾ॥੪੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਦੋਜ਼ਕ ਨੂੰ ਜਾਣ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਕੱਠੇਹੋਕੇ ਬੋਲਨਹੀਂ ਸੁਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਕੁਰਾਨਦੇ॥ਪੁਛਦਾ ਹਵਾਲ ਰੱਬ ਸੱਚਾਆਪ ਕਾਫ਼ਰਾਂਦਾ ਰੋਜ਼ੇ ਜਿਸਰੱਖੇਨਹੀਂ ਤੀਹੇਰਮਜ਼ਾਨਦੇ॥ਥਾਉਂ ਨ ਠਿਕਾਣਾ ਓਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਿਆਂਨੂੰਮੂਲਹੋਵੇ ਪੜ੍ਹੀਨਨਮਾਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲਹੀਈਮਾਨ ਦੇ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈਤੂੰ ਭਾ ਜਾਨ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਕਰੇਨ ਅਦੂਲ ਬੋਲ ਰੱਬਦੀ ਜ਼ਬਾਨਦੇ॥੪੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਬਾਂਸ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ਤੇ ਕੁਰਾਨਕੌਣ ਚੀਜਹੁੰਦਾ ਦੱਸ ਮੀਆਂ ਕਾਜ਼ੀਆ ਕੀ ਰੋਜ਼ੇ ਰਮਜ਼ਾਨਦੇ॥ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਤੇ ਮਸੀਤ ਦੀ ਨ ਰੀਤ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਸੁਨਤਾਂਤੇ ਜਾਇਜ਼ਾਂਨੂੰਮੁੱਢੋਂ ਨ ਪਛਾਣਦੇ॥ ਬਕਰੀਦ ਸ਼ਬਰਾਤ ਕੌਣ ਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਵੁਜ਼ੂ ਤੇ [illegible] ਫ਼ਰਜ਼ਮੁਸਲਮਾਨਦੇ॥ਦੱਸਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ [illegible] ਭਾਈ ਬੈਠਕੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਰੱਬਦੇ ਦੀਵਾਨਦੇ॥੪[illegible] ਕਬਿੱਤ॥ਸ਼ਰ੍ਹਾਤੇ ਨਮਾਜ਼ਨੂੰ [illegible]

[illegible]ਸੂਰਕੇਲੋਂ ਸੌਦਾਦੇ ਅਧਿਵਾਲਿਆ॥ ਸੰਮਸ ਤਬਰੇਜ਼ਕੀ
ਉਤਾਰੀ ਖੱਲ ਪੁੱਠੀ ਧਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾ ਜੇ ਬੇਟੀਆਂਸੀ ਬਿਨਾਹੀ
ਸਮਾਲਿਆ॥ਮਾਰਕੇ ਮੁਕਾਵਨ ਉਡਾਵਨ ਸਰੀਰਤੇਰਾ ਬੋਲੇਂ
ਠਗਬਾਜ਼ੋਂਕ ਦੇਬੰਨ੍ਹਕੇ ਦੇਮਾਲਿਆ॥ਹੋਵੇਜੇ ਮਲੂਮ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾਮੋਮਨਾਂ ਨੂੰਕੌਨ ਫੇਰ ਛੱਡੇ ਤੇਰੇ ਜੇਹਿਆਂ ਰਜ਼ਾਲਿਆ
॥੪੫॥ ਕਬਿੱਤ ॥ਰਾਂਝਾਕਹੇ ਕਾਜ਼ੀਆ ਨਮਾਜ਼ਨੇ ਕੀ
ਸਾਰਨਾ ਸੀ ਸਦਾ ਦਿਨੇਰਾਤਰਹੇ ਨਾਲ ਮਗ਼ਰੂਰਦੇ॥ਬੋਲਦਾ
ਹੈਂ ਝੂਠ ਤੇ ਹਰਾਮ ਨਿਤ ਖਾਵਨਾਹੈਂ ਲੈਂਦਾਹੈਂ ਬਿਆਜ ਜੋ
ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਸੂਰ ਦੇ॥ ਵੱਢੀ ਰੋਜ ਖਾਵੇਂ ਤੇ ਨੁਲ੍ਹਾਵੇਂ ਸਦਾ
ਮੁਰਦਿਆਂਨੂੰਚੋਰੀ ਕਰਵਾਵੇਂਸੱਦ ਚੋਰ ਯਾਰ ਦੂਰਦੇ॥ ਹੱਕ
ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜੇਗੁਜ਼ਾਰੇਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਵਿਚ
ਰੱਬਦੇ ਹਜ਼ੂਰਦੇ॥ ੪੬ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਠੱਗ [illegible]
ਭਨਾਏਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਡਾ ਬੇਈਮਾਨ ਕੰਮ ਕਰੇਂ ਆਪ
[illegible]ਰ॥ਠੱਗ ਰਹੇਂ ਬਨਾਰਸੀਮਸੀਤਵਿਚ ਆਣਬੈਠਾ ਧਾੜ੍ਹੀ
ਲੁਟੇਰਾ ਲੁੱਟ ਲੈਂਦਾ ਮਾਲ ਵਾਹੜਾਂ॥ ਚੋਰ ਯਾਰ ਸਾਧ ਕੀ
ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾਹੈਂ ਲਾਨੇਭੀਦੇਨਾਲ ਰੰਗਹੋਯਾ ਜ਼ਰਦ
ਬਾੜ੍ਹਾਂ॥ਫੇਰਦਾਪਿਛਾਨੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਸ਼ਕਾਂਨੂੰ ਕਾਜ਼ੀ
[illegible] ਰਾਹ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂ ॥੪੭॥ ਕਬਿੱਤ॥
[illegible] ਮਤਮੋਨ ਮਗ਼ਰੂਰਦਾਹੈਂਬਿਨਾਂ ਸਾਕਆਈ
[illegible]ਜਾਦਾ ਨਹੀਂ ਵੇਲਿਆਂ॥ ਚੋਇਕੇ [illegible]ਚਾਰ ਹਾਰਾਂ[illegible]
[illegible]

ਵੜਦਿਆਂ ਮਸੀਤ ਰੀਤ ਬੰਨ੍ਹੀ ਤੈਂ ਲੜਾਈਵਾਲੀ ਕੀਹਨੇ ਤੈਂ
ਵਧੀਕੀ ਕੌਣ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਬੋਲਜਾ ॥ ਹੋਗਯਾ ਸਵੇਰਾ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾਲੜਦਜਾਂਨੂੰਕਾਜ਼ੀਕਹੇਪਿੱਛਾਸਾਡਾ ਵੱਡ ਤੂੰ ਧਰੋਲਿਆ
॥੪੮॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਿੜੀ ਚੁਰਲਾਣੀ ਤੇ ਮਧਾਣੀਪਈ ਦੁੱਧ
ਵਿੱਚਕੱਤਣ ਸਵਾਣੀਆਂ ਚਰੱਖੇ ਲਾਲ ਰੰਗਦੇ ॥ ਹੋਯਾ ਜਾ
ਸਵੇਰਾਡੇਰਾਕੂਚਕੀਤਾ ਰਾਂਝਣੇਨ ਪੁਛਕੇ ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂਨੂੰ ਰਾਹ
ਪਿੰਆਈਂਗਦੇ॥ਜਾਂਦੇਨੂੰਉਜਾੜਵਿੱਚ ਪੀਰਾਂਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਯਾ
ਦੇਖਕੇਤੇਪੀਰਾਂਨੇਲਗਾਯਾਨਾਲਅੰਗਦੇ ॥ ਗੋਦਕੀ ਬਿਠਾਈ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਰਾਂਝਣੇਨੇ ਪੀਰ ਬਠਲਾਏ ਨਾਲ ਦਿਲਦੀ
ਉਮੰਗਦੇ॥ ੪੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੋਇਕੇ ਨਿਮਾਣਾ ਅਰਜ਼ੋਈ
ਕੀਤੀਰਾਂਝਣੇਨੇਧੰਨਕਰਤਾਰਤੂੰਬਰਸੈਂ ਆਮਖ਼ਾਸਤੇ ॥ ਤੇਰਾ
ਮੈਂਗੁਲਾਮਹਾਂਤਿਹਾਯਾਵਿੱਚਰੋਹੀਆਂਦੇਭੇਜ ਬੂਰੀ ਮੱਝ [illegible]
ਆਈ ਜਾਨਸਾਸਤੇ॥ ਕੰਢੀ ਤ੍ਰਿੰਨ ਗੋੜ ਪਛ ਰੰਗਲੀ ਮਜੀਠ
ਕੋਲੋਂ ਆਈ ਅਰੜਾਂਦੀ ਦੇਖ ਸੱਤਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ਤੇ ॥ ਪਰ ਪਰ
ਛਿੱਪੀਆਂ ਫੜਾਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਣਾ ਖਲੋਤਾ ਪੀਰਾਂ
ਕਾਮਲਾਂਦੇਵਾਸਤੇ ॥੫੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਵੰਝਲੀ ਮਲੂਮ ਕੀਤੀ
ਪੀਰਾਂਨੇ ਰੰਝੇਟੇਪਾਸਧਨਕਸੂਣਾਈ ਸਾਨੂੰਨਾਲਕਿਸੇ ਰੰਗਦੇ
ਹੋਇਕੇਨਿਹਾਲਖੁਸ਼ਹਾਲਕਰਸਾਡੇਤਾਈਂਕਿਸੇ ਗੱਲ [illegible]
ਛੋਹਾ ਰਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸੰਗਦੇ॥ ਵੰਝਲੀਵਜਾਈ [illegible]
ਸਿਆਲੀਪੀਰਾਂਭੁੱਲਗਏਪਿਆਲੇ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ [illegible] ॥
ਮੰਗਲੇਮੁਰਾਦ ਸਾਧ ਤੁੱਠੇ ਭਗਵਾਨ [illegible]

ਹੁਣਵਾਇਰੇਮਲੰਗਦੇ ॥ ੫੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਨੜਾ
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਾਰੂ ਜੰਗਲਾ ਹਿੰਡੋਲਐਨੇਗੂਜਰੀ ਬਿਹਾਗ ਰਾਗ
ਦੀਪਕਸੁਣਾਂਵਦਾ॥ਮੇਘਭੈਰੋਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲ ਬਸੰਤ ਗਾਵੇ
ਮੰਗਲਕਲਿਆਣਭੇਦਵੱਖੋਵੱਖੀਪਾਉਂਦਾ॥ਜੋਗ ਦੇ ਸਪਰਜ ਨੂੰ
ਅਲਾਵੇਨਾਲਦੋਹਿਆਂਦੇਗੌੜੀਟੋਧਨਾਸਰੀਦੀਬੰਸਰੀ ਬਜਾ-
ਉਂਦਾ॥ਆਸਾਤੇਪਹਾੜਰਾਮਕਲੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਪੀਰਾਂ ਦੇ
ਹਜ਼ੂਰ ਮਾਲਕੌਸਖੜਾ ਗਾਉਂਦਾ॥ ੫੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪੂਰਬੀ
ਪਹਾੜੀ ਪੀਲੋ ਗਾਵੇ ਨਾਲ ਹੋਲੀਆਂਦੇ ਬੰਗਲੀ ਏਗਾਲੀ
ਨਾਲਖ਼ਿਆਲਟੱਪੇ ਲਾਉਂਦਾ॥ਧੁਰਬਤਾਂਕਬਿੱਤਾਂਸਿਰੀਰਾਗ
ਵਿੱਚਜੋੜਦਾਹੈਸੋਹਣੀਦਾ ਸੱਦ ਨੱਵ ਰਾਗ ਜੋ ਰਲਾਉਂਦਾ ॥
ਕੌਸੀਆ ਕਮਾਚ ਟੋਡੀ ਆਸਾਵਰੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਗਾਰਾ ਗਤ
ਨਾਲਰਾਗਗੌਂਡ ਬਢਾਉਂਦਾ॥ਜੈਤਸਰੀਨਾਲ ਬਰਵਾ ਗਾਵੇ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਛੱਤੀਆਂਸਮੇਤਛੀਏਰਾਗਨਾ ਭੁਲਾਉਂਦਾ ॥
੫੩॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੈਣੀਹੈਭਰਾਈਪੀਰਾਂਕਾਮਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ
ਆਉ ਬੱਗਾਰਾਂਝਿਆ ਜੋਕੋਈਚੀਜ਼ਰੰਗਣੀ ॥ ਬੰਸਰੀ ਬਜਾਕੇ
ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਮੰਗਲੈ ਮੁਰਾਦ ਜੋ ਅਸਾਡੇ
ਖ਼ਾਲੋਂ ਮੰਗਣੀ ॥ ਕਰੋ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਦਰਵੇਸ਼
ਤੁਸੀਂ ਏਹੋ ਹੈ ਮੁਸੋਲਿਆਂਨੂੰ ਰੋਗ ਚੀਣਾਕੇਰਣੀ॥ਸੇਟੇਤਟ
ਖਾਤਪਾਕਲਾਓ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇਬਣਾਓ ਮੇਰੇ ਹੀਰ
ਨੂੰ ਮਲੰਗਣੀ ॥੫੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਹੱਬ ਬੰਨ੍ਹ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੋਈ
ਪੀਰਾਂਰੱਬਅੱਗੇ ਦੇਹੋ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਬਾਲਕਾ ਅਕਾਉਂਦਾ ॥

ਬੇੜਾ ਬੰਨੇ ਲਾਓ ਏ ਸਫ਼ੈਵਰਤੇ ਗਰੀਬ ਵਾਲਾ ਤੱਕ ਆਯਾ ਆਸਰਾ
ਤੁਸਾਡੇ ਸੱਚੇ ਨਾਉਂਦਾ॥ ਬੇਨਤੀ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ਪੀਰਾਂ ਦੀ ਜਨਾਬ
ਵਿੱਚ ਹੀਰ ਦਿੱਤੀ ਰੱਬ ਨੇ ਅਵਾਜ਼ਾ ਏਹੋ ਆਉਂਦਾ॥ ਸ਼ੁਕਰ
ਮਨਾਯਾ ਪੀਰਾਂ ਬੈਠ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਯਾ ਜੋ ਅਸਾਡੇ
ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਥਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ
ਬਠਾਲ ਪੀਰਾਂ ਗੋਡੇ ਪਾਸ ਆਸ ਹੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸੱਚੇ ਰੱਬ ਨੇ
ਪੁਜਾਈ ਹੈ ॥ ਜਿੱਥੇ ਪਵੇ ਭੀੜ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਂ ਰਿਦੇ ਵਿੱਚ
ਫ਼ਿਕਰ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਤੈਨੂੰ ਕਾਈ ਹੈ॥ ਰੱਬ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਂ
ਨਾ ਭੁਲਾਈਂ ਇੱਕ ਬਿੰਦ ਮੀਆਂ ਜਿਸ ਕਰਤਾਰ ਤੇਰੀ ਬਣਤ
ਬਣਾਈ ਹੈ ॥ ਹੀਰ ਤੇਰੀ ਚੇਰੀ ਅਸਾਂ ਕੀਤੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਆਪ ਸੱਚੇ ਸਾਈਂ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਲਗਾਈ ਹੈ॥ ੫੬॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਪੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰ ਉੱਠਕੇ ਸਿਧਾਯਾ ਰਾਂਝਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ
ਜਾ ਖਲੋਤਾ ਓਟ ਤੱਕਕੇ ॥ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਭੀ
ਬਿਠਾਓ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਮੂੜ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਲਗਾਓ ਕੰਢੇ ਧੱਕਕੇ ॥ ਬਿਨਾਂ
ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲੇ ਖ੍ਯਾਈਏ ਪਾਰ ਕਿਸੇ ਭਾਈ ਲੁੱਡਨ ਮਲਾਹ ਅੱਗੋਂ
ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਔਕਕੇ॥ ਪੈਸਾ ਦੇਵੇਂ ਟੋਕ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਆਖਦਾ ਮਲਾਹ ਤਾਂ ਲਜਾਈਏ ਡ੍ਰੋਟੀ ਰੱਕਕੇ ॥੫੭॥ ਕਬਿੱਤ
॥ ਪੈਸੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰ ਜ ਵਿਹਾਰ ਸਭ ਟੁਟ ਜਾਂਦੇ ਪੈਸੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦਮੀ
ਨਖੇਠੇ ਵਿੱਚ ਗਿਨਰਾਦੇ॥ ਪੈਸੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦਮੀ ਬਿਹੀਨ ਖੁੰਬ ਹੋਂਵਦਾ
ਹੈ ਪੈਸੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦਮੀ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਖਰਾਂ ਦੇ॥ ਪੈਸੇ ਬਿਨਾ
ਆਦਮੀ ਨਾ ਮਾਨੀਏ ਬਿਗਾਨੇ ਦੇਸ ਪੈਸੇ ਬਿਨਾਂ ਵੱਢਵੱਢ ਖਾਦੇ

[illegible] ਗੋਲੇ॥ ਐਸੇ ਬਿਨਾ [illegible] ਐਸਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਐਸਾ ਹੈ ਪੀਰ ਤੂੰ [illegible] ਦੇ ਪਰਵਾਦੇ॥੫੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕੱਖ
ਕਾਨੇ ਤੋੜ ਕੇ ਬਨਾਯਾ ਤੁਲਾ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤੇ ਉਤੇ ਖ੍ਵਾਜੇ
ਪੀਰ ਨੂੰ ਧਿਆਂਵਦਾ॥ ਲੁੱਡਨ ਕਮੇਨੇ ਦੀਆਂ ਰੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ
ਹੋਯਾ ਡੁੱਬੇਗਾ ਮੁਸਾਫਰ ਕਿਉਂ ਖੂਨ ਵੇਰੁ ਸਾਰਦਾ॥ ਸਭ ਲੁਜ
ਪਿਆਸਾ ਰਾਵੀ ਜੇਹਲਮ ਅਟਕ ਤਕ ਅੱਗੇ ਹੈ ਬਚਾਉ ਦੇ ਨ
ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਦਮ ਮਾਰਦਾ॥ ਲਿਆਉ ਦੀਆਂ ਹਾਂ ਬੇੜਾ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬੈਠ ਜਾਵੀਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਰਾਦਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰ ਦਾ
॥੫੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕੰਢੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਲਗਾਯਾ ਬੇੜਾ
ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰੰਗੀਲਾ ਵਿੱਚ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਂਦਾ॥ ਪੱਟਾਂ
ਵਿੱਚ ਪੱਟ ਜੋੜਾ ਰੰਗਲੇ ਕਮਾਲ ਬੈਠਾ ਲੁੱਡਨ ਮਲਾਹ ਦੀ
ਨਜ਼ਰ ਜੇਹੀ ਆਂਵਦਾ॥ ਏਹ ਤਾਂ ਬੂਟੇ ਪੱਟ ਕੇਹੀ ਦਿਸਦੀ
ਫਕੀਰ ਆਯਾ ਬੇੜੇ ਨ ਚੜ੍ਹਾਯਾ ਵੇਖ ਓਸ ਪੱਛੋਤਾਂਵਦਾ॥ ਡੁੱਬੀ
ਮੇਰੀ ਪੱਟ ਗਲ ਜਾਈਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਲੁੱਡਨ ਮਲਾਹ ਮੀਏਂ
ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਂਵਦਾ॥ ੬੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਦੇਵੇਂ ਨ ਲਜਾਈਂ
ਸਾਡੀਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸੁਗੰਦ ਤੈਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਕੇ ਬੇੜੇ ਦੇ ਸੀ ਲੁੱਡਨ
ਪੁਕਾਰਦਾ॥ ਧੱਕ ਬੇੜੀ ਉਨ੍ਹੇ ਲਗਾਈ ਨਾਲ ਧਾੜੀਆਂ ਦੇ
ਲੱਥ ਮੋਢੀ ਰੱਖ ਮੀਏਂ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਉਤਾਰਦਾ॥ ਪਾਰ ਆਕੇ ਕੀਤਾ
[illegible] ਮੀਏਂ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਾਰੇ [illegible]
[illegible]ਰਦਾ॥ ਬੇੜੀ [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
[illegible]॥ [illegible]ਬਿੱਤ॥

ਪਲੰਘੇਰੰਗੀਲਾ ਹੈ ਬਿਛਾਯਾ ਹੀਰ ਨੱਵੜੀਨੇ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ
ਦੀ ਜੋ ਬੇਟੜੀ ਪਿਆਰੀ ਹੈ॥ ਤਿੰਨ ਸੈ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੇ ਨਾਲ
ਆਵੇਨ੍ਹਾਵਨੇਨੂੰ ਸੁੰਦਰਸਰੀਰ ਹੀਰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ॥
ਮੁਖੜਾ ਮਹਤਾਬ ਤਾਬ ਝੱਲੇ ਨਾ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਚੰਬਾ ਖੁਸ਼
ਕੇਵੜਾਗੁਲਾਬ ਥੀਂ ਪਿਆਰੀ ਹੈ॥ ਪੰਜਅਸਵਾਰਨਾਲਚੱਲੇ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂਵਾਲੀ ਨਿੱਤ ਹੀਰਦੀ ਤਿਆਰੀ
ਹੈ॥ ੬੨ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਰਾਂਝਾ ਆਖੇ ਲੁੱਡਨ ਨਾ ਲੱਜ ਹੀਰ
ਕੋੜਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਨ ਸਿਆਣਾ ਜੇਹੜਾ ਬੋਲਕੇ ਹਟਾਉਂਦਾ॥
ਬੋਲੇ ਕੌਣ ਹੀਰ ਨੂੰ ਸਿਆਲਾਂਵਿੱਚਅੱਜਭਾਈ ਨੇਕ ਤਸਵੀਰ
ਸੰਸਾਰਸਾਰਾ ਗਾਉਂਦਾ॥ ਨਦੀ ਉੱਤੇ ਆਵੇ ਗਾਵੇ ਦਿਲ ਦੇ
ਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਮਾਪਿਆਂਦਾ ਡੌਰ ਕੋਈ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾ ਬੁਲਾਉਂਦਾ॥
ਹੀਰਸੁਲਤਾਨਹੈਜ੍ਵਾਨਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਬਾਪ ਸਰਦਾਰਲੈਂਦਾ
ਮਾਮਲਾ ਝਨਾਉਂਦਾ॥੬੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ ਲੁੱਡਣਾ
ਨਜ਼ੀਕ ਮੇਰੇ ਬੈਠਕੇ ਤੇ ਦੱਸ ਤਦਬੀਰ ਹੀਰ ਬਿਆਹੀ ਕਿ
ਕਵਾਰੀ ਹੈ॥ ਨਿਆਣੀ ਕਿ ਜਵਾਨ ਦੱਸ ਹਾਣ ਪਰਵਾਨ ਸਾਨੂੰ
ਉੱਚੀਨੀਵੀਂ ਪੂਰੀਆ ਕਿ ਪਤਲੀ ਜਾਂ ਭਾਰੀ ਹੈ॥ ਹੱਥਦੀਦਾਤਾਰ
ਅਕੇਸੂਮਣੀਹੈਕਾਂਉਂਵਾਂਗੂ ਬੋਲਦੀਹੈ ਸੱਚ ਕਿ ਜ਼ਬਾਨੋਂ ਕਟੀ
ਹੋਈਹੈ॥ ਕਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਰੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਜਿਸਨੇਦਲੀਲਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਾਲੀ ਧਾਰੀ ਹੈ॥੬੪॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਫੁੱਲਜੇਹੇਮੁੱਖਦੀ ਮਨੁੱਖਸਭ ਸੁੱਖ ਚਾਹੇ ਦੁੱਖ ਭੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ
ਦੇਖਕੇਦੀਦਾਰਕੋ॥ ਲਿਖੀ [illegible]

ਕੋਮਲ ਸਰੀਰ ਹੀਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਕੀ ਡਾਰ ਕੋ ॥ ਸਾਵਰਾ ਸਾ ਰੰਗ
ਅੰਗ ਮਤਲਾ ਪਤੰਗ ਜੇਹਾ ਪੱਟੀਆਂ ਭੁਯੰਗ ਡੰਗ ਮਾਰਨ ਹਜ਼ਾਰ
ਕੋ॥ ਅੱਡੀ ਤੋਂ ਫਰੱਕ ਤਕ ਤਕ ਏਹ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘ ਦੇਖਾ ਹੀਰ ਨਾਰ ਕੋ ॥ ੬੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਣੀ
ਸਾਰੀ ਤਾਂ ਕਟਾਰੀ ਲੱਗੀ ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਆਕੜ ਤਮਾਮ ਨੱਸ
ਚੱਲੀ ਟੇਢੀ ਧੌਣ ਦੀ॥ ਇਕ ਨਦੀ ਦਾ ਕਨਾਰਾ ਦੂਜੇ ਪਲੰਘ
ਪਿਆਰਾ ਲੱਗੇ ਤੀਸਰੀ ਬਹਾਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਠੰਢੀ ਪੌਣ ਦੀ॥
ਚੌਥਾ ਅਰਾਮ ਏਥੇ ਕੱਟੀਏ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਹੀਰ ਹੈ ਸ਼ੌਕੀਨ
ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਵਾਗੌਣ ਦੀ॥ ਲੁੱਡਨ ਮਲਾਹ ਨੂੰ ਪੁਛੇਂਦਾ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘ ਮੇਰੀ ਹੈ ਸਲਾਹ ਏਸ ਸੇਜ ਉੱਤੇ ਸੌਣ ਦੀ ॥ ੬੬ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਲੁੱਡਨ ਪੁਕਾਰੇ ਹੀਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨੋ ਮਾਰੇ ਕਰੂ ਕੌਨ
ਹੁਟਕਾਰੇ ਕੋਊ ਭਰੂ ਨ ਗਵਾਹੀਆਂ॥ ਹੀਰ ਹੈ ਮੁਤਾਣੀ ਮਾਰ
ਕੋਰੜੇ ਉਤਾਰੂ ਖੱਲ ਆਪ ਨੱਠ ਜਾਵੇਂ ਪਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਗਲ ਫਾਹੀਆਂ
॥ ਬਾਪ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਮੈਨੂੰ ਕੈਦ ਹੀ ਕਰਾਵੇ ਕੌਨ ਬੱਧਿਆਂ ਛੁਡਾਵੇ
ਘਰੀਂ ਹੋਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ॥ ਹੀਲ ਕੇ ਪਰਾਣ ਜੇ ਛੁਡਾਵੇਂ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੇਣਾ ਕੀ ਇਨਾਮ ਤੁਸਾਂ ਪੰਧਦਿਆਂ ਰਾਹੀਆਂ
॥ ੬੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲੁੱਡਨ ਮਲਾਹ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ੀ ਟਾਪ
ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਕੌਨ ਗੱਲਾਂ ਜਾਕੇ ਪਾਸ ਹੀਰ ਦੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ॥
ਵਾਸਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਕਬੂਲ ਮੀਆਂ ਬੋਲ ਸਾਡਾ ਕਰੀਂ ਨ
ਅਦੂਲ [illegible] ਕੌਣ ਹੱਲ ਆਉਂਦਾ॥ ਨੀਂਦ ਦੇ ਥਕੇਵੇਂ ਨੇ ਮੈਂ
[illegible] ਕੀੜਾ ਡਾਹੀ ਮੀਆਂ ਲੁੱਡਨਾ ਮੈਂ ਵਾਸਤੇ ਹਾਂ

ਪਾਉਂਦਾ ॥ ਝਟਕਅਰਾਮਜਾਉਂ ਕੱਢ ਗਏ ਨੇ ਸਿੰਘਾ ਖੂੰਡਾ [illegible]
ਨ ਕੋਊ ਕੌਣ ਆਧਾ ਕੇਹੜੇ ਗਾਉਂਦਾ ॥ ੬੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਕਿਸੇ ਆਨ ਆਖਿਆ ਲਤਾੜੀ ਤੇਰੀ ਸੇਜ ਹੀਰੇ ਸੁੱਤਾ ਕੋਈ
ਆਣਉੱਤੇਮੂਰਖਮਨੁੱਖਨੀ ॥ ਜੀਉਂਦਾਕਿਮੋਯਾ ਮੈਨੂੰ ਏਤਨੀ
ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਤਾਣਕੇ ਦੁਪੱਟਾ ਤੇ ਲਪੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁੱਖ ਨੀ ॥
ਅਕੇ ਕੋਈਲੁੱਡਨਬਮੇਲਦਾਹੈ ਅੰਗਸਾਕ ਅਕੇ ਕਿਸੇ ਰਾਹੀਦੇ
ਕਣੇ ਜੇਪੀੜਦੁੱਖਨੀ ॥ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਪੁੱਛ ਕੌਨ ਹੁੰਦਾ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾਸੇਜਉੱਤੇਸੁੱਤੇਦੀਗਵਾਹੀਦੇਣਰੁੱਖਨੀ ॥ ੬੯ ॥ ਕਬਿੱਤ
॥ ਸੁਣਦਿਆਂਹੀਸਾਰਅੰਗਿਆਰ ਵਾਂਗੂ ਭਖ ਗਈਆਂ ਦਿਲੋਂ
ਹੋਈਚਾਰਅੱਖੀਂਹੋਗਈਆਂਜਿਉਂਡਾਇਣਾਂ ॥ ਚੰਦੋਨੰਦੋਮਾਨੋ
ਨਾਲਹੀਰਦੇਤਿਆਰ ਹੋਈਆਂ ਰੰਗੀ ਗੰਲੀ ਗੂਜਰੀ ਅਨੋਖੀ
ਚਾਰੇਨਾਇਣਾਂ ॥ ਠਾਕੁਰੀਬਨਿਆਣੀਤੇ ਤਖਾਣੀ ਕਾਨ੍ਹੋ ਸ਼ਾਥ
ਹੋਈ ਹੋਰਨਾਲ ਚੱਲੀਆਂ ਸੀ ਰਾਇਣਾਂ ਭਰਾਇਣਾਂ ॥ ਸੁਖੀ
ਕੁੜੀ ਤੇਲੀਆਂਦੀ ਸੱਦੇ ਵਾਹੋ ਡੂਮਣੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਪੁਰੋਟ ਫੇਰ
ਆਈਆਂਗੁਸਾਇਣਾਂ ॥ ਰੋੜੀਤੇਗੁਲਾਬੀਹੈਮਤਾਬੀਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾਅੱਜੋਬੱਸੋਬੇਟੀਆਂਜੋਰੋਵੇਂਹਲਵਾਇਣਾਂ ॥੭੦॥ਕਬਿੱਤ
॥ਬਾਹਮਣੀਲਰੈਣੀਮਾਰੇਸੈਨਤਾਸੁਨਿਆਰੀ ਆਨ੍ਹੂੰਚੱਲੋ ਸਾਥੀ [illegible]
ਰੱਖੀਓ ਜਟੇਟੀ ਹੀਰ ਸੱਦਦੀ ॥ ਸੰਮੋਂ ਚਮਿਆਰੀ ਤੇ [illegible]
ਚੂਹੜੀ ਸ਼ਾਥ ਹੋਈ ਉੱਤੇ ਛਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਨੰ ਕਿਸੇ ਤਾਈਂ [illegible]
॥ ਫੱਤੋ ਘੁਮਿਆਰੀ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਈ [illegible]
ਸਹੇਲੀ ਕਿਸਾਣੇ ਸੰਗ ਲੱਦਦੀ ॥ [illegible]

ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚੱਲੀ ਸੁਣਿਆਣੀ ਖੇਮ ਕੌਰ ਭਾਰੇ ਕੰਦੇ
ਦੀ ॥ ੭੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਮ ਦੇਈ ਬਾਵਰੀ ਅਨੋਖੀ ਰੱਖੀ
ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸਈਆਂ ਨੇ ਬੁਲਾਈ ਸੁੱਤੀ ਸੇਜ ਉੱਤੇ ਜਾਇਕੇ ॥
ਕੌੜੀ ਮੁਗਿਆਰੀ ਵੱਸ ਪਈ ਸੱਸ ਸੌਹਰਿਆਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ
ਚੱਲੇ ਆਈ ਹੋਂਦੀ ਆਪ ਕਾਇਕੇ ॥ ਦਾਖਾਂ ਵਨਜਾਰੀ ਹੱਥ ਜੋੜੇ
ਖੜੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਮ ਦੀ ਸੁਰੀਦ ਮੈਨੂੰ ਚਲਣਾ ਜਗਾਇਕੇ ॥
ਕੰਮੋ [illegible] ਬਿਨ ਪੁਕਾਰੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈਆਂ
ਤਾਂ ਅੱਫੀਮ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾਇਕੇ ॥ ੭੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੇਗਮ
ਲੁਹਾਰੀ ਕਹੇ ਬੁੱਧਾ ਖਤਰਾਣੀ ਤਾਈਂ ਉੱਠ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਵੇਹੜੇ
ਗੁੱਜਰਾਂ ਦੇ ਜਾਵਣਾ ॥ ਸੱਦ ਕੇ ਮੁਕਾਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਕੋ ਵਲ ਦੌੜ
ਜਾਈਂ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਰਲ ਮਿਲ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵਣਾ ॥ ਹੋਇਕੇ
ਅਕੱਠੀਆਂ ਕਿਲਾ ਲਾਂਵਲ ਚੱਲਣਾ ਜੇ ਚੱਲਣੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਾਂ ਕੌਰ ਨੂੰ
ਬੁਲਾਵਣਾ ॥ ਭੋਲੀ ਕੂਚ ਬਾਨਣੀ ਬਤਾਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਸਾਡੇ [illegible] ਤੁਸਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਆਵਣਾ ॥ ੭੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਸੋਬੀ [illegible] ਨਾਲ ਨਟਣੀਆਂ ਦੇ ਖੇਡਦੀ ਸੀ ਆਖਿਆ
ਰ [illegible] ਕੌਰ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਬਾਤ ਨੀ ॥ ਜੰਨਤ ਪਠਾਣੀ ਮੁਗਲਾਣੀ
ਮਲਕੀਤ ਸੋਹੇ ਡੋਗਰਾਂ ਦੀ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਬੜੀ ਸੀ ਅੜਬਣੀ ॥
ਰਾਮੋ [illegible] ਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਬੈਠੀ ਸੀ ਮੁਸੱਵਰਾਂ ਦੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੇਈ
[illegible] ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਨੀ ॥ [illegible] ਧਾਖੀ ਵਾਲਨੀ ਬਤਾਵੇ
[illegible] ਸਿੰਘ [illegible] ਉਨਾਂ ਤੁਸੀਂ [illegible] ਕਰਨੀ ॥
[illegible]

ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਤੇ ਨੂੰ ਸੱਦਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਨੀ ॥ ਏਸ ਰਣਧੀਰ
ਰੱਜੀ ਦੇ ਗਵਾਂਢ ਕੋਲ [illegible] ਹੋਣੀ ਜੇ ਆਵੇ [illegible]
ਬੜੀ ਦੂਰ ਨੀ ॥ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੀ ਮੈਂ ਜੀ ਰਤੂ ਪੁੱਛਣਾ ਕਿ [illegible]
ਪੇਰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਕਿੱਸੇ ਦੇ ਵਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰ ਨੀ ॥ ਲੋਕ ਜਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ
ਨੀ ਤੈਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਪਿਤਾ ਵੇ ਧਰਮੇਰਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ
ਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਰਮੋ ਧਰਮੋ ਜੀਊਣੀ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲੀ
ਪਾਸ ਬੈਠੀਆਂ ਸੀ ਸੁੱਖਾਂ ਜੀਵੀ ਜੋੜੀ ਬੰਨ੍ਹ ਪਾਸ ਆਈਆਂ
ਰਲਕੇ ॥ ਆਪਦੀ ਸਲਾਹ ਦੱਸੋ ਚੱਲਣਾ ਕਿਨਾ ਛਤੇਣੇ [illegible] ਰਤੀ
ਜਵੇਂ ਟੀਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਰਲਕੇ ॥ ਆਪਦੀ ਸਲਾਹ ਦੱਸੋ ਚੱਲਣਾ
ਹੈ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਪੁੱਛਲੋ ਸਭਾਂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਬਾਂਦੀ ਤਈਂ ਘੱਲਕੇ ॥
ਤੁਸਾਂ ਬਾਂਦੀ ਘੱਲੀ ਕਾਹਨੂੰ ਭੇਜਣੀ ਹੈ ਹੀਰ ਪਾਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ
ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਚੱਲੋ ਰਲਕੇ ॥੨੬॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਜਾਂ ਪੈਂਦੀ
ਖੀਰਣੀ ਖਰਾਬ ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਗੱਲ ਪਲ ਚੈਨ
ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ॥ ਕੋਈ ਕਹੇ ਅਖਦੀ ਹਾਂ ਬਿਸ਼ਨੀ [illegible]
ਨਾਲੇ ਬਖਤਾਵਰ ਨੂੰ ਗੱਲ ਜਾ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ॥ ਕਾਕੀ ਰਜਪੂਤਣੀ
ਬਤਾਵੇ ਜੱਸਾਂ ਮਾਹਣੀ ਕੁੜੀ ਕੇਸਰ ਕਵੇਰਨੀ ਸੁਖਲਾ ਕਰੇ
ਆਉਂਦੀ ॥ ਰਲ ਮਿਲ ਹੀਰ ਪਾਸ ਚਲੀਆਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਆਗੇ
ਹੀਰ ਬੈਠੀ ਸਭ ਬਣਤਾਂ ਬਣਾਂਵਦੀ ॥੨੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
[illegible] ਰਾਣੀ ਕਿੰਨੀ ਪੁੱਛਦਾ [illegible] ਸੀ
[illegible] ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਆਈ ਹੋ ॥ [illegible]
[illegible]

ਰੱਤੋਫੱਤੋਸਾਭੋਕਹੇ ਨਾਇਕਾਂ ਲਲਾਰਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂਨੀ ਸਈਏ
ਧੀਰੇਸਾਡਾਕਾਰਜਬਣਾਈਏ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਈ ਭਾਟੜੀ ਬਤਾਵੇ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਹੋਵੇਜੇ ਕਮਤਾਂ ਘਰਾਂਦੇਵਲ ਜਾਈਏ॥੭੮
॥ਕਬਿੱਤ॥ ਹੱਸਕੇ ਜਟੇਟੀ ਹੀਰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇਫ਼ਿਕਰਨਾਲਤੁਸਾਂਨੇਹੀਆਉਣਾ॥ਉੱਠਕੇਸਵੇਰੇ ਤੁਸੀ
ਮੇਰੇਪਾਸਖ਼ਾਸ ਆਵੋ ਪੂਣੀਆਂ ਚਰਖੜੇਨੂੰ ਹੱਥ ਨ ਲਗਾਉਣਾ
॥ਰਲਮਿਲਸਾਰੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੇ ਗਾਲ ਖਾਧੀ ਵੀਰ ਦੀ
ਸੁਗੰਦ ਤੰਦਕਿਸੇਨੇ ਜੇ ਪਾਉਣਾ॥ ਹੀਰਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਦੇਸਲਾਹ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਉੱਠਗਈਆਂਸਭਘਟਾਂਹੋਣਜਿਉਂਸਾਉਣਾ
॥੭੯॥ਕਬਿੱਤ॥ ਹੀਰਜਾਜਗਾਈਸੁੱਤੀ ਰੰਗਲੇਪਲੰਘਉੱਤੋਂ
ਮਾਰਦੀ ਮਰੋੜੇਕੱਚੀ ਨੀਂਦਨਜਗਾਉਨੀ॥ ਹੁਣੇ ਆਈਰੈਨ
ਹੈਨ ਜਾਗਕੇ ਵਿਹਾਨੀ ਮੇਰੀ ਵਾਸਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਅਟਕ ਪਲ
ਜਾਓ ਨੀ॥ਚੰਦ ਵਾਲੇ ਚਾਨਣੇ ਮਲੂਮ ਪਰਭਾਤ ਹੋਵੇ ਰਾਤ
ਘੜੀ ਚਾਰ ਤੁਸੀ ਜ਼ਰਾ ਸਸਤਾਉਨੀ॥ਹੀਰਨੇ ਸੁਣਾਇਆਹੈ
ਜਵਾਬ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਡੇਉਢੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਆਸਨ
ਲਗਾਓ ਨੀ ॥੮੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਨਕੇ ਮੁਕਾਮ ਮੁੜ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਹੇਲੀਆਂਨੇ ਬਾਂਦੀ ਭਾਈਂ ਸੱਦੇ ਹੀਰ ਮੰਗੇ ਪਾਣੀ
ਨ੍ਹਾਉਣਨੂੰ॥ ਗੋਹਣਿਆਂ ਦੀ ਪਟਾਰੀ ਤੇ ਸੰਦੂਕ ਰੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰਾਂ
ਦਾ ਪਾਸ ਰਖਵਾਏ ਹੀਰ ਅੰਗਦੇ ਲਗਾਉਣਨੂੰ॥ ਤੇਲਆਟਾ
ਸਰ੍ਹੋਂ ਦਾ ਤਿਆਰ ਬਾਂਦੀ ਰਖਿਆ ਸੀ ਹੀਰਦੇ ਸਰੀਰ ਸਾਥ
॥ [illegible]ਮਲਾਉਣ ਨੂੰ॥ ਮੁਸ਼ਕ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ [illegible]ਮੰਗਾਇਆ

ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਅਤਰ ਫੁਲੇਲ ਨਾਲ ਮੇਢੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਹੇਤ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸ਼ੀਸ਼ੀਆਂ ਅਨੇਕ ਵਿਚ ਰੱਖੀਆਂ ਸੰਦੂਕੜੀ ਦੇ ਮੋਤੀਆ ਗੁਲਾਬ ਤੇ ਫੁਲੇਲ ਹੈ ਚੰਬੇਲੀ ਦੇ॥ ਖ਼ਸ ਕੇਵੜਾ ਰੁਮੇਲ ਮੇਲ ਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਹੀਰ ਦਿੰਦੀ ਛੁੰਬੇ ਕੋਲ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਦੇ ॥ ਮਿੱਸੀ ਮੁਖ ਲਾਇਕੇ ਬਨਾਇਕੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਾਰਾ ਮਹਿੰਦੀ ਮੰਗਵਾਇ ਲਾਈ ਹੀਰ ਨੇ ਹਥੇਲੀ ਦੇ॥ ਹਰਨੀਆਂ ਦੀ ਡਾਰ ਪੈਂਦੇ ਸ਼ੋਰ ਘੁਮਕਾਰ ਧੁੱਮ ਮੱਚੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਅੰਦਰ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ॥ ੯੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਵਿੱਕਾ ਬਿੰਦੀ ਲਾਇਕੇ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਨੱਢੜੀ ਨੇ ਨਿਕਲੇ ਜਵਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਾਬਲ ਕੰਧਾਰ ਦੇ॥ ਸਾਵਣੇ ਦਾ ਮੀਂਹ ਜਿਵੇਂ ਜੋਰ ਕਾਲੀ ਘਟਾ ਆਵੇ ਹੀਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਕਟਾਰੇ ਨੈਨ ਸਾਰਦੇ॥ ਛਮਾਛਮ ਲੱਥੀਆਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਜਿਵੇਂ ਹੂਰਾਂ ਹੋਨ ਮੱਚ ਗਈ ਧੁੱਮ ਵਿਚ ਝੰਗ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ॥ ਨੱਢੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਹੈ ਦੁਆਲੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਚਾਲੇ ਹੀਰ ਵਾਂਗ ਸਰਦਾਰ ਦੇ॥੯੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਚੱਲੀਆਂ ਬਨਾਉਂ ਵਲ ਰਲਕੇ ਸਗਲ ਸਹੀਆਂ ਬਚੀਆਂ ਮਰੋੜਦੇ ਤਨ ਛੇੜਦੇ ਜੋੜਦੇ ਗੀਤ ਨੀ॥ ਟੱਪਣ ਧਰਤ ਗਿੱਧਾ ਪਾਵਣ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਘੱਤ ਕਿੱਧੀ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਵੇਂ ਮੀਤ ਨੀ॥ ਕੋਈ ਭੱਜ ਨਿਕਲੇ ਅਗੇਰੇ ਛੱਡ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਵੇ ਖਿੱਚੇ ਖਾਵੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਘਸੀਟ ਨੀ ॥ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਝਨਾਉਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਦੇਖਿਆ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਢੱਠਾ ਫੇਰ ਪਲੀਤ ਨੀ॥ ੯੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਫੇਜ ਵੱਲ ਦੇਖਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਨੱਢੜੀ ਦੇ

ਲੁੱਡਨ ਮਲਾਹ ਨੂੰ ਕੂਕੇਂਦੀ ਮਾਰੋਮਾਰਕੇ ॥ ਕੌਣ ਮੇਰੀ ਸੇਜ
ਉੱਤੇ ਆਦਮੀ ਗਵਾਰ ਸੁੱਤਾ ਮਾਰੋ ਨੀ ਸਹੇਲੀਓ ਪਲੰਘਸੇ
ਉਤਾਰਕੇ ॥ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਸੇਜਦਾ ਲਤਾੜਕੇ ਪਲੰਘ ਭਾਈਂ
ਲੁੱਡਨ ਮਲਾਹਨੂੰ ਪੁਛੇਂਦੀ ਹੈ ਪੁਕਾਰਕੇ ॥ ਆਵਾਗੌਨ ਸੇਜ ਮੇਰੀ
ਜਾਣੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਕੌਣਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੀਰ ਦੇਖਾਂ ਨਾਂ ਵਿਚਾਰ
ਕੇ ॥ ੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਾਰ ਨਾ ਬਿਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ ਨਾ
ਗੁਨਾਹ ਕੋਈ ਹੋਈ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਨਾਲ ਛਮਕਾਂ ਦੇ ਤੰਗਨੀ ॥
ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਲੁੱਡਨ ਬਿਗਾੜਿਆ ਕੀ ਕੰਮ ਤੇਰਾ ਕੱਢਕੇ ਗੁਨਾਹ
ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਤੂੰ ਨਿਸੰਗਨੀ ॥ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਤੈਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਅੰਗ
ਅੰਗ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਰਾਹੀ ਦੇ ਸਵਾਲਿਆਂ ਨ ਘਟਿਆ ਪਲੰਘਨੀ
॥ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ ਖੱਟ ਨੇਕੀ ਜੱਗ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਉੱਡ ਜਾਉ
ਜਾਨ ਕਦੇ ਵਾਂਗਹੀ ਪਤੰਗਨੀ ॥ ੯੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਮ
ਦੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਦਾਨ ਦੇਨ ਨਾਮ ਦੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ
ਲਗਾਵੇ ਕੂਹਾ ਬਾਵ੍ਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਉਜਾੜ ਮਾਹਿੰ
ਰੁੱਖ ਬੋਵੇ ਆਨਕੇ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਅਨੇਕ ਮਾਨੇ ਛਾਵ੍ਰੀ ॥ ਧਨ
ਮਾਲ ਦੌਲਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਰਾ ਨ ਵਸਾਹ ਰੱਖੋ ਧਨ ਮਾਲ ਦੌਲਤਾਂ
ਬੱਦ੍ਰੀ ਵਾਲਾ ਕਾਉਂਰੀ ॥ ਸੀਸਨੂੰ ਕਟਾਇ ਦਈਏ ਤੁਰਤ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਏਸ ਜੇ ਜਹਾਨਵਿਚ ਰਹੇ ਨੇਕੀ ਨਾਉਂਰੀ
॥ ੯੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਛਮਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਚੰਮ ਹੀ ਉਧੇੜ
ਦਿੱਤਾ ਹਟੇ ਨ ਹਟਾਈ ਲੱਦੀ ਮਾਨ ਮਗਰੂਰ ਦੀ ॥ ਆਖਦੀ
ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਕੇ ਗ਼ਰੂਰ ਨਾਲ ਬੋਟੀ ਬੋਟੀ ਕਰਦੋ ਫ਼ਕੀਰ

ਕੁੱਤੇ ਸੂਰਦੀ॥ ਪੱਟ ਸੁੱਟੇ ਬੋਦੀਆਂ ਬਚੂਰ ਸੁੱਟੇ ਵਾਲੇ [illegible]
ਫੜਦੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀਂ ਹੈ ਸਹੇਲੀਆਂਨੂੰ ਘੂਰਦੀ॥ ਕੂਕਣੀ
ਸਲੇਟੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਮਾਰਕੇ ਉਡਾਓਖਲਕੱਤੇ
ਬੇਸ਼ਹੂਰਦੀ॥ ੮੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਲੁੱਭਨ ਝਮੇਲੇ ਦੇ ਉਦਾਲੇ
ਸਭ ਆਨਹੋਈਆਂ ਝੁੱਮੀਆਂਦੁਫੇਰੇਜਿਵੇਂ ਫ਼ੌਜ ਸਰਕਾਰਦੀ॥
ਕੋਈ ਲੱਤਮਾਰੇ ਕੋਈ ਕੋਰੜਾ ਉਭਾਰੇ ਧਾਰੇ ਕੋਈ ਫੜ ਧੌਣ
ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਨਾਲ ਮਾਰਦਾ॥ ਲਤਮੁੱਕੀ ਲਗੀ ਧੌਣ ਆਨਕੇ
ਛੁਡਾਵੇ ਕੌਨ ਹੀਰਮਦਮਾਤੀਨੱਢੀਖੂਨਹੈਗੁਜ਼ਾਰਦੀ॥ਲੁੱਭਨ
ਪੁਕਾਰੇ ਕੂਕਾਂ ਮਾਰੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਕੋਈ ਨ ਹਟਾਵੇ ਹੋਈ
ਗੱਲ ਹੈ ਨਿਘਾਰਦੀ॥ ੮੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਵਾਸਤਾ ਖੁਦਾਇ
ਦਾ ਸੀ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸਆਕੇ ਲੇਖ ਮੇਰੇਰੰਦਰੇਮੈਂਦੱਤਾ
ਨਜਵਾਬਨੀ॥ ਦੇਖਕੇ ਅੰਬੀਰਮੈਂ ਸੁਵਾਲਿਆ ਪਲੰਘਉੱਤੇ
ਸਾਨੀਜਿਹਦਾਦੂਸਰਾਨਾਅੰਦਰਪੰਜਾਬਨੀ॥ ਆਨਕੇ ਮੁਸਾਫ਼ੂ
ਅਰਾਮ ਪਾਯਾ ਸੇਜ ਉੱਤੇ ਰਬਦੇ ਦੁਆਰੇ ਤੇਰੇ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਸਵਾਬਨੀ॥ ਪਾਸਜਾਕੇ ਵੇਖ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਸਾਵਰੇਨੂੰ ਅੱਖੀਂ
ਰਸਭਿੰਨੀਆਂ ਤੇ ਮੁਖੜਾ ਮਹਤਾਬਨੀ॥ ੯੦॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਹੋਯਾ ਲੁੱਭਨਖਲਾਸ ਫੇਰ ਆਈਆਂਰਾਂਝੇਪਾਸ ਕੌੜਾ ਬੋਲਦੀ
ਖ਼ਿਲਾਸ ਵੇ ਤੂੰ ਕੌਨ ਵੱਠਾ ਆਨਕੇ॥ ਰਹੀਆਂ ਬੁਲਾਇ ਤੇ
ਜਗਾਇਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂਦੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਤੂੰ [illegible]
ਸੁੱਤਾਤਾਨਕੇ॥ ਸੇਜ ਰੰਗਲੀਅਪਾਰਮੈਂ ਬਣਾਈਨਾਲਚੋਜੀਆਂ
ਦੇਸੁੱਤਾ ਤੂੰ ਬੇਖੌਫ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦੀਸੇਜ ਜਾਨਕੇ ਆ ਕੌਨ ਹੈਂ [illegible]

[illegible] ਸਿੰਘਾ ਖੇਲਦੀ ਹੈ ਮਾਰੇ ਕੀ ਸਹੇਲੀਓ ਪਲੰਘ ਤੇ
ਉਤਾਰਕੇ ॥ ੯੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭੌਨਕੇ ਉਜਾੜੀ ਰਾਂਝਾ
ਉੱਠਿਆ ਉਦਾਸੀ ਹੋਕੇ ਭੁੱਲਗਈ ਹੀਰ ਧਾਰੇ ਦੇਖਕੇ ਲਟਕ
ਨੀ ॥ ਜਾਰੇ ਘਰ ਆਪਣੇ ਸਹੇਲੀਓ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨਾਲ ਲੁੱਟਿਆ
ਵਤਨ ਮੇਰਾ ਚਾਰਕੇ ਕੁਟਕ ਨੀ ॥ ਰੰਝੇ ਮੇਰੇ ਹੀਰ ਖਿਚ
ਸਾਬਤ ਪਰਾਨ ਲੈਕੇ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਛਿੱਤ ਧੈਂ ਦੀਹੇ ਸਟਕ
ਨੀ ॥ ਬਾਵਰੀ ਦਿਵਾਨੀ ਹੀਰ ਹੋਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ
ਕੋਲੋਂ ਨ ਜੁਦਾ ਨੇ ਰੰਗ ਹੋਇਆ ਫਟਕਨੀ ॥ ੯੨ ॥ ਕਬਿੱਤ
॥ ਐਸਾ ਜੇਹੇ ਆਦਮੀ ਜੋ ਮਾਰਨ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰੂ
ਫੇਰ [illegible] ਉੱਤੇ ਕੌਣ ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ ॥ ਤਿੰਨ ਸੈ ਤੇ ਸੱਠ ਸਹੀਆਂ
ਆਖੀਆਂ ਸਾਡੇ ਮਾਰਲੈਣੇ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਚੱਕਕੇ ਪਰੇਮ ਦੀਆਂ
ਕਾਨੀਆਂ ॥ ਤੇਰੇ ਜੇਹੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਬਾਜੀ ਏ ਪਰੀਤ ਭਾਵੀ ਜਿੱਤ
ਪ੍ਰੀਤ ਰੁੜੀਆਂ ਨਾ ਹੁਸਨ ਜਵਾਨੀਆਂ ॥ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ ਜਾਨਹੈ
ਜਹਾਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬੋਲ ਜਗ ਰਹਿ ਜਾਣੀਆਂ
ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ॥ ੯੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਉੱਠਕੇ ਅਸੋਤਾ ਰਾਂਝਾ
ਹੰਗਾਲੇ ਪਲੰਘ ਉੱਤੋਂ ਹੀਰ ਭਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਲੈ ਸੇਜ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ
ਨੀ [illegible] ਕੇਹਾ ਜੋਰ ਹੈ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦਾ ਸੇਜ ਉੱਤੇ ਨੇ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ [illegible]
[illegible] ॥ ੯੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ਸ੍ਰੀ [illegible]

ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਨ ਹੀਰ ਤੇਰੇ ਸੀਸ ਉੱਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿੱਥੇ ਕਾਫ਼ਿਰ
ਮੈਂ ਘੋਲ ਘੱਤੀ ਸਾਰੀ ਵੇ ॥ ਮੱਲੋਮੱਲੀ ਚੋਰ ਨੂੰ ਲਗਾਉਂਦਾ
ਏਂ ਮਾਵੇਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕੁਫ਼ਨਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਮੈਂ ਗਰੀਬਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵੇ ॥
ਕਿਥੋਂ ਚਲ ਆਇਆ ਪਿੱਛੇ ਕੇਹੜਾ ਹੈ ਮੁਕਾਮ ਤੇਰਾ ਅੱਗੇ ਕੇਹੜੀ
ਜਾ ਵਦੀ ਤੂੰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਿਆਰੀ ਵੇ॥ ਸੀਂਹ ਦਾ ਨਿਹੋਰਾ ਕਿਉਂ ਤੂੰ
ਦੇਂਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕੱਢੀ ਨਹੀਂ ਗਾਲ ਸੱਟ ਫੁੱਲ ਦੀ ਕਮਾਰੀ
ਵੇ॥ ੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਾਹਰੋਂ ਤੇ ਮੁਕਾਮ ਕੇਹੜਾ ਪੁੱਛਣਾ
ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂ ਨੇ ਆਏ ਹਾਂ ਫ਼ਕੀਰ ਤੇ ਫ਼ਕੀਰ ਹੀ ਸਦਾਵਣਾ ॥
ਗਾਹ ਰੋਜ਼ ਏਸ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚਾਹੁ ਛੈਨੀ ਖਿਸੇ ਵੇਲੇ [illegible]
ਕਬੀਲਾ ਛੱਡ ਜਾਵਣਾ॥ ਮੰਜੂ ਹਵੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਲੱਗੇ
ਅੱਗੇ ਭੀ ਬਥੇਰਿਆਂ ਨੇ ਛੱਡ ਮਰ ਜਾਵਣਾ॥ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ
ਖ਼ਾਕ ਹੈ ਮੁਕਾਮ ਮੇਰਾ ਜਿਸ ਖ਼ਾਕ ਖ਼ਾਕ ਵਿਚ ਆਖਰ ਸਮਾਵਣਾ॥
੯੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਜਦੋਂ ਤੀ ਕਨੱਕ ਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਾਨ [illegible]
ਤੀਕ ਆਲਣਾ ਜਨਾਵਰ ਬਣਾਂਵਦੇ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਾਰ ਚੋਗ [illegible]
ਵਿਚ ਕੱਟ ਦੇ ਹੈਂ ਆਥਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਆ ਆਰਾਮ ਵਿਚ ਪਾਂਵਦੇ॥
ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਖ਼ਾ ਕਹੇ ਮੁਕਾਮ ਜੋ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਆਖਦੇ ਪੰਖੇਰੂ
ਦੱਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈਂ ਸਮਾਂਵਦੇ॥ ਸੁਣੀਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਤੇਰੇ ਪੁੱਛਣੇ ਬਗੈਰ ਪੀਰ ਅੱਗੇ ਨ ਚਲਾਂਵਦੇ॥ ੯੭॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਸੇਰਾ [illegible] ਮੇਰੀ ਜਿਉ [illegible]
ਨੌਕਾਰ [illegible] ਆਪਦੇ [illegible]
ਤੇਰਾ ਕਿਆ [illegible]

[illegible] ਮੈਂ ਹੀਰੇ ਤਸਵੀਰ ਤੇਰੀ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਲੱਗੀ ਮੈਨੂੰ
[illegible]ਖੂਬਨੀ॥ ਦੁਖ ਘਣੇ ਜਾਲੇ ਪੈਗਏ ਫਾਲੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ [illegible]ਰਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੋਗਿਆ ਕਰੂਪਨੀ ॥ ੯
ਕਬਿੱਤ॥ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਬੇਨਤੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ
ਗੱਲ ਵਲੋਂ ਤੂੰ ਤਾਂ ਹੋਈਂ ਨ ਉਦਾਸ ਵੇ ॥ ਰੱਬ ਦੇ ਸਬਬ ਨਾਲ
ਚੱਲ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਦਾ ਪੁੱਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਮ ਖ਼ਾਸ
ਵੇ॥ ਛਟਕ ਅਰਾਮ ਜੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇਂ ਤੂੰ ਪਲੰਘ ਉੱਤੇ ਘਾਲ ਮੈਂ
ਸੁਲਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਵੇ॥ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੁੱਢ ਦਾ ਸੰਜੋਗ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਪੇ ਮੰਨ ਲੈਣ ਤਾਂ ਵਿਹਾਰ ਆਵੇ ਰਾਸ ਵੇ॥੯੯॥
॥ਕਬਿੱਤ॥ ਠੱਗ ਕੇ ਨ ਮਾਰੀਂ ਹੀਰੇ ਅਸਾਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ
ਝੂਠੇ ਵਾਲੇ ਕਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੌਲ ਤੇ ਕਰਾਰਨੀ ॥ ਦੇਣਾ ਜੇ ਜਵਾਬ
ਤਾਂ ਸ਼ਤਾਬ ਦੱਸ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਹੁਣੇ ਜਾਈਏ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਰਤਾਰ ਕੇ
ਗੁਜ਼ਾਰਨੀ॥ ਅੱਜ ਕੱਲ ਸੂਰਤ ਅਮੋਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਨਿੱਤ
ਨਿੱਤ ਲੱਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁਸਨ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਨੀ॥ ਜੇਹੜੀ ਮਾਪੇ ਆਖਣ
ਸੁਣਾਈਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੱਚੋ ਸੱਚ ਦੱਸੀਂ ਨਹੀਂ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਭਾਰ
ਨੀ॥੧੦੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਜੇ ਤੇਰੇ
ਕੋਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੋੜਾਂ ਦੁੱਖ ਭੁੱਖ ਜਾਲਕੇ ਮੈਂ ਰਹੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੇ॥
ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਕਰੂੰ ਮਲੂੰਗੀ ਬਿਭੂਤ ਅੰਗ ਰਹੂੰ ਓਥੇ ਬੈਠੀ
ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇਂਗਾ ਖ਼ਿਆਲ ਵੇ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਠੇਲਣ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰੇ ਜਾਣ
[illegible] ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ ਕਰਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਵਸਲ ਹੋਰ ਨਾਲ ਵੇ ਦੇਮਾ ਬਾਬੇ
[illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਵੇਚਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਸਾਡੀ ਕੌਣ

ਸੀ ਮਜਾਲ ਵੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਤੀਵੀਆਂ ਤੁਫਾਨਣਾਂ
ਸ਼ੈਤਾਨਣਾਂ ਹਰਾਮਖ਼ੋਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿਰਜ਼ੇਨੂੰ ਵਢਾਯਹੇਠ
ਰੁੱਖਦੇ ॥ ਰਾਵਣ ਉਡਾਇਕੇ ਫਨਾਹ ਕੀਤਾ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁੱਟੇ
ਰਾਜੇਭੋਜਨੂੰਲਗਾਮਦਿੱਤੀਮੁੱਖਦੇ ॥ ਰਾਜਾ ਸਲਵਾਨਹੈਵੈਰਾਗ
ਕੀਤਾ ਤੀਵੀਆਂ ਨੇ ਛੱਡਨ ਨ ਮੂਲ ਪੇਸ਼ਪੈਨ ਜੇ ਮਨੁੱਖਦੇ॥
ਤੀਵੀਆਂਫਸਾਦਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਤੀਵੀਆਂਨਾ
ਹੋਨ ਜੱਗ ਵੱਸੇ ਨਾਲ ਸੁੱਖਦੇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੀਆਂ
ਤੀਵੀਆਂਨਹੋਨ ਤਾਂ ਜਹਾਨ ਸਾਰਾ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਨਾਰੀਆਂਨਹੋਨ
ਕਿੱਥੋਂ ਵਧੇ ਸੰਸਾਰਵੇ॥ ਨਾਰੀਆਂ ਬਗੈਰ ਸਭ ਕਾਰਜਖਰਾਬ
ਹੋਨ ਨਾਰੀਆਂ ਨਾਹੋਨ ਤਾਂ ਖ਼ਰਾਬ ਘਰਬਾਰਵੇ ॥ ਨਾਰੀਆਂ
ਬਗ਼ੈਰ ਅੰਗ ਸਾਕ ਸਭ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਨਾਰੀਆਂ ਨ ਹੋਣ ਕਿੱਥੋਂ
ਵਧੇ ਪਰਵਾਰਵੇ॥ ਨਾਰੀਆਂਬਗ਼ੈਰਲੋਕਰੰਡੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ
ਨਾਰੀਆਂਬਗੈਰ ਨਹੀਂ ਨਰਾਂਦਾਸਿੰਗਾਰਵੇ॥੧੦੩॥ਕਬਿੱਤ॥
ਮੋਮਨ ਮੁਨੀਸ਼ਰ ਤਪੀਸ਼ਰ ਇਮਾਮਜ਼ਾਦੇ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਤੀ
ਤਪੀਹਠੀ ਅਵਤਾਰਵੇ॥ ਪੂਰੇਸੂਰੇ ਔਲੀਏਸ਼ਹੀਦਸਿੱਧਵਲੀ
ਰੀਸ ਨਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਬਲੀਕਾਰਵੇ ॥ ਨਾਰੀਆਂ
ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਸਾਧ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੋਣਨਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਪੈਦਾ
ਹੋਨ ਕਲਾਧਾਰਵੇ ॥ ਨਾਰੀਆਂਨੂੰ ਨਿੰਦਣਾ ਤੂੰ ਮੂਲ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਨਾਰੀਆਂ ਨ ਹੋਣ ਹੋਣ ਥੋੜੇ ਨਾਪਸਾਰਵੇ॥੧੦੪॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਯੂਸਫ ਦੇ ਕਾਰਨੇ ਜ਼ੁਲੇਖਾ ਨਾਰੇ ਮਾਰਦੀ ਸੀ
ਸੋਚਦੀਸੀ ਨਿਤਉੱਠਨਦੀਆਂਨੂੰਭੀ ਭਰੀ॥ਐਸੀਨੇਕ [illegible]

[illegible] ਜੋਤਨ ਸਾਰਾ ਜੇ ਰਵਾਈ ਪਿਆਈ ਨ ਖਿਆਈ
ਘੁੰਡ ਲੀ ਚਲੀ ॥ ਸਜਨੂੰ ਦੇ ਕਾਰਨੇ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖਰੀਤ ਪਾਲੀ
ਹੈ ਸਾਰੀ ਕਿ ਹਾਣੀ ਤੇ ਤੂੰ ਘਟ ਠੇ ਮੁਣੀ ਰਹੀ ॥ ਚੋਰ ਰਹੀ ਰੰਨ ਭੌਨ
ਸਿੱਧੇ ਹੋਂਦ ਸੱਦ ਭਾਈ ਫੇਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨ ਪੀਰ
ਦੀ ॥ ੨੦੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖਾਇਕੇ ਸੁਰੀਦ ਹੀਰ ਆਈ ਪਾਸ
ਚੂਚਕੇ ਦੇ ਬਾਬਲਾ ਮੈਂ ਸਾਹੀ ਹੈ ਲਿਆਦਾ ਟੋਲ ਟਾਲਕੇ ॥ ਕਹੇ
ਭਾਲਿਆ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਓਸ ਨੱਢੜੇ ਨੂੰ ਸਾਥ ਦੇ ਵਹੁਣਾ ਆਇਆ
ਨਵੀ ਤੇ ਖੰਡਾ ਲਕੇ ॥ ਐਰ ਗੈਰ ਆਦਮੀ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ
ਹੈ ਬਾਬਲਾ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਆਈ ਦੇਖ ਭਾਲਕੇ ॥ ਆਦਮੀ
ਹੀ ਮਾਲਦਾਰ ਦਿੱਸੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੱਝੀਆਂ ਦਾ ਵੱਗ ਨਿਤ
ਚਾਰੂਗਾ ਨੀ ਭਾਲਕੇ ॥੨੦੬॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੂਚਕ ਪੁਕਾਰੇ ਕੌਨ
ਮੋਦੀ ਦਾ ਜ਼ੁਬਾਨ ਤੇਰੀ ਧੀਏ ਬਿਸ਼ੱਕ ਰੱਖ ਤੇਰੇ ਜੋ ਪਸੰਦ ਨੀ ॥
ਜੇ ਕੱਠ ਵਣ ਬੀਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਕੇਹੀ ਪੁਛਨੀ ਹੈ ਮਾਲ ਜੇਹੜਾ ਚਾਰੇ
ਜਿਸੀ ਬੜੇ ਹੀ ਅਨੰਦ ਨੀ ॥ ਹੀਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੀ ਅਨੇਕ ਢੋਰ
ਚੂਚਕੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵੱਲੋਂ ਅਸੀ ਕੀ ਗਾਂ ਕਰੋਂ ਬੰਦਨੀ ॥ ਸੱਦ
ਕੇ ਬਿਸ਼ੱਕ ਰੱਖ ਸਾਹੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚੂਚਕ ਸੁਨਾ ਦੇਖਾ ਦੇ ਰੱਖ
ਦੀ ਮੁਰੀਦ ਨੀ ॥੨੦੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਾਪ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਕੇ ਸਿਧਾਨੀ
ਹੀਰ [illegible] ਵਲ ਚੱਲੀਆਂ ਉੱਠ ਕੇ ਹੇ ਬਾਬਲਾ [illegible] ॥
[illegible] ਸੀ ਜੇਹੜੀ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਤੈਨੂੰ ਗੱਲ [illegible]
[illegible] ॥ ਸੱਈਆਂ ਸੈ [illegible]
[illegible]

ਮੁਲਖ ਜਗੀਰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੀਰ ਦੇ ਸੁਮੇਤ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਹਟਾਂਵਦਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੈਨ ਕੇ ਦਮੂਲਾ ਰਾਂਝਾ ਚੂਚਕੇ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਦਬ ਅਦਾਬ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ॥ ਹੱਥ ਪੈਰ ਕੋਮਲ ਮਲੂਮ ਹੋਏ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚ ਬੇਟਾ ਕੇਹੜੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ॥ ਕਿੱਥੋਂ ਚਲ ਆਯਾ ਤੇਰਾ ਕੇਹੜਾ ਹੈ ਵਤਨ ਮੀਆਂ ਅੱਗੇ ਕੇਹੜੇ ਥਾਉਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮਨ ਧਾਰਦਾ ॥ ਬੋਲ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਕਬੂਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੀਰੇ ਨਹੀਂ ਮਾਹੀ ਤੇਰਾ ਮੱਝੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰ ਦਾ ॥੧੦੯॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ ਤਖ਼ਤ ਹਜ਼ਾਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ ਸੀਗਾ ਚੌਧਰੀ ਦਾ ਬੇਟਾ ਘਰ ਮੁੱਢੋਂ ਚੁਧਰਾਈਆਂ ॥ ਮਾਪੇ ਮੋਏ ਮੇਰੇ ਦਮਾਂ ਹਾਰ ਛਿੜੀ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਲੂਤੀਆਂ ਲਗਾਕੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸਕੇ ਭਾਈਆਂ ॥ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉੱਠ ਕੇ ਵਹੀਰ ਪਾਇਆ ਕੀਤੀਆਂ ਅਚਾਨਕ ਬਨਾਉਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ॥ ਹੀਰ ਨੇ ਬੁਲਾਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮਾਹੀ ਸਾਡਾ ਵੱਗ ਚਾਰ ਮੱਝੀਆਂ ਤੇ ਗਾਈਆਂ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਕਹੇ ਬਾਬਲਾ ਜਵਾਬ ਕਾਹਨੂੰ ਦੇਵਨਾ ਹੈਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਯਾ ਅੱਗੇ ਮੱਝੀਆਂ ਹੀ ਚਾਰਦਾ ॥ ਹੂਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਕੇ ਮਾਲ ਆਪਨਾ ਪਛਾਨ ਵੇਖੇ ਚੋਰੀ ਕਿਸੇ ਮੱਝ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ॥ ਮੈਰ ਖਾਂਦੀ ਨਾਲ [illegible] ਚਾਰੇ ਵਿਚ ਬੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਰਹੇ ਰੋਜ਼ [illegible] ਧਾਰਦਾ ॥ ਹਿਤ ਚਿਤ ਨਾਲ ਮਾਲ ਸਾਂਭੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਜਾਣੇ ਕੰਮ ਕਰੇ ਨ ਬਿਗਾਰ ਦਾ ॥ ੧੧੧ ॥

ਆਂਬੱਠੀ॥ ਚੂਚਕ ਪੁਕਾਰੇ ਹੀਰੇ ਜਾਇ ਕੇ ਦਿਖਾਇ ਬੇਲਾ
ਸੰਪੂ[illegible]ਝੀ ਗਾਈਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇਤੇ ਸਾਰੀਆਂ॥ ਰਹੇ ਵਿਚ
ਜੁਗਦਾਵਿਸਾਰਕੇਨਬਹੇਨੱਢਾਬੇਲੇਵਿਚਹੋਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ
ਜੋ ਭਾਰੀਆਂ॥ ਠੱਗ ਚੋਰ ਧਾਰ ਨੂੰ ਬਠਾਵੇ ਨਹੀਂ ਮੂਲ ਕੋਲ
ਨਿਗਾਹੋਂਵਿੱਚ ਰੱਖੇਵਾਂਗ ਮੀਰਹੀਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ॥ਚੂਚਕ ਬਤਾਵੇ
ਹੀਰਤਾਈਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਲਾਡਲਾਰਿਬੇਟਾਮਹੀਂਨਹੀਂ ਕਹੇ
ਚਾਰੀਆਂ॥ ੧੧੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਣੇ ਦੇ ਸਾਥ ਹੋਕੇ
ਹੀਰਚਲੀਬੱਲ੍ਹਵੱਲਮੱਝੀਆਂਦਾ ਖੰਧਾਅੱਗੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੋਰ
ਕੇ॥ ਚੂਰਮੇਂਦਾ ਛੰਨਾ ਹੀਰ ਕੁੱਟਿਆ ਪਰੇਮਨਾਲ ਖੰਡ ਘਿਉ
ਵੱਖਰਾ ਲਿਆਈਉੱਤੇ ਭੇਰਕੇ॥ਦੁਧਦਹੀਮਹੀਂਦਾਉਡਾਈਂ
ਦਿਨੇਰਾਤ ਮੀਆਂ ਬਾਰਬਾਰ ਬੋਲੇ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇਨੂੰ ਟਕੋਰ ਕੇ
॥ ਰਹੀਂ ਮਹੀਂ ਸਾਹਮਨੇ ਹਮੇਸ਼ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਬੈਠੀਂ ਨਾ
ਅਲਗ ਵੱਗ ਬੇਲੇ ਵਿਚ ਛੋੜਕੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਅੱਜੇ ਹੀਰੇ ਵੇਲਾ ਹੈ ਜ਼ਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਣੇਦਾ ਫੇਰ ਕੱਦੇ ਕਰੇਂ
ਮੇਰੇਨਾਲਤੂੰ ਬਖੇੜਾਨੀ॥ ਰਹਾਂ ਨਾਰੇਮਾਰਦਾ ਪਛਾਣੀ ਏਨ੍ਹਾਂ
ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਬਿਆਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਖੇੜਾ ਨੀ॥
ਇਸ਼ਕਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਲੱਖਾਂਘੁੰਮਨਘੇਰਪੈਂਦੇ ਵਾਸਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ
[illegible]ਠਿਲ੍ਹਲਾਈਂ ਬੇੜਾਨੀ॥ਬਾਝਤੇਰੀਜਾਨਤੇ ਮੇਰਾ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਦੇਸ ਜੱਗ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਡੇਰਾ ਨੀ॥ ੧੧੪॥
[illegible]ਦਾ ਲਾਵਣਾ ਜਗਾਵਣੀ ਹੈ ਸ਼ੋਰ ਵਾਲੀ ਨਾਗ
[illegible] ਉੱਤੇ ਇਕ ਵੇਲੇ ਰੋਵਣੀ॥ ਛੱਲੇ ਬਦਨਾਮੀ ਜੈਂਡਾ

ਸੰਗੇਨਾਉਲਾਂਭਿਆਤੋਂ ਹੋਵੇ ਜੋਕਲਜ ਸੋ ਪਰੀਤਨੂੰ ਮਾਰੇ ਨੀ॥ ਜਾਣਦਾ ਨ ਆਦਰ ਜਹਾਨ ਤੇਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣਾ ਬੱਖਸ਼ੀਸ ਆਪ ਹੱਥ ਦੂਜੇ ਦੇ ਫੜਾਵੇ ਨੀ॥ ਹੋਵੇ ਨਾ ਪਰੀਤ ਰੀਤ ਪੂਰੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਪਨਾ ਸਰੀਰ ਹੀਰੇ ਆਪ ਜੇ ਬਚਾਵੇ ਨੀ॥ ੧੧੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਲੱਖ ਲੱਖ ਬਾਰ ਮੈਂ ਸੁਗੰਦ ਖਾਂਦੀ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਅਜੇ ਮੀਆਂ ਰਾਂਝਿਆਨ ਆਂਵਦਾ ਈਮਾਨ ਵੇ॥ ਕਾਬੇ ਵੱਲ ਹੱਥ ਕੀਤਾ ਬੈਠ ਕੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਸਾਬਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰ ਚੱਕਿਆ ਕੁਰਾਨ ਵੇ॥ ਸਾਬਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ ਮਾਰੇ ਜੱਗ ਤਾਈਂ ਸਾਬਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਧਾ ਜਿਮੀਂ ਅਸਮਾਨ ਵੇ॥ ਮਾਈ ਬਾਪ ਤੇਰੇ ਹੈਂ ਗੁਲਾਮ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਹੋਵੀਂ ਨ ਉਦਾਸ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਢੋਲਾ ਮਾਨ ਵੇ॥ ੧੧੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀਰਾਂ ਨੇ ਦਿਦਾਰ ਦਿੱਤਾ ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਹੀਰ ਨੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਾਬ ਦੇ॥ ਪੀਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ਨੱਢੀ ਦੇ ਚੇਤ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਫੁੱਲ ਖਿੜਨ ਜਿਉਂ ਗੁਲਾਬ ਦੇ॥ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪੀਰ ਆਖਦੇ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਮਸ਼ਗੂਲ ਵਿੱਚ ਸਾਈਂ ਦੀ ਜੁਨਾਬ ਦੇ॥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਹਾਗ ਤੇਰਾ ਪੀਰਾਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਓੜਕ ਨਿਬਾਹੀਂ ਜੱਟਾ ਜਾਈਂ ਨ ਜਵਾਬ ਦੇ॥ ੧੧੭॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਪਰਵਾਨ ਕਾਹ ਪੀਰਾਂ ਬੈਠ ਕੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਸਾਈਂ ਤਾਈਂ ਰੱਖਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੁਸਾਂ ਯਾਦ ਓਇ॥ ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ ਆਪਣਾ [illegible] ਰਾਂਝਣੇ ਦੇ ਆਪ ਸੱਚੇ ਸਾਈਂ ਦਿੱਤੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ [illegible]॥ ਸੱਚੇ ਕੰਮ ਹੋਣਗੇ ਰੰਗੇਲਿਆ ਤਮਾਮ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ਸਾਡਾ [illegible]

[illegible]ਬਾਦ ਓਇ ॥ ਧਰੂਕੇ ਨਿਕਾਹ ਪੀਰ ਲੈਲੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਰਹੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਕੀਤੀ ਰਹੀਂ ਤੂੰ ਅਬਾਦ ਓਇ ॥ ੧੧੮
ਹਿਨ੍ਹਾਂ ਬੈਤ ॥ ਹੀਰ ਬੋਲ ਦੱਸਕੇ ਪਛਾੜੀ ਮੁੜੀ ਘਰਾਂ ਵੱਲ ਤੇਰੇ
ਬਾਝ ਰਾਂਝਿਆ ਮੈਂ ਰਹੂੰਗੀ ਉਦਾਸ ਵੇ ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਰੈਣ ਨੂੰ ਨ
ਚੈਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਸਾਨੂੰ ਆਸਰਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਧਰਵਾਸ ਵੇ ॥
ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਜੀਉ ਦੀ ਮੈਂ ਰਹੂੰ ਕੀ ਕੂੰ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਹੋਂ ਵਦਾ ਜੇ ਦੂਰ ਮੇਰੇ
ਰੁੱਟੇ ਦਰਸ ਵੇ ॥ ਰੱਖੀਂ ਨਾ ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਮੂਲ ਰਤੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਕੋਲ ਨੂੰ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਖਲੋਊਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਵੇ ॥੧੧੯॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਚੀਤੇ ਬਘਿਆੜ ਸ਼ੇਰ ਬੁੱਕਦੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਬਾਂਦਰ ਲੰਗੂਰ ਸੂਰ
ਬੈਠੇ ਮੈਂ ਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ॥ ਗਿੱਦੜ ਸਹੇ ਟੇਬਾਰਾਂ ਸਿੰਗੇ ਰਿਛ ਰੋਹੀਆਂ
ਵੈਲੂ ਬਰੜ ਬਘੇਲੇ ਭੁੱਲੇ ਮਾਸ ਮਿੱਟੀ ਖਾਨ ਦੇ ॥ ਹਾਥੀ ਹਿਰਨੋਟੇ
ਰੋਝ ਪਾੜ੍ਹੇ ਪਾਵੇ ਜੰਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿੱਲੇ ਕਕਵੈਲ ਬਿਜੂ ਭੂਤਨੇ
ਮਸਾਣ ਦੇ ॥ ਕੇਹਰ ਕਰੋੜਾਂ ਝੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜਿਨ
ਤੇ ਰੁੜ੍ਹੇਲਾ ਵਿੱਚ ਨੱਚਨ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਬਾਜ਼ ਬੈਹਰੀ ਤੁਰਮਤੀ ਉਛਾਰੀ ਮਾਰੇ ਤਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੋਰ ਤੇ ਚਕੋਰ
ਹੋਰ ਉੱਲੂ ਗਮ ਖਾਵਦੇ ॥ ਘੁੱਗੀਆਂ ਗੁਟਾਰਾਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰਾਂ ਵਿਚ
ਬੋਲਦੀਆਂ ਬਾਜ਼ ਕੂਹੀ ਟੋਕਣੈ ਪਿਛਾੜੀ ਲੱਗੇ ਕਾਉਂ ਦੇ ॥ ਕੂੰਜ
ਮੁਰਗਾਬੀ ਇੱਲ ਧੌਂਗੜੀ ਹਰਾਮਖੋਰ ਚੋਰ ਤੋਤੇ ਬੋਲਦੇ ਅਨੇਕ
ਤੋਤੀਆਂ ਉਚਾਰੇ ਚਰੀਂ ਕਬੂਤਰ ਬਟੇਰੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਲਾਲ
[illegible] ਫਾਹਉ ਦੇ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲੱਖ
[illegible] ਜਿਵੇ ਗੈਂਡਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਤਰਕ

ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ॥ ਡੂੰਘਾ ਨਾ ਅੰਧੇਰਾ ਜੈਸੇ ਭੈੜਾ ਕੋਈ [illegible]
ਲੈਂਦਾ ਕਿੱਕਰ ਕਰੇਂਦਾ ਹੋਰ ਕੰਡਾ ਬੇਰੀ ਭਾਲਦਾ॥ ਸੂਲ ਸ਼ੂਰ
ਵਾੜ ਵੱਡ ਸਰਕੜਾ ਉਲੇਹਾ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਨ ਸੁਮਾਰ ਓ ਬੇਰੂ ਸਭੇ
ਪਰਾਲਦਾ॥ ਨਾਗ ਤੇ ਅਠੂੰਹੇ ਬਿਛੂ ਮੂੰਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਭਿਨ੍ਹਾਂ
ਨਾਲ ਰਾਤ ਰਾਂਝਾ ਰੋਹੀ ਵਿਚ ਜਾਲਦਾ॥੧੨੨॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਸੱਦ ਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਲਿਆਵੇ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਵਲ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ
ਬਨਾਵੇ ਖੇਲ ਰਾਸ ਦੀ॥ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜਿਉਂ ਘਨੱਈਆ
ਰੰਗ ਮਾਨਦਾ ਸੀ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ ਹਾਸ ਦੇ ਬਿਲਾਸ ਦੀ॥
ਹੀਰ ਤੇ ਰੰਝੇਟਾ ਮੌਜ ਮਾਨਦੇ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਨ ਸੋਝੀ ਕੁਝ
ਜਿਮੀਂ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ॥ ਲੁੱਟਦੇ ਬਹਾਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚੋਗ
ਵਿਚ ਹਾਜਤ ਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਕੁਛ ਹੋਰ ਘਰ ਬਾਰ ਦੀ॥੧੨੩॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਹੀਰ ਨਿੱਤ ਜਾਵੇ ਚੂਰੀ ਕੁੱਟ ਕੇ ਲਿਆਵੇ ਰਾਂਝਾ
ਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਖਾਵੇ ਨਾਲ ਮੌਜ ਦੀ ਬਹਾਰ ਦੇ॥ ਦੋਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ
ਹੀਰ ਰਾਂਝਾ ਸਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰੂਪ ਦਾ ਸ਼ੁਮਾਰ ਯਾਰ ਬੈਠੇ ਸਾਥ
ਯਾਰ ਦੇ॥ ਸਾਂਵਰੇ ਛਬੀਲੇ ਬੋਲ ਬੋਲਦੇ ਰਸੀਲੇ ਬੜੇ ਰੰਗਲੇ
ਰੰਗੀਲੇ ਬੈਠੇ ਨਾਲ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਦੇ॥ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣ
ਕਿੰਦਨਾ ਨਿਆਰੇ ਨੱਢੀ ਆਪ ਮੱਝੀਂ ਚਾਰੇ ਲਲਕਾਰੇ ਵਿਚ ਬਾਰ
ਦੇ॥੧੨੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਮੱਝੀਂ ਚਾਰਦਾ [illegible]
ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਸਹੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਤ ਨ੍ਹਾਵਣੇ ਨੂੰ ਆਂਵਦੀ॥ [illegible]
ਡੁੱਬੀ ਮਾਰ ਕੇ ਪਤਾਲ ਨਾਲ [illegible]
ਦੇ ਗਾਉਂਦੀ ਬੁਲਾਉਂਦੀ॥ [illegible]

ਲੰਘਦੀਸੀਕੋਈਕੁੱਦਕੁੱਦਕੇ ਸੀ ਹੀਰਨੂੰਦਿਖਾਉਂਦੀ ॥ ਰਾਂਝੇ
ਦੇ ਚੁਫੇਰੇਹੀਰ ਕੁੱਦੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੋਰਦੇਸਮਾਨ ਆਵੇ
ਪਾਂਇਲਾਂਹੀ ਪਾਂਵਦੀ॥੧੨੫॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰਦੀ ਵਿਚਾਰ
ਪਿੰਡਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਈ ਖੇਡਦੀ ਰੰਝੇਟੇ ਨਾਲ ਝੱਲ ਵਿੱਚ
ਹੋਲੀਆਂ॥ ਚੂਚਮਾਂਲਿਜਾਵੇ ਕੁੱਟਵਾਸਤੇਰੰਝੇਟੜੇਦੇ ਦਿਨੇਰਾਤ
ਰੱਖੇ ਨੱਢੀਮਾਪਿਆਂਤੋਂਚੋਰੀਆਂ॥ ਹੋਵੇ ਜੇ ਮਲੂਮਕਦੇ ਚੂਚਕ
ਸਿਆਲਤਾਈਂ ਹੱਡਗੋਡੇਭੰਨਕੇਬਨਾਵੇ ਪੋਰੀਪੋਰੀਆਂ॥ ਚਾਕ
ਪਾਸ ਜਾਵੇਹੀਰਕੱਲੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਮਾਲਕਾਂਦੇਪਾਸ ਜਿਵੇਂ
ਹੱਸਹੱਸ ਗੋਰੀਆਂ ॥੧੨੬॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੈਦੋ ਚਾਚਾਹੀਰਦਾ
ਫ਼ਕੀਰਸੀ ਮਰੋੜਵਾਲਾ ਚੂਚਕੇਦੇਪਾਸਜਾਖਲੋਤਾਪਾਸਾਵੱਟਕੇ
॥ ਬੜੇ ਪਰਵਾਰੀਆਂਨੂੰਨੀਂਦਕੇਹੀਸੁੱਝਦੀਹੈ ਕਰਕੇ ਖਿਆਲ
ਦੇਖਅੱਖੀਆਂਪਲੱਟਕੇ॥ ਬੇਲੇਵਿਚ ਜਾਵੇਹੀਰਰੋਜ਼ਪਾਸਰਾਂਝ-
ਣੇਦੇ ਧੌਣਕਿਉਂਨੀਸੁੱਟਦਾਅਲੱਗਦੂਰਕੱਟਕੇ॥ਸੁਰਤਸੰਭਾਲ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਅੱਜਕੱਲ ਨਹੀਂਤਾਂਲੈਜਾਊਚਾਕ ਨੱਢੜੀਨੂੰ
ਪੱਟਕੇ ॥੧੨੭॥ਕਬਿੱਤ॥ਚੂਚਕਕ੍ਰੋਧਨਾਲਕੈਦੋਤਾਈਂਬੋਲਦਾ
ਹੈਪਾਪੀਆਤੂਫ਼ਾਨਕੇਡਤੋਲਿਆਤੂਫ਼ਾਨਦਾ॥ਹੀਰਘਰਖੇਡਦੀ
ਸਹੇਲੀਆਂਦੇਪਾਸਬੈਠੀਕੀਹੂੰਇਤਬਾਰਕਰਾਂਤੇਰੀਮੈਂਜ਼ੁਬਾਨ
ਦਾ॥ ਮੱਲੋਮੱਲੀਆਣਕੇਜਗਾਵੇਂਕਲਾਂਸੁੱਤੀਆਂਨੂੰ ਵੱਡਾਭੈੜਾ
ਚੰਦਰਾ ਤੂੰ ਲੁੱਚਹੈਂ ਜਹਾਨਦਾ॥ ਹੋਇਕੇਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਜਾਕੇ ਬੈਠ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਚੂਚਕਪੁਕਾਰੇਰਾਹਛੱਡਦੇਸ਼ੈਤਾਨਦਾ॥੧੨੯
॥ਕਬਿੱਤ॥ ਕੈਦੋ ਪਿੱਠ ਝਾੜਕੇ ਪਛਾੜੀ ਮੁੱਚ ਆਨ ਬੈਠਾ

ਚੂਚਕ ਪਤੀਜੇਸੋਈ ਕਰੋ ਗੱਲ ਹਾਲਦੀ ॥ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ ਕੁੱਟਕੇ ਲੈ ਚੱਲੀ ਹੀਰ ਚੂਰਮੇਨੂੰ ਬੁੱਕਲਦੇਵਿੱਚਦੇਕੇ ਓਢਨੀਰੁਮਾਲਦੀ॥ ਕੈਦੋਨੇਮਲੂਮਕੀਤਾ ਹੀਰਚੱਲੀ ਝੱਲਵਲ ਲੱਗਿਆ ਪਿਛਾੜੀ ਲੰਙਾ ਹੀਰ ਜੋ ਸਿਆਲ ਦੀ॥ ਚਾਕ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਖਲੋਤੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਕੁਛ ਨਾ ਮਲੂਮ ਹੋਰ ਕੈਦੋਵਾਲੇ ਹਾਲਦੀ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਸਿਧਾਈ ਹੀਰ ਝਲ ਵੱਲ ਕੈਦੋਨੇ ਸਲਾਮਕੀਤਾ ਰਾਂਝੇਪਾਸ ਆਨਕੇ॥ਵਾਸਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਸੁਆਲ ਮੇਰਾ ਮੰਨ ਮੀਆਂ ਪੰਜ ਰੋਜ ਹੋਏ ਭੁੱਖ ਸੱਟਿਆ ਰੰਞਾਣਕੇ ॥ ਦਯਾ ਆਈ ਰਾਂਝੇਨੂੰ ਉਲੱਟਦਿੱਤੀਚੂਰੀ ਸਭ ਕਾਸਾ ਭਰਪੂਰਕੀਤਾ ਭੁੱਖਾ ਸਾਧ ਜਾਣਕੇ ॥ ਭੁੱਲਗਿਆ ਜੋਗੀਭੇਖ ਦੇਖ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਲੱਖਵਾਰਲੰਙਾਅੱਗੇਦੇਖਿਆ ਰੰਞਾਣਕੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੂਰੀ ਲੈਕੇ ਰਾਂਝੇ ਤੋਂ ਸਿਧਾਯਾ ਲੰਙਾਂ ਪਿੰਡ ਵਲ ਹੀਰ ਪੁੱਛੇ ਚਾਕ ਨੂੰ ਸੀ ਕੌਨ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਵੇ॥ ਕੈਦੋ ਲੰਙਾ ਜੇਹਾ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰਤੋਂ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਲਖ ਬਾਰ ਦੇਖਿਆ ਪਛਾਣਿਆ ਨ ਮੂਲਵੇ॥ ਨਿੰਦਿਆਦੀ ਖੱਡੀ ਬੈਠਾ ਖਾਂਦਾਹੈਗਾਦੂਤਲੰਙਾਅੱਜਮੇਰਾਚੱਜਦੱਸੇਬਾਪਨੂੰ ਫਰੋਲ ਵੇ॥ਬੁਰੀਕੀਤੀਪੁੱਜਕੇਤੈਂ ਅੰਤਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਜਾਇਕੇਵਜਾਵੇ ਲੰਙਾ ਸੱਥ ਵਿਚ ਢੋਲ ਵੇ ੧੩੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਬ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਨ ਹੀਰੇ ਜਾਨ ਕੇ ਫਕੀਰ ਮੈਂ ਉਲਟ ਦਿੱਤੀ ਚੂਰੀਨੀ ॥ ਲੰਙਾਜੇਹਾ ਸਾਧ ਤੇ ਕਠੋੜੀਓ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਸੀ ਸੀਸ ਉੱਤੇ ਓਸਦੇਪੁਰਾਣੀਜੇਹੀਭੂਰੀਨੀ॥ਟਿੱਪੀ

ਸੁਣੇਂ ਹੁਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂ ਹਥਰਿਥ ਜਾਨਦਾ ਜੇ ਹੀਰ ਕੈਦੋ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਫਤੂਰਨੀ ॥ ਬਖਸ਼ ਗੁਨਾਹ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਰੱਬਾ ਕਹੇ ਹੀਰੇ ਤੇਰਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਕਸੂਰੀਨੀ॥੧੩੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਹ ਵਿਚ ਘੇਰ ਕੇ ਖਲੋਤੀ ਕੈਦੋ ਲੰਙੇ ਤਾਈਂ ਬੋਲਦੀ ਪਖੰਡੀਆ ਪਖੰਡ ਕਿਉਂ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਆਪਨੇ ਹਥਾਉ ਨਾਲ ਚੂਰੀ ਦੇਹ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਅਸਾਂ ਮੀਆਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਬੋਲਿਆ ਨ ਮਾਰਿਆ ॥ ਬਾਪ ਕੋਲ ਜਾਇਕੇ ਦਿਖਾਵੇਂ ਚਿੱਪੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਤੈਂ ਕਸੂਤਾ ਵੈਰ ਧਾਰਿਆ॥ ਛਡ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਕੇ ਕੈਦੋ ਚਾਹੇ ਲੰਙੇ ਨੂੰ ਹੈ ਹੀਰ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ॥੧੩੩॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੈਦੋ ਕਹੇ ਚੂਰੀ ਮੈਂ ਲਿਆਂਦੀ ਕੇਹੜੇ ਵੇਲੇ ਹੀਰੇ ਐਵੇਂ ਬੇਨਹੱਕ ਚੱਕ ਤੁਹਮਤਾਂ ਲਗਾਉਂਦੀ॥ ਪਟੜੇ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕੈਦੋ ਮਾਰਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਧੁੱਪੇ ਮਾਰਕੇ ਮਨਾਉਂਦੀ ॥ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੱਛਾਂ ਪੱਟਕੇ ਬਨਾਯਾ ਲੰਙਾ ਘੋਨਮੋਨ ਹਟੀ ਨ ਹਟਾਈ ਨਵੀਂ ਕੀਤੀ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ॥ ਖੱਸ ਲੀਤੀ ਚੂਰੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕੈਦੋ ਪਾਸੋਂ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਧੂੜ ਵੇਲ ਹੋਕੇ ਆਉਂਦੀ ॥੧੩੪॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭੋਰੇ ਚੋਰੇ ਮੇਲਕੇ ਦਿਖਾਵੇ ਕੈਦੋ ਸੱਥ ਵਿਚ ਚੂਰਕ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਚੂਰੀ ਨਾਲ ਦੇ ਭਖਦਾ ॥ ਕੈਦੋ ਦੇ ਹਵਾਲ ਹੋਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗ ਰੋਯਾ ਰੋਯਾ ਭਰ ਅੱਖੀਆਂ ਜੋ ਮਾਰਿਆ ਹਰਖ [illegible] ਨੂੰ ਫਰੋਲੇ ਸੌਣ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ [illegible] [illegible] ਹੀਰ ਕੈਦੋ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵੇ ਸੱਥ

ਵਿੱਚੋਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ [illegible] ॥
੧੩੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਘਰੀਂ ਆਕੇ ਚੂਚਕ ਸੁਨਾਇਆ [illegible]
ਮਲਕੀ ਨੂੰ ਹੀਰ ਬਦਨਾਮ ਹੋਈ ਜਾਨ ਗੱਲ ਪੁੱਛਦੀ ॥ ਜੰਮੇ
ਗੱਲ ਘੁੱਟਕੇ ਲੰਘਾਉਨੀਸੀ ਓਸਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਘੁੱਟੀ ਤੇਨੀਸੀ
ਮੰਗਾਇਦੁੱਧ ਅੱਕਦੀ ॥ ਅਕੇ ਵਿੱਚ ਦਬਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਜਾੜ
ਚੋਲੇ ਨਹੀਂ ਮੂਨਸੂਰ ਵਾਂਗ ਸੂਲੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ॥ ਰੱਖਦੀ ਜੇ
ਜੀਉਂਦੀ ਜੇਕਦੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਜਾਂਦੀ ਨ ਲਿਹਾਜ਼ ਜੱਗੋਂ ਮੂਲ
ਪੱਗ ਨੱਕਦੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੇਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ ਹੀਰ
ਚਾਕ ਨੂੰ ਖੰਵਾਲ ਚੂਰੀ ਮਲਕੀ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਝੂਰ
ਨੀ ॥ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡਕੇ ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਨੱਢੀਏ ਤੂੰ ਚਾਕ ਨਾਲ
ਜਾਇਕੇ ਲਗਾਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੀ ॥ ਨੇਕਪਾਕ ਹੋਂਵਦੀ ਮਲੂਮ
ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਵਿੱਚ ਚਾਕ ਪਾਸ ਬੈਠਕੇ ਤੂੰ ਹੋਈ ਕਮਜ਼ਾਤ ਨੀ ॥
ਦੱਸ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਕੰਮ ਕੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ
ਉਠ ਅੱਧੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੀ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲੰਡੀ ਮੁਸ-
ਟੰਡੀ ਹੋਈ ਉਧਲ ਹਰਾਮਖੋਰ ਮਾਲਜ਼ਾਦੀ ਕੰਜਰੀ ਤੂੰ ਬੜੀ
ਬਦਕਾਰ ਨੀ ॥ ਹੋਵੇਗਾ ਮਲੂਮ ਤੇਰੇ ਵੀਰ ਸੁਲਤਾਨ ਤਾਈਂ ਮਾਰ
ਤਲਵਾਰ ਸੀਸ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਪਾਰ ਨੀ ॥ ਧੀਆਂ ਜੇਹੀ ਚਾਲੀ
ਤੈਂ ਗਵਾਈ ਅੱਜ ਲੱਜ ਸਾਡੀ ਕੇ ਮਾਪੀ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ [illegible]
ਤੇਰਾ ਯਾਰ ਨੀ ॥ ਬੈਠ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ [illegible]
ਦੇ ਫੇਰੀਆਂ [illegible] ॥ [illegible] ॥ ਕਬਿੱਤ
॥ [illegible]

[illegible]ਬੋਲਪਾਲੀਆਂ॥ ਬੇਲੇ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਬਗਾ-
ਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਤੇਰਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈਂ ਗਰੀਬਨੀ ਨੂੰ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ
ਗਾਲ੍ਹੀ [illegible] ਆਖ ਵਲ ਦੇਖਕੇ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇਵੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਐਵੇਂ
[illegible] ਨੇ ਤਾੜੇ ਲਾਲੀਆਂ ॥ ਸਾੜਦੀ ਹੈਂ ਪਿੱਕ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible]ਕਾਦੀ ਹੀਰ ਕਹੇ ਮਾਈ ਗੱਲਾਂ ਆਖਕੇ
ਰੰਜਾਲੀਆਂ ॥ ੨੩੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚਾਕ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ
ਲਗਾਈ ਕਿਨ੍ਹੀ ਤੇ ਪਾਕ ਹੋਕੇ ਸਾਕ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਿਲੱਜ
ਨੀ ॥ ਧੀਆਂ ਮੇਰੇ ਜਾਉਂਦੀ ਖਵਾਉਂਦੀ ਚੂਰੀ ਨਿੱਤ ਚੋਰੀ ਘਰੋਂ
ਉਠ ਜਾਂਵਦੀ ਸੀ ਖੇਡਣੇ ਦੇ ਪੱਜ ਨੀ॥ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ
ਛੱਡ ਦੇ ਤਕੱਬਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸਰਦਾਰੀ ਤੇਰੇ ਬਾਪ ਤੀਕ ਅੱਜ ਨੀ ॥
ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਖੇਡ ਤੂੰ ਸਹੇਲੀਆਂ ਮੇਂ ਹੋਇ ਅਲਬੇਲੀ
ਛੋਹਲੀਆਂ ਮੇਂ ਅੱਜ ਨੀ॥ ੨੪੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ
ਕਹਿਆ ਮੂਲ ਨਾ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੱਠ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਐਸੇ ਚਾਕ ਨੂੰ ਤੂੰ
ਮਹਿੰ ਨਰਦਾਈ ਸੀ ਨੀ॥ ਰੰਡੀ ਮੁੰਡੀ ਦੇਖਕੇ ਬੇਸ਼ਕ ਨੱਕ ਵੱਢ ਸੁੱਰੀਂ
[illegible] ਦੇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੂਰਮੱਤ ਲਾਈਂ ਨੀ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ
[illegible] ਸਮਾਲਨਾ ਲਿਤਰੋਵਦੀ ਸੀ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਏਸ ਤੋਂ ਤੂੰ ਮਾਈ
[illegible] ਨੀ॥ ਮੇਰੀ ਏਹੋ ਬੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਹਿਰਾ ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਫੜ ਬਾਹੀ ਮਿਰਾ ਚਾਈ ਨੀ॥ ੨੪੧ ॥
ਕਬਿੱਤ॥ [illegible] ਮਾਂ ਗੱਲ [illegible] ਰੋਂਦੀ ਮਲੂਮ ਮੈਨੂੰ
[illegible] ਮਤ ਹਮਾਰਾ [illegible] ਕੁੜੀਆਂ ਜੋ ਸੀਖੀਆਂ ਅਤੀਮ
[illegible]

ਚੂੜੀਆਂ॥ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਆਖਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਹੀਰ ਜੱਟੀ ਜੱਟਦੀ
ਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕੀ ਤੂੰ ਕਰਾਂ ਚੂੜੀਆਂ॥ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਝੂਠ ਹੋਵੇ ਦੱਸ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਾਰੀ ਆਂਪੀ ਸਾਇਤਾਂ [illegible] ਚੂੜੀਆਂ
॥੧੪੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝ ਲੈ
ਤੂੰ ਬੱਚੀ ਹੀਰੇ ਕਿੱਥੋਂ ਪਹਿਨੇਂ ਨੱਥ ਚੂੜਾ ਐਂਡ ਚੂੰਕ ਰੱਤੀਏ॥
ਮਲੰਗਾਂ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਕੇ ਮਲੰਗਣੀ ਹੋ ਫਿਰੇਂਗੀ ਤੂੰ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ
ਵਿਚ ਖੁਆਰ ਹੋ ਕੇ ਬੱਚੀਏ॥ ਹਾਰ ਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਿੱਥੋਂ ਪਾਏਂਗੀ
ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਪਾਸੋਂ ਰੋਵੇਂਗੀ ਨਸੀਬਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਹਾਲ ਵੇਖ ਸੱਚੀਏ॥
ਚੰਦਰੇ ਨਸੀਬ ਧੁਰੋਂ ਹੋਣ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਛੱਡ ਕੇ ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ
ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜੀਏ ॥੧੪੩॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਤਾੜੀਆਂ
ਤੇ ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਜਰਦੀ ਹੈ ਲੋੜ ਮਾਏ ਖਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੋਂਹਦੀ ਹੈ
ਪਾਖਰ ਰਵੇਲਨੀ॥ ਹਾਰ ਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਪਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਂਵਦੀ
ਹੈ ਹੱਬੀ ਝਮਕਾਈਏ ਲੱਖ ਚੂੜਨੇ ਚੁਵੇਲਨੀ॥ ਔਂਕਾਂ ਨੂੰ ਜੇ
ਚੰਦਨ ਗੁਲਾਬ ਨਾਲ ਰੰਗ ਦੇਈਏ ਹੋਵੇ ਨ ਕਿਸੇ ਕਦੀ
ਮੁਸ਼ਕ ਰਵੇਲਨੀ॥ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜਰਦੀ ਨ ਲੋੜ ਮਾਏ
ਰਾਂਝੇ ਜੇਹੇ ਯਾਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦਾ ਮੇਲ ਨੀ॥੧੪੪॥ ਜੀਹਦਾ
ਕਬਿੱਤ॥ ਦੇਂਦੀ ਪੈਂ ਡਰਾਵੇ ਬਾਬੇ ਹੱਸ ਕੇ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਨਾਲ
ਜਾਲ ਸੁੱਟੀਂ ਨੱਥ ਚੂੜਾ ਐਰਿਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦਾ॥ [illegible]
ਚੂੜੀਆਂ ਹੰਢਾਵਾਂ ਰੱਬੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਕ [illegible]
ਵਿਆਹੁ ਰਾਂਝੇ ਦਾ॥ ਰਾਂਝੇ ਵਾਲੀ ਫ਼ਕੀਰੀ ਤੇ ਸਬੂਰੀ [illegible]
ਹੀ ਦੂਰ ਕੀਤਾ [illegible]॥ [illegible]

ਕਾਹਨੂੰ ਮੈਂ ਛੱਡਕੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਪਤ੍ਰਾਂ ਮੈਂ ਨਿਕਾਹ ਜਾਕੇ
ਜੇਹੇ ਜੇਹਿਆਂ ਖਰਾਂਦਾ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲੀਕ ਤੈਂ
ਲਗਾਈ ਨੀ ਸ਼ਰੀਰ ਜੇਹਨੇ ਦੇ ਵਡੇਹੈਂ ਤਾਨਿਆਂ ਦੇਨਾਲ
ਸੱਤਾ ਉਠਿਆ ਹੈ ਪਾਜ ਨੀ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਜ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਬਣੇ
ਬੇਦੀ ਸੱਭ ਆਣਨੈਂਢੂਲੈਠਿ ਆਦੇਬਾਨਮੈਂਰਖਾਇਛੱਡੇ ਦਾਜ
ਨੀਆਂ ਜੰਮਕੇ ਅਸਾਡੀ ਮਿੱਟੀ ਪੱਟਦਿੱਤੀ ਚੰਦਰੀਨੇ ਚੂਚਕ
ਸਿਆਲ ਮੂੰਹੋਂ ਲਾਜ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਨੀ॥ ਰੱਖ ਲੈ ਛਲੇਟੀ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਮਾਪਿਆਂਦੀ ਹੋਇਕੇਸਿਆਣੀਤਦਬੀਰਨੇਕ
ਸਾਜਨੀ॥ ੧੪੬ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਲੀਕ ਠੀਕ ਲੱਗੇ ਮਾਏ
ਰਾਂਝਾਜੇਚੋਡਾਲਾਹੋਵੇ ਅਕੇਹੀਰ ਹੋਵੇਖਤਰੇਟੀਬਮਨੇਟੀਨੀ॥
ਤਾਂਭੀਲੀਕ ਲੱਗੀਮਾਏਦੱਖਣੋਂ ਜੇਆਵੇਰਾਂਝਾਕਾਬਲੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇ
ਠੱਗਹੀਰ ਪੱਠਨਦੀਨੀ॥ ਤਖ਼ਤਹਜ਼ਾਰੇ ਤਾਈਂ ਜੱਗਸਾਰਾ
ਜਾਣਦਾਹੈਖ਼ਿਗਾਵਿਚ ਹੋਈਹੀਰ ਮਾਏਮੈਂਸਲੇਟੀਨੀ॥ ਜ਼ਾਤੋਂ
ਨਾ ਕੁਜ਼ਾਤ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਾ ਜੋ ਹੈ ਚਾਕਮਾਏ
ਹੀਰ ਦੀ ਜੁੱਟਲੀਨੀ॥ ੧੪੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੂਚਕ ਦੇ
ਪਾਸ ਫਰਯਾਦ ਕੀਤੀ ਮਲਕੀ ਨੇ ਹਾਰਦੀ ਲਾਅਸਾਂ ਕੋਲੋਂ
ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਜੱਗਨੂੰ॥ ਤੇਰਜਤੇ ਅਰੇੜ ਲਖਦਿੱਤੀਆਂਸੁਣਾਇ
ਚਾਈ ਤੋੜਦੀ ਨ ਗੱਲਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਵਾਲੇ ਸੰਗ ਨੂੰ॥ ਐਸੀ
ਚਾਹੂੰਜੋਰਾਂਅਤੇ ਬਾਪ ਤੇਰੇ ਹੀਰ ਹੋਈਜੰਮਕੇਲਗਾਯਾਦਾਗ
ਨੋਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਦਿਗ ਨੂੰ॥ ਸੱਭਦੀ ਨਾ ਗਊਆਂ ਤਾਈਂ ਛੱਡ
ਦਿੱਤਾਂਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਛੋਟੀਆਂ ਤੇ ਸੂਰੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ

ਨੂੰ ॥੧੪੮॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ ਨੇ ਹਵਾਲ
ਸੁਣਾ ਹੀਰ ਵਾਲਾ ਚੂਕ ਹੋਇਆ ਲਾਲ ਨਾਲ ਗੁੱਸਾ ਨਾ
ਸਮਾਉਂਦਾ॥ ਸੱਦਕੇ ਮੁਲਾਣੇ ਨੂੰ ਬਹਾਉਂਦਾ ਸਿਰ੍ਹਾਣੇ ਵੱਲ
ਆਦਮੀਨੂੰਭੇਜਕੇ ਤੇ ਹੀਰਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ॥ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖਲੋਤੀ
ਜਦੋਂ ਹੀਰ ਆਣ ਚੂਚਕੇਦੇ ਧੀਆ ਭੈਣਾਂਵਾਲੀ ਬਾਤ ਖੋਲ੍ਹਕੇ
ਸੁਣਾਉਂਦਾ॥ ਰਾਂਝੇਦੇ ਵੈਰਾਗ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ
ਹੋਰ ਖਾਣ ਪਹਿਨਣੋਂ ਨਾਂ ਖੇਡਣੋਂ ਹਟਾਉਂਦਾ ॥੧੪੯॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਲਾਡਲੀ ਅਨੋਖੀ ਰੱਖੀ ਅੱਜ ਤੀਕ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ
ਕੱਤਣੇ ਨ ਭੁਮਣੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਤੈਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ॥ ਜਦੋਂ ਦੀ ਤੂੰ
ਜੰਮੀ ਨੀ ਨਿਕੰਮੀ ਰੱਖੀ ਕੰਮ ਵੱਲੋਂ ਸੁੱਤੀ ਨੂੰ ਪਲੰਘ ਉਤੋਂ
ਕਿਸੇਨਾ ਜਗਾਇਆਹੈ॥ ਚਾਕਰਸਮਾਨਸਾਰਾਂਕੋ ਰੁਮਾਂ ਜਹਾਨ
ਜਾਣੇ ਖ਼ਾਤਰਾਂ ਬਗੈਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ॥ ਪਿੱਛੇ
ਜੇਹੜੀ ਕੀਤੀ ਸੋਈਬੀਤੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਅੱਗੇ ਜੋ ਕਮਾਵੇਂ
ਹੀਰੇਜਾਵੇ ਕੀਤਾ ਪਾਯਾਹੈ॥੧੫੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਬੋਲਕੇ ਜਵਾਬ
ਹੀਰਆਖਦੀਹੈਬਾਪਤਾਂਈਚਿਤ੍ਰੂਤੇਸ਼ੇਰਮਾਸਬਿਨਾਂਹੈਂ ਉਦਾਸ
ਵੇ॥ ਅਮਲੀਆਂ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਛੁਟਦਾਤਹਿਕੀਕਮੀਆਂ ਜਦੋਂ
ਤੀਕਹਿੱਕਤੇਸਰੀਰ ਵਿਚਸਾਸਵੇ॥ ਹੋਰਗੱਲਾਂ ਸਬ ਮਨਜ਼ੂਰ
ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਨੂੰ ਮਾਹੀਨ੍ਹਾਲਾ ਛੋਡਾਂਮੇਰੀ ਅਰਜ਼ਤੇਰੇ ਪਾਸਵੇ॥
ਜੀਵਨਾ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਭੁਲਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝੇ ਵਾਲੀ
ਦੋਸਤੀ ਨਿਆਰੇ ਰੱਬ ਰਾਸਵੇ॥੧੫੧॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਵੈਰੀਆਂ
ਨੂੰ ਤੂਰੇ ਤੇ ਕਰੀਰੀਆਂਨੂੰ [illegible]

[illegible]ਨਵੇ॥ ਕਰੇ ਮਿੰਗਲਾ ਪਚਾੜ ਤੇ ਪਠਾਣੇ ਰਾਗਤਾਨ
ਛੈਲਾ ਅੱਨ੍ਹਾਂ ਵੱਢੇ ਜੂਆ ਰੈਗਾ ਹਾਫ਼ਜ਼ ਕੁਰਾਨ ਵੇ॥ ਬੱਕਰੀ ਤੇ
ਭੇਡ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਬਘਿਆੜ ਹੋਵੇ ਸ਼ੇਰ ਬਾਜ਼ ਕੁਹੀਆ ਜੇ ਭੂਸ
ਘਾਸ ਖਾਵਦੇ॥ ਜ਼ਿਮੀ ਅਸਮਾਨ ਪੁੱਠੇ ਹੋਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਤਾਂ
ਭੀ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਕੋਲੋਂ ਮੋੜਨਾ ਈਮਾਨ ਵੇ॥੧੫੨॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਸੜ ਕੇ ਬਹਾਦਾ ਹੀਰ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ ਤਾਂਬੀ ਮੋਏ ਹੋਏ ਸੱਪ
ਵਾਂਗੂੰ ਮਿਆ ਵਿਸ ਘੋਲਦਾ॥ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਖਾਂਵਦਾ ਕਰੀਰੀਆਂ
ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੰਗਦਾ ਸ਼ਰੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨ ਬੋਲਦਾ
॥ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਫ਼ਿਕਰ ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਲਗਾ ਚੂਚਕੇ ਨੂੰ ਹੀਰ ਦੇ ਵਿਆਹ
ਦੀ ਸਲਾਹ ਕੋਈ ਟੋਲਦਾ॥ ਵਕਤ ਵਿਹਾਣੇ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਹੀ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਫਿਰੇਂ ਫੇਰ ਪਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਮੱਖਣ ਵਿਰੋਲਦਾ
॥੧੫੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਆਥਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਬੇਲੇ ਵਿੱਚੋਂ
ਰਾਂਝਾ ਆਯਾ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ ਛੇੜ ਫੇਰ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ॥
ਵੇਖਕੇ ਸਿਆਲ ਵੂਕ ਲਾਲ ਹੋਯਾ ਰਾਂਝੇ ਉਤੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਵੱਟ
ਤੇ ਪੂਲਣ [illegible] ਪਾਵਦਾ॥ ਛੱਡਕੇ ਤੇ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਹ ਘਰ
ਆਪਣੇ ਤੂੰ ਚੋਰ ਤੇਰਾ ਸਾਨੂੰ ਅਜ ਮੰਦਾ ਦਿੱਸ ਆਂਵਦਾ॥
ਸੁੰਦਰ ਸ਼ੁਸੀਲ ਭੋਲੇ ਦੇਖ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਖਰਾਬ
ਤੈਨੂੰ ਮਾਹੀ ਕਲਵਾਉਂਦਾ॥੧੫੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਰਾਂਝੇਨੇ ਗੁਜ਼ਾਰੀਰੈਨ ਰੋਹੀ ਵਿੱਚ ਡਾਢਿਆਂਦਾਸੱਥਰਫ਼ਕੀਰਾਂ
ਵਾਂਗਮੱਲਿਆ ॥ ਤਾਕਤਨ ਹਿੱਲਣੇਦੀਅਖੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ
ਹੀਰਦਿਆਂ ਭੁਵੰਗਾਂਨਾਲ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੱਲਿਆ ॥ ੧੫੫ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਉਠਕੇ ਸਵੇਰੇ ਹੀਰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ
ਤੁਸਾਂ ਪਿੱਛੇ ਓਸਨੂੰਨ ਮਿਲੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਨੀ ॥ ਪੱਥਰਾਂਦੇ ਵਿਚ
ਜੇੜ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ੀਦੇਵੇਕੀੜਿਆਂਨੂੰ ਸੋਈਕਰਤਾਰ ਲੇਵੇ ਰਾਂਝਣੇਦੀ
ਸਾਰਨੀ ॥ ਮੰਗੂ ਤੇਰੇ ਚਾਰਦੇਨੂੰ ਹੋਏ ਹੈਂ ਬਰਸਬਾਰਾਂਆਵੇਨਾ
ਤਰਸ ਸਬਜਾਵੇ ਸਬਰ ਮਾਰਨੀ ॥ ਦੁਖੀਨੂੰਦੁਖਾਏਸੁਖਨਹੀਂ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਵਸਦਾਨਜੱਗਸੋਈਨਾਲਹੀਬਹਾਰਨੀ ॥ ੧੫੬
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਾਬਤੀਦੀ ਖੁੰਡੀ ਨਾਲ ਚਾਰਦਾਸੀਮੱਝੀਆਂਨੂੰ
ਓਸਦੇਬਗੈਰਸ਼ੇਰਵੈਰਅਰੜਾਂਦੀਆਂ ॥ ਚਾਲਤਲਵਾਰਮਾਰ
ਰਹੇ ਸਭ ਮੱਝੀਆਂਨੂੰ ਹੁੰਦੀਆਂਖ੍ਵਾਰ ਹਰਵੇਲੇਨਹੀਂਜਾਂਦੀਆਂ ॥
ਰਾਂਝੇ ਬਿਨਾਂ ਮੱਝੀਆਂਖ੍ਵਾਬਹੋਨ ਪਿੰਡਵਿਚ ਦਾਣਾਪਾਣੀਅੰਨ
ਘਾਸਮੂਲਨਹੀਂਖਾਂਦੀਆਂ ॥ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲਨੂੰ ਖਰਾਬੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾਮੱਝੀਆਂਹੈਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਣੀਘਰੀਂਕੁਰਲਾਂਦੀਆਂ ॥ ੧੫੭ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲਨੂੰ ਖਰਾਬੀ ਬਣੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ
ਮੱਝੀਆਂਦਾਹਾਲਦੇਖਦੇਮ ਪਛੋਤਾਉਂਦਾ ॥ ਆਪੀ [illegible]
ਦੀ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਚੂਚਕੇਨੇ ਸੱਦ ਮਾਝੇ [illegible]
ਚਿਲਾਉਂਦਾ ॥ ਬਿਨਾਹੇਤਕਮੱਝੀਆਂ [illegible]
[illegible]
ਘੱਤ ਭੇਜੀ [illegible]

ਸੁਣਾਉਂਦਾ ॥ ੧੫੮॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੈਨ ਕਹਿਆ ਚੂਚਕੇ ਦਾ
ਮਲਕੀਤਿਆਰਹੋਈ ਬਾਤ ਬਤਲਾਓਸਾਡੇਮਾਹੀਸੰਦਾ ਡੇਰਾ
ਨੀ ॥ ਕੱਲਦਾ ਜੋ ਗਿਆਸਾਨੂੰ ਨਜਰਨਹੀਂ ਆਂਵਦਾਹੈ ਢੂੰਡ
ਭਾਲ ਥੱਕੀ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਦਾ ਚੁਫੇਰਾਨੀ ॥ ਓਸਦੇ ਬਗੈਰ ਹੈ
ਉਦਾਸ ਹੀਰਜੱਟੀਧਾਰੋ ਚੰਦਵੜ੍ਹੇਬਦਲੀਰਕੋਰਾਂਨੂੰਅੰਧੇਰਾ
ਨੀ॥ ਅਸਾਂਦਾਨਾਂਹਾਲਕੋਈਪੁੱਛੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਢਹਿਗਿਆ
ਅੱਜਸਾਡੇ ਅਰਸ਼ਦਾ ਬਨੇਰਾਨੀ ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਵੇਹੜੇ
ਵਿਚ ਆਨਕੇ ਆਵਾਜ ਕੀਤੀ ਮਲਕੀਨੇਦੱਸੋਨੀਗਵਾਂਢਣੋਂ
ਰਾਂਝੇਦਾ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦੜਾ ॥ ਮੰਦਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜਬਾਨੋਂ ਕਿਸੇ
ਸਾਂਵਰੇ ਨੂੰ ਕੱਲ ਰੁੱਸ ਆਯਾਨਾਲਚੂਚਕੇਦੇ ਮੁੰਡੜਾ ॥ ਚਤਰ
ਸੁਜਾਨਬੁਧਵਾਨਹੈਜਹਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇੜ ਸੂਹੀਲੁੰਗੀਨੀਫੁਲੇਲ
ਭਿੰਨਾਜੂੰਡੜਾ॥ ਮਾਹੀਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਤੈਨੂੰਦੱਸਾਂਭਗਵਾਨਸਿੰਘ ,
ਛੱਲਿਆਂਦਾਰ ਜ਼ੁਲਫੀਆਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੰਨ ਬੁੰਦੜਾ ॥ ੧੬੦॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਮਲਕੀ ਦੇ ਬੋਲਦੀ ਬੁਲੇਲਪਈ ਰਾਂਝਨੇਨੂੰਉਠ
ਕੇ ਮਸੀਤ ਵਿੱਚੋਂ ਆਂਵਦਾ ਹੈਸਾਮ੍ਹਣਾ॥ ਚੁੰਮ ਕੇ ਰੰਝੇਟੜੇਨੂੰ
ਆਖਦੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀ ਬੱਗਾ ਖੱਟਣਾ ਤੇ ਅਸੀ ਬੈਠੇ
ਖਾਵਣਾ॥ ਮਾਪਿਆਂਤੇ ਪੁਤਰਾਂਦਾਤੌਰ ਕੇਹਾਬੋਲਣੇਦਾ ਆਖ
ਕੇਨੂੰ ਲੱਖ ਕਿਹੁੰਗੁੱਸਾ ਆਲਿਆ ਉਠਾ॥ ਮਾਲਤੇਜਗੀਰ ਸਾਂਝੇ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਹੋਸੈਂ ਜਨਾਲ ਦੁੱਖ ਦਈ ਹੀ ਰੱਖੀ ਨਿਤ ਅਪਨੀ ਜ਼ਮਤ ਵਰਤਾ ਦਿੱਤੇ [illegible]
ਮੱਝੀਆਂ ਵੈਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਬੀਬਾ ਸਭ ਛੱਲ ਕੇ ਤੇ ਪਾਰ ਬਾਰ ਸਾਰਾ
ਤ੍ਰਪਸਾਂ ਭਣਾ॥ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰੁੱਸ ਬੈਠੀ ਹੀਰ ਕਲੂ ਰੱਲ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਮਨਾਵਣਾ॥੨੬੨॥ ਮਾਹੀ ਨੂੰ ਮਨਾਇ
ਕੇਲ ਜਾਂਦਾ ਮਾਈ ਹੀਰ ਦੀ ਨੇ ਉਸ ਤਦ ਬੀਰ ਫੇਰ ਮੱਝੀਆਂ ਸੰਭਾ-
ਲੀਆਂ॥ ਉਠ ਕੇ ਸੂਰੇ ਖੰਧਾ ਛੇੜ ਦਿੱਤਾ ਬੱਲ ਵੱਲ ਹੀਰ ਜਾਂ ਪਸਾਰੀ
ਆਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਿਖਾਲੀਆਂ॥ ਦੇਖ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾ ਰਾਂਝਣੇ ਦਾ
ਵਾਲ ਵਾਲ ਉੱਡੀਆਂ ਸੁਫੈਦੀਆਂ ਵਰਤ ਗਈਆਂ ਲਾਲੀਆਂ॥
ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਜੋਗਾ ਹੋਇਆ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਪਾਵੀਂ ਕਦੀ ਫੇਰ
ਹੀਰੇ ਨਿਤ ਦਿਆਂ ਸਵਾਲੀਆਂ॥੨੬੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮਾਹੀ ਭੀ
ਸਦਾ ਧੋਦਾ ਗਲਾਇਆ ਕੁਲ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵੱਲੋਂ ਹੀਰੇ
ਚਹਾਂ ਮੈਂ ਸਬੂਤਨੀ॥ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਮੱਝੀਆਂ ਮੈਂ ਗਾਰੀਆਂ ਉਜਾੜਾਂ
ਵਿਚ ਬਾੜਾਂ ਨਾਲ ਉਡ ਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਲ ਬੂਤਨੀ॥ ਉਤੇ ਰੁੜੀਆਂ
ਦੇਵਾਂ ਸਾਝ ਰਾ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹੁਲਾਸਾ ਇਕ ਰੁਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੇਰਿਆ
ਦੇਵਾਂ ਗਜਿੰਨ ਭੂੰਤਨੀ॥ ਹੋਯਾ ਹਾਂ ਨਿਲੱਜ ਅੱਜ ਖੁੱਜ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘ ਲੋਕਾਂ ਮੇਂ ਕਹਾਯਾ ਰਾਂਝਾ ਉਤੁਨੀ ਦਾ ਊਠਨੀ॥੨੬੪॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਏਹੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਹਿੱਕ ਠਾਰੂੰ ਸਾਰ
ਮਾਝੀ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਪਰੀਤ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਸੱਚਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ॥ [illegible]
ਅਰਾਮ ਫੇਰੇ ਦੇਖਿਆ ਦੇ ਬਾਬ ਮੋਇਆਂ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ [illegible]
ਛੇੜਤੇ ਧਿਙਾਣੇ ਦੇ॥ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਾਂ ਦੁੱਖ [illegible]
[illegible]

[illegible] ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜੀ ਵਦੀ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ
[illegible] ॥ ੨੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਹਰਾ ਮਾਰ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਪੁਕਾਰ
ਕੀਤੀ ਪੀਰ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਵੇਸ ਆਪਣਾ ਮੈਂ ਚੋਲਿਆ ਧਾਰਿਆ ਤੇਨੀ ॥
ਮੈਂ ਇਕ ਸਫਾਇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਰਜਾਂ ਕੇ ਇਸ ਤੇ ਤਾਈਂ ਅੱਗ ਮੰਗ [illegible]
ਸੂਲ ਤੇ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਨੀ ॥ ਆਣ ਕੇ ਸਿਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਲਿਆ
ਸਰੀਰ ਸਾਰਾ ਕੱਖ ਕੇ ਲੋਂ ਹੌਲੇ ਅਸੀ ਪੱਥਰਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰੇ ਨੀ ॥
ਇਸ਼ਕ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਧੱਕਾ ਦੇਕੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਬੈਠੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਹੋਇਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੀ ॥ ੨੯੬ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ
[illegible] ਜਮਨਾ ਪਰਾਗ ਜਾਂਦੇ ਮੱਕੇ ਵਲ ਜਾਂਦੇ ਜੋ [illegible]
ਉੱਤੇ ਮਤਰ ਸੂਲਦੀ ॥ ਕਾਸ਼ੀ [illegible] ਲੋਕ ਤੀਰਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਵਦੇ
ਹੈਂ ਹੀਰ ਮੈਂ ਨਿਮਾਣੀ ਹੱਜ ਰਾਂਝੇ ਦਾ ਕਬੂਲਦੀ ॥ ਰਾਂਝਾ ਹੋਵੇ
ਮੱਕੇ ਤੇ ਉਰਾਰ ਮੇਰਾ ਡੇਰਾ ਹੋਵੇ [illegible] ਵਿੱਚ ਯਾਰ ਆਵੇ ਜੇ
ਕਬੂਲਦੀ ॥ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬੈਠੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਤੇਰੇ
[illegible] ਯਾਰ ਉੱਤੇ ਖਾਤਰ ਮਸੂਲਦੀ ॥ ੨੯੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
[illegible] ਤਲਵਾਰ ਕਰਾਬੀਨ ਤੇ ਤਮੰਚਾ ਲੈਕੇ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੀ
[illegible] ਦੇ ਕਰ [illegible] ॥ ਚਾਕੂ ਵਿਚ ਤੀਰ ਜੋਰਾ ਜੋਰੀ ਪੱਥਰ ਹਥਿਆਰ
ਲੈਕੇ [illegible] ਹੁਕਮ ਇਕ ਪਲਨ ਅਟਕਦੀ ॥ ਨਖਰੇ ਦੀ
[illegible] ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਕੇ
[illegible] ॥ [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮਟਕੀ
[illegible] ॥ ੨੯੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
[illegible]

ਸਿਖਿਆ ਹਾਲੇ ਮੈਂ ਰੰਨਾਂ ਦੀ ॥ ਭਾਬੀਆ ਤੇ [illegible]
ਮੈਨੂੰ ਮੋੜ ਰਹੇ [illegible] ਦਰਿਆਵਾਂ ਫਿਰ [illegible]ਨਾਨੀ ॥
ਵਿੱਚ ਸੁਫਨੇ ਦੇ ਦੇ ਖੀਹੀ ਰੇਤ [illegible]
ਸਿਆਲਾਂ ਵਲ [illegible]ਨਾਨੀ ॥ ਏਹੋ ਜੇਹਾ [illegible] ਹੋਵੇ [illegible]
ਸਿੰਘਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਰ ਯਾਦ [illegible] ਭਾਬੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਾਂਗੀ ॥ ੧੬੯
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਲ ਦੇ ਜੋ ਮਾਹੀ ਤੇ ਛਿਮਾਹੀ [illegible]ਲੈਂਦੇ [illegible]
ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਮੱਝੀਂ ਨਿੱਤ ਚਾਰਾਂ ਬਿਨਾ ਧਾਰਨੀ ॥ [illegible]
ਮਿਹਨਤਾਂ ਦੇ ਮੰਗਦੇ ਰੁਪੱਈਏ ਰੋਕ ਕੋਈ ਮਾਹੀ ਅੱਗੇ ਦਾ ਕਰੇਂਦਾ
ਇਕਰਾਰਨੀ ॥ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹਾਸਲ ਹਸੂਲ ਹੀ ਵਸੂਲ ਹੋਵੇ
ਮੈਂ ਬਿਚਾਰਾ ਮਾਹੀ ਕਰਾਂ ਸੀਂਦ ਕੀ ਬਗਾਰਨੀ ॥ ਦੰਮਾਂ ਦੀ ਨਾ
ਚਾਹ ਪਰਵਾਹ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਇੱਕ ਨਿੱਤ ਚਾਹੀਏ ਤੇਰਾ ਸੱਜਰਾ
ਦੀਦਾਰ ਨੀ ॥ ੧੭੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ
ਤੈਨੂੰ ਆਵਦਾ ਯਕੀਨ ਮੀਆਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਿਮਾਣੀ ਹੀਰ ਸੋਈ ਤੂੰ
ਕਰਾਈਂ ਵੇ ॥ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀ ਕੱਚੀ ਨ ਪਰੀਤ ਸਾਚੀ
ਘੱਤ ਕੇ ਕੁਠਾਲੀ ਸੁਨਿਆਰੇ ਵਾਂਗੂੰ ਤਾਈਂ ਵੇ ॥ ਛੁਰੀ ਹੱਥ ਲੈਕੇ
ਹੀਰ ਬੱਕਰੀ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਚੀਰ ਕੇ ਕਲੇਜਾ ਭਾਵੇਂ [illegible]
ਅਜ਼ਮਾਈਂ ਵੇ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਦੀ ਨ ਹੀਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਉਚੇ [illegible] ਹੋਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਦਿਖਾਈਂ ਵੇ ॥ ੧੭੧ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਕੇ ਅਹਿਵਾਲ ਕਹਿਆ [illegible]
ਪੱਤਣੀ ਹੈ ਰੁੱਤ ਨੱਸੀ [illegible] ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੀ ॥ [illegible]
ਗੱਲ ਦੀ ਸੁਨਾਂਵਦੀ ਹੈ [illegible]

ਭੁਲੀ ਭੀ ਸਦਾਈ ਜੀ ॥ ਹਰਫ ਸਿੱਖੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਾਇਨੇ ਸੁਨਾਵੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਲ਼ ਮੈਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀਰ ਨੱਚੀਦੀ ਦੁਹਾਈ ਜੀ ॥ [illegible] ਭਾਗ ਸਾਡੇ ਚੰਦਰੇ ਨੇ ਤੇਰੀ ਹੈ ਕਮਾਈ ਜੀ ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜੀ [illegible] ਸਿਖ ਬੈਠੀ ਮੁਰਦੀਨ ਮੂਲ ਜੇਹੜੀ ਕਰਿਨ ਉਸਤਾਦਨੀ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਬੋਲ ਜੋ ਕਬੂਲ ਸੀਸ [illegible] ਵਿੱਚ ਦਰਗਾਹ ਸੋਈ ਪਾਂਵਦੇ ਮੁਰਾਦਨੀ ॥ ਨੇਕ ਹੁੰਦੀ [illegible] ਅੱਜ [illegible] ਬਦਕਾਰ ਹੋਈ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈ ਜੁਬਾਨ ਭੈੜੀ ਹੋਈ [illegible] ॥ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible] ਜਾਨ ਐਵੇਂ ਜਾਵੇ ਬਰਬਾਦਨੀ ॥੧੭੩॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible] ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈਂ ਮੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਵਰ [illegible] ਫੁਰਮਾਏ ਧੀਆਂ ਕਾਰਨੇ ॥ ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ ਬੈਠ ਕੇ ਨਿਕਾਹ [illegible] ਆਪ ਕੀਤਾ ਮਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਸੱਚੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ॥ [illegible] ਜੇ ਸੁਣਾਵੇਂ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਮੰਨਣੇ ਨ ਮੂਲ [illegible] ਪੀਰ ਵੀ ਪੈਗ਼ੰਬਾਰ ਨੇ ॥ ਰਾਂਝਾ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਹੈ ਰਸੂਲ [illegible] ਸਿੰਘਾ ਲੱਖ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰਨੇ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਣੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਨੂੰ ਮੱਕੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੀਆਂ [illegible] ਗਲ [illegible] ਦੇਂਵਦਾ ॥ ਰਾਂਝਾ ਸਾਨੂੰ [illegible] ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ [illegible] ॥ [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਜਿਵੇਂ [illegible] ਜਿਉਂ [illegible] ॥

ਇਸ਼ਕਨਮਾਸ਼ਜਿਨ੍ਹਾਂਕੀਤੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸ਼ਰ੍ਹਾਦਾਰਿਸਾਸ਼
ਫੇਰਕੌਣਕੋਈ ਮੰਗਦਾ॥੨੭੫॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ
ਕਹੇਨੱਢੀਏ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਕੋੜਮਾ ਤੈਂ ਸ਼ਰ੍ਹਾਤਾਈਛੱਡਕੇਤੂੰ
ਹੋਈਬਦਰਾਹਨੀ॥ਹੱਥਪੈਰਬੰਨ੍ਹਕੇਚੜ੍ਹਾਵਾਂਡੋਲੀ ਖੇੜਿਆਂਦੀ
ਭਲਾ ਹੀਰੇ ਤੇਰੀ ਕੀਨੇ ਪੁੱਛਣੀ ਸਲਾਹ ਨੀ ॥ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ
ਵਾਲੀ ਤੈਂ ਬਿਗਾੜ ਦਈ ਹੈ ਰੀਤ ਹੀਰੇ ਅੱਗੇ ਫੇਰ ਹੋਰਕੌਣ
ਲਊਗਾ ਨਿਕਾਹ ਨੀ ॥ ਹੱਸਕੇ ਨਿਕਾਹਜੇਹੜੇਲੈਣ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਸੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਸੱਚੀ ਦਰਗਾਹ ਨੀ ॥ ੨੭੬॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਰਾਂਝਾ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬਨੇ ਮਿਲਾਇਆ ਘਰੀਂ ਬੈਠਿਆਂ
ਨੂੰ ਸੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦਿੱਤਾਹੈਬਖ਼ਸ਼ਵੇ॥ ਇਕਵਾਰਤੋੜ
ਕੇ ਨਿਕਾਹ ਕੌਣ ਸਾਜਦਾ ਹੈ ਕੱਢਕੇ ਕਿਤਾਬਤੂੰ ਸ਼ਿਤਾਬ ਮੈਨੂੰ
ਦੱਸਵੇ॥ ਬਾਰਾਂਅਨਵਾਉਤੇਕੁਰਾਨਜੇਹੜੀ ਆਖਦਾਹੈਂ ਸੋਈ
ਅਸਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਨਾਨਹੀਂ ਨੱਸ ਵੇ ॥ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਜੀਵਾਂ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਰਾਂਝਣੇਦੀਖੇੜਿਆਂਦੇਸੀਸਸੱਤਾਂਚੁਲ੍ਹਿਆਂਦੀ
ਹੱਸਵੇ॥੨੭੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਕਹੇ ਚੂਚਕਾ ਖ਼ਰਾਬ
ਹੋਈ ਹੀਰ ਨੱਢੀਤਾਏਰਾਝੇਕਿਸੇਤਾਈਂ ਮੂਲਨਹੀਂਜਾਣਦੀ॥
ਬਿਆਹਮੁਕਲਾਵਾਦੇਕੇ ਛਾਹਵੱਢ ਨੱਢੜੀਦਾ ਨਿਕਲੇਫ਼ਸਾਦ
ਗੱਲ ਦੱਸਾਂ ਮੈਂ ਇਮਾਨਦੀ॥ਦਿੱਤੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂਨ ਮੰਨਦੀ
ਪਰੀਤ ਨਾਲ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ ਕੰਨ ਗੱਲ ਹਜ਼ਰਤ [illegible]॥
ਛੱਡਦੇ ਵਿਆਹਕੇ ਤਰਾਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਹੋਵੇ [illegible]
[illegible] ਰੱਖਦੇ [illegible]॥੨੭੮॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]

[illegible] ਸਫਾਯ ਕੀਤੀ ਹੀਰ ਛਾਲ ਵੇਖੋ ਖਾਧੀ ਲੈਂਡ੍ਹਾਰੇ
ਜ਼ਿਆਦ ਉਥ ਮੂਲਦੀ॥ ਜਿਸ ਰੋਜ਼ ਆਨਕੇ ਦਿਖਾਲੀ ਹੂਰੀ
ਸੌਂਕਣ ਕਿ ਆਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਈ ਗੱਲ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਭੂਲਦੀ॥
ਸੰਗੀ ਹੋਈ ਹੀਰ ਅੰਤ ਭੁਜਕੇ ਫਟਕ ਵਾਂਗੂੰ ਉੱਲਗਈ ਲਟਕ
ਜਵੇਂ ਹਾਥੀ ਵਾਂਗੂੰ ਝੂਲਦੀ॥ ਦੱਸ ਤੂੰਹਵਾਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਸ਼ਫ਼ਤਾਈਂ ਰੱਖੀਂ ਨਾਲ ਕੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕਸਮ ਰਸੂਲਦੀ॥ ੧੮੯॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਚੋਟ ਸਿੱਟੇ ਵਾਹੀ ਤੇ ਧਸੀ ਟੋ ਵਿਚ ਖਾਈਆਂ ਦੇ
ਪੱਟ ਕੇਤੇ ਬੋਦੀਆਂ ਭਜੂਤੇ ਵਾਲੇ ਵਾਲਣੀ॥ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ
ਕੇਠਕਾਲੇ ਲੀਕੇ ਕੋਤਕੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਜੇ ਸਹੀਆਂ ਤਾਂ ਬਨਾਓ
ਬੁਰਹਾਲ ਨੀ॥ ਤਾਕਤ ਨ ਮੂਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਨਕੇ ਬੁਲਾਵੇ
ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਆਉਣਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੈ ਕਿਸਦੀ ਮਜਾਲ ਨੀ॥ ਵੱਲੇ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮਾਰੀਏ ਕਦੂਦ ਤਾਈਂ ਬਾਲ ਸਿੱਟੇ ਵੇਂ ਪਰੀ
ਲਗਾਇਕੇ ਮਸਾਲ ਨੀ॥ ੧੯੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੰਨ੍ਹਕੇ
ਮਰੋੜ ਆਨ ਕੇ ਦੇਦੇ ਉਦਾਲੇ ਹੋਈਆਂ ਤੁੱਮੀਆਂ ਰੁਟੇ ਰੋੜ੍ਹੇ ਜਾ
ਵਾਂਗੂੰ [illegible] ॥ ਕੋਈ ਲੱਤ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਖੁਨਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ
[illegible] ਆਵੇ ਦੂਰੋਂ ਮਾੜੋ ਵੇਰਬਾ ਉਭਾਰਕੇ॥ ਦੇਰ ਵਾਂਗੂ
[illegible] ਪੈਰ [illegible]
[illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible]
[illegible] ॥੧੯੧॥ ਕਬਿੱਤ
[illegible]
[illegible]

ਰੁਮਾਲ ਸੇਲ੍ਹੀ ਹੋਰ ਕੁੱਤੇ ਮੁੰਦਰ ਤਮਾਮ ਛੋੜੇ ਜਾਇਕੇ॥ ਸੱਥ
ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਮੈਂ ਝੂਠਣਾ ਹੀ ਖੇਲਦਾ ਹਾਂ ਮਾਂਵੇ ਨਾਮ ਤੀਰ ਆਪ
ਦੇਖੋ ਪਾਸ ਚੱਲਕੇ॥ ਮਾਰਕੇ ਮੁਕਾ ਇਆ ਮੈਂ ਤੂੰ ਜਾਨੋਂ [illegible]
ਸਿੰਘਾ ਤਿੰਨ ਸੈ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀਰ ਰਲਕੇ॥੨੮੨॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਚੂਚਕ ਬਲਾਕੇ ਭਾਈ ਆਖਦੇ ਫਸਾਦ ਡਾਹੀ ਆਵੇ
ਜਦੋਂ ਹੀਰ ਤਦੋਂ ਮਾਰਕੇ ਉਡਾਈਏ॥ ਜੇੜ੍ਹਾ ਆਸ਼ਕ ਬਣੇ ਤੇਰਾ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਖ਼ਰਾਬ ਭਾਈ ਜੋੜੀ ਅਸਬਾਬ ਦੱਸ ਅਸੀਂ ਮੰਗਵਾਈਏ
ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਚੂਚਕੇ ਨੇ ਆਦਮੀ ਅਨੇਕ ਧਾਰੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਡੁੱਗੀ
ਕੈਦੋ ਲੰਙੇ ਟੀ ਬਣਾਈਏ॥ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਰੇਵਾਂਗੇ ਉਲਾਂਭਾ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਬੈਠਕੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੀਰ ਤਾਈਂ ਸਮਝਾਈਏ॥੨੮੩॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਘਰੀਂ ਆਈ ਹੀਰ ਤਾਂ ਉਲਾਂਭਾ ਦਿੱਤਾ ਮਲਕੀ ਨੇ
ਧੀਏ ਨਿੱਜ ਜੰਮਦੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਬਾਰ ਨੀ॥ ਕਲ੍ਹ ਦੀ ਮਚਾਈ
ਪ੍ਰੇਮ ਸੱਥ ਵਿੱਚ ਕੈਦੋ ਲੰਙੇ ਗੱਲ ਮੇਲ [illegible] ਸਭ [illegible] ਨੀ
॥ ਵੀਰ ਸੁਲਤਾਨ ਜਾਨ ਕੱਢੇ ਨਾਲ ਸਖੀਆਂ ਦੇ ਚੂਚਕ
ਸਿਆਲ ਦੇਊ ਜਾਨੋਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਨੀ॥ ਭੈੜੀ ਏਸ ਕੱਟਕ [illegible]
ਸਿੰਘਾ ਨੀਵੀਂ ਹੋਕੇ ਬੈਠਕੇ ਆਖੇ [illegible] ਕਦੀ ਬਾਤ [illegible]
॥੨੮੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਵੀਰ ਸੁਲਤਾਨ ਆਖ ਹੀਰ ਨੂੰ
ਪੁਕਾਰਦਾ ਤੈਂ ਕੇਹੀ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟੀ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ॥
ਰਹੇ ਸਮਝਾਇ [illegible] ਹਟੇਂ [illegible]
ਤੇਰੇ ਕੋਰਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨੀ॥ [illegible]
[illegible]

ਨਾ ਮੂਲ ਇਕ ਰਹੀਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰੇਂਦੇ ਅਸੀ ਮੂਲੋਂ ਮੁੱਢੋਂ ਹਾਰੇ ਨੀ॥੧੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੇਖੋਸਾਰੇ ਕੋੜਮੇ ਨਿਲੱਜ ਕੀਤਾ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਖੋਟੀ ਤਕਦੀਰ ਮੈਂ ਬਿਚਾਰੀ ਨੱਢੀ ਹੀਰਦੀ ॥ ਇਕ ਰੋਜ਼ਬੇਲੇ ਵਿੱਚਗਈਸੀਰੰਝੇਟੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਬੈਠ ਜਾਣੇਦੀ ਸੁਗੰਦਖਾਧੀਪੀਰਦੀ॥ਪੁੱਛੇਜਾਸਹੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਕੇ ਕੁਰਾਨ ਸਿਰਕੈਦੇਂਦੇਸਰੀਰ ਸੱਟ ਲਾਈਜੇ ਕਸੀਰ ਦੀ॥ ਬਾਪ ਆਪ ਗੁਸੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਪਏ ਨਾ ਮਿਆਨ ਤੇਗ ਸੁਲਤਾਨ ਵੀਰ ਦੀ ॥ ੧੯੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਦੀਉੱਤੇ ਆਨਕੇਮਕਾਨਕੀਤਾਝੁੱਗੀਪਾਸਕੈਦੇਆਨ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਨੱਢੀਆਂਦੀਸਾਰਵੇ॥ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮਖੌਲ ਕੈਦੇਂਬੋਲਿਆ ਨ ਮੂਲ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਕਿਥੋਂ ਲੱਭੀ ਆਨ ਕੂੰਜਾਂ ਵਾਲੀ ਡਾਰਵੇ ॥ ਨਾਲਆਵਲੱਗਦਾਨਾਸੰਗਿਆਕੁਵਾਰੀਆਂਤੋਂ ਸਾਡੇਸਿਰ ਦੋਸ ਲੈਂਦਾਂਆਪਬਦਕਾਰਵੇ॥ਸੱਥਵਿੱਚਪਤਮੇਰੀ ਲਾਹੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਅੱਜ ਘਰ ਕੂਕ ਸਿਆਲ ਦੇ ਨਘਾਰਵੇ॥ ੧੯੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਈ ਤਾਈਂ ਸੱਦਕੇ ਸੁਣਾਯਾ ਹਾਲ ਚੂਚਕੇ ਨੇ ਲੱਖ ਕੰਮਛੱਡਕੇਤੂੰਰੰਗਪੁਰਜਾਹ ਓਇ ॥ ਅੱਜੂ ਸਰਦਾਰਦਾ ਪੁਛਾਵੀਂ ਘਰਬਾਰ ਜਾਕੇ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰਦੀ ਮੈਂਪੁੱਛ ਲਈ ਸਲਾਹ ਓਇ॥ ਵੀਰਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਰਾਤਲੈਕੇ ਆਵੇ ਐਥੇ ਸਾਵਣ ਦੀ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂਦਾ ਦੱਸਨਾ ਨਕਾਹਓਇ॥ ਹੁਣੇ ਪਵੀਂ ਰਾਹ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਖੇੜਿਆਂਦੇ ਚੋਰ ਯਾਰਠੱਗਦਾਨਕਰੀਂ ਤੂੰ ਵਿਸਾਹ ਓਇ॥ ੧੯੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ

ਨਾਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਅੱਗੇ ਅੱਜੂ ਚੌਧਰੀ ਸੀ ਖੂਹੇ ਉੱਤੇ
ਨ੍ਹਾਉਂਦਾ ॥ ਜਾਇਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪਾਸ
ਲਿਖਿਆ ਸਿਆਲਾਂ ਜਿਹੜਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ॥ ਧੰਨ ਸਾਡੇ ਭਾਗ
ਸਾਨੂੰ ਚੂਚਕੇ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਨਾ
ਸਮਾਉਂਦਾ ॥ ਹਵੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਏ ਦੋਵੇਂ ਰਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਡਾਹ ਕੇ ਪਲੰਘ ਉੱਤੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਬਠਾਉਂਦਾ ॥ ੧੮੯ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੀਰ ਖੰਡ ਭੋਜਨ ਅਨੇਕ ਪਕਵਾਨ ਹੋਰ ਲੁੱਚੀ
ਪੂਰੀ ਪਾਪੜ ਪਕੌੜੇ ਇਕ ਜਾਤ ਦੇ ॥ ਪਲੰਘ ਸਰ੍ਹਾਣੇ ਲੇਫ
ਰੇਸ਼ਮੀ ਅਪਾਰ ਖੂਬ ਦੁੱਧ ਬੂਰਾ ਨਾਈ ਤਾਈਂ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਰਾਤ ਦੇ
॥ ਹੋਯਾ ਜਾਂ ਸਵੇਰਾ ਸਭ ਕੱਠਾ ਪਰਵਾਰ ਕੀਤਾ ਮਿਸਰੀ ਲਿਆਦੀ
ਵਿਚ ਘੱਤ ਕੇ ਪਰਾਤ ਦੇ ॥ ਨਾਈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਉਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰ ਸਾਥ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ॥੧੯੦॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੱਦ ਭਾਈ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੁਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਮੁਖ ਵਿਚ
ਰੋਪਨਾ ਪੁਵਾਈ ਨਾਲ ਨਾਈ ਧੂਮ ਧਾਮ ਦੇ ॥ ਇੱਕੀ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇਖ
ਕੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਆਈ ਕੋੜਮੇ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕਰਤੂਤ ਜਸ ਚੂਚਕੇ ਦਾ
ਗਾਉਂਦੇ ॥ ਮੰਗਤੇ ਕੰਗਾਲ ਦੇ ਬੁਲੇਲ ਪਈ ਕਿ ਨਹਿਚ ਮੁੰਡਿਆਂ
ਸਮੇਤ ਘਰ ਅੱਜੂ ਦੇ ਜੋ ਧਾਂਵਦੇ ॥ ਸ਼ੱਕਰ ਵੰਡਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ ਬੁੱਕਾਂ ਬੁੱਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਈ ਝੋਲੀ ਆਮ ਖ਼ਾਸ ਦੇ
॥ ੧੯੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਈ ਨੂੰ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਿਵਾਈ ਖੂਬ
ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ ਸੌਣ ਵਦੀ ਤੇਰਵੀਂ ਨੂੰ ਜਾਂਵੀ ਬਣ ਆਵਣਾ ॥
ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਢੋਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ ਦੂਰ ਸੋ ਤਿਆਰੀ

ਨੂੰ [illegible] ਬਿਠਾਉਣਾ ॥ ਸੈਦੇਦੀ ਬਰਾਤ ਨੂੰ ਤਮਾਮ
[illegible]ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਦੂਰਕੇ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕੱਲਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ॥
[illegible] ਦੇ ਪਾਸ [illegible] ਇਆ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਵੇਹੀ ਸਿਰੀਂ
[illegible] ਬਿਛਾਉਣਾ ॥੧੯੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਅੱਜੂ
[illegible] ਕਹੀ ਪਾਸ ਦੂਰਕੇ ਦੇ ਖੇੜੇ ਤਾਲ ਜਾ ਮੰਦ ਭਾਗ
[illegible] ਹੀਰਦੇ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੂੜ ਦੇਖਿਆ ਸੁਨਾਇਆ ਜਜਮਾਨ
[illegible] ਨਾਈ ਨੂੰ ਨਜ਼ੀਕ ਜਾ ਅਸ਼ੀਰਦੇ ॥ ਦੂਰਕ
[illegible] ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬਡੇਰਾ ਹੋਇਆ ਸੁਨਕੇ ਬਡਾਈ ਵਿਚ
[illegible] ਹਿਰਦੇ ਸਮਾਨ ਸੈਦਾ ਪੁੱਤ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
[illegible] ਨਾਲ ਖੰਡ ਖੀਰ ਦੇ ॥ ੧੯੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
[illegible] ਸ ਲੈਂਬੀਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲਾਇ ਹੋਰ ਪਕਵਾਨ ਬੂੰਦੀ
[illegible] ਪਕਵਾਉਂਦੇ ॥ ਪੇਠੀਆਂ ਕਚੌਰੀ ਵੜੇ ਪੂਰੀਆਂ ਪਸ਼ੌਰੀ
[illegible] ਢੇਰ ਲਾਉਂਦੇ ॥ ਅੰਦ੍ਰਸੇ ਮਖਾਣੇ
[illegible] ਨਾਲ ਬਰਫ਼ੀਆਂ ਬਦਾਮ ਨਾਲ
[illegible] ਖੂਬ ਪੱਕੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
[illegible] ਆਪਣੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ॥ ੧੯੪ ॥
[illegible] ਚੋਭੀਆਂ [illegible]
[illegible] ॥ ਕਿਤੇ ਕੰਦ ਪੇਠੇ ਦਾ
[illegible] ਦੇਰ ਕੇ ਦੇ ਤੋਰੀਆਂ
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]

ਖਾਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੱਖੀਆਂ ... ਵਾਲੀਆਂ
॥ ੨੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਰੇ ਬਤ ... ਸਿ
ਗਾਂਜੇ ਨੀਰੇ ਦਾਨੇ ਕੱਠ ਸਭ ਲਾਕੇ ...
ਗਲਾਂ ਅਸ਼ਾਰ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਤਆਰ ਰੇਖੇ ਸਭ ...
ਆਂ ਕੁੱਵ ਚਾਵਲ ਨਿਬਾਸਤੇ ॥ ...
ਫਿਰੇ ਮਾਨ ਮੱਤਾ ਬੋਲੇ ਨਾ ਬੁਲਾਇਆ ਨਿਗਾ ...
ਤੇ ॥ ਮਿੱਠੇ ਖੱਟੇ ਭੋਜਨ ਬਨਾਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ...
ਵਾਨ ਆਮ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ੨੯੬ ॥ ...
ਵਿੱਤੀ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਸਮੇਤ ਧੂਹੜੇ ਟੱਪਰੇ ਦੇ ਚੂਚ ਕੇ ਸੁ ...
ਆਪਨੇ ਬਹਾਲ ਜੀ ॥ ਰਾਹੀ ਪਾਲੀ ਹਾਲੀ ਕੋਈ ...
ਨ ਰਹੇ ਮੈਥੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ... ॥
ਸਾਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੱਦੇ ਹਾਰੇ ਟੀ ਵੂਤ ਜਾਵੇ ਫੇਰ ... ਆਂ
ਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ ਸੰਭਾਲ ਜੀ ॥ ਹੋਕਾ ਦੇਕੇ ਦੂਚਕ ਬਤਾਰੇ ...
ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਵਿਚ ਥਾਲ ਉੱਤੇ ਰੂਲ ਦਾ ... ॥ ... ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੇਲ ਨੇ ਮਚਾਈ ਧੂਮ ਚੂਚਕੇ ਦੇ ...
ਨੱਚ ਕੁਆਰੀਆਂ ਬਜਾਇਕੇ ਤੇ ਤਾਲੀਆਂ ॥ ਕੋਈ ... ਵੇ
ਕੋਈ ਤਾਲੀਆਂ ਬਜਾਵੇ ਕੋਈ ਧੂਮ ਵੀ ਚੁਫੇਰੇ ...
ਭਵਾਲੀਆਂ ॥ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲ ਕਹੇ ਸੁਚ ...
ਸਿੱਠਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਖ ਲਖ ਦੇ ਹਨ ...
ਘੋਲ ਤੇ ਮਖੌਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਅੱਖੀਆਂ ... ਠੇ
ਜੀਜੇ ਸਾਲੀਆਂ ॥ ੨੯੮ ॥ ... ॥ ...

ਚੌਕੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਮਜੇ ਨਾਲ ਟੌਜਰ ਮਿਲੇ ਦਾਨ ਣੀ ਪਰਾਤ ਉਲੇ ਤਵਾ
ਦੇਣ ਚੀਰ ਚੀਆਂ ਚਾਦੀਆਂ ਬਗੇਦੇ ਮੇਲ ਨਾਨਕੇ ਨੂੰ ਨਾਨਕਿਆਂ
ਚਾਲੇ ਣ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰੀਆਂ ਦਾ ਰਵਾਵੇ॥ ਲੰਮੀ ਦਾਹੜੀ ਵਾਲੇ ਤਾਈਂ
ਚਖਰ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਦਾਹੜੀ ਕਰ ਵੱਲ ਸਾਨੂੰ ਆਉਰ ਦੇਖਾਂ ਹਵਾ
ਵੇ॥ ਬੁੱਢੜੇ ਦੀ ਜੋਰੋ ਅੱਜ ਨੱਚਦੀ ਬਜਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਭੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਕੇਹਾ ਪਿਆ ਚਾਵਾ ਵੇ॥ ੧੯੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਛਬੀਲ ਟੇਲ ਬੁੱਢਾ ਸਾਡਾ ਸੋਹਣਾ ਸੀ ਹੀਰੇ ਤੇਰੀ ਨਾਨਕੀਆਂ
ਨੇ ਕਢੀਆਂ ਹੋਂਉ ਧਾਲਨੀ॥ ਅੱਧੀਰਾ ਤਮੰਗੇ ਭੋਲਾ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ
ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਬੁੱਢਾ ਸਾਡਾ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸ੍ਰੀ ਡਾਲਨੀ॥ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ
ਦੀ ਲੋੜ ਡਾਂ ਪਰੇਮ ਨੂੰ ਮੰਗਾਇ ਲਈਏ ਪਤਲਾ ਜੇ ਚਾਹੀਦਾ
ਕਚੀਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਲਨੀ॥ ਲੱਖ ਲੱਖ ਤਾਨੇ ਮੇਹਣੇ ਦੇਣ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਸੋਧਕਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਭਾਲਨੀ॥ ੨੦੦॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਢੋਲ ਕੇਹਾ ਵੱਜਦਾ ਬੁਲੇਲ ਪਈ ਹੀਰ ਕੰਨ
ਮਲਕੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਨਜੀਕ ਹੀਰ ਆਣਕੇ ॥ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਨਾਲ
ਮੇਰੇ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਨੱਢੀ ਬਿਆਹ ਆਪਨਾ
ਪਛਾਨਕੇ ॥ ਚਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਪੇ ਢਾਨ ਸੁੱਟੇ ਨੱਢੀ ਨੇ ਦੇਖ
ਚਾਲੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਰਹੇ ਨਾਨਕੇ॥ ਬੈਠੀ ਹੋ ਉਦਾਸ ਪਾਸ
ਬੈਠ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤਾ ਬੁੱਝ ਜਾਨਕੇ
॥ ੨੦੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚਾਲੀਆਂ ਤੇ ਪਾਲੀਆਂ ਸੁਨਾਂਦਾ ਜਾਕੇ
ਰਾਂਝੇ ਤਾਈਂ ਹੀਰ ਦਾ ਨਿਕਾਹ ਜਾਣੇ ਹੋਵਣਾ ਹੈ ਅੱਜ ਦਾ॥ ਕਰ
ਲੈ ਦੀਦਾਰ ਯਾਰ ਤੇਰੇ ਜੇ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਹੋਏ ਵੇਖਣਾ

ਮੁਹਾਲਤੈਨੂੰਹੱਜਣਾ॥ ਮੇਲ ਮੇਲਣੀਆਂ ਦਾ ਗਵਾਉਂਦਾ ਬਜ਼ਾਰ
ਵਿੱਚਖੁਸ਼ੀਨਾਲ ਢੋਲ ਬਾਰ ਦੂਰਕੇਏ ਵੱਜਦਾ॥ ਸੁਹਾਗਣਾਂ
ਹੀਸਾਰਮੀਆਂਰਾਹ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਮੱਛੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਯਾਰ
ਨਾਈਆਂਦੇਵੱਜਦਾ॥੨੦੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮਿੱਠੀਏਦੱਮਿਲਾਪ
ਆਪ ਹੀਰਦਾ ਕਰਾਈਂ ਮੇਰਾ ਵਾਸਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਆਖੇਜਾਈਂਨੀ॥ ਹੋਊਗਾ ਅਸਾਨ ਤੇਰਾ ਏਸਨੀ ਜਹਾਨ ਵਿਚ
ਅੱਗੇਤੈਨੂੰ ਦੇਊਗਾ ਮੁਰਾਦ ਸੱਚਾਸਾਈਂਨੀ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਆਣ
ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਮੈਨੂੰਕੌਣ ਕੋਈ ਬੇੜੀਆ ਗ਼ਰੀਬ ਦੀਆਂ ਪਾਰ ਤੂੰ
ਲੰਘਾਈਂਨੀ॥ ਮਿੱਠੀਦੀਆਂਮਿੰਨਤਾਂਕਰੇਂਦਾ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ
ਹੀਰਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਤੂੰ ਖੈਰ ਸਾਨੂੰ ਪਾਈਂਨੀ ॥੨੦੩॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਮਾਂਵੇ ਪਈ ਹੀਰ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਮਿੱਠੀ ਰਾਂਝੇਪਾਸ
ਬੋਲਦਾਰੰਝੇਟਾ ਹੀਰੇ ਕੇਹੀਆਂਪਾਈਆਂਪੂਰੀਆਂ॥ ਭੁੱਲਗਈ
ਨੱਢੀਏ ਪਛਾਣਦੀ ਨਾ ਸਾਡੇ ਭਾਈਂ ਚਾਦਰ ਦੇਵੇਨੂੰ
ਲਿਜਾਂਦੀਕੁੱਟਚੂਰੀਆਂ॥ ਲਾਭਾਦੇਕੇਮੱਝੀਆਂ ਚਰਾਈਆਂ ਤੇਰੇ
ਬਾਬਲੇ ਨੇ ਕਿਸਨੂੰਸੰਭਾਲਾਂ ਹੁਣਕਾਲੀਆਂ ਤੇ ਬੂਰੀਆਂ॥ ਤੇਰੇ
ਪਾਸ ਹੋਏਹਾਂ ਉਦਾਸ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਮਿੱਸੀ ਰੁੱਖੀ ਖਾਇਕੇ
ਹੰਢਾਈਆਂ ਭੂਰੇ ਭੂਰੀਆਂ ॥੨੦੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕਿਸਨੇ
ਸੁਹਾਗਨਾਲਵੱਸਣਾਹੈ ਖੇੜਿਆਂਦੇ ਹੁਣੇ ਵਿਕੇ ਲੱਗੀ ਕੋਈ
ਚਾਹ ਬੈਠਾ ਵੈਰੀ ਵੇ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ [illegible]
ਉਧਮੁਲਕਾਜ਼ੀਦੇ ਨਸੀਬ ਚਾਰ ਚੱਲਦੀ ਨਾ [illegible] ਵੇ॥ [illegible]
[illegible]

ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਲੈਲੀ ਦੇ॥ ਵੈਰ ਦੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੀਰ ਜੱਟੀ ਤੀਰ [illegible] ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਭੈਰੀ ਦੇ॥ ੨੦੫॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਜੰਞ ਆਈ ਖੇੜੇ ਦੀ ਮਲੂਮ ਹੋਈ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਰੁੱਠ ਆਸ ਉੱਠ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ॥ ਹਾਥੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਤਰਾਂ ਦੇ ਖ਼ੂਬ ਪੇਸ਼ ਸੰਠ ਹੌਦਜਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦਰਯਾਈ ਵਾਂਗੂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਗੱਜਦੇ॥ ਜੰਬੂਰ ਜ਼ਨਬੂਰ ਨਹਿਰੋਂ ਹਾਨ ਦੇ ਬ੍ਰਾਤੀ ਆਏ ਦੇਖ ਮੁੱਖ ਜੀਵਦਾ ਤਮਾਸ਼ ਲੋਕ ਰੱਜਦੇ॥ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਇਕ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੂਰ ਕਿਆਲ ਦੇ ਨਗਾਰੇ ਬਾਰ ਵੱਜਦੇ॥ ੨੦੬॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਬਹਿਲ ਬੱਘੀ ਕੋਤਲ ਹਜ਼ਾਰ ਉਠ ਨਾਲ ਆਏ ਹੋਰ ਨਾਈ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਕੁਛ ਨਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ॥ ਪੇਚਦਾਰ ਪੱਗਾਂ ਉਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਦੁਪੱਟੇ ਬੱਧੇ ਚਾਦਰ ਸੁਫੈਦ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਗੁਲਾਬ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿੰਞਣ ਕੇ ਗਲੀ ਚੇ ਖੇੜੇ ਬੈਠੇ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਜਿਉਂ ਕਚਹਿਰੀ ਪਾਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਵਾਬ ਹੈ॥ ਭੁੱਜਦੇ ਕਬਾਬ ਸੀਖਾਂ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਗਾਉਂਦੇ ਮਿਰਾਸੀ ਪਾਸ ਉਡਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ॥ ੨੦੭॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਅਨੇਕ ਤੌਰ [illegible] ਪਟਾਕੇ ਹੋਰ ਲੱਖ ਸਰਨਾਈਆਂ॥ ਚੱਲਦੇ ਅਨਾਰ ਵਿੱਚ ਗੱਜ ਪਾਈ ਗੋਲਿਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਚਕਚੂੰਦਰਾਂ ਤੇ ਨਾਲ ਜੋਹ ਵਾਈਆਂ॥ ਹਾਥੀ ਹਿਰਨੇ ਦੇ ਮਿਰਗ ਚਿਤਰੇ ਸਹੋਦੇ ਧਾਹੇ ਖਿੜ ਕਲਮਤਾਬ ਹੋਰ ਲੱਖ ਚਤਰਾਈਆਂ॥ ਬੁਰਜ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਛਿਹੂਰੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਦੂਰੋਂ ਦੇਵਨ ਦਿਖਾਈਆਂ॥ ੨੦੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕੈਜ ਕ ਅਪਾਰ ਸਰਦਾਰ ਦੇ

ਹਿਸਾਬਵਾਲਮੋਰਦੇਸਮਾਨਭਾਰਉਤੇਨਹੋ [illegible] [illegible]
ਤੇਬੁਰਾਬੀਨਕਾਰਫ਼ਬਣਾਇਰਹਿ ਖੰਜਰੀ ਸਤਾਰ ਜੋੜ [illegible]
ਢਡ ਖੰਜਰੀ ॥ ਚੈਂਵਤਕੰਧਾਰਖੰਡਮਧਮ [illegible] ਸੁਰ [illegible]
ਦੇਨਾਲਗਾਵੇ ਬੈਠਨਾਮਮੰਜਰੀ ॥ ਫ਼ੀਏਰਾਗ ਬੋਲੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਸਭਾਵਿੱਚਖਿੱਚ ਖਿਚ ਮਾਰੇ ਤਾਨ ਰਹਾ ਨਾਰ ਖੰਜਰੀ
॥ ੨੦੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਾਇਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਸੁਹਾਗ [illegible]
ਹੀਰ ਭਾਈਂ ਚੌਕੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੈਦਾ ਨਾਲ ਸੁਹੇਲੜਾ ਹੋਵੇ [illegible]
ਮੱਛੀਆਂਨੂੰਮਾਰਕੇ ਖਰਾਬ ਹੋਯਾ ਚੱਲਾ ਵਿੱਚ ਹੀਰ ਸਭੀ ਸੰਦੇ
ਰੰਗ ਦੇਖੋ ਰੱਬ ਭਾਣੇ ਦੇ ॥ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਸਭ
ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਏ ਕੋਈ ਨ ਖਲੋਂਦਾ ਧਰਮਰਾਜ਼ਬਣੇ [illegible]
ਡੋਬ ਦਿੱਤੀ ਹੀਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮਾਪਿਆਂਨੇ ਕੂੜ [illegible]
ਨੱਢੀ ਮਗਰ ਲਾਈ ਸੈਦੇ ਕਾਣੇ ਦੇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਹੀਰ ਕਹੇ ਦੇਹੋ ਨੀ ਅਸੀਸ ਸਈਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ [illegible]
ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਸੀਬ ਦੇ ॥ [illegible]
ਭਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਦੇ [illegible]
ਗ਼ਰੀਬ ਦੇ ॥ ਡਿੱਗਿਆਂਨੂੰ ਜੱਗ ਵਿੱਚ [illegible]
ਦਾਰੂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਬਾਝ ਕਾਮਲ ਤਬੀਬ ਦੇ ॥ [illegible]
ਅਰਜੋਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਪੂਰਿ [illegible] ਸੰਦਾ [illegible]
ਹਬੀਬ ਦੇ ॥ ੨੧੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੌਧਰੀ [illegible]
ਸੈਦਾ [illegible] ਉਤਾਰਾ ਕੀਤਾ [illegible]
॥ ਲੈਣ ਤੇ ਨਿਹੋਲੀ [illegible]

ਸਹੁਰੇ [illegible] ਬੈਠਦੇ ਅਰਥਾਂਦੇ ॥ ਸੇਜਬੰਦ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਸਾਏ
ਖਾਲ [illegible] ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਮੰਗੋਜੋਕੁਛ ਦਿੱਲਦਰਕਾਰਦੇ ॥
ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਪੁਕਾਰੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘ ਖੁਸ਼ੀਦੇ ਅਵਾਜ਼ੇ
ਇੱਕ ਬੈਠਕੇ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ॥ ੨੧੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ
ਬੁਲਾਇਕੇ [illegible] ਗੱਲ ਕੁਰਕੇ ਨੇ ਹੀਰ ਤਾਈਂ ਸੱਦ ਕਿਸੇ
[illegible] ਦੇ ॥ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਬੋਲਦੇ ਉਤਾਰ ਦੇਂਦੀ ਪਤ,
[illegible] ਪੱਕਦੀ ਹੈ ਜਾਣੇ ਸੁਲਤਾਨ ਸੱਭੇ ਵੀਰਦੇ ॥ ਰਾਹੇ ਬਿਨਾ
[illegible] ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮੰਨੀ ਜਿਉਂ ਅਲੱਗ ਹੋਵੇ
[illegible] ਨੀਰ ਦੇ ॥ ਮਲਕੀ ਦੀ ਘੱਟ ਦੀ ਗਤੂਰੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘ [illegible] ਪਾਸ ਨੱਠੀ ਹੀਰ ਦੇ ॥ ੨੧੩ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਕਹੇ ਬੈਠਕੇ ਦਿਲਾਸੇ ਨਾਲ ਹੀਰ ਤਾਈਂ
[illegible] ਦੀ ਸਿਖ [illegible] ਮੱਤ ਨੀ ॥ ਅਸੀਂ ਉਸਤਾਦ
[illegible] ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਣ ਸੋਚੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਗੀ
ਤੂੰ [illegible] ॥ [illegible] ਤੇਰਾ ਪੱਤ ਪੁਰਵਾਣੀ ਹੈ ਵੀਰ
[illegible] ਜਾਣਦਾ ਸਗੋਂ [illegible] ॥ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਨਿਕਾਹੀ
[illegible] ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਪੈਰ [illegible] ਮੁਖੜਾ ਜਪੰਨ
ਕੇ ॥ ੨੧੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਕਹੇ ਕਾਜ਼ੀਆ ਦੁਖਾਈ
[illegible] ਮੇਰੀ [illegible] ਗੱਲ ਆਵੇ [illegible] ਕਾਜ਼ੀਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੇ ॥
ਕਲਮਾ ਕਸਾਈ ਹੋਕੇ ਮਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈਂ ਅੱਗ ਤੇਰੇ
[illegible] ਸਮਾਨੇ ਲਗੋਵੇ ॥ ਤੈਨੂੰ ਮੌਤ ਆਵੇ [illegible]
[illegible] ਗਏ ਵੇ ॥

ਨੇ ਹਾਂ ਹੋਨ ਰੇਡੀਆਂ ਖਰਾਬ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਖ ਕਾਹਦੇ ਬਾਬੂ
ਤੂੰ ਲਿਖੇ ਕਾਗਤ ਬੱਗੇਵੇ ॥ ੨੧੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਨੂੰ
ਬੁਲਾਇਕੇ ਨਿਕਾਹਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ
ਬੈਠਾ ਮਾਨ ਤਾਨ ਦੇ ॥ ਰਸਮ ਰਸੂਮ ਕੀਤੀ ਬੈਠ ਕੇ ਨਿਕਾਹ
ਵਾਲੀ ਰੱਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈਕੇ ਆਦ ਸੈ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ॥ ਸ਼ਾਹਦੀ
ਗੁਵਾਹੀ ਸਾਰੇ ਸੱਦ ਬਠਲਾਏ ਖ਼ਾਸ ਹੋਰ ਸਭ ਆਦਮੀ ਜੋ ਵਾਕਫ਼
ਜਹਾਨ ਦੇ ॥ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਿਕਾਹ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਚੂਚਕੇ ਨੇ ਪੁੰਨ
ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਰਾਹ ਆਪਣੇ ਇਮਾਨ ਦੇ ॥ ੨੧੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਦਾਜ ਦਿੱਤਾ ਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ ਦੇਖੋ ਊਂਠ ਘੋੜੇ ਬੈਲ
ਗਾਈਆਂ ਮੱਝੀਆਂ ਲਵੇਰੀਆਂ ॥ ਰੇਸ਼ਮੀ ਦੁਪੱਟੇ ਖੇਸ ਲੂੰਗੀਆਂ
ਦੁਸ਼ਾਲੇ ਧਾਰੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੀ ਬਾਦਲੇ ਲਗਾਏ ਆਨ ਢੇਰੀਆਂ ॥
ਗਹਿਣਾਂ ਸਮੇਤ ਸੈਦੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਾਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਗਾਂ
ਇਕ ਇਕ ਤੋਂ ਚੰਗੇਰੀਆਂ ॥ ਬਾਂਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਤੌਰ ਹੋਰ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਹੀਰ ਦੀ ਤਵਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਖ ਲੱਖ ਚੇਰੀਆਂ ॥
੨੧੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਡੋਰੀਏ ਦੁਪੱਟੇ ਚੋਪ ਚੈਂਗੀਆਂ ਦੇ ਢੇਰ
ਲਾਇ ਤੇਵਰ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦਾਰ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ॥ ਛੈਲ
ਰੰਗੀਨ ਤੇ ਮਹੀਨ ਥਾਨ ਲੱਠਿਆਂ ਦੇ ਖ਼ੂਬ ਰੰਗ ਜੀਨ ਹੋਰ
ਕਾਲੀਆਂ ਸਲਾਰੀਆਂ ॥ ਬੂਰ ਬੰਟ ਓਸ਼ਮੀ ਸੂਫ਼ੀ [illegible]
ਚਾਦਰਾਂ ਦੇ ਕੁੜਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗੇ ਗੋਟਾ ਤੇ [illegible] ॥
ਘੇਰੇਦਾਰ ਘੱਗਰੇ ਵਿਛਾਏ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਪੇ [illegible]
ਦੇ ਨਾਲ ਝਲਕਾਰੀਆਂ ॥ ੨੧੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]

ਪ੍ਰਿਆ ਜੀ ਸੂਹੇ ਸੋਸਨੀ ਗੁਲਾਬੀ ਕਾਲੇ ਕਾਸਨੀ ਕਪੂਰੀ ਹੋਰ ਲੱਖ ਗੁਲਾਨਾਰੀਆਂ ॥ ਗੰਧਕੀ ਜੰਗਾਲੀ ਕਾਹੀ ਕੇਤਕੀ ਅੰਗੂਰੀ ਰੰਗ ਖਾਕੀ ਤੇ ਬਦਾਮੀ ਰੰਗੇ ਬੈਠਕੇ ਲਿਲਾਰੀਆਂ ॥ ਵੈਂਗਣੀ ਬਸੰਤੀ ਲਾਜਵਰਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਰ ਰੰਗ ਲਾਏ ਨਾਲ ਸਾਖਾ ਹੀ ਨਜਾਰੀਆਂ ॥ ਮੂੰਗੀਏ ਉਨਾਬੀ ਛਾਕ ਡਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇਖ ਦੇਖ ਜਾਨ ਸਭ ਵਿਆਹੀਆਂ ਤੇ ਕੁਵਾਰੀਆਂ ॥ ੨੧੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਥਾਲੀਆਂ ਕਟੋਰੇ ਕੌਲ ਬੇਲੂਏ ਆਬਖੋਰੇ ਥਾਰੇ ਕੜਛੀਆਂ ਪਤੀਲੇ ਪਾਸ ਸੋਂਹਦੇ ਪਰਾਤ ਦੇ ॥ ਢੋਲਨੇ ਬਣਾਏ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਤਾਸੀਆਂ ਤਬਾਕ ਦਿੱਤੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੁਗਾਤ ਦੇ ॥ ਦੇਗਚੇ ਵਿਕਾਏ ਪਾਸ ਗੜਵਿਆਂ ਦੇ ਗੀਬ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਬਣਾਏ ਇਕ ਜ਼ਾਤ ਦੇ ॥ ਲੁੱਟ ਲਈ ਕਸੇਰਿਆਂ ਦੀ ਹੱਟ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਗਾਗਰਾਂ ਵਲਟੋਹੇ ਤੇ ਕੜਾਹੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ॥ ੨੨੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪਲੰਘ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸੇਜਬੰਦ ਡੋਰੇ ਰੇਸ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸੁਜਨੀ ਗਲੀਚੇ ਹੋਰ ਸੀਸੇ ਸੁਰਮੇਦਾਨੀਆਂ ॥ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਕਰੇਲ ਹੋਰ ਕੰਘੀਆਂ ਜੜਾਊ ਨਾਲ ਪੌਂਬਲਾਕੇ ਦੇਖਣ ਨਿਆਣੀਆਂ ਸਿਆਣੀਆਂ ॥ ਰੋਗਨਦਾਰ ਪੀੜ੍ਹੇ ਤੇ ਚਰੱਖੇ ਸੋਹੇ ਦਾਜ ਵਿਚ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਮੁੰਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲੋਕ ਮਾਣੀਆਂ ॥ ਹਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਦਾਜ ਦਿੱਤਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੜ੍ਹੇ ਮਿਸਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿਗਈਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ॥੨੨੧॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਥਾਲੀਆਂ [illegible] ਢੋਡੀਆਂ [illegible] [illegible] ॥ ਗੰਢੀਆਂ [illegible]

ਬੁਸ਼ਲੀ ਬਹਾਰਵਾਲੀਕੰ ਡੀਸ਼ੋਭਾਦਾਰਵਿੱਚਰੱਬਰ ਗੀਹੀਰਦੇ ॥ ਚੌਕੀਆਂ ਤਵੀਤਬਾਜੂਬੰਦ ਬਣਾਇਰਖੇ ਹੌਸ ਭੋ ਹਮੇਲ ਬਾਂਕਾਂਨਾਲਤਾਰਤਾਰਦੇ॥ ਛੂੜੀਆਂਜੜਾਊਮੀਨਾਕਾਰੀਭਗਵਾ ਨਸਿੰਘਾਬਾਂਜਰਾਅੰਗੂਠੀ ਲੌਂਗ ਆਰਸੀਧੁਕਾਰਦੇ॥੨੨੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਲਕੀ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਜਟੇਟੀ ਹੀਰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਸਾਹੁਰੇਤੇਪੇਕੇ ਭਾਵੇਂ ਹੁਣੇਮਰਜਾਣਨੀ ॥ ਖੇੜਿਆਂਦਾਨਕਾਨ ਹਸੂਲਹੈ ਕਬੂਲ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾਂ ਰਾਂਝੇ ਨਾਲਭਾਵੇਂ ਹੋਵੇਨੁਕਸਾਨ ਨੀ॥ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਵੱਸਮੈਨੂੰਪਾਵੀਂ ਨਾਂਗ਼ਰੀਬਨੀਨੂੰਰਾਂਝੇ ਨਾਲ ਭੇਜਦੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀਜਿੰਦਜਾਨਨੀ॥ ਰਾਂਝੇਦਾਦੀਦਾਰਸਾਨੂੰ ਅੱਲਾ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਖੇੜਿਆਂਦੀਡੋਲੀਸਾਨੂੰਦਿੱਸਦੀਬਿਬਾਨਨੀ॥ ੨੧੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਛਲੇਟੀ ਰੱਖੀ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਗਲ ਸਾਡੇ ਪੱਲੂ ਮੂੰਖ ਕੱਲਰਾਦਾ ਘਾਹ ਨੀ॥ ਪੰਜ ਸੱਤ ਰੋਜ਼ਨੂੰ ਮੰਗਾਇਘੱਲਾਂਤੇਰੇਤਾਈਂ ਮੇਰਾਦੁੱਧਚੁੰਘਿਆ ਤੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਕੇਜਾਹ ਨੀ॥ਬਾਰਬਾਰ ਕੋਸਨੂੰ ਕਚਾਉਂਦੀ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹੋਹੀ ਬਗੀਰਸੱਡੀਐਂਗੇ ਹੈ ਸਲਾਹਨੀ॥ ਚੱਲਦਾ ਨਾ ਬੱਸ ਤੇਰੇ ਨਾਲਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਜਾਣ ਬੁੱਝਲਾਉਂਦੀ ਕਲੇਜੇ ਸੱਡੇ ਦਾਹਨੀ॥ ੨੨੪॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਗਾਉਨ ਸਹੇਲੀਆਂ ਅਪਾਰ ਗੀਤ ਰੀਤ ਨਾਲ ਕੌਣਛੇੜੀਬਾਬਲਾ ਕਟਾਵੇ ਅੱਜ ਦਿਨ ਵੇ ॥ ਖੇੜਿਆਂ [illegible] ਚੋਕ ਪਾਈਹੀਰਭੁਰਕਲੋਹੀਰਚਾਏਕੋਲੀ [illegible] ਵੇ॥ ਕੱਲੀ ਬਿਠਲਾਦੀ [illegible]

ਖਲੋਤੇ ਛੱਡ ਭਾਈ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵੇ ॥ ਕਿਸਨੂੰ ਸੁਨਾਵੇ ਹਾਲ ਦੱਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਦੋਵੇਂ ਬਰਸ ਰਹੇ ਨੈਣ ਵੇ ॥੨੨੫॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਤ੍ਰਿੰਵਨ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਡੋਲੀ ਦੇ ਨਜ਼ੀਕ ਬੈਠਾ ਬੁੱਕਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਸੱਭੇ ਸਹੀਆਂ ਰੁੰਨੀਆਂ ॥ ਹੀਰ ਕਹੇ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੋ ਸਹੀਓ ਰੱਜ ਰੱਜ ਵੇਰ ਕੌਣ ਮਿਲੇ ਕੂੰਜਾਂ ਡਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ ॥ ਇਕਨਾਂ ਫੜਾਈਆਂ ਛੱਲੇ ਛਾਪਾਂ ਲਾਹ ਹੀਰ ਤਾਈਂ ਇਕਨਾਂ ਵਟਾਈਆਂ ਲਾਹ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੋਂ ਚੁੰਨੀਆਂ ॥ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰ ਸਹੀਆਂ ਨੇ ਸੁਨਾਯਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਛੱਡ ਚੱਲੀ ਨੱਢੀਏ ਹਵੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੰਨੀਆਂ ॥੨੨੬॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਡੋਲੀ ਵਿਚ ਪਾਇਕੇ ਲੈ ਚੱਲੇ ਖੇੜੇ ਹੀਰ ਤਾਈਂ ਮੁੜਦੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੇ ਏਹੋ ਕੀਤਾ ਗਾਉਣਾ ॥ ਸੁੱਖ ਵਸੇ ਬਾਬਲਾ ਗਰਾਮ ਤੇਰਾ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਸਾਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੇ ਆਵਣਾ ਨ ਜਾਵਣਾ ॥ ਛੱਡ ਚਲੀ ਪਲੰਘ ਸਰ੍ਹਾਣੇ ਵਿਚ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਕਿੱਥੋਂ ਹੋਊ ਤੈਨੂੰ ਨਿਤ ਨਦੀਉ ਤੇ ਨ੍ਹਾਵਣਾ ॥ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਸੇਂ ਦਾਹਵੇ ਭਗਵਾਨਾ ਸਿੰਘਾ ਮੁੜਦਾਂ ਦੇ ਓਹੋ ਬਾਗ਼ ਬੇਲ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਦਿਖਾਵਣਾ ॥੨੨੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੇਹੀਂ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੀਆਂ ਬਥੇਰਾ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਰਹੇ ਹਾਰ ਕੇ ਖਲੋਤੇ ਜੇਹੜੇ ਕਰਨ ਸੰਭਾਲ ਜੀ ॥ ਮਲਕੀ ਨੇ ਪੁਛ ਕੇ ਅਨਾਜ ਪੀਏ ਰਾਂਝੇ ਦਾ ਹੱਥ ਔਂਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿਤੋਂ ਭਾਲ ਜੀ ॥ [illegible] ਜਿਆ ਸਿਰ ਰਾਂਝਣੇ ਦੇ ਚੂਕ ਕੇ ਨੇ [illegible] ਮਿਲੋ [illegible] ਮਾਲ ਜੀ ॥ ਹੀਰ ਨੂੰ ਮਲੂਮ [illegible]

ਦੇ ਨਾਲ ਜੀ॥੨੨੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਖੇਡਦੇ ਸ਼ਕਾਰ ਖੇੜੇ [illegible]
ਬੀਯਾਬਾਣ ਵਿਚ ਖਿਚ ਖਿਚ ਦੂਰ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਪਏ ਮਾਰਦੇ॥
ਤਿੱਤਰ ਸਹੋਟੇ ਲਾਇ ਹੁੰਜਕੀ ਬਹਾਦਰਾਂ ਦੇ ਪੱਗਾਂ ਬੰਨ ਢੂੰਡਦੇ
ਸ਼ਕਾਰ ਵਿਚ ਬਾਗ਼ ਦੇ॥ ਪੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਾਬਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ
ਬਠਾਏ ਬਾਜ਼ ਖੁਲ੍ਹ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਪੇਚ ਬੱਧੀ ਦਸਤਾਰ ਦੇ॥ ਹੈ ਲੈਦੇ
ਨਜ਼ੀਕ ਜਦੋਂ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੇਖਿਆ ਟਿਛੋਟਾ ਪਾਸ ਬੈਠਾ
ਹੀਰ ਨਾਰ ਦੇ॥੨੨੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਰਾਂਝੇ ਤਾਈਂ ਮਾਰਨੇ ਦੀ
ਖੇੜਿਆਂ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਖਿਚ ਖਿਚ ਪੈਂਦਾ ਸੈਦਾ ਤੇਗ਼ ਜੋ
ਕਟਾਰੀ ਹੈ॥ ਆਖਦੀ ਹੈ ਹੀਰ ਖ਼ੂਨ ਹੋਊ ਏਸ ਗੱਲ ਉਤੇ ਰਾਂਝੇ
ਦੇ ਸਰੀਰ ਸੱਟ ਫੁੱਲ ਦੀਜੇ ਮਾਰੀ ਹੈ॥ ਟੁਟਿਆ ਸੀ ਬੇਰ ਮੋਤੀ
ਸਾਂਭਣੇ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਸੀ ਦੁਸੀਮਨ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਹੋਰ ਧਾਰੀ
ਹੈ॥ ਦੂਰ ਹੋਏ ਖੇੜੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਣੇ ਤੋਂ ਹੀਰ ਜਦੋਂ
ਡੋਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋਲ ਕੇ ਪੁਕਾਰੀ ਹੈ॥੨੩੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਜਾਂਵੀ
ਮਾਂਵੀ ਹੌਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਹੋਦਾਹੀ ਜਿਵੇਂ
ਜਿਵੇਂ ਘੋੜੀਆਂ ਭਜਾਇਕੇ॥ ਸੁਖਸਾਂਦ ਨਾਲ ਜੰਵ ਆਊਗੀ
ਬਹਾਰ ਵਿਚ ਢੁਕਣੇ ਦੇ ਦਾਜ਼ ਦਾ ਸੁਨਾਯਾ ਹਾਲ ਜਾਇਕੇ॥
ਅੱਵਲ ਸੁਣਾਈ ਗੱਲ ਸੈਦੇ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਆਕੇ [illegible]
ਫੇਰ ਸੈਦੇ ਨੌਬਤਾਂ ਬਜਾਇਕੇ॥ ਸੱਤ ਰੋਜ਼ ਰੱਖੀ ਸੀ ਬਰਾਤ [illegible]
ਸਿੰਘਾ ਦਾ ਜਬ [illegible] ਘੋੜਿਆਂ ਤੋਂ [illegible]
ਕਬਿੱਤ॥ ਹੀਰ ਨੂੰ [illegible]
[illegible]

ਬਠਾਈ ਉੱਤੇ ਚੌਂਤਰੇ ਦੇ ਗੋਦੀ ਭਰ ਆਂਦੀ ਹੀਰ ਡੋਲਿਓਂ
ਉਤਾਰਕੇ॥ ਦੇਖਨ ਕੁਵਾਰੀਆਂ ਬਿਆਹੀਆਂ ਸਲੇਟੜੀ ਨੂੰ ਹੋਨ
ਪਰਸੰਨ ਸਭ ਮੁੱਖੜਾ ਨਿਹਾਰਕੇ॥ ਅੱਜੂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਨ ਭਾਈ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਨਾਲ ਹੁੱਬ ਦੇ ਪੁਕਾਰਕੇ॥
੨੩੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮੱਝੀਆਂ ਸੰਭਾਲੀਆਂ ਰੰਝੇਟੇ ਪਾਸੋਂ
ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਵਾਬ ਕਿਤੇ ਰਾਤ ਹੋਰ ਕੱਟ ਜੀ॥ ਚੌਧਰੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਲਾਮ ਨੇਮ੍ਹਣਾਧਾ ਤੈਨੂੰ ਨੀਵੀਂ ਕਹੀ ਪਾਈ ਦੇਖ
ਅੱਖੀਆਂ ਪਲੱਟ ਜੀ॥ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਮਾਰਕੇ ਉਡਾਵਣਾ ਤੁਸਾਨੂੰ
ਲੋਕਾਂ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜੇ ਤੂੰ ਰਿਹਾ ਬਿੰਦ ਝੱਟ ਜੀ॥ ਉਠ ਪਵੀਂ
ਰਾਹ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਜਮਦੂਤ ਭੂਤ
ਜੱਟ ਜੀ॥੨੩੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਉੱਠਕੇ ਰੰਝੇਟਾ ਰਾਹ ਪਿਆ
ਛੱਡ ਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਚਕੇ ਖਲੋਤਾ ਕੇਹੜੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਸਿਧਾਰੀਏ॥
ਭੱਲਾ ਜੇ ਹਜ਼ਾਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਦੇਣ ਤਾਨ੍ਹੇ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ ਹੋਰ
ਵਿਚ ਝੰਗ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ॥ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀਰ ਦਾ
ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ ਛੋੜੇ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਨ ਜਿਤ ਮੂਲ ਹਾਰੀਏ॥
ਚੱਲਿਆ ਸਿਆਲਾਂ ਵਲ ਰਾਂਝਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ ਹੋਰ
ਮੰਗੂ ਚੂਚਕੇ ਦਾ ਚਾਰੀਏ॥ ੨੩੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦ
ਪੁੱਛਨ ਲੰਢਿਏ ਕੋਲੋਂ ਹੀਰ ਵਾਲੀ ਮਲਕੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਲੋਕ
ਪਰਵਾਰਦੇ॥ ਛਿੱਦਲ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਆਨਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠਾ ਰਾਂਝੇ
ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਨ ਸਨੇਹੇ ਹੀਰ ਨਾਰ ਦੇ॥ ਕਦੋਂ ਆਊ ਰਾਂਝਿਆ ਸਹੇਲੀ
ਸਾਡੀ ਹੀਰ [illegible] ਦੇ ਲੋਕ ਕੀਹ ਬੋਲਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ॥

ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਫੇਰਦਾ ਜ਼ੁਬਾਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੱਸਦਾ ਜ਼ਾ ਮੂਲ
ਲੋਕ ਪੁਛ ਪੁਛ ਹਾਰਦੇ ॥ ੨੩੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭਾਬੀਆਂ ਤੇ
ਭਾਈਆਂ ਹਵਾਲ ਸੁਣਿਆ ਰਾਝਣੇ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਲੋਂ
ਭੇਜੀਆਂ ਜੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ॥ ਸਾਨੂੰ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਕੇ ਪਸੰਦ ਨਾ ਲਿਆਉਂ-
ਦਾ ਸੀ ਕਹੀਆਂ ਵੇ ਪਰੀਤਾਂ ਜਾ ਸਿਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਠੀਆਂ ॥
ਬਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਮੱਝੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਉਡੰਤ ਹੋਈ ਮੋਸ਼ ਕੀਤਾ
ਰਾਂਝਿਆ ਸੁਣਾਕੇ ਗੱਲਾਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ॥ ਦੁਖ ਹੋਵੇ ਪੁੱਜ ਏਡੂੰ ਦੂਣਾ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਵਾਗੌਣ ਅਸੀਂ ਵੇ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਿਚ ਸਿੱਟੀਆਂ
॥ ੨੩੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਿਸ ਫੁਲ ਕਾਰਨੇ ਤੂੰ ਦੁਖ ਭੁਖ
ਜਾਲਦਾ ਸੀ ਸੋਈ ਫੁਲ ਖੇੜੇ ਅੱਜ ਲੈ ਗਏ ਉਜਾੜਕੇ ॥ ਚੌਧਰੀ
ਦਾ ਪੁੱਤ ਤੂੰ ਸਦਾ ਯਾਰਾਂ ਕਚੂਰ ਕੇ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਤੈਂ ਵੱਢੀ
ਵੇ ਉਖਾੜਕੇ ॥ ਆਨਕੇ ਸਿਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਾ ਕੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ
ਅੱਧੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਸੀਸ ਨਾਗਾਂ ਦੇ ਲਤਾੜਕੇ ॥ ਹੀਰ ਜਦੋਂ ਡੋਲੀ
ਘੱਤ ਤੋਰੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ ਨੇ ਬਠਾਯਾ ਤੈਂਬ
ਝਾੜਕੇ ॥ ੨੩੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਿਸ ਕਰਤੂਤ ਦਾ ਤੂੰ ਦਿੱਸਦਾ
ਸੀ ਮੀਆਂ ਰਾਝਾ ਸੋਈ ਕਰਤੂਤ ਤੇਰੀ ਵੇਖੀ ਅਸਾਂ ਚਾਰ
ਵੇ ॥ ਰੂੜੀ ਜੇਹੀ ਨਾਰ ਜੇਹਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਬਣਾਯਾ ਯਾਰ ਸੋਈ
ਬਦਕਾਰ ਤੈਨੂੰ ਦਿਸਦੀ ਪਗਾੜ ਵੇ ॥ ਮੰਦਰ ਉਸਾਰਕੇ ਤੂੰ
ਬੈਠਾ ਉੱਤੇ ਚੌਕੜੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਭੇਦਯਾਰ ਨੇ ਲਗਾਈ [illegible]
ਪਾੜ ਵੇ ॥ ਬਾਗ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵੈਰਾਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible]
ਲੀੜਾ ਮਾਲੀ ਪੈਰੇ ਖੋਇਆ ਈ [illegible] ॥ ੨੩੮ ॥ [illegible]

ਕਬਿੱਤ॥ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਰਾਂਝਿਆ ਭੁਵਾਇਆ ਮੁਖ ਭਾਈਆਂ
ਤੋਂ ਜਾਇਕੇ ਸਿਆਲੀਂ ਦੱਕ ਰੋਟੀ ਕੀਤੀ ਧੌਣ ਵੇ॥ ਰੱਖੇ ਜਿਨ੍ਹਾ
ਪਾਲਿਆ ਬਹਾਲਕੇ ਪਲੰਘ ਉੱਤੇ ਭਾਣੇ ਤੇਰੇ ਹੋਏ ਅਸੀ ਅੱਜ
ਕੋਈ ਕੌਨ ਵੇ॥ ਤੂੰ ਚਰਕੇ ਦੀ ਨੱਢੀ ਪਿਛੇ ਚਾਰਦਾਸੀ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ
ਅਸੀ ਨਾ ਲਗਾਈ ਤੈਨੂੰ ਤੱਤੀ ਕਦੀ ਪੌਣ ਵੇ॥ ਲਾਡ ਦੇ
ਲਿਡਾਵਣੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਨਾਮ ਸਾਨੂੰ ਸਗੋਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਹੋਈਆਂ ਅਗਾਗੌਨ ਵੇ॥੨੩੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਦੁੱਧ ਤੇ ਮਲਾਈ
ਬਿਨਾ ਮੁਖ ਨ ਲਗਾਉਂ ਦਾਸੀ ਖੰਡ ਖੀਰ ਖਾਉਂ ਦਾਸੀ ਦੇਵੇਂ
ਕੋਲੇ ਘੋਲ ਵੇ॥ ਕੀਤੀਆਂ ਬਹਾਰਾਂ ਧਾਰਾਂ ਚੁੰਘੀਆਂ ਪਰੇਮ
ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਰਿਹਾ ਤੂੰ ਤਹਕੀਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੇ॥ ਮੱਖਨਾਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਅਸੀ ਪਾਲਿਆ ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਹੀਰ ਨੱਢੜੀ ਨੇ ਲਿਆ
ਹੈ ਵਿਰੋਲ ਵੇ॥ ਅਜੇ ਤੂੰ ਪਸੰਦ ਨ ਲਿਆਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਲੱਖ ਲੱਖ ਸਹੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ਤੇ ਕਬੋਲ ਵੇ॥੨੪੦॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਆਉ ਘਰ ਆਪਣੇ ਦਸੌਟੇ ਕਾਹਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈਂ ਡੇਰ ਨ ਲਗਾਈਂ
ਤੈਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਵੇ॥ ਦਾਦਕਿਆਂ ਦੇ ਖੇੜੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਤੂੰ
ਬਹਾਰ ਨਾਲ ਲੱਖ ਹੀਰਾਂ ਹੋਰ ਤੈਨੂੰ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਕਾਈ ਵੇ॥
ਸੌਕ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕਿਸੇ ਮੁੱਲ ਨਾ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈਂ ਲੱਖ ਜੁੱਤੀ ਮਾਰ
ਛੱਡ ਨਾਰੀ ਪਰਾਈ ਵੇ॥ ਅਸੀਂ ਸੱਭੇ ਭਾਬੀਆਂ ਗੁਲਾਮ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਣੇ ਘਰ ਬਾਰ ਹੋਕੇ ਭਾਬੀਆਂ ਦਾ ਭਾਈ ਵੇ
॥੨੪੧॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਜਿਸ ਫੁੱਲ ਕਾਰਨੇ ਮੈਂ ਮਗਰ ਲੱਗਾ
ਮੱਝੀਆਂ ਦੇ ਸੋਈ ਫੁੱਲ ਲੱਗੂ ਕਦੋਂ ਫੇਰ ਨਾਲ ਡਾਲ ਵੇ॥

ਕੀਤੀਆਂ ਮਜ਼ਦੂਰੀਆਂ ਨਾ ਜਾਨ ਖਾਲੀ ਭਾਬੀਓ ਨੀ ਹੁੰਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੱਕੀ ਲੇਖੇ ਹੋਣ ਸਾਲਸਾਲਦੇ ॥ ਆਉਂਗੀ ਬਹਾਰ ਤਾਜ਼ੇ ਫੁੱਲ ਹੋਣ ਬੂਟਿਆਂ ਦੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਸੁੱਕੀ ਰੁੱਤ ਖ਼ਿਜ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਜਾਲਦੇ ॥ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਲ ਧੀਰ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਹੂਰ ਜੇਹੀ ਹੀਰ ਅਸੀਂ ਲਿਆਇਕੇ ਦਿਖਾਲਦੇ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਤੁਸਾਂ ਕਿਹਾ ਪਾਲਿਆ ਅਸਾਨੂੰ ਭਲਾ ਭਾਬੀਓ ਨੀ ਰੱਬਦੇ ਸਬੱਬਨਾਲ ਹੋਏ ਸਾਂ ਜਵਾਨਨੀ ॥ ਤੁਹਾਡਾ ਵੱਸਲੱਗੇ ਤਾਂਸਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਵਾਓਆਨ ਮੋਰੇਨਾਲਕੀਤੀਸਾਰਜ਼ਾਨਦਾ ਜਹਾਨਨੀ ॥ ਘਰਬਾਰਰੋਕਕੇਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾਭਾਈਆਂਨੇ ਸਾਂਭ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਬੈਠੇ ਹੋ ਘਰਾਨਨੀ ॥ ਤੁਸੀ ਕਾਸੇ ਜੋਗਣੇ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝੇ ਜੇਹੇ ਲਾਲ ਫੇਰ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਜਾਨ ਨੀ ॥ ੨੪੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲਾਇਕੇ ਪਰੀਤ ਨੀਤ ਰੱਖੀਏ ਅਗਾਹਾਂ ਤਾਈਂ ਇਕ ਪੈਰ ਮੂਲ ਨਾ ਪਛਾਹਾਂ ਕਦੇ ਸੱਟੀਏ ॥ ਇਸ਼ਕ ਲਗਾਵੇ ਕੋਈ ਸੂਰਾ ਪੂਰਾ ਜੱਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੁਖਾਲਾ ਗੱਲ ਸੁਣੀਂ ਲਾਲ ਜੱਟੀਏ ॥ ਇਸ਼ਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚੋਂ ਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੰਦਾ ਇਸ਼ਕ ਮਿਜ਼ਾਜੀ ਵਿਚ ਖੱਟੀ ਨੂੰ ਨ ਖੱਟੀਏ ॥ ਅਕੇ ਹੀਰ ਬਿਆਹਕੇ ਲਿਆਈਏ ਹੀਰ ਮਨੁ ਪਿਆਂਵ ਨਹੀਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਹੀਰਾ ਭਾਲ ਛੱਟੀਏ ॥ ੨੪੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ ਭਾਬੀਓ ਹੇ ਆਓ [illegible] ਦੇ ਜੇ ਦੂਰ ਹੋਣ ਝੰਗੜੇ ॥ ਜਾਇਕੇ [illegible] ਬਹਾਦਰਾਂ ਦੀ ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਪੂਰੇ ਜਾਇਕੇ ਪਲੰਗ ਤੇ ॥

ਸੋਈ ਅਸੀ ਇਸ਼ਕ ਕਬੂਲ ਝੋਲੀ ਘੱਤਿਆ ਹੈ ਲਿਆ ਮੈਂ
ਖ਼ਰੀਦ ਜਾਨ ਪਿੱਛੇ ਸਿਆਲ ਝੰਗਤੋਂ ॥ ਤਾਂਹੀ ਰਾਂਝਾ ਆਵੇ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਝੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਡ ਅੱਡ ਹੋਣ
ਨੀਰ,ਗੰਗ ਤੋਂ ॥ ੨੪੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਹੀਰਦੀ ਸਲਾਹ ਵਿਚ ਹੋਈ ਪਿੰਡ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਜਾਣੋਂ ਵਿਚ
ਕਾਗਦਾਂ ਦੇ ਕੱਢ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ ॥ ਕਾਲੇ ਹਰਨੋਟੇ ਜੇਹੇ ਨੈਣ
ਹੈਨ ਵਹੁਟੜੀਦੇ ਬੋਲਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉਦਾਲੇ ਸੋਨਾਚਾਂਦੀ ਹੈ
॥ ਸੂਰਤ ਅਪਾਰ ਨ ਸ਼ੁਮਾਰ ਆਵੇ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਬੋਲਦੀ ਨ
ਮੂੰਹੋਂ ਜਾਣੀ ਬੈਠੀ ਸ਼ਰਮਾਂਦੀਹੈ ॥ ਰਾਂਝੇਦੇ ਵਿਜੋਗਦਾਹੈ ਰੋਗ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਹੀਰਦੇ ਕਲੇਜੇਪੀੜ ਨਿੰਮੀਨਿੰਮੀ ਪੈਂਦੀਹੈ॥
੨੪੬॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਗਾਨੇ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜਕੇ ਗਹਾਲ ਹੋਯਾ
ਖੇੜਿਆਂਦਾ ਲੱਸੀ ਵਿਚ ਮੁੰਦਰੀ ਪਵਾਈ ਨਾਲ ਚਾਉਦੇ ॥
ਚੱਕ ਲੈਂਦਾ ਸੈਦਾ ਹੀਰਬਾਹਨਾਪਸਾਰਦੀਹੈਰਾਂਝੇਵਲ ਧਜਾਨ
ਰਾਤਦਿਨੇਵਿਚ ਚਾਉਦੇ॥ਪਾਸਬੈਠੀਦੇਖਦੀਹੈਰਾਨਪਟੇਸ਼ਾਨ
ਹੋਈ ਚਾਕਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕੁਝ ਬਨੇ ਨ ਉਪਾਉ ਦੇ ॥ ਆਖ਼ਰ ਨੂੰ
ਹੋਊ ਮਸ਼ਹੂਰ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਇਸ਼ਕ ਮੁਸ਼ਕ ਵਿਚ ਰਹੇ ਨਾ
ਲੁਕਾਉਂਦੇ ॥੨੪੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਹਿਤੀਕਹੇਹੀਰੇਕੇਹੀਚਿਤ
ਮੁਰਝਾਨੀ ਬੈਠੀਜਦੋਂ ਦੀਤੂੰਆਈਅਸੀਂ ਦੇਖੀਨਹੀਂਹੱਸਦੀ॥
ਅੰਨ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਂ ਪਾਣੀਪੀਵੇਂ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਨਾਲਮੰਨਦੀਨ ਇਕਤੂੰ
ਨਿਸ਼ਾਨਅਤੇਮਸਦੀ॥ ਬੈਠਕੇਅਕੇਲੀਰਾਜੀਹੈਂਦੀਤੂੰਬਿਮਾਰ
ਜਾਂਹੁੰਆਵੇ ਕੋਈ ਪਾਸ ਜਿਵੇਂ [illegible] ਨਸਦੀ॥ ਏਦਾਂ [illegible]
[illegible]

ਹਾਲਜੇਹਮੇਰਾਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਮਾਏਹੀਰ ਜੱਟੀ ਮੇਰੇ ਵੀਰਦੇ
ਨ ਵੱਸਦੀ ॥੨੪੮॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੱਥ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ
ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਖੇੜਿਆਂਨੇ ਹੀਰਮੁੜ ਪੇਕਿਆਂਨਾ ਮੂਲ ਕਦੀ
ਘੱਲਣੀ ॥ ਮੱਤਪਾਵੇਹੱਥਰਾਂਝਾ ਡੋਲੜੀਨੂੰ ਆਣਕੇਤੇ ਹੋਊਗੀ
ਮੁਹਾਲਗੱਲ ਸਾਕਦੀ ਉਥੱਲਣੀ ॥ ਮਾਰੇਮਰ ਬਿਨਾ ਫੇਰਆਵੇ
ਨਹੀਂ ਹੱਥਹੀਰ ਹੋਊਗੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਜੱਗਦੇ ਕੁਚੱਲਣੀ ॥
ਹੂਰਕੇ ਦੇਬਾਰਖੂਨਹੋਣ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਏਹੋ ਬਦਨਾਮੀਅਸੀ
ਫੇਰ ਕਦੋਂ ਝੱਲਣੀ ॥੨੪੯॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੋਹਾਂ ਧੀਆਂ
ਖੇਡਣ ਬਹਾਰਨਾਲਘਰਾਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂਨੀਸਈਏਹੀਰੇਸਾਡਾ
ਹੌਸਲਾਤੈਂ ਤੋੜਿਆ ॥ ਜਿਸਦੇਵਰਾਗ ਨਾਲਹਾਲਤੋਂ ਬੇਹਾਲ
ਹੋਈ ਕੌਣਤੈਂ ਪਿਆਰਾਪਿੱਛੋਂਆਪਦੇਵਿਛੋੜਿਆ ॥ਦਰਾਣੀਆਂ
ਜਠਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਉ ਤੇਰਾ ਦੇਖਣੇ ਦਾ ਢੁਕਨ ਨ ਨੇੜ੍ਹੇ ਜਦੋਂ
ਮੁਖ ਤੈਂ ਮਰੋੜਿਆ ॥ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਰਬਾਨ
ਜਾਵੇ ਕਿਸੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਹਟਕਿਆਨਾਹੋੜਿਆ ॥ ੨੫੦ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਉੱਠਕੇ ਸਵੇਰੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਵਹੁਟੜੀ ਨੇ
ਬਾਰਾਮਾਹ ਬੋਲਦੀ ਹੈਰਾਕਦੇਵਿਜੋਗਦਾ ॥ਸਾਈਂ ਜੇ ਮਿਲਾਵੇ
ਕਿਵੇਂ ਮਾਹੀੜੇ ਅਸਾਡੜੇਨੂੰ ਆਖਦੀਹੈਹੀਰਕੂੜਾ ਮੋੜਜਾਵੇ
ਸੋਗਦਾ ॥ ਓਸਦੀਮਜੂਰੀਕਦੀ ਪੁੱਲਪਵੇ ਸਾਡੇਆਸੋਂ [illegible]
ਝੱਲਾਂਵਿਚਵਿਦੇਦੂਮਤੂਖਫੇਗੂਦਾ ॥ ਸੋਹੇਵਿਛੁੜਾਉ [illegible]
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਬੈਠਕੇਤਕੀਬਦਾਂਕੂਆਵੇ [illegible]

ਅਥ ਬਾਰਾਂ ਮਾਸਾ

ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੇਤ੍ਰਦੇ ਮਹੀਨੇ ਸਾਥੋਂ ਲੱਦ ਗਏ ਨਗੀਨੇ ਯਾਰ
ਕਦੋਂ ਹੁਨ ਮਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹੀ ਧਾਉਂਦੀ ॥ ਹੋਈਹਾਂ
ਉਦਾਸਬਾਝਚੂਚਕੇਦੇਚਾਕਪਿੱਛੋਂਚਿਤਮੁਰਝਾਣੀਤੇਖੁਸ਼ਹਾਲੀ
ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦੀ॥ ਜਿਸਦੇਵਿਹੂਣੇਸੁੰਨੇਮੰਦਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ
ਸੇਜਉਤੇ ਚੈਨਰੈਨ ਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ॥ ਰਾਂਝੇ ਬਾਝਹੋਰ
ਨ ਖਿਆਲ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਪੀਰ ਤੇ ਫ਼ਕੀਰ ਜਿਸ ਕਾਰਣੇ
ਮੰਨਾਉਂਦੀ॥ ੨੫੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਜੋ ਵਿਸਾਖ ਆਖ
ਕਿਸਨੂੰ ਹਵਾਲ ਦੱਸਾਂ ਕੌਣਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂਦੀ ਪਛਾਣੇਬਾਝਰੱਬ
ਦੇ ॥ ਇਕਵਾਰ ਆਈਹਾਂ ਬਿਸਾਰ ਯਾਰ ਆਪਣੇਨੂੰ ਫੇਰਹੋਊ
ਮੇਲਾਕਦੇ ਨਾਲਹੀ ਸਬੱਬਦੇ ॥ ਪੁੱਛਦੀ ਗੁਵਾਂਢਣਾਂਨੂੰ ਹੀਰ
ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਈ ਮਾਹੀ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇਕਿਸੇ ਨਾਲਹੀ ਕਰਤੱਬਦੇ
॥ਆਵੀਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਮੁੱਖੜਾਦਿਖਾਵੀਂ ਮੈਨੂੰਜਾਨਤੇਰੇ ਬਾਝ
ਮੇਰੀਹੋਵੀ ਉਤੇਲੱਬਦੇ॥ ੨੫੩॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੇਠ ਜੋਰ ਅਸਾਂ
ਉਨ੍ਹਪੁੱਜਣਾ ਕਿਸੇਦੇਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਨਾਲ ਆਪਦੁਖ
ਜਾਲੀਏ॥ ਕੋਈਨਵੰਡਾਏਪੀੜਬੈਠਕੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂਦੀਬਿਨਾਂ
ਦਿਲਦਾਰ ਦੁਖ ਕਿਸਨੂੰ ਵਖਾਲੀਏ॥ ਚਿਤਉਤੋਂ ਉਤਰੇਨਾ
ਮੂਲ ਮੇਰੇ ਮਾਹੀਆ ਤੂੰ ਝਾਕ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ਭੈੜੀਜੇਬਖੇੜਾ ਅਸੀਂ
ਟਾਲੀਏ ॥ ਇਕਵਾਰੀ ਮੁੱਖਜੇ ਵਖਾਵੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਤਾਂਹੀ
ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੀਏ ॥ ੨੫੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਹਾੜ ਹਾਲ [illegible] ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ

ਰੋਵੜਾਂ ਅਸਾਡੇ ਅੱਜ ਸਾਰੀਆਂ॥ ਛੁਟ ਗਈਆਂ ਡੋਰਾਂ ਜਾਨ ਉੱਡ
ਅਸਮਾਨ ਚਲੇ ਖਲੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕਾਂ ਵਾਂਙੂ ਮੀਰ ਹੈ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ॥
ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਝਦਾ ਹੈ ਕੱਟਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਂ
ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਹੀ ਭਾਰੀਆਂ॥ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਬਗੈਰ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਕੌਣ ਕਰੇ ਆਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦਿਲਦਾਰੀਆਂ॥ ੨੫੫॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਸਾਵਣ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੀਆਂ ਖੇਡਦੀ ਸੀ
ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਹੁਲਾਰੇ ਪੀਂਘ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਦੇ॥ ਹੱਥੀਂ ਮਹਿੰਦੀ
ਰੰਗਲੀ ਲਗਾਈ ਆਨ ਰਾਂਝਣੇ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਗ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਮੌਜਾਂ ਮਾਨਦੇ॥ ਝੂਟਨ ਸਹੇਲੀਆਂ ਅਨੇਕ ਤੌਰ ਪੀਂਘ ਉੱਤੇ
ਲੈਂਦੀਆਂ ਹੁਲਾਰੇ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਮਾਨ ਦੇ॥ ਮਾਰਕੇ ਛਿਲਾਂ ਆਏ
ਸਾਨੂੰ ਖੇੜੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਡਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੀਕਾ
ਜਾਨਦੇ॥ ੨੫੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਭਾਦੋਂ ਭਾਹ ਭੜਕਦੀ ਕੁਛੇੜੇ
ਮੇਰੇ ਰਾਂਝ ਆਵੇ ਆਨ ਕੇ ਬੁਝਾਵੀਂ ਪਾਵੀਂ ਪਾਣੀ ਪਾਵੇ ਠੰਡਾ ਵੇ॥
ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਨਹੀਂ ਰੱਤ ਨਾ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਵੈਰੀ
ਮੇਰਾ ਸੁੱਕ ਹੋਈ ਹਾਂ ਪਲੰਘ ਵੇ॥ ਬੁੱਢਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਡੰਗੋਰੀ
ਫੜੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜਵਾਨੀ ਗਈ ਹੁੰਦੜੇ ਵੇ॥
ਦਰਦ ਤੁਸਾਡੇ ਕੀ ਤਾ ਜ਼ਰਦ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕਾਲਜੇ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਹੈ ਵਿਛੋੜੇ ਵਾਲੀ ਰੀਝ ਵੇ॥ ੨੫੭॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਐਨੀ
ਆਸ ਰੱਖੀ ਤੇਰੇ ਦੇਖਣੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਸਭ [illegible]
ਜੋਗਉਂ ਤੇ ਵੇਰੀਆਂ॥ [illegible]
ਬੈਠਾ ਸਾਡੇ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਹੁਣ ਮਿਲੀਆਂ [illegible]

ਲੋਗਾਇਕੇ ਅਲੱਗਬੈਠਾਮੀਆਂ ਰਾਂਝਾ ਏਥੇਓਥੇਦੋਹੀਂਥਾਈਂ ਬਾਂਦੀਹੋਮੈਂਤੇਰੀਆਂ ॥ ਮੋੜਬੈਠੋਂਮੁਖ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਦਰਦਫ਼ਿਰਾਕ ਵਿੱਚਮੈਂਹਾਂ ਨਿੱਤ ਘੇਰੀਆਂ ॥ ੨੫੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੱਠਕ ਕਮਾਲ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਵੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਅਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਬੰਨ੍ਹੇ ਆਨ ਧੀਰਵੇ ॥ ਖਫ਼ਨੀਬਨਾਈ ਗਲਪਾਈ ਵਾਂਗ ਜੋਗੀਆਂਦੇ ਤੇਰੇਪਿੱਛੇਰਾਂਝਿਆਂਮੈਂਹੋਈਹਾਂ ਫਕੀਰਵੇ॥ਰਾਤਦਿਨਹੋਂਵਦਾਬਤੀਤਨਾਲਨਾਰ੍ਹਿਆਂਦੇਤਾਕਤ ਨ ਮਾਸਾ ਹੋਇਆਪਿੰਜਰਸਰੀਰਵੇ ॥ ਦੇਈਂਤੂੰਦੀਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਆਨਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਤੇਰੇਮੀਆਂਕਾਰਣੇ ਮਨਾਵਾਂ ਪੰਜ ਪੀਰ ਵੇ ॥ ੨੫੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੱਘਰ ਮੁਹਾਲ ਹੋਇਆ ਕੱਟਣਾ ਸਜਾਲਸਾਨੂੰਰੋਂਵਦੀਜਟੇਟੀਕੌਣਸੁਣੇਮੇਰੀਗੱਲਵੇ॥ ਕੱਤਣਾਤੇ ਤੁੰਬਣਾ ਬਿਸਾਰਬੈਠੀਤੇਰੇਪਿੱਛੇ ਇਕਮੀਆਂਰਾਂਝਣਾਂਧਿਆਨ ਤੇਰੇਵੱਲਵੇ ॥ ਹੱਸਣਾ ਤੇ ਖੇਡਣਾ ਤਮਾਮ ਦੂਰ ਹੋਯਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇਬਾਝ ਆਵੇਨ ਅਰਾਮਘੜੀ ਪਲਵੇ ॥ ਆਸ਼ਕੀ ਦਾ ਸ਼ੇਰ ਤੂੰਜਗਾਕੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਸਾਡੇਵੱਲਦੇਖਕੇਹਾਹੋਯਾਤੂੰ ਮਚਲ ਵੇ ॥ ੨੬੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪੋਹ ਪੈਂਦੇ ਪਾਲੇ ਨੂੰ ਹਟਾਵੇ ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਕੌਣ ਰਾਤਾਂਹੋਣਲੰਮੀਆਂਨਜਾਨਸਾਥੋਂ ਜਾਲੀਆਂ ॥ ਸੇਜਾਂ [illegible] ਤੇਰ ਅੰਗ ਲਾਉਂਦੀ ਸਤਾਣਿਆਂਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਲੇਫ ਸਣੇ ਪਲੰਘ ਤੇ ਨਿਹਾਲੀਆਂ ॥ ਮਿੱਠੀਆਂਖਜੂਰਾਂਮੇਵੇਖਾਕੇ [illegible] [illegible] ਤੁਸਾਂ [illegible] ਅਸਾਂਮਸਾਂਮਸਾਂਪਾਲੀਆਂ ॥ [illegible] [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ [illegible]

ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸਮਤਾਂ ਨਿਰਾਲੀਆਂ ॥ ੨੬੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਾਘ ਮੌਤ ਆਵੇ ਭਾਵੇਂ ਤਕਾਦੇ ਸਭ ਚੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਮੁਕ ਜਾਂਦੇ ਝੇੜੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੀਤਦੇ॥ ਕਾਗਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾਵਾਂ ਪਾਵਾਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਔਂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਜੁਗੜੇ ਬਤੀਤਦੇ ॥ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪੜ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਨਮਾਜ਼ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਬੈਠ ਕੇ ਅਕੇਲੀ ਵਿਚ ਦਾਇਰੇ ਮਸੀਤ ਦੇ॥ ਯਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਕੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਅਬਕੀ ਦੇ ਰਾਂਝਿਆ ਨਿਬਾਹੁਣੀ ਪਰੀਤ ਦੇ ॥ ੨੬੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਫੱਗਣ ਫੁਹਾਰੇ ਪਿਚਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਡਾਵੇ ਉਡਨ ਗੁਲਾਲ ਰੁੱਤ ਆਈ ਹੈ ਬਸੰਤ ਦੇ ॥ ਚਾਨਚਕ ਚੱਕਰੇ ਦਸੌਂਟੇ ਪਾਏ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਧੰਨ ਤਕਦੀਰ ਸਾਈਂ ਬਡਾ ਹੈ ਬੇਅੰਤ ਦੇ॥ ਬੈਠੀਆਂ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਨਜ਼ਾਰੀਆਂ ਜਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਤ ਦੇ॥ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਲ ਮੈਂ ਲੰਘਾਯਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੂਹੁ ਕਿਵੇਂ ਜੀਂਵਦੀ ਮੈਂ ਏਦੂੰ ਉਪਰੰਤ ਦੇ ॥੨੬੩॥ਕਬਿੱਤ॥ ਇਕ ਜੱਟੀ ਆਣ ਕੇ ਨਜ਼ੀਕ ਬੈਠੀ ਰਹੁ ਵੜੀ ॥ ਦੇ ਹੀਰ ਤਾਈਂ ਆਖਦੀ ਸਿਆਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਨੀ॥ ਦੱਸ ਤੂੰ ਭੀ ਸਨੇਹਾ ਜੇਹੜਾ ਦੱਸਾਂ ਤੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋਰ ਦਾ ਧਿਙਾਣਾ ਨੀ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਕ ਕਹੀਂ ਸਾਡਾ ਜੀਉ ਦਿਆਂ ਦਾ ਸਾਕ ਪਾਸ ਜਾਈਂ ਕਿਤੇ ਪੁੱਛ ਕੇ ਟਿਕਾਣਾ ਨੀ ॥ ਆਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਕਿਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੇ ਬਾਰ ਐਵੇਂ ਬੈਠਾ ਨਿਤਾਣਾ ਨੀ ॥ ੨੬੪ ॥ ... ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਾਉਣ ਦੇ ਲੁਟੇਰੀ ... [illegible]

ਨੀ ਗੁਆਚ ਗਏ ਮੈਂ ਦਾ ਕਿੱਥੇ ਤੂੰ ਦਾੜ੍ਹਾ ॥ ਤਖ਼ਤ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਾਲਾ ਮਾਹੀ ਜੇੜ੍ਹਾ ਤੂੰ ਛਕੇਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਸੋਹਣਾ ਸਾਵਰਾ ਜੇ ਮੁੰਡੜਾ ॥ ਵੰਝਲੀ ਵਜਾਂਵੇ ਨਾਲੇ ਚਾਰਦਾ ਸੀ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਸੁਨੈਹਰੀ ਜੇੜ੍ਹਾ ਬੁੰਦੜਾ ॥ ਚਾਕ ਦੀ ਨਸ਼ਾਨੀ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਤੇੜ ਸੂਹੀ ਲੁੰਙੀ ਤੇ ਫੁਲੇਲ ਭਿੰਨਾ ਜੂੜਾ ॥ ੨੬੫ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਡੇਰਾ ਭਾਲ ਰਾਂਝੇ ਦਾ ਸੁਨੇਹੇ ਦੱਸੇ ਹੀਰ ਵਾਲੇ ਮਾਹੀ ਦੀ ਅੜਾਂਕੇ ਜੱਟੀ ਛੋਟੇ ਜੇਹੇ ਕੱਦਦੀ ॥ ਦੱਸਾਂ ਕੀ ਹਵਾਲ ਤੈਨੂੰ ਰਾਂਝਿਆ ਸਲੇਟੜੀ ਦਾ ਸੁੱਕਕੇ ਤਵੀਤ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਬਿਰੱਹਦੀ ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਹੋਰ ਨ ਮਿਲਾਪ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਬੋਲੇ ਕਦੇ ਨਾ ਉਲੱਦਦੀ ॥ ਕਿਸੇ ਰੰਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੱਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੀਰ ਹੈ ਸਲੇਟੜੀ ਜ਼ਰੂਰ ਤੈਨੂੰ ਸੱਦਦੀ ॥ ੨੬੬ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ ਚੂਚਕੇ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੇ ਰੱਬ ਸੱਚਾ ਬੰਦਾ ਮਰੇ ਐਤਰਾ ਜੋ ਪਿੱਟਨ ਸਲੇਟੀਆਂ ॥ ਮੱਝੀਆਂ ਤੇ ਚੋਹ ਕੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇਣ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਬੇਈਮਾਨ ਨਿੱਕ੍ਹੀ ਥਾਉਂ ਦੇ ਲਪੇਟੀਆਂ ॥ ਲਾਰਾ ਦੇਕੇ ਮੱਝੀਆਂ ਚਰਾਉਂਦੇ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਜੇਹੇ ਠੱਗ ਚੋਰ ਯਾਰ ਬੇਟੇ ਅਰ ਬੇਟੀਆਂ ॥ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਮੱਝੀਆਂ ਚਰਾਈਆਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਵਾਰ ਹੱਕ [illegible] ਅਲਸੇਟੀਆਂ ॥ ੨੬੭ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੋਹਣੀ ਕੌਣ ਹੂਰ ਗੀ ਤੇਰਾ ਅਸਾਂ ਨੇ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਤੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਤੈਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਅਜ਼ਾਬ ਨੀ ॥ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਦੱਸ [illegible] ਤੇਰਾ ਹੋਰ ਤੇਰੀ ਗੱਲ [illegible] ਕਰਾਂ

ਣਾ ਖਰਾਬ ਨੀ ॥ ਤੇਰੇ ਜੇਹੀ ਪੀੜ ਹੀਰੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈ ਮੁਰਾਦ ਵਾਲੀ
ਤਾਂਹੀ ਮੈਂ ਮਲੂਮ ਕੀਤੀ ਆਸ਼ਕੀ ਦੀ ਤਾਬ ਨੀ ॥ ਕਰਾਂ ਮੈਂ
ਮਿਲਾਪ ਤੇਰਾ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੱਬ ਦੀ ਸੁਗੰਦ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ
ਤੂੰ ਸ਼ਿਤਾਬ ਨੀ ॥ ੨੬੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਕਹੇ ਭਾਬੀਆਂ
ਨਿਣਾਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਮੇਲ ਮੁੱਢੋਂ ਸਹਿਤੀਏ ਨੀ ਮਾਹੀੜੇ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ
ਮਿਲਾਈਂ ਨੀ ॥ ਅਜੇ ਤੀਕ ਰਾਂਝਾ ਹੈ ਸਿਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਹਤੀਏ
ਨੀ ਕੋਈ ਡੂੰਮ ਲਾਗੀ ਪਾਸ ਓਸ ਦੇ ਪੁਚਾਈਂ ਨੀ ॥ ਮੇਰੀ ਜੇ
ਨਿਣਾਨ ਆਨ ਮੇਲੀਂ ਸਾਡੇ ਮਾਹੀੜੇ ਨੂੰ ਸਿਦਕ ਦਾ ਹਿਸਾਨ ਸਿਰ
ਸਾਡੇ ਤੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈਂ ਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰੇਂ ਜੇ ਹਿਸਾਨ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਸੇਹਤੀਏ ਮੁਰਾਦ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵੇ ਗੁੱਗਾ ਸਾਈਂ ਨੀ ॥ ੨੬੯ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੇਹਤੀ ਨੇ ਬੁਲਾਯਾ ਬਮ੍ਹਣੇਟਾ ਨਾਲ ਆਦਰਾਂ ਦੇ
ਜਾਈਂ ਤੂੰ ਸਿਆਲੀਂ ਦਾ ਦਾਭੇਜਦੀ ਹੈ ਹੀਰ ਵੇ ॥ ਲਿਖ ਕੇ ਫੜਾਈ
ਚਿੱਠੀ ਹੱਥ ਜਜਮਾਨਣੀ ਨੇ ਰਾਂਝੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ
ਤਦਬੀਰ ਵੇ ॥ ਪੰਜ ਮੁਹਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਇਨਾਮ ਬਮ੍ਹਣੇਟੇ ਵੜੇ ਨੂੰ
ਭੋਜਨ ਖੁਲਾਯਾ ਭਰ ਥਾਲੀ ਖੰਡ ਖੀਰ ਵੇ ॥ ਰਾਂਝੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
ਕੇ ਸੁਣਾਈਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੀਰ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੀਂ ਭਾਵੇਂ ਹੋਇ
ਫ਼ਕੀਰ ਵੇ ॥ ੨੭੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਾਇ ਬਮ੍ਹਣੇਟੇ ਨੇ ॥
ਰਾਂਝੇਟੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਕੀਤੀ ਖੋਹਲ ਕੇ ਫੜਾਈ ਚਿੱਠੀ ਰਾਂਝੇ [illegible]
ਨਾਉਂਦੀ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕੇ ਦਿਖਾਈ ਚਿੱਠੀ ਰਾਂਝੇ [illegible]
ਕਾਜ਼ੀ ਨੇ ਸੁਣਾਯਾ [illegible] ਹੀਰ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible]

ਕਾਹੂੰਦੀ ॥ ਤੇਰੇ ਆਸ਼ਕ ਹੋਏ ਜੀ ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਨ
ਮਿਲੀਂ ਸੱਜਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਉਂਦੀ ॥ ੨੭੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਰੋਟੀ ਕੀਤੀ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਰੀਝ ਨਾਲ ਖੰਡ ਖੀਰ ਮੰਡੇ
ਦਾਲ ਚਾਵਲ ਉਬਾਲਕੇ ॥ ਸੋਏ ਪਦਾ ਮੰਗਾ ਧਾਪਾਣੀ ਬਾਹਮਣ
ਵਿਚਾਰੇ ਭਾਈ ਭੋਜਨ ਖਵਾਦਾ ਉੱਤੇ ਚੌਕੇ ਦੇ ਬਹਾਲ ਕੇ ॥
ਦੱਛਣਾ ਰੁਪਏ ਪੰਜ ਦਿੱਤੇ ਬਾਮਨੇ ਟਰੇ ਨੂੰ ਰੱਖੀਂ ਅੱਖੀਂ ਸਾਹਮਣੇ
ਪਰੀਤ ਨਾਲ ਭਾਲਕੇ ॥ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਬਾਹਮਣ ਰੰਝੇ ਟੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਮੁੜ ਆਦਾ ਰਾਂਝਾ ਰਾਹ ਝੰਗ ਦਾ ਦਿਖਾਲਕੇ ॥ ੨੭੨ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਾਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਸੁਣਾਦਾ ਜਸ ਰਾਂਝਣੇ ਦਾ
ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਮਾਹੀ ਹੀਰੇ ਧੰਨ ਕਰਤੂਤ ਨੀ ॥ ਕਦਰ ਪਛਾਣੇ
ਜਾਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਝੱਟ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਛਬੀਲਾ ਨੱਢਾ ਬੜਾ
ਕਲਪੂਤ ਨੀ ॥ ਤੋੜਕੇ ਪਰੀਤ ਆਪ ਬੈਠੀ ਸੁਖਸਾਂਦ ਨਾਲ
ਰਾਂਝਾ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਸੁਕ ਕੇ ਕਸੂਤ ਨੀ ॥ ਤੇਰੀ ਤਦਬੀਰ ਕੋਈ
ਜਾਣੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਾ ਅਜੇ ਠੀਕ ਵਿਚ ਆਸ਼ਕੀ ਸਬੂਤ
ਨੀ ॥ ੨੭੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਲਿਖਾਈ
ਚਿੱਠੀ [illegible] ਹਾਲ ਤੇ ਬਿਹਾਲ ਸਾਰਾ ਦੱਸਿਆ ਸੁਣਾਇਕੇ
॥ ਭੇਜੀ [illegible] ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨਾਲ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੀ
[illegible] ਕਰਾਇਕੇ ॥ ਰੋਇਕੇ ਫਕੀਰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ੨੭੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]

ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜੋਗ ਵਾਲੀ ਤੁੱਕ ਸੇ ਐਸੇ ਸਾਥ ਦੀ
ਭੁਵਾਜ਼ਿਆ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ॥ ਔਰਤਾਂ ਸੁਭਾਵ ਟੇਢਾ ਰੂਪ [illegible] ਮੇ
ਸਾਨੂੰ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਜਾਇਕੇ ਪਰੀਤ ਨਾਲ ਧਾਰੀਏ॥ ਖੇੜਿਆਂ
ਵਿਚ ਭੀਖ ਮੰਗੀਏ ਭਿਖਾਰੀ ਹੋਕੇ ਹੋਇਕੇ ਫਕੀਰ ਅੱਗੇ ਹੀਰ ਦੇ
ਪੁਕਾਰੀਏ॥ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਹੀਰ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਾ
ਕਹੇ ਹੋਰ ਕਾਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰੀਏ॥ ੨੭੫ ॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਹੋਕਾ ਦੇਵੇ ਰਾਂਝਣਾ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਓ ਯਾਰੋ ਜਿਸੇ
ਫ਼ਕੀਰ ਅੱਜ ਹੋਵਣਾ॥ ਜੰਮ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਨਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ
ਭਾਈ ਮੋਏ ਗਿਆਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਰੋਵਣਾ॥ ਮੁਲਖ
ਜਗੀਰ ਧਨ ਮਾਲ ਸਭ ਫੱਕਰਾਂ ਦਾ ਬੈਠਣਾ ਸੁਖਾਲਾ ਕੁਝ ਭੋਰਨਾ
ਨਾ ਢੋਵਣਾ॥ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਸਦਾ ਜਾਗਣਾ ਅਮੀਰਾਂ ਵਾਂਗੂ
ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੋਵਣਾ॥੨੭੬॥ ਕਬਿੱਤ
॥ ਟਿੱਲੇ ਜਾਕੇ ਨਾਥ ਨੂੰ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ ਰਾਂਝਣੇ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਨਜ਼ੀਕ
ਨਾਲ ਅਦਬ ਅਦਾਬ ਦੇ॥ ਬਾਲਨਾਥ ਬੈਠਾ ਅੱਗੇ ਝੂਲਦੇ ਪਲੰਘ
ਉੱਤੇ ਹਾਥੀ ਜਿਵੇਂ ਮਸਤ ਝੂਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ॥ ਦੇਖਕੇ
ਛਿੱਟੇ ਫੁੱਲ ਫੁੱਟਦਾ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਤੁੱਲ ਅੱਜ ਸੁੰਦਰ
ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬ ਦੇ॥ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਰਾਂਝਣਾ ਖਲੋਤਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬੋਲ
ਨਾਥ ਤਾਈਂ ਅੱਗੋਂ ਬੋਲਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ॥ ੨੭੭ ॥ ਕਬਿੱਤ
॥ ਨਾਥ ਕਹੇ ਰਾਂਝਿਆ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ਪਾਣੀ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਲੇਟਨਾ ਹੈ ਖੱਲੀਂ ਮਿਰਗਾਨ ਭੂਰੇ ਭੂਰੀਆਂ
ਹੰਢਾਵਣੇ ॥ ਖ਼ਾਕ ਵਿਚ ਖ਼ਾਕ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਲੱਭਣੇ ਨ ਏਥੇ ਥੱਬਾ ਪਲੰਘ ਬਿਛਾਵਣੇ ॥ ੨੭੮ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਔਖਾ ਹੈ ਸੰਭਾਲਣਾ ਜੰਜਾਲ ਦਾ ਧੰਦਾਲ ਸਾਨੂੰ
ਝੂਠਦਾ ਪਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀ ਛਾਈ
ਬੁਨਿਆਦ ਅਸਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਨਿੱਤ ਕਿਸੇ ਥੰਦੇਨਾ ਅਟੱਲ ਏਥੇ
ਥੀਵਨਾ ॥ ਨਦੀ ਨਾਉ ਮੇਲ ਹੈ ਸੰਜੋਗ ਦੀ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ ਆਖਰਾਂ
ਵਿਜੋਗ ਵਿਚ ਖ਼ਾਕ ਦੇ ਮਿਲੀਵਨਾ ॥ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਡੰਤ ਏਥੋਂ ਹੋਣਾ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਬ ਜੇ ਹਯਾਤ ਲੱਖ ਘੋਲ ਘੋਲ ਪੀਵਨਾ ॥
੨੭੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਗਾਨੀਆ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਪੈਂਹਾਉਣਾ ਹੈਂ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਹਨ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੇ ਤੇ ਬੁੰਦੜੇ ॥ ਛੱਲੇਦਾਰ
ਬੋਦੀਆਂ ਮੁਲਾਈ ਨਾਲ ਪਾਲੀਆਂ ਸੀ ਏਥੇ ਕੈਂਚੀ ਮਾਰ ਕੇ ਉਤਾਰ
ਦੇਣੇ ਤੂੰ ਬੜੇ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸੀਸ ਉੱਤੇ ਮੌਜ ਸਦਾ ਮਾਣੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ
ਜੇਹੇ ਕਦੋਂ ਵਿਚ ਖਾਕ ਦੇ ਰੁਲੰਦੜੇ ॥ ਹਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜੋਗ ਦਾ ਸਮਾਨ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਤੁਸਾਂ ਜੇਹੇ ਥੰਬਲੇ ਫਕੀਰ ਨ ਚੀਂਹੁ ਦੜੇ ॥ ੨੮੦
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੋਈ ਰੋਜ ਜਗਤ ਸਰਾਉਂ ਹੈ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੀ
ਗੋਇਲ ਵਾਸਾ ਕੱਟਣਾ ਹੈ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ॥ ਪੰਡਤ ਹਕੀਮ
ਕੁਦ੍ਰੇ ਸ਼ਾਹ [illegible] ਇਡਾ ਦੇ ਖਾਕ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਸੈਲੀ ਹੋਏ ਦਿਨ
ਚਾਰ ਦੇ ॥ [illegible] ਜੀਵਣਾ ਹੈ ਆਦਮੀ ਦਾ [illegible]
ਪੂਰ [illegible] ਰੇ ਸੁੱਕਦੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ॥ ਤੇਰੇ [illegible] ਹੋਣਾ
[illegible] ਸਿੰਘਾ [illegible]

॥ ੨੯੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਥ ਕਹੇ ਜੋਗ ਦਾ ਮਹਿਮ [illegible] ਜਾਲਣਾ ਹੈ ਤੈਥੋਂ ਨ੍ਹਾਉਣ ਧੋਣ ਦੀ ਸੁਆ ਪੱਕਦੀ ਹੋਵਦੇ ॥ [illegible] ਦਾ ਤੇ ਜੋਗ ਦਾ ਕਮਾਉਣਾ ਮਹਾਲ ਬੱਚਾ ਗਾਰਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ [illegible] ਬਣਨ ਸੱਭੇ ਖੋਵਣੇ ॥ ਨਾਦ ਸਿੰਗੀ ਖੱਪਰੀ ਬਿਭੂਤ ਕਦੇ ਲਾਵਣੀ ਤੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇਨੂੰ ਐਂਥੇ ਹੋਣ ਧੋਵਣੇ ॥ ਕੰਨ ਪਾੜ [illegible] ਆਵਾਗੌਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਨਾਥ ਕਹੇ ਬਨਨ ਤੈਨੂੰ ਪਿੱਟਣੇ ਰੋਵਣੇ ॥ ੨੯੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਛੱਡ ਕੇ ਸੁਆਦ ਸਾਧ [illegible] ਕੀ ਖੱਟਣਾ ਹੈ ਦੱਸ ਮੈਨੂੰ ਰਾਂਝਿਆ ਹੈ ਨਾਥ ਲੱਲ ਕਾਰਦਾ ॥ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦੁਖ ਨਾਲ ਤੂੰ ਫ਼ਕੀਰ ਹੋਣ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਜੋਗ ਦਾ ਹੈ ਜਾਲਣਾ ਨਿਗਲ ਲੈਣਾ ਸਾਰਦਾ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਘਰਿਆ ਤੂੰ ਉਠ ਭੈਨਾ ਟਿੱਲੇ ਵਲ ਦਿੱਸਦਾ ਤੂੰ ਪੁਤ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ॥ ਦਿੱਤੀ ਨਾਥ ਘੂਰ ਦੂਰ ਬੈਠ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਛੋਕਰੇ [illegible] ਜੋਗ ਕਾਸਨੂੰ ਹੈ ਧਾਰਦਾ ॥ ੨੯੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਗੱਤ ਨ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ [illegible] ਗਲ ਫਾਸੀਆਂ ॥ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਰਹਿਣ ਬਿਆਦ [illegible] ਦਾ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨਾ ਮੈਲ ਕਰਮ ਨਾਸੀਆਂ ॥ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਜਾਵੇਨ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨ ਵਾਲਾ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਖਲਾਸੀਆਂ ॥ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ [illegible] ਸਿੰਘਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਗੈਰ ਲੋਕ [illegible] ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਥ [illegible] ਹੋਇਕੇ [illegible] ॥ [illegible]

ਹੈ ਘਰਾਤ ਸਾਨੂੰ ਆਨ ਲੱਗਾ ਤੇਰੇ ਜੇਹਾ ਵੀਰ ਅਸਾਂ ਦੇਖਿਆ ਨਾ ਭਾਲਿਆ ॥ ਬਡਾ ਤੂੰ ਗਦੂਦ ਉਤਭੂਤ ਸੈਂ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਡਾਹੀ ਤੈਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲਿਆ ॥ ਬੋਲਨੇ ਤੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬਾਰ ਸਿੱਟੂੰ ਦੰਦ ਹੈ ਬਖੇਰਾ ਤੈਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ॥੨੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਣੀ ਨਾਥ ਜੀ ਮੈਂ ਆਯਾ ਤੇਰੇ ਡੇਰੇ ਵੱਲ ਬਾਲਨਾਥ ਐਸੇ ਹੈ ਜਗਤ ਤਾਈਂ ਤਾਰਦਾ ॥ ਡਾਹੀ ਤੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਮੈਂ ਆਨ ਕੇ ਮੁਹਤਾਜ ਹੋਯਾ ਰੋਯਾ ਭਰ ਅੱਖੀਆਂ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਆਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ॥ ਕੰਨ ਮੇਰੇ ਪਾੜ ਕੇ ਜਹਾਜ਼ ਚਾੜ੍ਹ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਕਯੋਂ ਨਹੀਂ ਬਾਲਨਾਥ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਕਾਰ ਸਾਰਦਾ ॥ ਅਸੀ ਪਰਦੇਸੀ ਚੱਲ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬਾਲਨਾਥ ਅੱਗੋਂ ਮੀਏਂ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਾ ॥ ੨੯੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋਗ ਬੁਰਾ ਜਾਲਣਾ ਮਹਾਲ ਤੁਸਾਂ ਜੇਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋਗ ਜਾਲੇ ਸੋਈ ਜੇਹੜਾ ਧਾਰੇ ਜੱਤ ਸੱਤ ਨੂੰ ॥ ਜੋਗ ਜਾਲੇ ਸੋਈ ਜੇਹੜਾ ਸੂਰਾ ਪੂਰਾ ਮਰਦ ਹੋਵੇ ਜੋਗ ਜਾਲੇ ਸੋਈ ਜਾਣੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਮੱਤ ਨੂੰ ॥ ਜੋਗ ਜਾਲੇ ਸੋਈ ਜੇਹੜਾ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰੇ ਧੰ ਜੋਗ ਸੋਈ ਧਾਰੇ ਜੇਹੜਾ ਮਾਰੇ ਪੰਜ ਤੱਤ ਨੂੰ ॥ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਕਮਾਉਣਾ ਕੀ ਜੋਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਨਾਥ ਕਹੇ ਖੰਨੂ ਪੱਲੇ ਝੂਠ ਕਰਤੂਤ ਨੂੰ ॥ ੨੯੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਮਹਾਲ ਤੈਨੇ ਮਰਾਹੀਓ ਖਰਾਹੇਉ ਧੂਆਂ ਤੈਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ॥ ਲੋਕ ਤੇ ਨਿਹਾਲੀਆਂ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦਾ ਏਥੇ ਪ੍ਰਾਸ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸੂਲੀਦਾ ਫਿਰਾਉਣਾ ॥ ਤੀਰਥ ਪਰਾਗ ਗੰਗਾ ਵੇਖੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਔਖਾ ਹੋਊ ਗਾ ਮਹਾਲ ਤੈਨੇ ਖਾਕ ਦਾਲ ਗਾਉਣਾ

।ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇ ਜੀਂਵਦਾ ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਐਖਾ ਬੜਾ ਰਾਖਣਾ ਹੈ ਜੋਗ ਦਾ ਕਮਾਉਣਾ॥ ੨੮੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਚੇਲਾ ਪੌਣੀ ਨਾਥ ਜੀ ਮੈਂ ਕਰੂੰਗਾ ਫਕੀਰਾਂ ਅਗੇ ਜੋੜ੍ਹਾ ਕੰਮ ਐਥਾ ਸੋਈ ਕਰੂੰਗਾ ਕਬੂਲ ਜੀ॥ ਹਾਜ਼ਰ ਗੁਲਾਮ ਸਦਾ ਰਹੂੰ ਘਰ ਬਾਰ ਤੇਰੇ ਜੇੜ੍ਹੀ ਫਰਮਾਓ ਸੋਈ ਕਰੂੰਨਾ ਅਦੂਲ ਜੀ॥ ਦਖਿਆ ਕਰੋ ਨਾਥ ਜੀ ਗਰੀਬ ਨਾਰੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਮੈਨੂੰ ਹੋਵੇਖਾ ਵਸੂਲ ਜੀ॥ ਨਾਥ ਨੂੰ ਤਰਸ ਜਦੋਂ ਆਇਆ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਆਨਕੇ ਮਚਾਯਾ ਉਧਮੂਲ ਜੀ॥੨੮੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਰੌਲ ਗੌਲ ਆਯਾ ਅੱਜ ਜੋਗ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਨਾਥ ਦੀਆਂ ਮੱਤਾਂ ਮੂਲੋਂ ਮੁੱਢੋਂ ਗਈਆਂ ਮਾਰੀਆਂ॥ ਬਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਭਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਲਖ ਕੱਟੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਭੈੜਾ ਭਾਰੀਆਂ॥ ਬਾਲਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਢੇ ਤੇਰੇ ਬੈਠੇ ਦਰਬਾਰ ਹੋਏ ਸੇਵ ਕੀਦੇ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਉਮਰਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ॥ ਗੱਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਨ ਹੋਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜੋਗ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਦੇਖ ਲੌ ਭਿਖਾਰੀਆਂ॥ ੨੯੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਉਠ ਨੱਠੇ ਚੇਲੇ ਬਾਲੇ ਨਾਥ ਕੋਲੋਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਚੱਲੇ ਮੁੰਦੇ ਸਭ ਮੰਦਰ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ॥ ਕੇਤੇ ਧਾਏ ਰੋਹ ਧਾਹ ਮਾਰਕੇ ਸਬਰ ਵਾਲੀ ਕੇਤੇ ਬਾਰ ਬੈਠੇ ਲਾਕੇ ਮੁੱਦਤਾਂ ਦੀ ਤਾੜੀਆਂ॥ ਰਾਖੇ ਦੇ ਨਸੀਬ ਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਚਾਹਵੇ ਪੂਰਦਾ ਹੈ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲੱਗੇ ਅੰਬੀਆਂ ਫਕੀਰੀਆਂ ਉਜਾੜ ਉਜਾੜਾਂ ਜਦੋਂ ਹੋਗਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਨਾਥ ਨੇ ਬੁੱਧੀ [illegible] ਉਪਾੜੀਆਂ [illegible] ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੁੰਦਰਾਂ ਬਨਾਉ ਕੰਨੀਂ ਪਾਉ ਦੇਸ [illegible] ਦੇ [illegible]।
[illegible] ਨਹੀਂ ਕਾਰਜ ਬਿਗਾੜੀਏ॥ ਮਾਰੀਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾ
[illegible] ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ
[illegible] ॥ ਦੇਖ ਸੁੱਖ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਝੱਲ ਲਈਏ
[illegible] ਮੂਲ ਨਾਉ ਪਾੜੀਏ॥ ਆਦਤ ਅਸੀਲਾਂ ਦੀ
[illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਪਦਾ ਵਸੇ ਬਾਪਾ ਸਭ ਸਹਿਣਾ
ਉਜਾੜੀਏ ॥ ੨੯੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਥ ਵਲ ਦੇਖਕੇ
[illegible] ਚੇਲੇ ਆਪੋਧਾਪ ਮਿੱਟੀ ਲਿਆਕੇ ਸੁਰਮਈ ਸੀ ਮੁੰਦਰਾਂ
ਬਣਾਈਆਂ। ਅੱਖੀਂ ਦਾ ਮੰਗਾ ਪਾਣੀ ਮੁੰਦਾਂ ਬਨਾਵਣੇ ਨੂੰ [illegible]।
ਪਾਸ ਬੈਠਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਟੀਆਂ ਰਲਾਈਆਂ ॥ ਚਾਰੇ ਜਣੇ ਪਕੜ
ਰੱਖੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ ਬੈਠ ਹੱਥੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਕਾਈਆਂ
॥ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾਇਆ ਬਾਲਨਾਥ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੁੰਦਰਾਂ ਸਬਰ
ਦੀਆਂ ਕੰਨੀਂ ਦੇ ਪਾਈਆਂ ॥ ੨੯੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪਾਸ
ਬੈਠੇ [illegible] ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਫੇਰ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਜੋਗ
[illegible] ਸਿੱਖਿਆ ॥ ਅਲਖ ਜਗਾ ਕੇ ਬਾਰ [illegible] ਫੇਰ
ਪਾਈਏ [illegible] ਭਿਖਿਆ ॥ [illegible]
[illegible] ਸੱਭਾ ਸੱਤਾ ਹੋਵੇ ਖੇਡਣਾ ਹੈ
[illegible]
[illegible] ਬਿਖਿਆ ॥ ੨[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਕਦਮ ਨਾਹੀਂ ਸੋਹਣ [illegible] ਕਿਸੇ [illegible]
ਕੇਰਦੀ ॥ ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਲਾਈ ਦਾ ਗੁੰਨ੍ਹ ਕੇ [illegible] ਨਾਲ
ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਖੇਲ੍ਹਦੀ ॥ ਆਪਣੇ ਮਿਜ਼ਾਜ [illegible]
ਰਹਿਣਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਖ ਅੱਗੇ ਮਰ [illegible]
ਟਕੋਰਦੀ ॥ ੨੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
ਲਾਈ ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰਾਗੀ ਬਅਸਾਂ ਕੱਟੀ ਤੇਰੀ [illegible]
ਪੰਜ ਤਤ ਮਾਰਕੇ ਅਸੁੱਤ ਜਾਣ [illegible] ਛੁਰੀ [illegible]
ਸੁੱਟ ਮਾਸਦੀ ਏਹ ਬੋਟੜੀ ॥ [illegible]
ਕਹਾਣੀ ਚੋਏ ਕਿਸੇ [illegible] ਦੇਖਣਾ ਨ ਅੱਖ [illegible]
ਭੁਰ ਪਰੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ [illegible]
ਸਿੰਘਾ ਸਾਬਤ ਲੰਗੋਟੜੀ ॥ ੨੯੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
ਲੰਗੋਟੀ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ [illegible] ਸਿਖ [illegible]
ਖੋਲੀਆਂ ਕਿਉਂ ਹਾਰਦਾ ॥ [illegible]
ਸਾਨੂੰ ਆਂ ਵਦਾਸੀ ਹੁੰਦਾ [illegible]
॥ [illegible]
ਦਾ ਭੇਸ ਫੇਰ [illegible] ਸਵਾਰਦਾ ॥ [illegible]
ਰਹਿੰਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ [illegible]
॥ ੨੯੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਸੰਤ ਸੇਵਤੀ ਲਿਆਉ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ॥ ਰੈਨੀ
ਦਾਸ ਤਿਆਗ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਝਾ ਕਹੇ ਨਾਥ ਜੀ
ਮੈਂ ਪਲ ਨ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ॥ ੨੯੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੰਗਾ
ਕਰਤੱਬ ਸਭ ਦੱਸਿਆ ਮਹਾਤਮਾ ਨੇ ਲੁੱਚੇ ਲੁੰਡੇ ਵਾਂਗੂੰ ਸਿਰ
ਪਾਉਂਦੇ ਨੇ ਫੇਰੀਆਂ ॥ ਦੇਖਕੇ ਗਰੀਬ ਅਸਾਂ ਜੋਗ ਦਿੱਤਾ
ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਖੋਹੀਆਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਬੇਰੀਆਂ ॥
ਲੱਖ ਵਾਰ ਆਖਕੇ ਅਕਾਉ ਦਾਸੀ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ
ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਮੁੰਦਰਾਂ ਨ ਸੇਰੀਆਂ ॥ ਆਦਤ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕੱਟਦੇ ਵੇ ਦੇਖੋ ਪੈਰੀ ਪੈਰੀਆਂ ॥ ੨੯੯
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲਾ ਇੱਕ ਬਿਭੂਤ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਲੈਂਦੇ ਨਾਹੇ ਆਖ
ਰਚੇ ਤੂੰ ਹੈਨ ਅੱਖੀਆਂ ਫਕੀਰੀਆਂ ॥ ਜੋਗ ਦਾ ਮਹਾਲ ਤੂੰ ਸੀ
ਜੋਗੀਆਂ ਤੇ ਨ ਜਾਲਨਾ ਹੈ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਰੀ
ਰੀਆਂ ॥ ਅਸਾਂ ਧਰ ਦੇਸੀ ਜਾਣ ਜੋਗ ਦਿੱਤਾ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕਦ ਭੁੱਕ
ਹੁੰਦੀਆਂ ਕੰਗਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਮੀਰੀਆਂ ॥ ਹੁਕਮੀ ਨ ਕਰੇ ਕਮਜ਼ਾਤ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਗੰਦੂਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਚਣ ਨਹੀਂ ਪੀਰੀਆਂ ॥
੩੦੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਧੀਰ ਤੇ ਫਕੀਰ ਡਾਢੀ ਦੇਖਕੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ
ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸੀਸ ਚਾ ਨਿਵਾਵਨਾ ॥ ਹੱਕ ਜੋ ਬਗਾਨੇ
ਸਭ ਬੀਖ ਅਸਾਂ ਜਾਨਦੇ ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਮੂਲ ਧਿਆਨ ਨਾ
ਲਗਾਵਨਾ ॥ ਰਾਝਾ ਕਹੇ ਕਰਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖੀਂ ਔਰਤ ਵਿੱਚ
[illegible]
[illegible]

॥੨੦੧॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਸ਼੍ਹੀ [illegible] ਜਾਨੀ ਨਾਸ਼ਾ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਮਾਸ਼ [illegible] ਜਾਂਦੇ [illegible] ਈਦ ਬਕਰੀਦ ਕਾ ਸੰਤੋ ਨ ਰੱਖਨੀ ਹੈ [illegible] ਹੁੱਕਿਆ ਬਿਠਾਵਨਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ [illegible] ਹੋਏ ਗੁੱਗਾ ਸੁਲਤਾਨ ਭੈਰੋਂ ਭੂਤਨ ਮਨਾਵਣਾ ॥ [illegible] ਜੁੜ ਪੈਂਦੇ ਹੈਂ ਧਿਙਾਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਸੋਟੀ ਹੈ ਛੁਡਾਵਨਾ ॥੨੦੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਥ ਪਾਸ ਬੈਠਕੇ [illegible] ਤਾਹਨੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਸੰਗਦਾ ਨਾ ਰਤੀ ਗੱਲਾਂ [illegible] ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ॥ ਤੂੰ ਬਾਤੇ ਪਹੌਂਕੀ ਤੇਰੀ ਸਾਥੋਂ ਨ ਸੰਭਾਲੀ ਜਾ [illegible] ਬਾਤਾਂ ਸਾਥੋਂ ਏਸ ਆਸ਼ਕੀ ਦੀਆਂ ਭੁੱਲੀਆਂ ॥ ਘੂਰਦਾ ਹੈ [illegible] ਖਲੋਤਾ ਰਾਂਝਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਰੋਂਦੀਆਂ [illegible] ਬੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ॥ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹੇ ਜੇਹੜੇ ਕਰਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਐਹਾ ਜੇਹਾਂ ਕੁਰਾਂ ਤੇ ਨਾਲ ਲੱਦਨੀ ਆਂ ਜੁੱਲੀਆਂ ॥੨੦੩॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲਗਾਮ ਦੇਕੇ ਸਬਰ [illegible] ਉੱਤੇ ਚਾਰਜਾਮਾ ਪਾਈਏ ॥ ਮਿਸਾਈ ਰਕਾਬ [illegible] ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਨਿਵਚਾ ਵਾਲੀ ਪੂੰਜੀ ਜ਼ੇਰਬੰਦ [illegible] ਸੱਤ ਧਾਰਕੇ [illegible] ਦੇ ਨਾਲ [illegible] ਸਿੰਘਾ [illegible]

॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]

ਛੋਪੜੇਖੀ ਕੈਮਦੇਨਡੋਕਰਾਨੂੰ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਆਪਣਾ ਨਾ ਆਤਮਾ ਪਛਾਣੀਏ ॥ ਜੋਗ ਜਾਲੇ ਸੋਈ ਜੇਹੜਾ ਗੁਰਾਂਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ ਗੁਰਾਂਬਾਝ ਐਵੇਂ ਅੱਵਾਗੌਣ ਖਾਕ ਛਾਣੀਏ ॥ ਛੱਡੀਏ ਬੁਰਾਈ ਜਦੋਂ ਆਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕਿਸੇਦੇ ਸਜਾਇਕੇ ਨਿਸੰਗ ਰੰਗ ਮਾਣੀਏ ॥ ੨੦੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਆਖਦਾ ਰੰਝੇਟਾ ਨਾਲ ਆਜਜ਼ੀਦੇ ਹੀਰਦੇ ਬਗੈਰ ਐਰਗੈਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ॥ ਜਿਸ ਪਿੱਛੇ ਜਾਲ ਦਾਦ ਸੌਂਟਾ ਵਿੱਚ ਰੋਹੀਆਂਦੇ ਹੋਇਕੇ ਨਿਮਾਣਾ ਵਿੱਚ ਆਯਾ ਤੇਰੇ ਭੇਖਦੇ ॥ ਤਾਰੋ ਜੀ ਸੰਸਾਰਦੇ ਸਮੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਆਜਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ ਵਿੱਚ ਮੇਖ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਵਾਲੀ ਰੇਖਦੇ ॥ ਆਸਰਾ ਤੁਸਾਡਾ ਤਕ ਆਇਆ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੇਹੋ ਖਾਂ ਅਸੀਸ ਹੀਰ ਹੋਵੇ ਵਿੱਚ ਲੇਖਦੇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਥ ਨੇ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਆਸ਼ਕੀ ਦਾ ਰੋਗ ਲੱਗਾ ਤਾਂਹੀ ਮੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਮੁਤਾਜ ਹੋਯਾ ਆਨਕੇ ॥ ਕੀਤੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਹੀਰ ਮੰਗ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਬਾਲਨਾਥ ਨੂੰ ਪਛਾਣਕੇ ॥ ਜਾਇਕੇ ਬੇਸ਼ਕ ਬੱਚਾ ਸਾਂਭ ਮਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਵੇਲੇ ਆਯਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮਾਨ ਤਾਨਦੇ ॥ ਆਉਂਦੇ ਨੂੰ ਜੋਗ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਸ਼ਕੀ ਦਾ ਰੋਗ ਤੇਰਾ ਅੱਵਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ॥ ੨੦੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਾਹ ਬੱਚਾ ਰਾਂਝਿਆ ਸ਼ਤਾਬੀ ਉੱਠ ਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਲਨਾਥ ਆਖੇ ਸੱਚੇ ਰੱਬ ਤਾਈਂ ਜਾਣਨਾ ॥ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸ ਦੇਹ ਮੇਸ਼ ਹੋਵੇ ਸੁਖ ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰਖਕੇ ਬਚਨ ਮੇਰਾ ਮਾਨਣਾ ॥ ਨਾਥ ਨੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਕੇ ਰਾਂਝਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕੀਤਾ

ਕੱਟਕੇ ਭਰਮਤੇਅੰਧੇਰੇ ਹੋਯਾ ਚਾਨਣਾ ॥ ਐਸਾਜੋਗੀ ਗਭਰੂ ਨੇ
ਬਨਾਯਾਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸਵਾਪੈਹਰਵਿੱਚਤੈਨੂੰਹੀਰਲੈਪਛਾਣ-
ਣਾ ॥ ੩੦੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਅਦੇਸ ਕੀਤੀ
ਨਾਥਜੀਨੂੰ ਖੇੜਿਆਂਨੂੰਜਾਂਦਾਗੁਰੂਗੋਰਖ ਚਿਤਾਰਕੇ ॥ ਸਿੰਙੀ
ਮਿਰਗਾਨ ਨਾਦ ਵੰਝਲੀ ਪਰੇਮਵਾਲੀਛੈਣੇ ਘੜਿਆਲਭਰੀ
ਝੋਲੀਵਿੱਚਡਾਰਕੇ ॥ ਤਾਂਦਲਅਲੇਹਾਬੂਈ ਭੱਖੜਾਚੁਲਾਈ
ਪੰਨੀ ਹੋਰ ਰਤ ਮੂੰਢੀ ਖ਼ਾਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਿਤਾਰਕੇ ॥ ਮਸਤ
ਦੀਵਾਨਾਹੋਸਿਧਾਨਾ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਖੇੜਿਆਂਦੀ ਵੱਲਸੱਜੀ
ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਉਲਾਰਕੇ ॥ ੩੦੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਿਸ ਪਿੰਡ
ਜਾਵੇ ਲੋਕ ਹੱਸਨ ਮਜਾਖਾਂ ਨਾਲ ਇਹਤਾਂ ਹੁਣੇ ਨਾਥ ਜੀਨੇ
ਨੱਥਿਆਹੈਝੋਟੜਾ ॥ ਗੱਭਰੂਜਵਾਨਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਰਦਾਰ ਜੇਹਾ
ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਅਜੇਸਜੇ ਨ ਲੰਗੋਟੜਾ ॥ ਕੋਈ ਕਹੇ ਛੱਡਿਆ
ਧੰਦਾਲ ਜਾਲ ਟੱਬਰਾਂਦਾ ਖੂਬ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸਿਰੋਂ ਲਾਹਿਆ
ਭਰੋਟੜਾ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲਰਾਂਝਾ ਜੋਗੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਖੱਪ
ਵਿੱਚਝੋਲੀ ਹੱਥ ਸੋਹੰਦਾ ਨ ਸੋਟੜਾ ॥ ੩੧੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਚਾਰਦਾ ਅਯਾਲੀ ਭੇਡਾਂ ਖੇੜਿਆਂ ਦੀ ਜੂਹ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ
ਸਾਈਂ ਨਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਮਿਲਾਪਦੇ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਖੋੜਾਕੇਹੜਾ
ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਫ਼ਕੀਰ ਸਾਈਂ ਹੋਂਵਦਾ ਮਲੂਮ ਜਾਣੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖੇ
ਜਾਪਦੇ ॥ ਕਿੱਥੋਂ ਚੱਲ ਆਯਾ ਅੱਗੇਜਾਵਣਾਕਦੂਰਨਾਥਾਕੌਣ
ਗੁਰਦੇਵ ਜੀਨੇਕੰਨਪਾੜੇਆਪਦੇ ॥ ਇਕ ਵੇਰੀ ਜਿਹਨੂੰਦੇਖ
ਲੈਂਦੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਭੁਲਦੇਨਾਮੂਲ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪਦੇ

॥ ੩੧੧॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭੁੱਲਗਿਆ ਖਾਲੀਆ ਗਧੋੜੇ ਕਾਹਨੂੰ
ਮਾਰਦਾ ਹੈਂ ਲੱਖ ਬੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਏਕਸ ਨੁਹਾਰਦੇ ॥ ਏਸ ਦੇਸ
ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਆਏ ਨਾ ਖ਼ੁਆਬ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ
ਤੋਂ ਪਾਰਦੇ ॥ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰਦਿਆਂ ਜਹਾਨ
ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਤਾਂ ਦੇ ਜੋਗੀ ਲੋਕ ਭੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰਦੇ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਜੇਹੜਾ
ਸਾਡੀਆ ਨਲ ਵੇਖ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਣੇ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਸਦਾ
ਬਹਾਰਦੇ ॥ ੩੧੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਨਾ
ਬਿਭੂਤ ਵਿੱਚ ਛੱਪਦਾ ਹੈ ਆਦਮੀ ਨਾ ਰਹਿੰਦੇ ਗੁੱਝੇ ਕਦੇ ਕੰਮ
ਕਾਰਦੇ ॥ ਚੌਧਵੀਂ ਦਾ ਚੰਦ ਬੰਦ ਹੋਵੇ ਨਾ ਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਲੱਛਨ
ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੇ ਨਾਰ ਬਦਕਾਰ ਦੇ ॥ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਵਿੱਚ
ਲਾਲੜੀ ਨ ਰਹੇ ਗੁੱਝੀ ਕਾਗ ਨ ਛਿਪੇਂਦਾ ਵਿੱਚ ਤੋਤਿਆਂ
ਦੀ ਡਾਰਦੇ ॥ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਛਪੇ ਨਾ ਬਰੂਦ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਛੁੱਪੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਨ ਨੈਣੇ ਠੱਗ ਚੋਰ ਯਾਰਦੇ ॥ ੩੧੩ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਖਦਾ ਅਧਾਲੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਚਾਕ ਹੈਗਾ ਚੂਚਕੇ ਦਾ
ਹੀਰ ਪਿੱਛੇ ਮੱਝੀਆਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੈਂ ਚਾਰਕੇ ਖੇੜਿਆਂ ਦੀ ਡੋਲੀ
ਸ਼ਕ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਚੂਚਕੇ ਨੇ ਰਿਹਾ ਕੁਰਲਾਂਦਾ ਦੂਰ ਬੈਠਾ ਨਾਰੇ
ਮਾਰਕੇ ॥ ਟਮਕ ਚੁਕਾ ਦਾ ਲਾਧਾ ਮਗਰ ਫੇਰ ਖੋਲੀਆਂ ਦੇ ਖੇੜੇ
ਜਦੋਂ ਪੁੰਨਾ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਫਿਟਕਾਰਕੇ ॥ ਐਵਲੋਂ ਮਲੂਮ ਤੇਰਾ
ਹਾਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਗਿਆ ਨਾਹੀਂ ਵੱਸ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਹੋਯਾ ਹਾਰ
ਕੇ ॥ ੩੧੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਇੱਧਰ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਦਾ
ਤਾਰਨੇ ਦਾ ਨਾਥ ਕਹੇ ਖਾਲੀਆ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉਂ ਪਲੇਤਦਾ ॥

ਮੁੱਦਤ ਬਤੀਤ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਥ ਹਮੀਂ ਦੱਬਕੇ ਨਾਂ ਲਾਧਾ ਕਦੇ ਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋਤਰਾ ॥ ਨਾਥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹੈ ਜੋਗੀਆਂ ਮੇਂ ਨਾਉਂ ਮੇਰਾ ਰਿੱਧਸਿੱਧ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਦਾ ਪੋਤਰਾ॥ ਸਾਡੇਨਾਲਲਾਵੇਜੋਪਰੇਮਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਂਦੁਧਨਾਲ ਨ੍ਹਾਵੇਨੈਣੀਨੀਂਦਸੁਖਸੌਤਰਾ॥ ੩੧੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ਹੀਰਤੈਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਜੇ ਖੇੜਿਆਂਨੂੰਜਾਵਣਾਸੀ ਐਵਲਾਂ ਪਰੀਤ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਲਗਾਉਂਦਾ॥ ਲਾਈਜੇਪਰੀਤਫੇਰਜੋਗੀਕਹਨੂੰਹੋਵਣਾ ਸੀ ਖੇੜਿਆਂਦੀਡੋਲੜੀਦੇ ਵਿੱਚ ਅਟਕਾਉਂਦਾ॥ ਅਕੇਹੀਰ ਸਾਂਭਕੇਅਲੱਗ ਹੁੰਦਾਖੇੜਿਆਂਤੋਂਨਹੀਂ ਬਾਰ ਹੂਰਕੇਦੇ ਧੂਖੜੀ ਮਚਾਉਂਦਾ॥ਜੀਉਂਦੇ ਖੇੜੇਲੈਕੇਨੱਠੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਂਫੇਰਕਿਉਂ ਨਹੀਂਚਾਕਾਬੈਠਕੇਤੂੰਦਾਹੜੀਨੂੰਮੁਨਾਉਂਦਾ॥੩੧੬॥ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝੇਨੇਮਲੂਮਕੀਤਾ ਖਿਆਲਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਮੁਨਾਵੇ ਖ੍ਵਾਜੇਪੀਰਨੂੰ॥ ਮੱਲੋਮੱਲੀਦੋਸ਼ਸਾਨੂੰਲਾਉਂਦਾ ਨਿਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣਹੁੰਦਾਰਾਂਝਾ ਅਸੀਂਜਾਣਦੇਨਹੀਂਤੈਨੂੰ॥ ਇੱਧੜਦੇਵਿੱਚਸਾਈਂਪਾਈਂ ਬਘਜਾੜਤਾਈਂ ਆਨਕੇਅਧਾਲੀ ਅੱਗੇਰੋਕਿਆ ਫ਼ਕੀਰ ਨੂੰ॥ ਰਾਂਝੇਦੀਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀਹੋਈ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਅੱਗਲੱਗਚੱਲੀਆਅਧਾਲੀਦੇ ਸਰੀਰਨੂੰ॥ ੩੧੭॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਨਾਲ ਫ਼ਕੀਰ ਦੇ ਬਘਿਆੜ ਪਿਆ ਹੌਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਧ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਅੱਖੀਆਂ ਉਘਾੜੀਆਂ॥ ਜੋਗੀ ਵਲਦੇਖਕੇ ਅਧਾਲੀਡਿੱਗਪੈਰਾਂਉੱਤੇਰੱਖਲੈਫਕੀਰਾ ਕਰਾਮਾਤ ਅਸਾਂਧਾੜੀਆਂ॥ ਛੱਡਦੇਕੇਪਾਣੀਦਾ ਉਠਾਲੀਆਂ

[illegible] ਕੈ ਕੀਤੀਆਂ ਸਭ ਕੁਕਰਮ ਖਾਧੀਆਂ ਤੇ ਪਾੜੀਆਂ ॥
ਠਾਕੁਰ ਜੈ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾ ਬਖਸ਼ਿਆ ਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਦੇਹੈਂ ਸੋਟੇ
[illegible] ਗੰਡਾਸੇ ਹੀ ਝਾੜੀਆਂ ॥ ੩੧੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਾਇ ਕੇ ਬੇਸ਼ਕ
ਭਾਵੇਂ ਸੁੱਟ [illegible] ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਬੋਲਦਾ [illegible] ਸੇਦਾ ਧਾਰ ਨਹੀਂ
ਲੁੱਕਦਾ ॥ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਮਖੌਲ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਤਾਈਂ
[illegible] ਗੁਨਾਹ ਵਾਂਗ ਖੂੰਨੀਆਂ ਕਿਉਂ ਦੱਗਦਾ ॥ ਮਿਲੇ ਜਾਕੇ
[illegible] ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇ ਸਾਈਂ ਮੈਂ ਜਨਾਲ ਮਗਰ ਉਲਾਂਭਾ ਜੀ ਦਾ ਜਾਲ-
ਭਜ ਜਾ ਜੰਗਦਾ ॥ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਰ ਤੂੰ ਨ ਬਿਆਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
[illegible] ਸੁਗੰਦ ਪਿੱਛੇ ਛੇਲੀਆਂ ਦੇ ਭੱਜਦਾ ॥ ੩੧੯ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਤੇਰੇ ਭਰਵਾਸੇ ਉੱਤੇ ਆਯਾ ਵਿੱਚ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਦੇਖੀਂ
ਖੋਲਾ ਆਣ ਕੇ ਮਹਾਂ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦਾ ਕਲੰਦਰਾ ॥ ਐਬ ਦੇਖ ਅੱਖੀਏਂ
[illegible] ਸੁਖ ਸੁਰਾਪਾ ਉਂਦਾ ਫਤੂਰ ਜੋਕਦੀ ਮੈਂ ਹੋਵੇ ਚੰਦਰਾ
॥ ਜੱਗ ਦੇ ਤੁਫਾਨੋਂ ਕਿਤੇ ਬੈਠੀਏ ਅਲੱਗ ਹੋਕੇ ਭਾਲਕੇ
ਮਕੂਰ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਖੀਜੇ ਹੀ ਕੰਦਰਾ ॥ ਭੇਦ ਨ ਸੰਦੂਕ ਮੂਲ ਦਿੰਦਾ
[illegible] ਨ ਸਿੰਘਾ ਭਾਵੇਂ ਤੋੜ ਜਾਵੇ ਜਿੰਦਗਾਨੀਆਂ ਦਾ ਮੰਦਰਾ ॥
੩੨੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਸਮ ਸਰੀਫ਼ ਲੈ ਕੇ ਨਾਥ ਜੀ ਰਵਾਨਾ ਹੋਯਾ
[illegible] ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਕਬਿੱਤ ॥ ਗਾਨੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ੇਹਲੀਆਂ [illegible]
ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਕੇਸ ਖੁੱਲੀਆਂ ਜਟੂਰੀਆਂ ॥ [illegible]
ਜੂਹ ਕੋਲ ਚਲਦਾ ਸੀ ਖੂਹ ਪਾਣੀ ਭਰਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ [illegible]
ਸੂਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ॥ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਘੇਰੇ ਘੱਤ ਪਰੀਆਂ
ਵਾਂਗੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮਿਰਗ ਜਿਵੇਂ ਤਾੜੀਆਂ ਅੰਗੂਰੀਆਂ ॥ ਰਾਂਝੇ ਭਾਈ
ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ [illegible]
ਸੰਧੂਰੀਆਂ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪੁੱਛਣ ਫਕੀਰਾਂ ਤੋਂ [illegible]
ਕੇਹੜਾ ਹੈ ਵਤਨ ਆਇਆ ਹੀਆ ਕੀਹਨੂੰ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ [illegible] ਭੇਖ
ਨੂੰ ॥ ਹੁੱਬੀ ਓਹ ਭੈਣ ਜੀਦਾ ਵੀਰ ਨੀ ਫਕੀਰ [illegible]
ਦੀ ਪੱਟ ਆਇਆ ਮੁੱਢੋਂ ਜੜ੍ਹ ਮੇਖ ਨੂੰ ॥ [illegible]
[illegible] ਦੇਖੋ ਮਾਪੇ ਮਰ ਜਾਣ ਰੌਂਦੇ [illegible]
ਨੂੰ ॥ ਲਿਖੀ ਰਾਖ ਜੋ ਕਲਾਮ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ [illegible]
ਕੌਣ ਆਵੇ ਜੋ ਸਿਟਾਵੇ ਵੱਗੀ ਰੇਖ ਨੂੰ ॥ ੨੨੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਪੈਹਨ ਫਕਰਾਂ ਦਾ ਬਾਣਾ ਨੀ ਨਿਤਾਣਾ ਹੋਕੇ [illegible]
ਜਾਣਾ ਏਸ ਨੂੰ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਣੀ ॥ ਛੱਡ [illegible]
ਹੈ [illegible] ਰਮਾਈ ਉਡਦੇ [illegible]
ਨੀ ॥ [illegible]
[illegible] ਬਜਾਵੇ ਨਾਦ ਬੀਨਣੀ ॥ [illegible]
ਹਜ਼ੂਰ [illegible]
ਅਧੀਨਣੀ ॥ ੨੨੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
[illegible]

॥ [illegible]ਆਂ ਦੇ ਸੂਰੇ ਵਾਂਗੀਆਂ ਅਨੇਕ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨਾਰਾਂ ਘੇਰਕੇ
ਖਲੋਤੀਆਂ ਜਿਉਂ ਇੰਦ ਭਾਈਂ ਚੇਰੀਆਂ ॥ ਐਹੋ ਜੇਹੇ ਆਦਮੀ
ਤੂੰ ਰੋਲਦਾ ਹੈਂ ਖਾਕ ਵਿਚ ਆਖਨ ਤਮਾਮ ਜੀ ਰਜ਼ਾਈਂ ਸਾਈਂ
ਤੇਰੀਆਂ ॥ ਵੱਟ ਕੇ ਖਮੋਸ਼ੀ ਰਾਂਝਾ ਬੈਠਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਨਾਲ
ਮਗ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰਾ ਅੱਖੀਆਂ ਨ ਫੇਰੀਆਂ ॥ ੩੨੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਆਜਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਂਝਾ ਆਖਦਾ ਜਵੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੇੜੋ ਮੇਰਾ
ਖਿਆਲ ਤੁਸੀ ਕੰਮ [illegible] ਕਰਵਾਉਨੀ ॥ ਖਾਕ ਦੇਵ ਛੈਣੇਨੀ ਨਸੀਬ
ਮੇਰੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਲੱਠਾ ਖਾਸਾ ਨੈਨੂ ਤੁਸੀ ਮਲਮਲਾਂ ਹੰਢਾਉ
ਨੀ ॥ ਮਿੰਨਤਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਾਮ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਅਬੂਦ ਕੀਤਾ ਇਤਨੀ ਕੁ
ਗੱਲ ਤਾਂ ਹਮਾਰੇ ਕੰਨ ਪਾਉਨੀ ॥ ਚੁਪ ਕਿਆ ਹੀ ਰਹਿਣਾ
ਭਲਿਆਂ ਮੰਨੋ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮੇਰਾ ਹਾਲ
ਨਾ ਸੁਣਾਉਨੀ ॥ ੩੨੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਗੱਲ
ਫੇਰ ਮੁੜਕੇ ਸਭਾਬ ਗਈਆਂ ਹੂਰ ਕੇ ਘੜੇ ਤੇ ਤਿਆਰੀ
ਕੀਤੀ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ॥ ਜੋਗੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਲੱਗੀ ਨਾਰੀਆਂ ਨੂੰ
ਫਿਕਰ ਮਸ਼ੂਕੀ ਵਾਲਾ ਛੱਡ ਦੌਲਤਾਂ ਤੇ ਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ॥ ਵਹੁਟੀ ਭਾਈ ਪਿੱਟੀ
[illegible] ਬਿਸਆਲ ਹੋਏ ਬੈਠ ਗਈ ਵਿਸਾਰ ਕੇ ਜੋ ਐਹਿਆਂ
[illegible] ਨੂੰ ॥ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਖਿੰਡ ਗਈਆਂ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ [illegible] ਛੱਡ ਕੇ ਤੇ ਸਰਾਂ ਨੂੰ ॥ ੩੨੭ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible] ਬਿਆਲ ਕੀਤਾ ਲੜਕੀਆਂ
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]

ਵੂਲ ਖਾਈਆ॥ ਬੋਲੀਡੂ ਭਾ ਪਾਸਨੀ ਉਤ੍ਰ [illegible]
ਜਾਣੋ ਏਸ ਜੋਗੀ ਕੋਨੇ ਦੌਲਤਾਂ [illegible] ਈਆਂ॥ [illegible]
ਮਲੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕਰੇ ਪੱਸ ਪੈਂਦਾ [illegible]
ਈਆਂ॥ ੩੨੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਬੋਲਦੀ ਤੂੰ ਹੀਰ ਸਈਓ [illegible]
ਫਕੀਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਤਦਬੀਰ ਹੈ ਸਰੀਰ ਕਿਸ ਰੰਗਨੀ॥ ਕੈਸੀ ਕਿ
ਜੜਾਉ ਸਾਰਾ ਵੇਸ ਤੂੰ ਬਤਾਉ ਮੈਨੂੰ ਮਧ ਰਾਜ [illegible]
ਪਤੰਗਨੀ॥ ਨਾਥ ਨਿਰਮਲਾ ਉਦਾਸੀ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ [illegible]
ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਖਾਂ ਸ਼ਤਾਬੀ ਅਕੇ ਫੱਕਰ ਮਲੰਗ ਨੀ॥ ਸਾਡੇ ਈ
ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੀਰ ਕਹੇ [illegible] ਤੂੰ ਸੰਗ
ਨਾ ਨਿਸੰਗ ਨੀ॥ ੩੨੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਸਹਿਤੀ ਨੇ ਸੁਣਾਯਾ
ਹੀਰੇ ਜੋਗੀ ਇਕ ਆਯਾ ਹੇਠ ਆਸਣ ਵਿਛਾਯਾ ਉੱਤੇ ਰੁੱਖ ਦੇ
ਹੈ ਡੇਰਾ ਨੀ॥ ਅਕੇ ਕੋਈ ਚੇਲਾ [illegible] ਦਾ ਹੈ ਪੂਰਾ ਸੂਰ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਯਾਰ ਤੇਰਾ ਨੀ॥ [illegible]
ਉਥੇ ਰਹੇਂਗਾ ਸੁਖਾਲਾ ਉਸ [illegible] ਅਸੀ [illegible]
ਬਥੇਰਾ ਨੀ॥ ਰਾਜਪੂਤ ਜੇਹਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਰੂਪ ਤੇਥੋਂ ਭੀ [illegible]॥ [illegible]॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਭਾਬੀ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਨੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ [illegible]
ਜਾਣੀ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਰਹੀ ਬੇਨੀ॥ [illegible]
ਛਿੰਨੇ [illegible] ਉਸ [illegible]
॥ [illegible]
[illegible]

ਸਿੱਧਾਂ ਜੀ ਨੇ ਬਿਭੂਤ ਵਾਂਗੂੰ ਦਵਾਲੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਏਨੀ ॥੨੨੧
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਹਿਤੀ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੇ ਹੀਰ ਵੀਰ ਦੀ ਸੁਗੰਦ ਦੇਕੇ
ਸੱਦ ਨੀ ਨਿਮਾਣੇ ਜੇਹੜਾ ਹਾਨੇ ਕਿਸੇ ਆਂਵਦਾ ॥ ਮਾਲਵੇ ਪਹਾੜ ਦਾ
ਨਾ ਆਦਮੀ ਖਲੂ ਮਹੁਦਾ ਲੱਭ ਲਵਾਂ ਠੀਕ ਨੀ ਵਸੀਕ ਜੇਹੜਾ ਨਾਉਂ
ਦਾ ॥ ਕਿ ਸਤ ਵੰਞੀ ਬੀਰ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਰੰਗ ਰਾਗ
ਨਾਲ ਬੰਸਰੀ ਬਜਾਉਂਦਾ ॥ ਮੈਂ ਭੀ ਲਵਾਂ ਦੇਖ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਸੂਰਤ ਅਪਾਰ ਨੀ ਜਗੱਤ ਅਤ ਗਾਉਂਦਾ ॥ ੨੨੨॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੱਲੀਆਂ ਨਿਨਾਨ ਪਾਸ ਨਾਥ ਦੇ ਹੁਲਾਸੇ ਨਾਲ
ਸਹਿਤੀ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਪੁਕਾਰਾਂ ਰਾਮ ਸੱਤ ਵੇ ॥ ਫੱਕਰਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ
ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਰਦੇ ਜਗੱਤ
ਵੇ ॥ ਬੰਦਗੀ ਬਜ਼ੋਰ ਪੈਰ ਰੱਖੇ ਨ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਲਾਉਣਾ ਬਿਭੂਤ
ਤੇਰਾ ਨਿੱਤ ਕਰਤੱਤ ਵੇ ॥ ਚੱਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਹਿਤੀ ਹੱਥ
ਜੋੜ ਕਹੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵੇਹੜੇ ਨਾਥ ਜੀ ਚਰਨ ਅੱਜ ਘੱਤ ਵੇ ॥੨੨੩॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰਮਜ਼ਾਂ ਚਲਾਵਨ ਪਰੀਤ ਨਾਲ ਹਾਲ
ਅਸਾਡੀਆਂ ਜੁਵਾਨਾ ਸੱਭੇ ਗੋਰੀਆਂ ॥ ਨੀਵੀਂ ਧੌਣ ਦੇਖਦਾ
ਜਟੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਲਾਇਕੇ ਸਮਾਧ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ
ਚੋਰੀਆਂ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁੱਝਦਾ ਹੈ ਆਖਣ
ਹਮਮ ਸਿਰ ਧਰੀਆਂ ਸਾਡੇ ਤੋਰੀਆਂ ॥ ਮਰਕ ਮਜਾਜ ਨਾਲ ਬੈਠਾ
[illegible] ਨੈਣ ਖੇਲ ਕਰ ਚੋਹੇਰੀਆਂ ॥ ੨੨੪
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible] ਆਵੇ ਕਦੇ ਨਾਦ ਨੂੰ ਬਜਾਵੇ ਜੋਗੀ
[illegible] ਜਮੀਨ ਹੀ [illegible] ਦੀਆਂ ॥ ਕਦੇ [illegible]

ਕਦੇ ਸੈਂਵੇਮੁਖਹਿੰਦ ਜੇਹਾਕਦੇਚੁਪਚਾਪਕਦੇਨੈਂਥਨਾ ਬਜਾਈਆ ॥ਕਦੇ ਖਾਕ ਲਾਵੇ ਕਦੇ ਅਲਖ ਜਗਾਵੇਖਲਕਦੇਸੇਵਾਨਹੈ ਚਿਤਾਰਦਾਹੈਭਾਈਆਂ ॥ ਲੱਖਲੱਖਲੱਛਨਦਿਖਾਵੇਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾਨਾਰੀਆਂਦੇਸਾਹਮਣੇਬਨਾਇਕੇਅਦਾਈਆ ॥੩੨੫॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਵੇਖੋ ਸਈਓ ਮਸਤ ਦਿਵਾਨਾ ਜੋਗੀਆਇ ਬੈਠਾ ਬੋਲਦਾ ਕਸੂਤਾ ਨ ਜ਼ਬਾਨੋਂ ਕਿਸੇਨਾਰਨੂੰ ॥ ਲਾਇਕੇਬਿਭੂਤ ਭੂਤ ਵਾਂਗੂੰ ਅਵਧੂਤ ਹੋਯਾ ਲੱਗੀਆਂ ਉਦਾਸੀਆਂ ਤਾਂ ਖੋਯਾ ਘਰ ਬਾਰ ਨੂੰ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈਛੱਡਕੇ ਅਲੱਗ ਬੈਠਾ ਜੱਗ ਵੱਲੋਂ ਰਾਵਲਾਕਿਉਂ ਪੱਟਕੇ ਤੂੰ ਆਧਾ ਪਰਵਾਰਨੂੰ ॥ ਦੰਮਾਂਦਾਨਾ ਲੋਭੀਸਾਨੂੰਦਿੱਸੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਮੂਲਨ ਭੁਲਾਵੇ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ॥ ੩੨੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੀਕੂੰ ਏਸ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਨਾਥਜੀਖਿਆਲਹੋਏ ਆਖਣ ਜਟੇਟੀਆਂ ਬਤਾਈਂ ਸਾਈਂ ਗੱਲਵੇ ॥ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਈਆਂ ਤੂੰ ਭਵਾਇਬੈਠਾਮੁਖੜੇਨੂੰ ਬੋਲਦਾਨਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੇਹਾਹੈਂ ਮਚੱਲਵੇ ॥ ਆਪਣਾ ਮੁਕਾਮ ਸਾਈਂ ਦੱਸਿਆਨਾਸਾਡੇਤਾਈਂ ਹੋਯਾ ਤੂੰ ਚੁਪਾਤਾ ਅਸੀ ਪੁੱਛ ਰਹੀਆਂਗੱਲਵੇ ॥ ਹੱਸਖੇਡਸਾਡੇਨਾਲਅੱਜ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਬੈਠੀਆਂ ਚੁਫੇਰੇ ਵੇਖ ਰਹੀਆਂ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇ ॥ ੩੨੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੰਨਾਂ ਨਾਲ ਹੱਸਣਾ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਛੈਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸ਼ੇਰਦਾ ਮਿਲਾਪਜਨੀ॥ ਚੋਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਹੀਆਂ ਦਾ ਮੇਲਕਿਹਾ ਜੱਗ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਰਲਦਾ ਬਰੀਰਿਆਂਦਾਬੰਜਨੀ ॥ ਵੇਖਮੈਨੂੰ ਆਵਣ ਨਾਰੀਆਂ ਨਾਲ

ਬੋਲਣੇਦੀ ਗੁੱਸੇਮੈਨੂੰਹੋਵੇ ਮੇਰਾਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜਨੀ ॥ ਭੱਜਦਾ ਸਿਪਾਹੀਆਂਨੂੰਰਣੋਂ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਤੇਹੀ ਜੇਹੀ ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੰਨਾਂ ਨਾਲ ਲਾਜ ਨੀ ॥੨੩੮॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੱਬ ਦੇ ਸਬੱਬ ਨਾਲ ਏਸ ਦੇਸ ਪਾਇਆ ਫੇਰਾ ਦਾਣਾ ਪਾਣੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਆਯਾ ਜੋਰਾਜੋਰਨੀ ॥ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀਖੇੜਿਆਂਨੂੰ ਸਾਈਂ ਹੈਬੇਅੰਤ ਹੱਥਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਡੋਰਨੀ ॥ ਸਾਨੂੰਨਿੱਤਤੀਰਬਾਂਦਾਰਹਿੰਦਾਹੈਖਿਆਲਰੰਨੋਂ ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਜਾਂਦਾਨਾਧਿਆਨਕਿਤੇਹੋਰਨੀ ॥ ਰੱਬਦੇ ਜਪਣਦਾ ਸੀ ਸ਼ੌਕ ਮੈਨੂੰਮੁੱਢਤਾਂਦਾ ਲੱਗੀਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਜਗਦੀ ਟਕੋਰਨੀ ॥ ੨੩੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਘਰਬਾਰਹੁੰਦਾਫ਼ੱਕਰਾਂਦਾ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਨਹੀ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਇਕ ਦੇਸਨੀ ॥ ਬਾਲਨਾਥ ਟਿੱਲੇਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸੂਰਾ ਜਿਸਨੇ ਬਣਾਯਾ ਸਾਡਾ ਜੋਗੀਆਂਦਾ ਭੇਸਨੀ ॥ ਜਾਤ ਗੋਤ ਵੱਲਜੋ ਫ਼ਕੀਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾਹੈਦੁਨੀਦਾਰਜਾਣੋਨਹੀਂ ਮੂਲ ਦਰਵੇਸ਼ਨੀ ॥ ਕੌਣਸਾ ਮਕਾਨ ਤੈਨੂੰਦੱਸਾਂਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਭਿਕਾਇਕਘਰਮੇਰਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹਮੇਸ਼ ਨੀ॥ ੨੪੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਹਿਤੀ ਕਹੇ ਰਾਵਲਾ ਕਿਥਾਸ੍ਰਿੱਥਕਰੇਂਡੇਰਾ ਮੇਰਾਹੈਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੌਲਤੇ ਕਰਾਰ ਦੇ ॥ ਹੱਥਜੋੜਮਿੰਨਤਾਂਕਰੇਂਦੀਕਿਨ੍ਹਾਂਵੇਲਿਆਂਨੀ ਪਾਉਂਦੇਨ ਚੋਰਬੂਹੇਅੱਜੁਸਰਦਾਰਦੇ ॥ ਅੰਨ ਧੰਨਲੱਛਮੀਦੀਲੋੜ ਨਹੀਂ [illegible] ਦਰਕਾਰਦੇ ॥ [illegible]

ਕੱਟੋਂ ਤੂੰ ਬਹਾਰ ਦੇ ॥ ੩੪੧ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਅੱਜ ਤਕ ਡੇਰਾ ਮੇਰਾ ਰਿਹਾ ਵਿੱਚ ਰੋਹੀਆਂ ਦੇ ਘਰੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੋਗੀ ਸਹਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਂਵਦਾ ॥ ਆਸਨ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸੋਹਿੰਦਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਛੇੜਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬੁਲਾਂਵਦਾ ॥ ਓਹੀ ਸਰਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਸਦਾ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗਨ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜਾ ਭੀਖ ਆਣ ਪਾਉਂਦਾ ॥ ਹਲਕਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲ ਲਾਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਰੋਜ਼ ਛੰਨਾਂ ਰੰਨੇ ਛਾਉਂਦਾ ॥ ੩੪੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੋਵੇ ਸਿਧ ਸਾਂਧ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਪਾਸ ਚੱਲੇ ਜਾਈਏ ਦੁਨੀਆਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ ਪਰਸੰਗ ਨੀ ॥ ਰਹਿੰਦੇ ਮਸਤਾਨ ਗਲਤਾਨ ਵਿਚ ਘੱਟਿਆਂ ਦੇ ਅੱਖ ਨਾ ਉਘਾੜਦੇ ਪਿਆਲਾ ਪੀਕੇ ਭੰਗ ਨੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀ ਰੱਖਦੇ ਮਿਲਾਪ ਜੋਗੀ ਗੰਦੀ ਮੰਦੀ ਜਗਹ ਨਹੀਂ ਜਾਵਣਾ ਨਿਸੰਗ ਨੀ ॥ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਲੱਗ ਅਸੀ ਨਾਥ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਆਨਕੇ ਜਗਤ ਹੈ ਕਰੇਂਦਾ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਨੀ ॥ ੩੪੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਾਧ ਹੈ ਬੇਗ਼ਰਜ਼ ਅਰਥ ਮੰਗਦੇ ਨਾ ਮੂਲ ਸਹੀਓ ਕਰੇ ਨ ਕਬੂਲ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ [illegible] ਦੇ ॥ ਝੱਲਦੇ ਸਵੇਰੇ ਦੀਆਂ ਬੈਠੀਆਂ ਹੁਣ ਹੈ ਅਸੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਵਾਬ ਜਦੋਂ ਗਈਆਂ ਸੱਭੇ ਥੱਕਦੇ ॥ [illegible] ਜੋਗੀਆ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ [illegible] ॥ [illegible] ਨਾਲ [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible] ॥ ੩੪੪ ॥ [illegible] ॥ ਤੇ ਪਰੀ

ਆਕੇ ਹੀਰਨੂੰ ਸੁਨਾਯਾ ਹਾਲ ਰਾਂਝਣੇ ਦਾ ਜੋਗੀ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਮੌਜ
ਆਪਣੀ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ॥ ਝਾਹੇਂ ਫੜ ਥੱਕੀਆਂ ਬਥੇਰਾ ਓਸ ਰਾਵਲੇ
ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਤੇਰਾ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦਾ ॥ ਲਾਲਚੀ
ਲਪੇਟ ਨਹੀਂ ਹੋਂਵਦਾ ਮਲੂਮ ਸਾਨੂੰ ਨਿਗਾ ਅਸਮਾਨ ਨ ਧਰਾਨ
ਕਿਸੇ ਕਾਰਦਾ ॥ ਆਸ਼ਕੀ ਦਾ ਰੋਗੀ ਜੋਗੀ ਦਿੱਸੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਦਰਦ ਫਿਰਾਕ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਨਾਹਰੇ ਮਾਰਦਾ ॥੨੪੫॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਅਲਖ ਜਗਾਇਕੇ ਬਿਭੂਤ ਲਾਈ ਨਾਥ ਜੀ ਨੇ
ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਰੁਮਾਲ ਭੀਖ ਚੱਲਿਆ ਚਤਾਰਨੇ ॥ ਗੋਰਖ ਮਨਾਯਾ ਪਿੰਡ
ਵੜਦਿਆਂ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਰੰਗੀਲੇ ਵਾਂਗ ਗਭਰੂ ਤੇ ਨਾਰਨੇ
॥ ਪੁੱਛਣ ਤਮਾਮ ਲੋਕ ਜੋਗੀਆ ਬਤਾਈਂ ਸਾਨੂੰ ਏਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਤੂੰ
ਤਾਂ ਆਯਾ ਕਿਸ ਕਾਰਨੇ ॥ ਦਿੱਤਾ ਨ ਜਵਾਬ ਰੱਲ ਰਤੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਸਗੋਂ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਟੇ ਆਵੇ ਮਾਰਨੇ ॥ ੨੪੬ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਿੱਥੇ ਨਾਥ ਜਾਵੇ ਓਥੇ ਔਰਤਾਂ ਅਨੇਕ ਆਵੇਂ
ਆਖਨ ਤਮਾਮ ਹੋਯਾ ਕਾਸ ਤੋਂ ਮਲੰਗ ਵੇ ॥ ਮਾਪੇ ਕੀ ਕੂੰ ਜੀਂਵਦੇ
ਵਿਸਾਰ ਤੈਨੂੰ ਅੱਖੀਆਂ ਅੱਗੋਂ ਦੇਖ ਤੇਰਾ ਮੁੱਖ ਅਸੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸੱਭੇ
ਦੰਗ ਵੇ ॥ ਕਿਸੇ ਰੰਨ ਕਾਰਨੇ ਪੜਵਾਏ ਕੰਨ ਸੱਜਰੇ ਤੈਂ ਹੁੰਦਾ [illegible]
[illegible] ਤੇਰਾ ਜੋਗੀਆ ਦਾ ਢੰਗ ਵੇ ॥ ਦੱਸਤੇ ਨ ਦੱਸ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰੰਨ ਕੱਢਣੇ ਗਾ ਠਿਸਗਵੇ ॥
੨੪੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋਗੀ ਦੇਖ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ [illegible] ਰੋਵੇ [illegible]
[illegible] ਮਰਾਤ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ਜੋਗੀਆ ਦੇ ਜੋਗੀ ਦੇਖ [illegible]

॥ਅੱਖੀਆਂ ਭਰ੍ਹਾਉਂਦੀ ॥ ਕਿਤੇ [illegible] ਭਾਰੂ [illegible]
ਨਾਲ ਚੁੰਮਦੀ ਹੈ ਪੈਰ ਮਿਹਰ ਦੇ ਫਕਰ ਭਾਈ ਨਾਉਂਦੀ ॥ ਵੇਖਦਾ
ਰਿਹੇ ਟਾਭ ਗਵਾਨ ਸਿਪਾਹੀ ਛੁਤਾਂਦੀ ਸਦਾ [illegible] ਨਜ਼ਰ
ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ॥ ੩੪੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਿਗਦਾ [illegible]
ਬੂਹੇ ਜੱਟਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਆਗੇ ਜਿਹ ਬੀਠਾ ਗਊ [illegible]
ਮੇਲਦਾ ॥ ਗੱਜ ਕੇ ਮਲੰਗ ਸਿਪਾਹੀ [illegible]
ਵਿੱਚ ਪਹਿਲ [illegible]
ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ [illegible]
ਦਾ ॥ ਅੰਦਰੋਂ ਜਣਦੀ [illegible] ਸਿਪਾਹੀ [illegible]
ਆਪਾ ਕਿਸੇ ਮੁ[illegible] ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
ਪੜਦਾਏ ਪੁਨ ਸੁਟੇ ਜੱਟੀ [illegible]
ਗੇਂਦ ਮੰਦ ਲੀ ॥ ਕਰੇ [illegible]
ਨੇ ਮਾਰਦੀ ਹੈ [illegible] ਜੱਟੀ [illegible]
ਸਗੋਂ ਦੂਣ[illegible]
ਰੋਂਦਨੀ ॥ ਮਾ[illegible]
ਹੈ [illegible] ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ਜਿਵੇਂ ਰੁਲਿਆ ॥ ੨੫੫ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible] ਮੁਕਾਬਲੇ ਲੋਕੀ ਜੱਟੀ ਕਮਜਾਤ ਡਾਢੀ
[illegible] ਆਈਆਂ ॥ ਬਾਜਾਂ ਵਾਂਗੂ
[illegible] ਦੇਖੋ [illegible] ਇਕ ਮਾਰ ਕੱਢੀ ਰੰਨਾਂ ਚੋਰ
[illegible] ॥ [illegible] ਘੋੜੇ ਵਿੱਚ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ
[illegible] ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਆਈਆਂ ॥ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ
[illegible] ਸਿਆਰੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਈਨਾਂ ਰੱਬ ਨੇ
[illegible] ॥ ੨੫੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible] ਬਾਰਾਮ ਵਿੱਚ
[illegible] ਹੋਈ ਕੁੜੀ ਕੱਢਦੀ ਨਾ ਨੱਚਦੀ ਤੇ
[illegible] ॥ ਕਦੀ [illegible] ਬੈਠੀ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
[illegible] ॥ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਹੌਸਲੇ ਦੀ
[illegible] ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਈ ਨ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਗਿੱਧਾ ਕਿਤੇ
[illegible] ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਨਾਲ
[illegible] ॥ ੨੫੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਕਬਿੱਤ ॥
[illegible]

ਦੇਖਨਾਥਨੇ ਹੈਰਾਨਣਾਂ ॥ ਕੋਈ ਨੂਰ ਭਰੀਆਂ ਸੁਭਾਗੀਆਂ
ਸੁਹਾਗਭਰੀਆਂ ਕੋਈ ਮਦਮਾਤੀਆਂ ਚਪਾਤੀਆਂ ਗੁਸਾਨਣਾਂ ॥
ਕੋਈ ਮਸਤਾਨੀਆਂ ਦੀਵਾਨੀਆਂ ਹਰਾਮ ਖੋਰੀ ਕੋਈ ਭਰ-
ਦਾਨੀਆਂ ਤੇ ਦਾਨੀਆਂ ਇਮਾਨਣਾਂ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰੀ ਨੇਕ
ਪਾਕਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕੋਈ ਮਾਲਜ਼ਾਦੀਆਂ ਰਸਾਲੀਆਂ
ਸ਼ੈਤਾਨਣਾਂ ॥ ੩੫੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੋਈ ਆਨ ਜੀਉ ਠੀਕ
ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਰਾਵਲੇ ਦੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਬੈਨਤੀ
ਗੁਜ਼ਾਰਦੀ ॥ ਕੋਈ ਕਹੇ ਰਾਵਲਾ ਕਿਉਂ ਆਧਾ ਤੂੰ ਬਿਗਾਨੇ ਦੇਸ
ਲਾਇਕੇ ਬਿਭੂਤ ਰਾਖੇ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਦੀ ॥ ਸੋਹਣੀ ਨਾਲ
ਚਾਵੜ ਚੁਪਾਤੀ ਪਾਸ ਆਨ ਬੈਠੀ ਮਾਰਕੇ ਹੁਲਾਰਾ ਸਿਰੋਂ
ਸੇਹਲੀਆਂ ਉਤਾਰਦੀ ॥ ਨਾਥ ਕਹੇ ਕੌਣ ਬਦਜ਼ਾਤ ਹੈ ਅੌਰਾਤ
ਨੱਚੀ ਲੁੱਚੀ ਬਦਕਾਰ ਕਿਸੇ ਫੱਕਰੀ ਦੇ ਧਾਰਦੀ ॥ ੩੫੬ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੌਣ ਤੂੰ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਆ ਕੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈਂ
ਤ੍ਰਿੰਞਣਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਕੀਤੀ ਨਾ ਮਨਾਹੀ ਵੇ ॥ ਹੋਵੇ ਜੇ ਮਲੂਮ
ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਅਸਾਡੜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਨੋਂ ਫੇਰ ਭਾਲੇਂਗੀ
ਪਨਾਹੀ ਵੇ ॥ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਆਣਕੇ ਖਲੋਤਾ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿੰਞਣਾਂ ਦੇ
ਆਪਣੇ ਹੀ ਆਪ ਤੂੰ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਗੁਨਾਹੀ ਵੇ ॥ ਛੱਡਕੇ ਵਿਹਾ [illegible]
ਪਰ੍ਹੇ ਜਾਈਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕਡਾ ਵੇਜਾ ਤੇਰਾ [illegible]
ਦੀ ਨਾਹੀਂ ਵੇ ॥ ੩੫੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਥ ਕਹੇ [illegible]
ਫਕੀਰਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੇਹਾ [illegible]
ਹੁੰਮੀਏ ॥ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ [illegible]

[illegible] ॥ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਜ ਨਾਲ [illegible] ਕਿਤ ਕੱਢੀਏ ਤੇ ਤੂੰ ਮੀਏਂ ॥ [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਜੋੜ [illegible] ਮੀਏਂ ॥ ੩੫੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਗੁੱਸਾ [illegible] ਚੀਰ ਸੁੱਟਾਂ ਹੈਨੇ ਜੇ [illegible] ਲੀਆਂ ॥ [illegible] ਪੇਟ ਸੁੱਟਾਂ ਖੱਲ ਤੇਰੀ [illegible] ਜੋਗੀ ਦੇਂਦਾ ਗਾਲ੍ਹੀਆਂ ॥ ਆਖਦਾ [illegible] ਜੇਹੀ ਆਂ ਅੱਗੇ ਲੱਖ [illegible] ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਬਤਾ ਬੀਭ ਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible] ਦਿੱਤੀ ਨੀ ਦਿਖਾਲੀ ਆਂ ॥ ੩੫੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible] ਚੱਲੀ ਸੈਹਤੀ ਘਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜੋਗੀ [illegible] ਦਿਖਾਣੇ ਦੇ ॥ ਹੱਥ ਗੋਡੇ ਭੰਨ ਕੇ [illegible] ਦੇ [illegible] ਸੱਚੇ ਤਾਈਂ ਇਕ ਤੂੰ ਪਛਾਣੇਂ ਦੇ ॥ [illegible] ਵਿੱਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਕੋਈ ਭਾਂਗ [illegible] ਦੇ ॥ ਆਵੇਂ ਜਦੋਂ ਬੂਹੇ ਸਾਡੇ ਚੱਲ [illegible] ਸੈਹਤੀ [illegible] ਤੂੰ ਸਾਂਹੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੇਂ ਦੇ ॥ ੩੬੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible] ਬੂਹੇ ਚੌਧਰੀ ਦੇ [illegible] ਵਜਿਆ ਹੈ ਜੋਰ ਦਾ ॥ [illegible] ਪੇਕਿਆਂ ਦੀ [illegible] ॥ ਸੈਹਤੀ ਨੇ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋਗੀ [illegible] ਵਾਲ੍ਹੀ [illegible]

ਬੋਲੇ ਮੰਦੇ ਬੈਨ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਰਾਵਲੇ ਨੂੰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਗੁਸਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜੰਗ ਸ਼ੇਰਦਾ ॥ ੩੬੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੈਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਦੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕੋਲ [illegible] ਤੂੰ ਖਲੋਤਾ ਬੂਹਾ ਮੱਲਕੇ ॥ ਮੇਰੀ ਭਾਬੀ ਨਾਲ ਤੂੰ [illegible] ਆਉਂਦੇ ਨੇ ਸਮਝ ਵਿਚਾਰ ਕੋਈ ਮਾਰੂਗਾ ਪਥੱਲਕੇ ॥ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਤੇਰਾ ਜਾਕੇ ਮੰਗ ਭੀਖ ਜੋਗੀਆ ਤੂੰ ਏਸ ਬੂਹੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਲਏ ਨਾ ਮੁਚੱਲਕੇ ॥ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੈਹਤੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਵਲੇ ਨੂੰ ਅਜੇ ਚੰਗਾ ਵੇਲਾ ਏਥੋਂ ਜਾਈਂ ਨਾ ਬਾਹੋਂ ਫੜ੍ਹਕੇ ॥ ੩੬੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੂਹਾ ਦੇਖ ਵੱਸਦਾ ਸੁਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋਗੀਆਂ ਨੇ ਸੈਹਤੀਏ ਨਾ ਤੋਰੀਏ ਫ਼ਕੀਰ ਤਾਈਂ ਖਾਲੀ ਨੀ ॥ ਨੇਕ ਧਾੜ ਹੋਂਵਦੀ ਮਲੂਮ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਬੜੀ ਬਦਕਾਰ, ਤੇਰੀ [illegible] ਰਜ਼ਾਲੀ ਨੀ ॥ ਹੁੰਦੇ ਸੰਦੇ ਤੋੜੀਏ ਨਾ ਹੌਸਲਾ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦਾ ਮੋੜੀਏ ਨ ਮੂਲ ਥੋੜੀ ਚੀਜ ਦਾ ਸਵਾਲੀ ਨੀ ॥ ਨਹੀਂ ਪਰਵਾਹ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸੱਚਾ ਸਾਈਂ ਤਿੰਨ੍ਹ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਦਾ ਹੈਂ ਵਾਲੀ ਨੀ ॥ ੩੬੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਹੀਂ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹਨੂੰ ਮੰਗਦਾ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚੋਂ [illegible] ਜੋਗੀਆ ਤੂੰ ਬੜਾ ਹੈਂ ਨਿਲੱਜੜੇ । ਰੁਲਦੇ ਪਰ੍ਹਾਏ [illegible] ਮਲੂਮ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀ ਕਹੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ [illegible] ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੈਂ ਮਚਾਈ ਧੁੰਮ [illegible] ਦੇਖਦਾ ਤੂੰ ਮੰਗਣੇ ਦੇ ਪੱਜ ਦੇ ॥ [illegible] ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ [illegible]

੩੬੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਜ ਛੱਡ ਭਰਥਰੀ ਫ਼ਕੀਰ
ਹੋਯਾ ਸੈਹਤੀਏਨੀ ਘਰੋਘਰੀਮੰਗਨੇਨੂੰ ਅਲਖ ਜਗਾਉਂਦਾ॥
ਗੋਪੀਚੰਦ ਭੀਖਨੂੰ ਵਿਤਾਰਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਜੱਗ
ਨਾਮਓਸਦਾਹੈਗਾਉਂਦਾ॥ਬਲਦੇਵਦੁਆਰੇਭੀਖਆਪਭਗਵਾਨ
ਮੰਗੀ ਰਾਵਨ ਭਿਖਾਰੀ ਹੋਕੇ ਸੀਤਾਨੂੰ ਚੁਰਾਉਂਦਾ॥ ਫ਼ੱਕਰਾਂਨੂੰ
ਮੰਗਣਾਨਾਮੇਹਨਾਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਕੰਜਰੀਨੂੰਧਾਰੀਦਾ ਉਲਾਂਭਾ
ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ॥ ੩੬੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਦੀ ਰੀਸ
ਤੈਥੋਂ ਹੋਵਣੀ ਕਦੀਤਨਹੀਂ ਸੈਹਤੀ ਕਹੇ ਰਾਵਲਾ ਪੜ੍ਹਾਏਕੰਨ
ਠੀਕ ਵੇ ॥ ਦਾਹੜੀ ਮੁੱਛਾਂ ਮੁੰਨਕੇ ਵਟਾਯਾ ਭੇਖ ਜੋਗੀਆਂਦਾ
ਦਾਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਲਾਈ ਨਾਥਾ ਲੀਕਵੇ॥ ਡੁੱਬੀਕਰਤੂਤ
ਤੇਰੀਜੋਗੀਆ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਤੂੰ ਕਸੂਤਾ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਦੇ
ਨਜ਼ੀਕਵੇ ॥ ਹੋਯਾਤੂੰਮਲੰਗਹੈਂ ਨੰਗ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸੈਹਤੀ
ਕਹੇ ਨਾਥਾ ਕੇਹੀ ਹਾਰੀ ਤੈਂ ਤਫ਼ੀਕਵੇ ॥ ੩੬੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਰੱਬਤੇਫ਼ਕੀਰਦਾਨਾਭੇਤ ਦੂਜਾ ਹੋਂਵਦਾਹੈ ਫ਼ੱਕਰਾਂ ਦੀ ਬਾਤ
ਨੂੰ ਨ ਬਿਲਕੁਲਹੱਸੀਏ॥ ਆਖਦੇ ਫ਼ਕੀਰ ਜੇੜ੍ਹੀ ਸੋਈ ਜੱਗ
ਹੋਂਵਦੀਹੈ ਫ਼ਕਰਾਂ ਦੇ ਬੋਲਤੋਂ ਨ ਮੂਲ ਕਦੇ ਨੱਸੀਏ ॥ ਅਸੀ
ਕਾਏ ਹੀਰਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਵੇਂਟੀ ਹੀਰ ਭੁੱਲਗਈ ਮੁੰਦੇਂ ਨੂੰ
ਇਆਣੀਦੇਨੀ ਸੱਸੀਏ ॥ ਫੱਕਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਮੈਂਵੀ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਪੂਜੀਏ ਜੇ ਪੈਰ ਭੀ ਸੁਖਾਲੇ ਹੋਕੇ ਵੱਸੀਏ॥
੩੬੭॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੈਹਤੀ ਕਹੇ ਜੋਗੀਆ ਪਖੰਡ ਕਿਓਂ
[illegible] ਲੈ ਜਾਵੇਂ ਮਾਰ [illegible]ਕੇ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਤੈਂ ਬਰਾਬਰੀ॥

ਕੇਹੜੇ ਲਾਡ ਨਾਲ ਖੈਰ ਮੰਗਦਾ ਅਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕੀਤੀ ਕੀ
ਹੈਸਾਨ ਜਿੱਥੋਂ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਨਾਬਰੀ ॥ ਲਾਇਕੇ ਬਿਭੂਤ ਤੂੰ
ਡਰਾਉਂਦਾ ਏਂ ਭੂਤਵਾਂਗੂ ਆਯਾ ਜੇ ਕਰੋਧ ਜਿਵੇਂ ਪੱਟ ਸੁੱਟਾਂ
ਬਾਵਰੀ ॥ ਅਮਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਤੂੰ ਛੱਡ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦਾਹੜੀ
ਅਜ ਕੱਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਬੱਗੀ ਬਾਵਰੀ ॥ ੨੬੯ ॥ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਸੈਹਤੀ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਏਹ ਰਾਖਲਾ ਯਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਸਨੀ ਦੁਪੱਟੇ
ਵਾਲੀ ਕੌਣ ਤੇਰੇ ਪਾਸਨੀ ॥ ਮੰਜੇ ਨਾਲ ਵਾਸਤਾ ਕਿਉਂ ਲਾਯਾ
ਏਸ ਵਹੁਟੜੀ ਨੇ ਬਿੜਕਦਾ ਗਲੇਦਾ ਹੰਦ ਆਉਂਦਾ ਨਾ
ਰਾਸ ਨੀ ॥ ਅੱਖੀਂ ਜ਼ਰਦਾਈ ਤੇ ਸਰੀਰ ਸਾਰਾ ਕੰਬਦਾ ਹੈ ਲੂਈਂ
ਕੰਡਿਆਈ ਕਿਉਂ ਮਰੋੜਦੀ ਹੈ ਨਾਸਨੀ ॥ ਔਲੇਗਰੀ ਬਦਨ
ਜ਼ਬਾਨ ਹੈ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੀ ਤਾਹੀਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਪੁੱਛਦਾ
ਜਵਾਬਨੀ ॥ ੩੬੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮਿਟੀ ਕੱਲ ਦੀ ਲੜਾਈ
ਅਜ ਆਣਕੇ ਜਗਾਈ ਕੱਲ ਸੈਹਤੀ ਕਹੇ ਰਾਵਲਾ ਤੈਂ ਅਜੇ
ਕਰ ਵਲਾਵੇ ॥ ਦਾਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਦੀ ਤੂੰ ਪਤ ਨੂੰ ਉਤਾਰਦਾ ਹੈਂ
ਹੱਥ ਫੜ ਲਾਠੀ ਕਰਾਂ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਕਾਲਾ ਵੇ ॥ ਹੋਯਾ ਜੇ ਫ਼ਕੀਰ
ਧੀਰ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠ ਹੋਇਕੇ ਨਿਭਾਤਾ ਵੇਖ ਸਾਥੀ
ਖ਼ਾਲੀ ਮੱਲਾ ਵੇ ॥ ਛੱਡ ਸੱਚਾ ਬਾਰ ਯਾਰ [illegible] ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਕਿੱਧਰੇ ਤੂੰ ਆ ਗਿਆ ਪਲੇਠਦਾ ਮੱਲਾ ਵੇ ॥ ੨੭੦ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੋਰ ਹੁਲਾਂਦਾ [illegible]
ਬਾਰ ਆਕੇ ਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਚੇਰੇ ਜੇ [illegible]
ਵੇਲਾ ਦੂਰ [illegible]

ਤਿਆਰੀ ਨੀ ॥ ਫੁੱਲ ਕਲਿਆਂ ਕੇ ਤੇਲਾਂ ਦਿ ਬਣਾਵਾਂ ਇਕ ਵੱਟਨਾ
[illegible] ਛੁਹੇ ਨ [illegible] ਕਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਛਾਈਨੀ ॥ ਸਿਵੇ ਫੇਰ
[illegible] ਵਾਂ ਤੇਰ [illegible] ਸਿੰਘਾ ਫੁੱਲਾਂ ਤੇ ਬਿਠੋੜੇ ਮੇਰਾ ਵੱਸ
[illegible] ॥ ੨੭੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੋਏ ਮੁਖ ਭੰਗ ਠਾਂ
[illegible] ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਇਕ ਆਤਸ਼ੀ ਮੈਂ ਤਿਸਨੂੰ
[illegible] ॥ [illegible] ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂ ਝਟਪਟ
[illegible] ਮਲ੍ਹਮ ਬਨਾਵਾਂ ਨੀ ॥ ਕਰੇ ਜੇ ਭੁਯੰਗ
[illegible] ਨਿਸੰਗ ਕਦੇ ਹੋਵੇ ਨ ਉਦਾਸ ਸਾਸ ਫੇਰ ਮੁੜ
[illegible] ॥ ਏਤਨੀ ਤੌਫੀਕ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਪੰਦ੍ਰਾਂ
[illegible] ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਚਾਵਾਂ ਨੀ ॥ ੨੭੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
[illegible] ਸਰੂਖੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜਾਦੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
[illegible] ॥ [illegible] ਜੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ
[illegible] ਤਿਸਨੂੰ ਪਿਲਾਵਾਂ [illegible] ॥ ਮੱਖਣੀ
[illegible] ਨਿੱਤ ਹੋਵੇ ਅਨਰੋਗੀ ਰੋਗੀ
[illegible] ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਂ [illegible] ਬੋਲਾ ਬੋਲ ਸੁਣੇ ਮੱਠਰਾਂ
[illegible] ॥ ਹਿਕਮਤੀ
[illegible] ਸਿੰਘਾ ਰੋਗ ਨੂੰ ਘਟਾਵਾਂ ਦੁਖ
[illegible] ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤੇ ਸੁਆਮ ਨਾਲਾਂ ਭੂਰਾ [illegible]
ਦੇਵਾਂ ਹੀਰਕੂ ॥ ਉੱਠ ਕੇ [illegible]
ਸਹਿਤੀਏ ਭੂ ਅੱਜ ਮਿਲੀ [illegible]
ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਆਣਕੇ [illegible]
ਕਿਸਨੇ ਬੁਲਾਯਾ ਤੈਨੂੰ [illegible]
ਤਿੱਬਦੇਖੀਨਸਕੇ [illegible]
ਦੇ॥ ਸੱਜਰੇ [illegible]
ਜੇਹੜਾ ਜਗਤ ਤੇ ਉਦਾਸ ਹੈ॥ [illegible]
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ॥ [illegible]
੨੭੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
ਰੰਨੇ ਮਕਰਾਂ ਦੇ ਦਾਤੂ ਤੈਨੂੰ [illegible]
ਕੇ ਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਤੇ [illegible]
ਦਿਨ ਧਾਰਨੀ ॥ [illegible]
[illegible] ਨਿਖਾਰਨੀ॥ [illegible]
ਚੋਗਾ ਕਰੀਂ [illegible]
ਸਿੰਘਾ ਬਾਰ ਸੀ॥ ੨੭੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
[illegible]
ਨੀ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਆਵੈ ਤੌ ਮੈਂ ਅਰਦਾਸ ਕੇਰੋ ਚੌਰ ਕਰੀਂ ॥ ੩੭੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
[illegible] ਕਿਨ੍ਹੀਂ ਮੁੰਦਤਾ ਹੀ ਦੇਦਾ ਹੈ
[illegible] ਫੈਲਨੀ ॥ ਓਹੈਂ ਅਤਸ਼ਕ ਤਾਂ ਖਿਸਕ
[illegible] ਪੰਛੀ ਮਿੱਠੀ ਓਸਨੂੰ ਲਗਾਵਿ ਨਹੀਂ ਦਿਦਨੀ ॥
[illegible] ਸੁੱਟਿ ਸੱਜਣਾ ਗੁਰ [illegible]
[illegible] ॥ ਧਾਤੂ ਖੁਰਨਾ ਮਾਸਾ ਮੇਂ ਫੱਟਾਂ ਭੁਗਦਾਨੇ
[illegible] ਕਰੀਕ ਮੇਰੇ ਸੈਦਨੀ ॥ ੩੭੮ ॥
[illegible] ਸੁੱਖ ਵੀਲਾ ਜੇ ਅਕਾਏ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਚੱਲ ਆਏ
[illegible] ਜਾਏ ਪੇਟ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀਨੀ ॥ ਰਾਸ਼ਮੀ
[illegible] ਜੇਤੂ ਅੱਗੇ ਤਾਲੀ ਲੇ ਕੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਜਿਸ ਦੀ ਜੋ ਬਾਗੀਨੀ ॥ ਬੁੱਢਿਆਂ ਤੇ
[illegible] ਸਿੱਖ ਤੌਂ ਮੈਂ ਮੂਰਿਓਂ ਧਾਏ ਜੋ ਧੁਰਾਣੀ
[illegible] ॥ ੩੭੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਿਹੜੀ ਕਹੇ ਰਾਵਲ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ਮੋਤੀਆਂ [illegible] ਦੇ
[illegible] ਭਗਵਾਨਸਿੰਘ
[illegible] ॥੨੯੪॥ ਕਬਿੱਤ॥
[illegible] ਮਸਤਿਆਂ ਤੇ
[illegible] ਗੁਰਦੇਵ [illegible]
[illegible] ਗੌਰਨੀਅ
[illegible] ਏਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਕੇ ਬਿਭੂਤ
[illegible] ਫਕੀਰ ਕੀ ॥ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਰਾਮ ਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਕਰੀਮ [illegible]
[illegible] ਜੰਜੀਰੀ ਕਾਲ ਮੁਟਕੇ [illegible]
[illegible] ਅੰਦਰੀ ਸਤਾਰਾਂ ਗੱਲਾਂ [illegible]
[illegible] ਨਾਥ ਜੀ ਨੂੰ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਭਗਵਾਨਸਿੰਘ [illegible]
[illegible] ॥੨੯੫॥ ਕਬਿੱਤ॥
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਛੱਪੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜੇਹੀ ਮੂਹੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਮੁਰਾਦ ਜਿੱਥੇ ਪਾਈਦਾ
ਦਾ ॥ ੩੮੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੀਰ ਕਹੇ ਜਾ ਕੇ ਕਾਗਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਝੂਠ
ਮੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ ਕੌਣ ਐਸਾ ਕੋਈ ਜੇਹੜਾ ਵਿਛੜੇ ਹੀ ਮੇਲ ਦੇਵੇ ॥
ਜੇਹੜਾ ਕੋਈ ਆਣਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਅੱਜ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਭਰੇ
ਅਸਾਂ ਡਾਢੇ ਰੰਗ ਮਜੂਰੀਆਂ ਬਣਾਵੇ ਦੇ ॥ ਵਿਛੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਣਕੇ
ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਵਾਂਗ ਲੱਭਕੇ ਜਹਾਨ ਜੇਹੜਾ ਪੇਸ਼ [illegible]
ਦੇਵੇ ॥ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਐਸਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜਗ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਛੇ
ਵਿਛੜੇ ਨੇ ਅੱਖੀਂ ਆਣਕੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ॥ ੩੮੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਦੱਸ ਭਲਾ ਜੋਗੀਆ ਅਸਾਡਾ ਇਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ
ਵਤਨ ਨੂੰ ਸਿਧਾਰ ਗਿਆ ਰੱਬ ਦੇਖਦੇ ॥ ਪੱਤਰੇ ਫਰੋਲ ਕੋਲ ਬੈਠਕੇ
ਪਰੀਤ ਨਾਲ ਹਾਲ ਦੱਸੇ ਸੋਈ ਜੇਹੜਾ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਲੇਖਦੇ ॥ ਭਲਾ
ਸੱਚੇ ਜੋਗੀਆ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਖੇਸ ਕੇ ਤੇ ਐਸਾ ਕੌਣ ਆਵੇ ਜੋ ਮਗਰੇ
ਹੱਥੀਂ ਰੇਖਦੇ ॥ ਭਾਗ ਭਲੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਨਜੂਮ ਪਤਾ ਦੇਵੇ ਸਾਨੂੰ
ਬੋਲਦੀ ਸਲੇਟੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੇਖਦੇ ॥ ੩੮੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੂੰ ਸੀ ਖੇਡਦੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ [illegible]
ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਕੇ ॥ ਵੈਸਣੀ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ਸਿੱਟੇ [illegible]
[illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ [illegible]
[illegible]

ਜੋਗੀ ਮੰਡਲੀ ਕੇਲ ਖੇਲ ਕੀ ਮਲੇ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਆਖਦਾ ਕਰਤਾਰੀਆਂ ॥
ਨਵੀਂ ਉ ਮਿਕਸਰ ਨੀਕਾ ਖੇਲੰਦੀ ਸੀ ਖੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕੀਆਂ
ਆਸਾਂ ਕੀਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਕੇ ਜੋਗ ਧਾਰੀਆਂ ॥ ਵੇਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਮਨ
ਵਿਚੋਂ ਛੁਟੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਮਦਾਰੀਆਂ ॥
ਜੋਤ ਕੀ ਹੈ ਨੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਮੁਰਕਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋਗ ਦੇ
ਦੱਸੀਆਂ ਬਿਬੇਕ ਪਸਾਰੀਆਂ ॥ ੩੯੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਫਿਰ
ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਜੋਗੀ ਆਨ ਪੂਜ ਭਾਈ ਕੇ ਹਰੇ ਵਤਨ ਵੱਲ ਗਿਆ
ਗੁਰ ਕੋਲ ਕੇ ॥ ਨਾਥ ਕਹੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਫਕੀਰ ਹੋਯਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਕਾਹਿ ਬੈਠਾ
ਘਰੇ ਜਾਓ ਨਾਲ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਰਲਕੇ ॥ ਅੱਜ ਫਿਰ ਖੇਡਿਆ
ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਲੂਮ ਜਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲੱਧਿਆ ਤੁਸਾਡਾ ਸੂਤ
ਚੱਲਕੇ ॥ ਜਾ ਹੁਣ ਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਰਾਹ ਬੈਠਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਅੱਖੀਂ
ਵੇਖ ਆਏ ਜਦ ਪੀਰ ਨੂੰ ਉਥੱਲਕੇ ॥ ੩੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਆਸਣਾਂ ਤੇ ਪੀਰ ਬੁਰਾ ਕੱਢਣਾ ਮਸੂਕਾਂ ਭਾਈ ਤਾਪ ਚਾਲੇ
ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨੀ ਜਿਵੇਂ ਵਾਉ ਨੀ ॥ ਸਹੁਰਾ ਜੇਠ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਜੋਗ ਧਰ ਪੀਰ ਕੌਰ ਲਈਏ ਆਸਣਾਂ ਦੇ ਭਾਣੇ ਪੀਰ ਬੁਰੀ
ਸ਼ੇਖ ਲਾਈ ਬਣੀ ॥ ਖੇਡ ਪੂਰਨ ਪਿੰਡ ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਨਾ ਪਛਾਣਿਆ
ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ [illegible] ਹੈ ਤੂੰ ਮਰਦ ਪੰਥ ਵਿਸਰੀ ॥ ਕਰ ਭਾਵ ਕਾਸਿ ਮਿ
ਤ ਨੂੰ [illegible] ਸੁਮਾਰ ਕਰਕੇ [illegible] ਹੇਠੋਂ ਆਸੀ ਬੰਦੇ ਬਾਦਾ ਉ
ਸੀ ॥ ਕਹੇ [illegible] ॥ ਪੁੱਛ ਬੁਲਾਈ ਧਿਆਨ [illegible] ਸਾਂਝੀ
[illegible] ਜਿਸ ਕੀ ਮਿੱਤ੍ਰ ਸਦਾ ਨ [illegible]
[illegible] ਪੰਥ ਤੂੰ [illegible] ਸੋ ਕੇ ਮਿਸੀ ਸ੍ਰਾਵਤਾ [illegible]

ਘੱਤੋਜੋਗੀਆਂਨੂੰਆਵਾਗੌਨਮੇਰੇਉੱਤੇਤਾੜਦੀਕਿਉਂ ਲਾਲੀਆਂ ॥ ਆਉਂਦੀ ਨ ਲਾਜ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲਦੀਨੂੰ ਸੋਹਤੀਏ ਨੀ ਜਾਣਦੀ ਅੱਗੇ ਪੂਰਕੇ ਲਿਆਈ ਸਾਨੂੰ ਥਾਲੀਆਂ ॥ ਹੱਥ ਜੋੜ ਨਾਥ ਨੂੰ ਬਹਾਈਏਅਦਬਨਾਲਸਗੋਂ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂਨੂੰ ਦੀਜੀਏਨਾ ਗਾਲੀਆਂ ॥ ਮੂਲਨਾਜਵਾਬ ਆਣਦੇਈਏ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਨਾਥ ਕਹੇ ਸੋਹਤੀਏ ਨੀ ਦੇਖਕੇ ਸਵਾਲੀਆਂ ॥ ੪੦੧ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੋਹਤੀ ਕਹੇ ਗੋਲੀਏ ਸ਼ਤਾਬੀ ਉੱਠ ਮੰਜੇ ਉੱਤੋਂ ਕਦੋਂਦਾਖਲੋਤਾਪਾਵੀਂਭਿਖਿਆ ਫਕੀਰਨੂੰ ॥ ਅਲਖ ਫਸਾਦ ਦੀ ਤੂੰ ਵੱਢ ਖਾਂ ਹਰਾਮੜੇ ਨੀ ਸੋਚਦੀ ਕੀ ਬੈਠੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤਦਬੀਰਨੂੰ ॥ ਜਦੋਂਦਾ ਖਲੋਤਾਨਹੀਂਬੋਲਦਾ ਅਸਾਡੇਨਾਲ ਜਾਇਕੇਅਕਾਉਂਦਾਹੈ ਦਿਲ ਦਿਲਗੀਰਨੂੰ ॥ ਤੋਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾਬਾਂਦੀਏਮਲੰਗਤਾਈ ਬੈਠੀਕਿਉਂਪਲੰਘਕੱਢ ਦੇਂਧਰੀ ਬੇਪੀਰ ਨੂੰ ॥ ੪੦੨ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੰਜੇ ਉੱਤੋਂ ਉਠਕੇ ਖਲੋਤੀ ਬਾਂਦੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਬੁੱਕ ਪੂਰ ਚੀਣੇ ਦਾ ਹੈ ਨਾਥ ਨੂੰ ਉਲੇਰਿਆ ॥ ਧੱਕਾਦੇਕੇਨਾਥਨੂੰਪਿਛਾੜੀਕੀਤਾ ਬਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਥ ਬਾਂਦੀਲਾਡ ਨਾਲ ਜੋਗੀੜੇਨੂੰ ਫੇਰਿਆ ॥ ਕਾਹਲ੍ਹੀ ਦੇਕੇ ਬਾਂਦੀਨੇ ਗੁਲੱਥਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋਗੀੜੇ ਨੂੰ ਪਰੇ ਜਾ ਦੇ ਨਾਥ ਸ਼ੁੱਕ ਕਾਸਤੋਂ ਅਟੇਰਿਆ ॥ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇਮੰਗ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚਬੂਹਾਕਿਉਂਅਸਾਡਾਆਣਮੱਲੋਮੱਲੀਘੇਰਿਆ ॥੪੦੩॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੀਣਾ ਦੇਣਾਖੇੜਿਆਂਦਾ ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਹਣੀਏ ਨੀ ਹਲਕਿਆਂਨੂੰ ਪਾਣੀ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ [illegible]

ਨੂੰ ਸਖਿਆਤੇਬਿਆਸਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਭਾਈਚੂੰ ਮੰਦੀਆਂ ਲੱਦੀਆਂ ਸੁੱਟਦਾ
ਹੈ ਲੌਂਗ ਦੀ ਮਲਾਵਣਾ ॥ ਚੂਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੀਆ ਸੰਭਰ॥
ਦੇਣਾ ਰੋੜੀਏਨੀ ਅੱਗ ਹੈ ਮੰਦੇਰੋਜ਼ਾ ਕੇ ਲਾਭ ਫਿਰੇਣੀ ਮੋਮਨਾ ॥
ਮੋਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਦ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬਾਂਗ ਹੈ ਮੰਦੇਰੀ
ਜਿਵੇਂ ਪੰਡਤਾਂ ਤੇ ਬਾਹਮਣਾਂ ॥ ੪੦੪॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਬਾਂਦੀ ਇਕ ਫ਼ਕੀਰ ਅਜੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਦਲਾਨ ਵਿੱਚ ਭਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪਾਈ
ਸੋਹਣੀ ਥੈਲਦੀ ਪਿਹਾਰਕੇ॥ ਹੋਰ ਦੂੱਕ ਭੀ ਨੇ ਦੇ ਆਲਿਆ ਦੀ ਬਾਂਦੀ
ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੀਖ ਲੈ ਵੇ ਜੋਗੀਆ ਤੂੰ ਨਾਂਵਦੀ ਪੁਕਾਰਕੇ॥ ਝੋਲੀ
ਹੱਥੋਂ ਛੱਡਕੇ ਖਲੋਤਾ ਨਾਥ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਨ ਦਿੱਤਾ ਕਾਸਾ ਸੀ
ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਮਾਰਕੇ॥ ਖੜੇ ਹੋਦਾ ਜੋਗੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬਾਂਦੀ
ਉੱਤੇ ਖਿੜਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰ ਬੈਠਾ ਮਕਰ ਪਸਾਰਕੇ॥ ੪੦੫॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਾਸੇ ਨੂੰ ਫ਼ਕੀਰ ਉੱਚੇ ਬਾਰ ਫਿਰ
ਹੀਰ ਵਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅੱਖੀਆਂ ਛਪਾਇਕੇ॥ ਰੋਵੇ ਕੁਰਲਾਵੇ
ਹਾਵੇ ਮਾਰਕੇ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਹੈਧਰੀ ਦੇ ਬਾਰ ਬੈਠਾ ਆਸਨ
ਲਗਾਇਕੇ॥ ਸੋਹਣੀ ਵੱਲ ਦੇਖਕੇ ਰੋਂਦਾ ਆਵੇ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਹੀਰ
ਸੁੱਟਾ ਨੇ ਰੱਬ ਹੈ ਅਖਦਾ ਸੁਣਾਇਕੇ॥ ਰੱਖਦਾ ਨਾ ਜੋਗੀ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਵਲੇ ਦਾ ਖਾੜਾ ਹੋਰ ਚੀਰੀਆ ਮਹੋਤਾ ਨੀਵੀਂ
ਪਾਇਕੇ॥ ੪੦੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਉਠ ਘੋੜੇ ਹਾਥੀ ਮਰਦਾਨ [illegible]
ਸੁਦਾਗਰਾਂ ਦੇ ਨਿੰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੂਠੇ ਉੱਤੋਂ ਲੇਖਾ [illegible] ਹੈ॥
ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ [illegible]
[illegible]

ਲੁਟਿਆਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹਿੰਦੀਆਂ ਮੰਗਾਇ ਦੇ ਤੈਨੂੰ ਪੰਜ ਸੱਤ ਹੋਰ ਵੇ ॥ ਛੱਡ ਤੂੰ ਖਿਆਲ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਹਿਤੀ ਕਹੇ ਜੋਗੀਆ ਤੂੰ ਠੱਗ ਹੈਂ ਕਿ ਚੋਰ ਵੇ ॥ ੪੦੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦਿੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕਾਸਾ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵਾਰਾ ਪੂਰਿਆ ਨਿਖੁਟ ਦਾਨਾ ਮੂਲ ਨੀ ॥ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ ਜੇਹਾ ਧੇਨ ਜੇਹਾ ਕਾਸਾ ਮੇਰਾ ਏਨੀ ਐਸਾ ਭਰ ਪੂਰ ਠੂਠਾ ਹੋਵੇ ਨਾ ਵਸੂਲ ਨੀ ॥ ਠੂਠਾ ਮੇਰਾ ਭੰਨ ਕੇ ਬਨਾਂਦਾ ਲੀਰਾਂ ਸਹਿਤੀਏ ਨੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋਗੀ ਕਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਜ਼ੂਲ ਨੀ ॥ ਰਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਵਾਲਾ ਮੇਰਾ ਕਾਸਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੋਈ ਚੀਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਜੇਹੜੀ ਹੋਂਵਦੀ ਕਬੂਲ ਨੀ ॥ ੪੦੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਨ ਕੇ ਮਚਾਂਦਾ ਕੇਹਾ ਭੇੜ ਨਾਬਾ ਬੂਹਾ ਜਾ ਕੇ ਮੱਲ ਵੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਘੁਮਿਆਰ ਦਾ ॥ ਚਾਂਦੀ ਸੋਨੇ ਵਾਲਾ ਠੂਠਾ ਲੋੜੀਓ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਬੂਹਾ ਜਾ ਕੇ ਮੱਲ ਵੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਸੁਨਿਆਰ ਦਾ ॥ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਜੋਗੀਆ ਵੇ ਬੂਹਾ ਜਾ ਕੇ ਰੋਕ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਠਠਿਆਰ ਦਾ ॥ ਖੌਸੜੇ ਦੇਦਾ ਦਨਹੀਂ ਠੂਠਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਜੋਗੀਆ ਕਿਉਂ ਖੂਲ ਵੇ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ॥ ੪੦੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਠੂਠਾ ਮੇਰਾ ਭੰਨ ਕੇ ਅਲੱਗ ਬੈਠੀ ਜੱਟੀਏ ਨੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਪੈਂਦੀਆਂ ॥ ਚੀਨਾ ਅਤੇ ਕੰਗਣੀ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਤਾਈਂ ਖੈਰ ਪਾਵੇਂ ਆਪ ਦੇ ਕਾਰ ਲਿੱਤ ਖੰਡ ਖੀਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ॥ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਧਰਾਂਦੀਆਂ ਹਰਾਮਦਾਂ ਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਜੇਹੀਆਂ ਅੱਗੇ ਹੋਣ ਬਦਕਾਰਾਂ ਨਾਰਾਂ ਸੁਣਾਦੀਆਂ ॥ [illegible] ਬਿਆਕੁਲ

ਮਹੱਨੀਵਿੱਚ ਸੋਈ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਵਾਗਉਣ ਜਾਵੀਆਂ ॥ ੪੧੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਗਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ [illegible] ਸਹਿਤੀ ਕਹੇ ਰਾਵਲਾ ਤੂੰ ਦੇਂਦਾ ਫ਼ਕੀਰ ਵੇ ॥ ਪੰਜ ਛੱਤਆਨੇ ਹੋਰ ਹੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਠੂਠਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਤਕਦੀਰ ਵੇ ॥ ਤੇਰੇ ਜੇਹਾਂ ਠੇਠਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਸਾਂ ਅੱਗੇ ਲੱਖ ਵਾਰ ਕੱਢ ਛੱਡੀ ਸੀਲ ਕੀਰ ਵੇ ॥ ਬੋਲ ਨਾ ਉਚੇਰਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੀਂਦਿਆ ਤੂੰ ਸੈਹਤੀ ਕਹੇ ਭਾਬੀ ਮੇਰੀ ਦਿਲ ਦਿਲਗੀਰ ਵੇ ॥ ੪੧੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੀਂਦਾ ਤੇਰਾ ਕੋੜਮਾ ਕਬੀਲਾ ਪਰਵਾਰ ਸਾਰਾ ਰੀਂਦੀ ਤੇਰੀ ਸੱਸ ਨਾਲੇ ਰੀਂਦੀ ਏਰੀ ਮਾਈ ਨੀ ॥ ਰੀਂਦ ਮੰਦ ਬੋਲਦੀ ਤੂੰ ਸੈਹਤੀ ਏ ਫਕੀਰ ਤਾਈਂ ਮੱਦ ਸੱਟਾਂ ਗੁੱਤ ਜੇਹੜੀ ਸੱਜਰੀ ਕਰਾਈ ਨੀ ॥ ਭੰਨ ਦਿੱਤਾ ਕਾਸਾ ਕੇ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਚੀਨਾ ਸਭ ਫ਼ੱਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਬੱਧੀ ਤੂੰ ਭੜਾਈ ਨੀ ॥ ਅਸੀਂ ਚੁਪ ਕੀਤੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬੋਲਨੇ ਤੋਂ ਗਭਿਤੀਏ ਤੂੰ ਹੋਈ ਸਾਥੋਂ ਦੂਨਹੀ ਸਵਾਈ ਨੀ ॥ ੪੧੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਕਹੇ ਸੈਹਤੀਏ ਫ਼ਕੀਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਦੀ ਹੈਂ [illegible] ਰਹਾੜ ਕੇ ਹਾਲ ਕਬੂੰਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤੇ ॥ ਦਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ [illegible] ਦੀਏ ਮੂਲ ਪਾਪਣੇ ਨੀ ਲਈਏ ਨਾ ਉਲਾਂਭਾ ਕੁਝ ਸੋਹਣੇ [illegible] ਆਖਤੇ ॥ ਫ਼ੱਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਮ ਮਾਰੀਏ ਨਾ ਨੱਢੀਏ [illegible] ਕਦਮ ਨੀਤ ਰੱਖੀਏ ਮਿਲਾਪਤੇ ॥ ਜੋਗੀ ਨਾਲ ਬੋਲ ਕੇ [illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਖੱਟਦਾ ਕੀ ਆਵਾਗੌਨ [illegible] ਤੇ ॥ ੪੧੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੂਹਾ ਵੇਖ [illegible]

ਸਵਾਲ ਪਾਧਾ ਜੋਗੀੜੇ ਨੇ ਸਗੋਂ ਅੱਗੋਂ ਸੈਰਜ਼ੋਰੇ ਤੋਂ ਖੁੰਬਰਾਂ
ਮਢਾਈਆਂ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਦੀ ਤੁੱਪ ਮਾਰ ਜਾਊਗੀ ਹਰਾਮਜ਼ਦੇ ਨੀ ਡੰਗ
ਜਾਨ ਨਾਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਮਾਈਆਂ॥ ਹੋਵੇ ਆਪ ਜੇਹਾ ਤਾਂ
ਬੇਸ਼ੱਕ ਦਾਹਵਾ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈਏ ਆਜਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਸਹੇੜੀਆਂ
ਲੜਾਈਆਂ॥ ਹੱਥੋਂ ਸਰੇ ਖੈਰ ਤਾਂ ਅਸੀਸ ਲਈਏ ਫ਼ੱਕਰਾਂ ਤੋਂ
ਕਰਨ ਨਾ ਬਖੇੜਾ ਭਲੇਮਾਨਸਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਈਆਂ॥ ਓਨ੍ਹਾਂ ਵੈਰ
ਕਾਸ ਨੂੰ ਲਗਾਯਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ
ਮਿੱਟੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ॥ ੪੧੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਵੇਖੋ ਨੀ
ਨਿਲੱਜ ਅੱਜ ਚੱਜ ਕੀ ਖਿਡਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਾਸ਼ ਬੈਠੀ ਹੀਰੇ ਤੂੰ ਭੀ
ਘੂਰਦੀ ਹਮਾਇਤਾਂ॥ ਬਿੰਦ ਬੱਟ ਆਪਣੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਦੇਖਦੀ
ਹਾਂ ਕਰੂੰ ਏਸ ਨਾਲ ਸਭ ਜਾਨਣ ਵਲਾਇਤਾਂ॥ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੂੰ
ਪੱਟ ਕੇ ਬਰੂਰ ਸੁੱਟੂੰ ਵਾਲ ਵਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਹੱਲਣ
ਹਕਾਇਤਾਂ॥ ਜੋਗੀ ਦੀ ਮਜਾਲ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਸੈਹਤੀ ਕਹੇ ਭਾਬੋ ਸਭ ਤੇਰੀਆਂ ਅਨਾਇਤਾਂ ॥ ੪੧੫ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋਗੀ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਹਮਾਇਤਾਂ ਤੂੰ ਘੂਰਦੀ ਏਂ
ਆਵੇ ਘਰੀਂ ਵੀਰ ਤੇਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਕਢਾਵਸਾਂ॥ ਜੇਹੀਆਂ ਕੇਹੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਨਧੜਕ ਹੋਕੇ ਧਾੜ ਰੱਖੀਂ ਕੱਲ੍ਹੇ [illegible]
ਰੜਕ ਮੈਂ ਗਵਾਵਸਾਂ ॥ ਜਿਸ ਕਮਜਾਤ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਜੋੜਕੇ
ਮਾਰਦੀ ਹੈਂ ਅੱਖੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖੜੇ ਤੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕੁਟਾਵਸਾਂ ॥ [illegible]
ਮਰੋੜ ਦੀਆਂ ਤੋੜ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੈਹਤੀ ਕਹੇ [illegible]
ਦੇ ਰਲਾਵਸਾਂ ॥ ੪੧੬ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕੌਣ [illegible]

ਅਫਲਾਤੂੰ ਕੇਦਾਨਵਾਲੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੈਹਤੀ ਤਾਈਂ
[illegible]॥ ਦੇਖਿਆ ਨਾ ਲੋੜਦੀ ਦੂਸਰੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਈਂ ਜ਼ਾਣੇ
ਕੋਈ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਜਗੀਰ ਨੀ॥ ਸੱਪ ਵਾਂਗੂ ਵਿੱਸ ਘੋਲੀ
[illegible] ਕਰੋਧ ਨਾਲ ਬੂਹੇ ਜਦੋਂ ਆਨਕੇ ਖਲੋਤਾ ਹੈ ਫ਼ਕੀਰ
ਨੀ॥ ਲੱਖ ਭਾਵੇਂ ਕੀਜੀਏ ਫ਼ਸਾਦ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮਾਰੇ ਨਾ
ਕਦੇ ਭੀ ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਤਕਦੀਰ ਨੀ॥੪੧੭॥ ॥ਕਬਿੱਤ॥ ਸਾਧ
ਮੁਰਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਰਾਪ ਪਵੇ ਸਾਡੇ ਗਲ ਤੇਰਾ ਲੁੰਡੀ ਲੁੱਚੀ ਦਾ ਕੀ
[illegible] ਸਾਵਣਾਂ॥ ਫ਼ੱਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਂ ਲੜਾਈ ਲਾਈ ਰੰਨ [illegible]
[illegible] ਕੀ ਰਿਹਾੜ [illegible] ਖੱਟਣਾ ਨੀ ਖਾਵਣਾ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਨਾ ਬਖੇੜੀਏ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਣੇ ਨਾਲ ਜਾਦੂਆਂ
ਟੇਕਾਮਣਾਂ॥ ਰੱਖੀਏ ਅਦਬ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਫ਼ੱਕਰਾਂ ਦਾ ਹੀਰ
ਆਖੇ ਸੈਹਤੀ ਏਨਾ ਮੂਲ ਹੋਈਏ ਸਾਮ੍ਹਣਾ॥੪੧੮॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਤੇਰੀਆਂ ਹਮਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ ਆਖਦੀ ਨੂੰ ਮੂੰਹੋਂ
ਨਹੀਂ ਸੰਗਦਾ [illegible] ਨੀ॥ ਆਪ ਘਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਨੂੰ ਚਾ
ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣੀ ਪਿੱਛੋਂ ਲੱਦਕੇ ਲਿਆਈ ਸੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੀ॥
[illegible] ਪੁਛਾਵਣੀ ਹੈਂ ਦੱਸ ਖਾਂ ਫ਼ਕੀਰ
[illegible] ਜੋੜੂ ਬਾਜ ਨੀ॥ ਚਿੱਤੜਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਪੈਣ ਸੋਟੇ
[illegible] ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ [illegible] ਦੇਖ ਭਾਲ ਨੀ॥੪੧੯॥
ਕਬਿੱਤ॥ [illegible]
[illegible] ਸਰੀਰ [illegible]
[illegible]

ਵੰਞਿਆ ॥ ਕਾਸਨੂੰ [illegible] ਭੁੱਲ [illegible] ਸਰਾਲੀ [illegible] ਬੇੜੀ
ਕਿਨਾਰੇ ਤੂੰ ਜਾ ਬਾਹਸਾਂ ਭਲੇ ਡਿਆ ॥ ਕੋਈ ਚੋਰ [illegible] ਜੋਰੇ ਵੱਡ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆਰਿਓਂ [illegible] ॥
੪੨੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੋਹਣੀ ਤੇ ਰੁਮੇਲ ਜਾਂਦੀ ਉੱਠੀਆਂ
ਚੁੜੇਲ ਵਾਂਗੂ ਢਾਹ ਲਿਆ ਰਲ ਦੋਹਾਂ ਦੇਖ ਮੁਸ਼ਟੰਡੀਆਂ ॥ ਗੱਦੋ
ਵਾਂਗੂ ਜੂੜ ਕੇ ਘਸੀਟਿਆ ਦੁਗਾੜ ਵਿੱਚ ਬਕਰੇ ਸਮਾਨ ਹੂਰਾਂ
ਨਾਲ ਪਾਈਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ॥ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਹੀਰ ਕੋਈ ਵੱਸ ਨਾ [illegible]
ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਮਾਰ ਕੱਢਿਆ ਜੋਗੀ ਏਹਨਾਂ ਰਲ ਦੋਹਾਂ ਲੁੰਡੀਆਂ ॥
ਘੀਣੇ ਵਾਂਗੂ ਕੁੱਟਿਆ ਫਕੀਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦਾਹੜੀ ਮੁੱਛਾਂ ਪੁੱਟ
ਕੇ ਬਨਾਈਆਂ ਖੁੰਬ ਜੁੰਡੀਆਂ ॥੪੨੧॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੁੱਟ ਕੇ ਵਿਹੜੇ ਚੋਂ
ਕੱਢਿਆ ਫ਼ਕੀਰ ਨਾਲ ਧੱਕਿਆਂ ਦੇ ਰੋਂਦਾ ਕੁਰਲਾਂਦਾ [illegible]
ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਚੱਲਿਆ ॥ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਖਾਇਕੇ ਬਿਭੂਤ ਅੰਗ ਲਾਇ [illegible]
ਲਈ ਸੁੱਟ ਮਿਰਗਾਨ ਨੂੰ ਮਦਾਨ ਆਣ ਮੱਲਿਆ ॥ [illegible]
ਮਸਾਲ ਲਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਕਰੋਧ ਨਾਲ [illegible] ਚੋਂ [illegible]
ਜਾਵੇ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ ॥ ਹਾਹੁਕੇ ਲੇ ਨਾਲ [illegible] ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘ [illegible] ਨੈਣਾਂ ਚੋਂ ਉਛੱਲਿਆ ॥ ੪੨੨ ॥ [illegible]
ਕਬਿੱਤ ॥ ਝੂਮੇ ਵਾਲੇ ਰੋਜ ਉੱਠ [illegible] ਸਹੇਲੀਆਂ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸਿੰਘਾ ਜੋਗੀ ਦੇ ਝੁਟੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਦੇ ॥ ੪੨੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੋਗੀਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਉੱਠਿਆ ਕਰੋਧ ਨਾਲ ਸ਼ੇਰਵਾਂਗੂ ਗੱਜਿਆਹੈ ਦੂਰੋਂ ਲਲਕਾਰਕੇ ॥ ਹੀਰਦੇ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੜੀਇਕਘੇਰਲੀਤੀਮਾਰਦਾਹੈਫੌੜੀਆਂ ਕਰੋਧ ਦਿਲ ਧਾਰਕੇ ॥ ਹੱਥਜੋੜ ਆਖਦੀ ਪਰੇਮਨਾਲ ਹੱਸਕੇਤੇ ਬਾਹੁੜੀ ਵੇਜੋਗੀਆਤੂੰਫੌਹੜੀਨਾਮਾਰ ਵੇ ॥ ਜੇਹੜੀਗੱਲਦੱਸੇਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾਬਾਂਦੀਭਾਈਂ ਸੋਈਪਾਸਹੀਰਦੇਮੈਂਕਹੂੰਗੀ ਪੁਕਾਰਵੇ ॥ ੪੨੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੌਲਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗਿਰਾਮ ਵਿੱਚ ਝੱਕਰਾਵੇ ਹੀਰਮੇਰੀਚਾਚੀਹੈਕਬੀਲੇਵਿੱਚੋਂ ਲੱਗਦੀ ॥ ਬਾਗ ਵਿੱਚਆਈਸਾਂਸਹੇਲੀਆਂਦੇਨਾਲਰਲ ਬੈਠੀਹਾਂਮੈਂ ਅਜਕਲ ਲਾਖਦੂੰਡੇਪੱਗਦੀ ॥ ਹੁੰਦਾਜੇਮਲੂਮਤੇਰਾਧੂੰਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਗਦੇ ਹੈ ਰੱਖਦੀਮੁਰੀਦ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਮੈਂ ਅਲੱਗਦੀ ॥ ਫੌਹੜੀਦੀ ਚੋਟਲੱਗਜਾਵੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕੌਲਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਊ ਜੱਗ ਦੀ ॥ ੪੨੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੰਬਦੀ ਖਲੋਤੀ ਅੱਗੇਰਾਵਲੇਦੇ ਸੂਰ ਵਾਂਗੂ ਆਦਮੀਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਸ ਚਲੇ ਨਾ ਛਨਾਨਿਆਂ ॥ ਆਨਜਮਦੂਤਜਦੋਂਬੂਹਾਮੱਲਬੈਠਦਾਹੈਛੱਡਦਾ ਨਾਜਾਂਦੀਜਿੰਦਨਾਲਜ਼ੋਰਬਹਾਨਿਆਂ ॥ ਅਸੀਂ ਜਾਤ ਰੰਨਾਂਦੀਤਾਂ ਆਦੇ ਦਾ [illegible] ਹੁੰਦੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਬੈਠੀ ਕਦੇ ਮਾਨਸਾਂ ਬੇਗਾਨਿਆਂ ॥ ਹੱਥ ਜੋੜ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕੌਲਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾਮਾਰਨਾਅਸਾਨੂੰ ਬੱਸਮੀਆਂਮਸਤਾਨਿਆਂ ॥ ੪੨੬ ॥ [illegible] ॥ ਆਖੇ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਤਰਸ ਜਦੋਂ ਬੱਸ ਕੀਤੀ

ਮਾਰਨ ਤੇ ਦੱਸ ਕੌਲਾਂ ਅਸਾਂ ਕੀ ਵਿਗਾੜਿਆ ਸੀ ਹੀਰ ਦਾ ॥
ਸਹਤੀ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਕੁਟਾਯਾ ਮੈਨੂੰ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸੋਟਿਆਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ॥ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਦੱਸਣਾ ਹਵਾਲ
ਮੇਰਾ ਤੱਤੜੀ ਨੂੰ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ ਭਣੇਵਾਂ ਤੇਰੇ ਵੀਰ ਦਾ ॥
ਬੈਠੀ ਹੈ ਸਵਾਣੀ ਰਾਣੀ ਅੰਦਰ ਹਵੇਲੀਆਂ ਦੇ ਦੇਖ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਹਾਲ ਤੂੰ ਫ਼ਕੀਰ ਦਾ ॥ ੪੨੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲਾਰਾ
ਦੇਕੇ ਮਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਖ਼ਿਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਖਾ ਹੈ ਪਰੇਮ ਰਸ
ਵਾਲਾ ਰਸ ਚਾਖਣਾ ॥ ਨਾਮ ਦੀ ਬਣਾਈ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦਾ ਹੈ
ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਭੁੱਲਦਾ ਨਾ ਮੂਲ ਏਹੋ ਬੋਲ ਸਦਾ ਭਾਖਣਾ ॥ ਤੇਰੇ
ਬਾਝ ਸੱਜਣਾ ਮੁਹਾਲ ਹੋਈ ਜਿੰਦਗਾਨੀ ਨੇਹੁੰ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਨਿੱਤ ਰਾਖਣਾ ॥ ਹੋਗੀ ਫਿਰੇ ਨਾਲ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਕੌਲਾਂ ਜਾਕੇ ਹੀਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਏਹੋ ਆਖਣਾ ॥ ੪੨੮ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਚਾਹੀਏ ਸੁਣਾਵਾਂ ਤੈਨੂੰ ਗੱਲ ਇਕ ਰਾਂਝੇ ਦੀ
ਮਸਤ ਦੀਵਾਨਾ ਜੇਹੜਾ ਬੈਠਾ ਵਿੱਚ ਬਾਗ ਦੇ ॥ ਹੀਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ
ਕਿਵੇਂ ਆਣਕੇ ਸਬੱਬ ਨਾਲ ਰੱਬ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਸਾਡੀ ਆਖਿਆ
ਵਰਾਗ ਦੇ ॥ ਸੂਰਤ ਅਪਾਰ [illegible]
ਹੈ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾਲ ਬੜੇ ਹੀ ਵੈਰਾਗ ਦੇ ॥ ਬੈਠੀ [illegible] ਕੇ ਨਾ [illegible]
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਦੇ ॥
੪੨੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੇਖੀ ਜੋਗੀ [illegible] ਕਸਮ [illegible]
ਹੈ ਭਸਮ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਕਸਮ [illegible]
[illegible]

[illegible] ਜਾਣਦੀ ਤੂੰ ਖੋਈ ਨੀ ॥ ਕੀਤਾ ਕਾਸਤੋਂ ਨਿਕਾਰਾ
[illegible] ਵਿਚਾਰਾ ਤੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਕੀ ਸੀ ਚਾਹੀ ਤੂੰ ਬੇਧਰਮ
ਕਾਹਤੋਂ ਹੋਈ ਨੀ ॥ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘ ਪਸਾਰੇ ਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਵਿਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚੌਥਵੇਂ ਦੁਆਰੇ ਨ ਕਦੰਤ ਮਿਲੇ ਢੋਈ ਨੀ ॥
੪੨੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਨੰਦ ਮੁੱਖ ਚੌਧਵੀਂ
ਸੂਰਜੋਂ ਦਾ ਚੰਦ ਡੀਲ ਸੂਰਜਿਉਂ ਬੁਲੰਦ ਦੰਦ ਦਾਣੇ ਜਿਉਂ ਅਨਾਰ ਦੇ ॥
ਸੋਹਣੀ ਸੂਰਤ ਬਣਾਈ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਾਈ ਹੈ ਜਣੇ ਦੀ
ਧੰਨ ਮਾਈ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਿਆ ਨਿਹਾਰਕੇ॥ ਸੋਹਣਾ ਫੁੱਲ ਹੈ ਗੁਲਾਬੀ
ਧੌਣ ਮੋਰ ਜਿਉਂ ਪੰਜਾਬੀ ਨੈਨ ਨਰਗਸ ਸ਼ਰਾਬੀ ਗੋਲੀ
ਆਸਦੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ॥ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਜਾਨੀ ਗਲ ਸੋਹਲੀ
ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਦੇਖ ਹੋਈ ਮੈਂ ਦੀਵਾਨੀ ਰੰਗ ਦੇਖ ਤੇਰੇ ਯਾਰ ਦੇ ॥
੪੨੧॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੱਚ ਕੀਤਾ ਰਾਬਣੇ ਨੇ ਸੱਥ ਵਿੱਚ
ਪੈਂਡਿਆਂ ਦੇ ਸੋਹਣੀ ਨਾਲ ਬੋਲਕੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਬਿਹਾਰਨੀ ॥
ਸਦੋਂ ਖੋਤੋਂ ਆਣਕੇ ਲਪੇਟ ਗੱਲ ਰੱਖਣੀ ਸੀ ਉਠਿਆ
ਅਣਖੀ ਆਪੇ ਵਿਸਾ ਖਾਕੇ ਮਾਰਨੀ ॥ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ
[illegible] ਚੰਗੇਰੀ ਬੁਰੀ ਬੋਲੀਏ ਨ ਮੂੰਹੋਂ ਕੋਈ ਆਖ ਜੋ
[illegible]॥ ਦੁੱਖ [illegible] ਜੁਬਾਨ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਕਿਸੇ
ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ [illegible] ਕਾਰਨੀ ॥੪੨੨॥ ਕਬਿੱਤ॥
[illegible] ਦੀ ਗੱਲ ਏਹੀ [illegible] ਬਦਨਾਮੀ ਕੇਹੀ ਜੇਹੀ ਪੌਣ
[illegible]॥ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਤੌ ਡਾਢਾ ਬਠਾਦਾ
[illegible] ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੀਜੀਏ।

ਖੂਹੇ ਵਾਲੀ ਫਾਉਂਦਾਂਗੂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਚ ਰੂੰ ਪਰਕੀਏ ਅਵਿਲੀ ਸਰੀਰ
ਉਤੇ ਆਪਨੂੰ ਪਛੀਜੀਏ ॥ ਪੰਜ ਮਾਸ ਬੂਤ ਕਦੇ ਗੱਈ ਵਿ ਸੰਦੂਕ
ਵਾਂਗੂ ਜੋਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚਾਹੀਏ ਸੌਂਈ ਕੀਜੀਏ ॥ ੪੨੩ ॥
ਕਬਿਤ ॥ ਸੋਹਣੀ ਪਾਸ ਹੀਰ ਨੇ ਸੁਣਾਯਾ ਹਾਲ ਰਾਂਝੇ ਦਾ
ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰੇਂਦੀ ਨਾਲ ਆਜਜ਼ੀ ਦੇ ਬੋਲਕੇ ॥ ਸੌਂਪਿਆ ਦੇ ਨਾਲ
ਤੁਸਾਂ ਕੁੱਟਿਆ ਫਕੀਰ ਜੇੜ੍ਹਾ ਸੋਈ ਚਾਕ ਮੇਰਾ ਗੱਲ ਆਖਦੀ ਹੈ
ਖੋਲ੍ਹਕੇ ॥ ਅੱਜ ਬਾਗ ਆਪਣੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਪਾਪਣੇ ਨੀ ਝਲੂ
ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਕਿਤੇ ਉਠ ਜਾਵੇ ਡੋਲਕੇ ॥ ਇਕ ਵਾਰ ਮੇਲ ਮੇਰਾ ਦੇਵੇਂ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੱਸਾਂ ਸੱਭੇ ਓਸ ਨੂੰ ਫਰੋਲਕੇ ॥ ੪੨੪
॥ਕਬਿੱਤ॥ ਪੱਲੂ ਗਲ ਪਾਇਕੇ ਖਲੋਤੀ ਹੀਰ ਸੋਹਣੀ ਪਾਸੇ
ਅੱਜ ਬੀਬੀ ਮੇਰਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਲਾਜ ਦਾ ਜਹਾਜ ਨੀ ॥ ਵੱਡੀਆਂ
ਨਿਨਾਨਾਂ ਜਾਨ ਵਿੰਦੀਆਂ ਜੋ ਭਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਹਣੀਏ ਤੂੰ ਅੱਜ
ਕੱਲ ਸਿਰਾਂ ਦਾ ਹੈਂ ਤਾਜ ਨੀ ॥ ਸਾਈਂ ਰੱਬ ਮੇਲਸੀ ਮੁਰਾਦ
ਤੈਨੂੰ ਨੱਢੀਏ ਨੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਜੇਜ਼ ਮੁਤਾਜ ਨੀ ॥
ਕਿ ਸੇਦੇਂਗ ਮੇਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਆਖੇ ਹੀਰ ਮੇਰਾ ਅੱਜ
ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਕਾਜ ਨੀ ॥ ੪੨੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚੱਲ ਉਠ ਬਾਗ
ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ਼ ਕਾਹਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਨੀ ਹੈਂ ਕਿਸ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਲਗਾਈ
ਐਡੀ ਦੇਰ ਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਦਾਰ ਖ਼ਾਨੇ ਕਾਬੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਾਨੂੰ
ਵਲੀ ਗ਼ੌਸ ਕੁਤਬ ਪੀਰ ਖ਼੍ਵਾਜਾ ਅਜਮੇਰ ਨੀ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ
ਸੋਹਣੀਏ ਉਦਾਸ ਰਹੇ ਚਿੱਤ ਮੇਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਿੱਤ ਵਿੱਸਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਤੂੰ
ਸੁਮੇਰ ਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ [illegible]

ਤੈਂਡਾ ਵਿਡ ਸੇਤ ਖਿਲਿਆ ਰੂਪ ਵੇਰੇ ਨੀ ॥੪੩੬॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਸੈਂਹਤੀ ਕਿ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠੂ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਹੀਰ ਨਾਲ ਜੋਗੀ ਪਾਸ
ਜਾਣੇ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਬੰਜਨੀ ॥ ਮਾਪਿਆ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਕੇ
ਰੋਣੇ ਧੂਮ ਬੈਠ ਕੇ ਤੇ ਮਿੱਠੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਹੀਰ ਵਾਲਾ ਚੱਜ
ਨੀ ॥ ਮੰਜੇ ਉਤੇ ਹੁੰਗਦੀ ਬਿਮਾਰ ਨਾਲ ਜੇ ਹਮਤਾਂ ਦੇ ਕਹੋਂ ਤਾਂ
ਲਿਆਵਾਂ ਮੈਂ ਬਚੀਓ ਵਿੱਚ ਅੰਜਨੀ ॥ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਚੰਗੀ ਹੀਰ
ਜੱਟੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਵਿੱਸਵੇਲਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਜੀਵਨੇ ਦਾ ਹੱਜ
ਨੀ ॥੪੩੭॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮਾਏ ਘਰ ਮਾਪਿਆ ਦੇ ਮੌਜ ਨਾਲ
ਖੇਡਦੀ ਸੀ ਏਥੇ ਜਦੋਂ ਆਈ ਤੁਸਾਂ ਛੋਰੇ ਹੂਕ ਪਾਈ ਨੀ ॥
ਲਿਠ ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਲੱਗੇ ਨਾ ਚੰਗੇਰੀ
ਗੱਲ ਆਪਣੀ ਪਰਾਈ ਨੀ ॥ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਲਾਡ ਨਾਲ ਲੈਂਦੀ
ਸੀ ਬਹਾਰ ਜੱਟੀ ਨਿਕਲੀ ਨਾ ਅੰਦਰੋਂ ਜਦੋਂ ਕਣੀ ਹੈ ਆਈ ਨੀ ॥
ਕੇਹੀ ਜਿੰਦ ਬੰਨ੍ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੀਰ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ
ਮਾਏ ਤੁਸਾਂ ਦੂਰ ਕੇ ਦੀ ਜਾਈ ਨੀ ॥੪੩੮॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਧੀਏ
ਏਸ ਵਹੁਟੜੀ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਅਸਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਖੇਡਦੀ ਨੂੰ
ਕੌਣ ਹੈ ਹਟਾਉਂਦਾ ॥ ਸੈਦਾ ਸੂਦਾਰ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਨਾ ਸੋਹਤੀਏ
ਨੀ ਅੱਜ ਸਰਦਾਰ ਜਾਨ ਘੋਲ ਕੇ ਘੁਮਾਉਂਦਾ ॥ ਕੋੜਮਾ ਤਮਾਮ
ਨਿੱਤ ਉਠ ਕੇ ਸਲਾਮ ਕਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੂੰਹੋਂ ਕੋਈ ਮੂਲ ਨਾ
ਬੁਲਾਉਂਦਾ ॥ ਸਾਡੇ ਚਿਤ ਚਾਉ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਖੇਡਣੇ ਦਾ
ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ੀਕ ਕੋਈ ਬੋਲਦਾ ਨਾ ਭਾਉਂਦਾ ॥੪੩੯॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਸਿਹਤੀ ਤੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਹੋਕੇ ਟੋਲੀਆਂ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਲ

ਬਾਲਪੁਰ ਖੀਰਦਾ ਰਲਾਈ ਖੰਡ ਤੋਰਕੇ। ਪਹਿਰਕੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੀਰਬਾਗਨੂੰਤਿਆਰ ਹੋਈਸੈਹਤੀਨੂੰ ਲੈਕੇਲੀਕੋਲੀ ਆਪਨੇ ਹੀਤੋਰਕੇ ॥ ਰਾਂਝਣੇਮਲੂਮਕੀਤਾ ਬੱਦਲਬਹਾਰਵਾਲਾ ਘਟਾਂ ਜੋੜ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਵਲ ਘਨਘੋਰਕੇ॥ ਹੀਰ ਜਹੀ ਹੁੰਦੀਹੈ ਮਲੂਮ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਦੇਖਦਾ ਖਲੋਤਾ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਦੇ ਟਕੋਰ ਕੇ ॥੪੪੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੋਂਵਦੀ ਜੇ ਹੀਰ ਤਾਂ ਅਕੇਲੀ ਕਦ ਆਂਵਦੀ ਸੀ ਤ੍ਰਿੰਵਨ ਸਹੇਲੀਆਂਦਾਹੋਵੇਸਾਥ ਨਾਲਹੀ ॥ ਘਟਾਂਜੋੜਬੱਦਲਾਨੇ ਧੂਕਬੱਧੀ ਮੇਘਵਾਲੀਦੇਖਾ ਕੇਹੜੇਦੇਸਨੂੰ ਕਰੇਂਦਾਹੈ ਨਿਹਾਲ ਹੀ ॥ ਅਕੇ ਕੋਈ ਪਰੀਹੈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਆਨ ਬੈਠੀ ਲੱਖਲੱਖ ਰਾਂਝੇ ਡਾਈਂ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਖਿਆਲਹੀ ॥ ਜੋਗੀਨੂੰਗਲੱਫੀ ਜਾਕੇ ਪਾਈ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਰਹੀਨਾਸਰੀਰਨੂੰਸੰਭਾਲਹੀ॥ ੪੪੧ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਸੈਹਤੀਕਹੇਰਾਵਲਾਕੀਰੱਖਿਆਹੈਬਾਲਵਿੱਚ ਦੱਸ ਦੇਖਾਂ ਬੂਹੇਂ ਸਭਭੋਜਨਾਂਦੀਜ਼ਾਤਨੂੰ ॥ ਹੀਰ ਆਖੇ ਪੀਰਹੈ ਫ਼ਕੀਰ ਵਿੱਚ ਬਾਗਬੈਠਾਤਾਂਹੀਅਸੀਉਠਕੇ ਸਿਧਾਈਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ॥ ਕੱਲਦੀ ਦੁਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਿਹਾੜਨਾਲਸੌਣਨਹੀਂਸੇਜ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਮੂਲ ਰਾਤਨੂੰ ॥ ਦੱਸੇਂਗਾ ਤੂੰ ਜੋਗੀਆ ਤਾਂ ਜਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਹੋਊਂ ਤੇਰੀਬਾਂਦੀਜੇ ਪਛਾਨੂੰ ਕਰਮਾਤਨੂੰ॥ ੪੪੨ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕਹਿਰ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਬਲਾ ਸਹਿਤੀਏਨੀ ਓਟ ਲੈਕੇ ਭੇਖਦੀਲਗਾਊਂਦਾ ਹਾਂ ਡੋਗਨੀ॥ ਰਾਵਲਾਂ ਦਾ ਬਾਲ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਹੈ ਮਿਲਾਪ ਕੀਤਾ ਆਂਦੇ ਨਾ

ਯਕੀਨ ਜਾਕੇ ਦੇਖਲੈ ਫ਼ਿਰੰਗਨੀ ॥ ਪੰਜ ਮੋਹਰਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਰੁਮਾਲ ਉੱਤੇ ਗੋਰੀਏਨੀ ਏਹੋਸਾਡੇਦਿਲਾਂਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਭੰਗਨੀ ॥ ਅਸੀਦਰਵੇਸ਼ ਜੋਗੀਸਾਂਸਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਕਰਾਮਾਤ ਜਾਕੇ ਸਾਈਂ ਸੱਚੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਨੀ ॥ ੪੪੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭੇਜਿਆਸੀ ਮੇਰ ਨੂੰ ਜੋ ਆਦਮੀ ਗਰਾਮ ਵਿੱਚਕਲਮਦਵਾਤ ਲਿਆਂਦੀਮੂਰਖਉਠਾਇਕੇ ॥ ਛੱਡਿਆਸੀਬਾਜ਼ਪਿੱਛੇ ਤਿੱਤਰਾਂ ਦੇਜੋਗੀਆਵੇ ਛੋਟੇ ਦੇ ਪਤਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਲਗਿਆਹੈ ਜਾਇਕੇ ॥ ਖੀਰਖੰਡਨਾਲਥਾਲਪੂਰਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਅਸੀ ਪੰਜ ਹੀ ਰੁਪੱਏ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਹੈਂ ਟਿਕਾਇ ਕੇ ॥ ਆਵਾਗੌਣ ਬੋਲ ਤੇਰਾ ਹੋਯਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੋਹਣੀਆਖੇਰਾਵਲੇਨੂੰ ਖੂਬ ਸਮਝਾਇਕੇ ॥ ੪੪੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਲਾਹਿ ਕੇ ਰੁਮਾਲ ਥਾਲ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਰਾਵਲਾਂ ਦਾ ਹੋਇਕੇ ਹੈਰਾਨ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੀ ਆਨਕੇ ॥ ਅੱਗੇ ਤੇਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਕਢਾਯਾ ਨਾਲ ਸੋਟਿਆਂ ਦੇ ਜਾਣਿਆਂ ਨਾ ਜੋਗੀਆਵੇਅਸਾਂਨੇਪਛਾਨਕੇ ॥ ਬਖਸ਼ ਗੁਨਾਹ ਸਾਨੂੰ ਵਾਸਤੇ ਰਸੂਲ ਵਾਲੇ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਕਬੂਲ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰ ਜਾਨਕੇ ॥ ਬਖਸ਼ ਮੁਰਾਦ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਸਾਡੇ ਤਾਈਂ ਜਿਸਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਨੇ ਕਲੇਜਾ ਦਿੱਤਾ ਛਾਣਕੇ ॥ ੪੪੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੇਖਕੇ ਖਲੋਤੀਸੋਹਣੀਕਰਾਮਾਤਰਾਵਲੇਦੀ ਉਠ ਗਈਆਂਹੋਰ ਸਭ ਦਿਲੋਂਦਿਲਗੀਰੀਆਂ ॥ ਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਝ ਹੋਈਹਾਂ ਗੁਲਾਮ ਅੱਜ ਰਾਵਲੇਂਦੀਦੇਖਕੇਫ਼ਕੀਰ ਕੋਲੋਂ ਸ਼ਾਹਰਾਣੀਪੀਰੀਆਂ ॥ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨਾਈ ਮਿਲਾਪ ਆਪ ਮਹਿਬੂਬਾਂਦਾ ਛੱਡ ਬੈਠੀ ਪੁਰਾਣੇ

ਮੈਂ ਜੰਡ ਤੇ ਕਰੀਰੀਆਂ॥ ਹੋਈ ਹਾਂ ਮੁਰੀਦ ਤੇਰੀ ਨਾਥ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਭਰਮਦੀਆਂ ਤੁਸਾਂ ਗਲੋਂ ਕੱਟੀਆਂ ਜੰਜੀਆਂ ॥੪੪੬॥ ਰੀਆਂ
ਕਬਿੱਤ॥ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸਿਧਾਈ ਸੇਹਤੀ ਘਰਾਂ ਵਲ ਰਲ
ਮਿਲ ਰਾਇ ਬਾਂਤੇ ਸਾਇਬਾਂ ਭੀ ਆਈਆਂ॥ ਬੈਠੀਆਂ ਨਜ਼ਦੀਕ
ਪਾਸ ਹੀਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਭਾਬੀਏ ਨੀ ਤਾਜ਼ੀਆਂ
ਵਧਾਈਆਂ ॥ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਇਕੇ ਅਨੰਦ ਹੋਈ ਭਾਬੀਏ ਨੀ
ਬੈਠ ਕੇ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਅੱਜ ਖਾਧੀਆਂ ਮਲਾਈਆਂ ॥ ਅੱਜ ਜੇੜ੍ਹੇ ਬਾਗ
ਵਿੱਚ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮੂੰਹੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਮੁਰਾਦਾਂ
ਠੀਕ ਪਾਈਆਂ ॥ ੪੪੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਅਜ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਹੈ
ਗੁਲਾਬ ਵਾਂਗੂੰ ਭਾਬੀਏ ਨੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਯਾ ਤੇਰਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ
ਮੇਲਨੀ॥ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਤੇਲੀ ਘਾਣੀ ਰੋਕੀ ਆਣ ਗਾਧੀਆਂ ਨੇ
ਫੋਗ ਸੁੱਟ ਚੱਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਕੇ ਫੁਲੇਲਨੀ॥ ਧੂੰਆਂ ਪਾਣੀ ਪਾਇਕੇ
ਫਰੰਗੀ ਬੈਠੀ ਰੀਝ ਨਾਲ ਕਲਾ ਨੂੰ ਮਰੋੜਕੇ ਚਲਾਈ ਤੇਰੀ
ਰੇਲਨੀ॥ ਮੰਨਤੇ ਨਾ ਮੰਨ ਭਾਵੇਂ ਮੂਲ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਬਾਗ
ਵਿੱਚ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਖੇਲਨੀ॥ ੪੪੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਚੰਦ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਨ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਉਤੇ ਭਾਬੀਏ ਤੂੰ ਸਾਥੋਂ
ਭਲਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈਂ ਚੋਰੀਆਂ ॥ ਤੌਰ ਤੇਰਾ ਔਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਸਦਾ
ਕਸੂਤਾ ਜੇਹਾ ਖਾਧੀਆਂ ਉਧੇੜ ਕਿਸੇ ਖੰਡ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ॥
ਚੋਲੀਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਸਭ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪਏ ਬਾਗਿਆਂ ਦੇ ਬੁੱਕਲ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨੇ ਲੋਰੀਆਂ॥ ਦੱਸ ਤੇਲ ਦੱਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ [illegible] ਖੇਲੀਆਂ [illegible]

॥੪੪੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਵਜਹ ਤੇਰੀ ਕਦੇ ਨ ਮਲੂਮ ਹੋਈ ਜੇਹੀ ਅੱਜ ਭਾਬੀਏ ਤੂੰ ਬੈਠੀ ਨਾਲ ਆਬਦੇ ॥ ਕਿਸੇ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਹਿੱਕ ਜੋੜੀ ਭਾਬੀਏ ਨੀ ਘੁੱਟ ਲਏ ਬਿਗਾਰੇ ਦੋਵੇਂ ਫੂਲ ਜੋ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ॥ ਦਿੱਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜ ਢਾਹ ਦਿੱਤੇ ਕਿੰਗਰੇ ਨੀ ਮੱਲ ਬੈਠਾ ਕੋਈ ਅੱਜ ਤਖਤ ਨਵਾਬ ਦੇ ॥ ਚੂਸ ਲਈਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਨਚੋੜ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਕੂਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ॥ ੪੫੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਮਾਨ ਬਾਨ ਤਾਣ ਕੇ ਚਲਾਈ ਆਣ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਖੇੜੇ ਤੇਰੇ ਮੇਢੀਆਂ ਦੇ ਬਾਲ ਨੀ ॥ ਪੱਟਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਟ ਤੇਰੇ ਪਾਏ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਬੇਲੀਆਂ ਨੇ ਝੂਠ ਹੈ ਜੇ ਬੋਲੇਂ ਨਾਲ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦਿਖਾਲ ਨੀ ॥ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਦਾਗ ਸਾਨੂੰ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੇ ਸੱਚ ਦੱਸੀਂ ਭਾਬੋ ਅੱਜ ਹੋਇਆ ਕੀ ਬਿਲਾਸ ਨੀ॥ ਬਾਗ ਦਾ ਹਵਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੋਈ ਦੱਸ ਭਾਬੀ ਜੋਈ ਬੀਤੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨੀ ॥੪੫੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਦੋਸ ਨ ਲਗਾਓ ਮੈਨੂੰ ਤੱਤੜੀ ਨੂੰ ਬੋਲਦੀ ਸਲੇਟੀ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸਵਾਣੀਆਂ॥ ਇਕ ਵੱਲੋਂ ਗਾਇਬਾਂ ਤੇ ਤ੍ਰਾਹਿਆਂ ਨੇ ਤੰਗ ਕੀਤੀ ਦੂਜਾ ਮੀਏਂ ਰਾਂਝਣੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਮੈਂ ਰੰਞਾਣੀਆਂ॥ ਜਦੋਂ ਹੁਸਾਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਸਾਂ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀ [illegible] ਖਾਣੀਆਂ॥ ਚੁਪ ਹੀ ਚੁਪਾਤੀ [illegible] ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਮੁਖ [illegible] ਸਾਨੂੰ ਝੂਠੀ ਬੋਲਦੀ- ਆਂ [illegible]॥੪੫੨ ॥ਕਬਿੱਤ॥ ਤੋਤੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਸਾਂ ਬੈਠੀ [illegible] ਚੁਬਾਰੇ ਵਿੱਚ [illegible] ਮਾਰੀ ਭੁਲ ਗਏ [illegible] ਨੂੰ॥

ਪਟੀਆਂਦੇਬਾਲਮੈਂਬਖੇਰੇ ਆਪ ਮੌਜ ਨਾਲ ਪਾਸੇਟੇਠ ਆਕੇ
ਚੋਟਲੱਗੀਮੇਰੇਹਾਰਨੂੰ ॥ ਇਞਾਣੀਹਾਂਮੈਂਕੁੜੀਖੇਲ੍ਹਾਂਗੁੱਡੀਆਂ
ਫਰੇਮਨਾਲ ਕਦੋਂ ਮੈਂ ਪਛਾਣਾਂ ਭਲਾ ਆਦਮੀਦੀ ਸਾਰਨੂੰ ॥
ਆਵੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਡਾਰੀਓਨੀ ਮੱਲੋਮੱਲੀ
ਸੀਂਦਕੇ ਚੜ੍ਹਾਉ ਨਹੀਂ ਭਾਰ ਨੂੰ ॥ ੪੫੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਕੰਨਿਆਂ ਕੁਵਾਰੀਆਂਕਿਉਂਜਾਣਭਾਬੋਬਾਗਵਿੱਚਰਾਇਬਾਂਤੇ
ਸਾਹਿਬਾਂਪੁਕਾਰਨਖਲੋਤੀਆਂ ॥ ਡਾਂਹੀ ਤੇਰੇ ਵਾਲਨਾਲ ਮੌਜ
ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਟੁੱਟਗਿਆਹਾਰਤਾਰਪਾਈਜਦੋਂਮੋੜੀਆਂ ॥
ਮਾਨਸਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਨੂੰ ਗਵਾਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਅਜੇ
ਬੈਠੀਆਂਅਲੱਗਦੁੱਧਧੋਤੀਆਂ ॥ ਤੁਸੀਮੰਦਚੰਗ ਨੂੰ ਕੀਜਾਣੋ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਭਲੇਦੀਆਂਭੈਣਾਂਅਤੇਚੰਗੇਦੀਆਂਪੋਤੀਆਂ ॥
੪੫੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਇਕ ਰੋਜ਼ ਸਹਿਤੀਨੇ ਤਿਆਰੀਕੀਤੀ
ਖੇਤ ਵਲ ਚੱਲ ਭਾਬੋ ਹੀਰੇ ਪੱਜ ਚੱਲੀਏ ਕਪਾਹ ਦੇ ॥ ਅੱਜ
ਕੱਲ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰਾਂਝਨਾ ਮਿਲਾਊਂ ਆਣ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਵਿੱਚ
ਹੀਰੇ ਮੇਰੜੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ॥ ਸੱਦਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਤੀਨੇ
ਬਹੀਰਪਾਯਾਲਾਯਾ ਅੱਗੇ ਹੀਰਨੂੰ ਮਾਨਿੰਦ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ॥
ਚਰਨੀਆਂਸਮਾਨਅੱਜ ਜਾਨ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਧੂਮ ਹੈ [illegible]
ਵਿੱਚ ਖੇਤ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਦੇ ॥ ੪੫੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ [illegible]
ਝਲੂੰਗੇਵਿੱਚਖੇਡਦੇਤਮਾਮ ਸਹੀਆਂ ਮਿਲ ਗਈਆਂ [illegible]
[illegible]ਨੀਤ ਧਾਰਕੇ ॥ ਹਾਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ [illegible]
[illegible] ਨਾਲ [illegible]

ਗਿਆਡੰਗ ਐਸਵਹੁਟੜੀਨੂੰ ਵੇਖਣੇਂ ਨੀਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਲੋਕ ਚਾਲ
ਹਾਲਦੀਪੁਕਾਰਕੇ ॥ ਦੈਂਦਾਨੂੰ ਚਬੀਰ ਹੀਰ ਡਿੱਗੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਹੋਈ ਬੇ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਮੱਕਰ ਅਜ਼ਾਰਦੇ ॥ ੪੫੬ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਹਿਤੀ ਕਹੇ ਕੀਤੂ ਜਾਕੇ ਵਹੁਟੀਏਂ ਗਰਾਮ ਵਿੱਚ
ਸ਼ੀਸੇ ਭਾਨਚੱਕ ਚੱਕ ਆਦਾ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨੀ ॥ ਕੇਹਾ ਬੀਜ
ਭੁੱਲਕੇ ਮੈਂ ਪਾਦਾ ਵਿੱਚ ਖੇਤੜੀਦੇ ਚੰਦਰੇ ਨਸੀਬ ਕੋਈ ਪਾਪ
ਰੋਂਦਾ ਹਰਾਨੀ ॥ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਾਸਨੂੰ ਲਿਆਉਣੀ
ਸੀ ਆਉਣਾ ਸੀ ਬੁਰਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੋਚਿਆ ਨਾ ਜ਼ਰਾ ਨੀ ॥ ਮਾਰਕੇ
ਲਿਸੰਗ ਡੰਗ ਨੱਠਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਪਾ ਦਸੋਟਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਇ
ਰੋਂਦਾ ਵੀਰੂ ਮਰਾ ਨੀ ॥ ੪੫੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਅੱਖੀਂ
ਮੀਟਕੇ ਘਸੀਟ ਪਈ ਸਾਸ ਤਾਈਂ ਆਸ ਪਾਸ ਆਦਮੀ
ਖਲੋਤੇ ਜਾਂ ਪੰਛਾਨਕੇ ॥ ਡੰਗੇ ਨਾਗ ਦੇਂਣ ਹੋਰ ਬੂਟੀਆਂ ਗਿਨਾਵੇ
ਕੋਣ ਘੋਲ ਘੋਲ ਦਿੰਦੇ ਵਿਸ ਨਾਗ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕੇ ॥ ਪੀਲਾ
ਹੋਸਾ ਰਿਗ ਰੰਗ ਸੁੱਕਿਆ ਤਮਾਮ ਅੰਗ ਡੰਗ ਹੋਈ ਹੀਰ ਪੀੜ
ਸੈਂਦੀ ਰੋ ਰੋ ਦਾਨਕੇ ॥ ਦੇਖਕੇ ਫਰੇਬ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਸਹਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸੁਲਾਹ ਕੀਤਾਂ ਆਣਕੇ ॥ ੪੫੮ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੂੰਡਾ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨਜ਼ੀਕ ਆਣ ਵਹੁਟੜੀ ਦੇ
[illegible] ਸੱਪ ਜਿਸ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਡੰਗ ਗਲੀ ॥ [illegible]
[illegible] ਮੈਂ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]

ਛੁਨਿ ਸੰਗਤ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ। ਕਰਾ ਮੈਂ ਇਲਾਜ ਤੇਰੀ [illegible]
ਰੋਗ ਨੀ ॥ ੪੫੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਛੱਲੀ ਜਾਂ ਕੁਆਰ ਵਿੱਚ
ਰਾਹਦੇ ਖਲੋਤੀ ਸਈਓ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਨਾਗ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਖਲੋ ਗਿਆ ॥ ਮੈਂ ਅਵਾਣੀ ਹੀਰ ਸਾਰ ਜਾਣਦੀ ਕੀ ਸਪੇਲੀਆਂ
ਦੀ ਸੁੱਬੀਆਂ ਭੁਲਾਵੇ ਪੈਰੀਂ ਦੰਦੀਆਂ ਚਲੋ ਗਿਆ ॥ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ
ਨਾਗ ਜੀ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਡੰਗ ਮੇਰੇ ਡੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਨ ਤੇ [illegible]
ਮੇਰੇ ਖੋ ਗਿਆ ॥ ਰੰਗ ਦਾ ਸੁਨੈਹਰੀ ਜ਼ੈਹਰੀ ਚੌਹਰੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਕੱਟ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟ ਪਰੇ ਹੋ ਗਿਆ ॥ ੪੬੦ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਮੰਜਾ ਚੁਕ ਹੀਰ ਦਾ ਲਿਆਂਦਾ ਘਰੀਂ ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ
ਮਾਂਦਰੀ ਅਨੇਕ ਦਾਰੂ ਆਨ ਕਰੇਂ ਕਾਰੀਆਂ ॥ ਸੇਕੀਆਂ [illegible]
ਧਾਗੇ ਰੀਡ ਕੀਤੇ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਹੋਰ ਰਲ ਪੰਡਤਾਂ
ਪਸਾਰੀਆਂ ॥ ਜੋਤਸ਼ੀ ਨਜੂਮੀ ਸਭ ਥੱਕੇ ਕੀਤੇ ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ ਹਾਕਮ
ਹਕੀਮ ਜੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਭਾਰੀਆਂ ॥ [illegible] ਸਾਧੂ [illegible]
ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜਿੱਥੇ ਨਾਗ ਆਸ਼ਕੀ ਨੇ ਦੰਦੀਆਂ ਸੀ
ਮਾਰੀਆਂ ॥ ੪੬੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਾਥਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੀ
ਭੇਜੋ ਮੈਂ ਗਮੀ ਬਣੀ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਂ ਲਾਡਲੀ ਅਨੇਕ ਵੀ [illegible]
ਕੁੜੀਨੀ ॥ ਨੱਚ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਆਣ ਦੇਖ ਲੈਣ [illegible]
ਲਿਖੀ ਤਕਦੀਰ [illegible] ਮੁੜੀ ਸੀ ॥ [illegible]
ਭਿਸ਼ਕ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਰੋਗ [illegible]
ਜਾਂਦੀ ਰੁੜ੍ਹੀ ਸੀ ॥ [illegible]
[illegible]

ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੈਦਤੀ ਆਖੇ ਬਾਬਲਾ ਫਕੀਰ ਇਕ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰਪੜ੍ਹਾਣੇ ਜਾਣੇਨਾਗਵਾਲੀਜ਼ਾਤਵੇ॥ ਲਾਲਚੀ ਲਪੇਟੀ ਕਿਸੇਥੀਬਦਾਨਰਵਾਦਾਰਹੱਕਪਾਕਰੱਬਨੇਬਨਾਈ ਕਰਾਮਾਤ ਵੇ॥ ਪਾਣੀਅੰਨਖਾਂਦਾ ਅਸੀਕਦੇਨਾ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਰੱਬ ਨੂੰ ਵਿਤਾਰੇਨਾਵਿਸਾਰੇਦਿਨੇਰਾਤਵੇ ॥ ਸੈਦੇਤਾਈਂ ਭੇਜਕੇਮੰਗਾਓ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਨਹੀਂ ਅੱਜਕਲ ਪਾਵੇ ਵਹੁਟੜੀ ਵਫ਼ਾਤਵੇ ॥ ੪੬੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਅੱਜੂ ਆਖੇ ਸੈਦਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਈਂ ਨਾਥ ਪਾਸ ਅੱਜਕੱਲ ਖਾਂਵਦਾਂਨੂੰ ਵਹੁਟੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ॥ ਗਾਲਈਸੀਂ ਅੱਵਲਾਂਤੋਂ ਲਾਇਕੇਮਿੰਨਤ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੱਥ ਜੋੜ ਲੱਖ ਕਰੀਂ ਦਿਲਦਾਰੀਆਂ ॥ ਜਾਇਕੇ ਅਦਾਬ ਨਾਲ ਬੈਠੀਂ ਪਾਸਨਾਥਦੇਤੂੰ ਜੋਗੀਆਂਨੇ ਭਾਰੇ ਕੂਟਾਂਹੈਨ ਬੱਗਾਤਾਰੀਆਂ ॥ ਛੱਬਹੀ ਲਿਆਇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਜੋਗੀਜ਼ੇਨੂੰ ਵਹੁਟੀ ਪਾਸ ਆਨਕੇ ਬਤਾਬੀ ਕਰੇ ਕਾਹੀਆਂ ॥ ੪੬੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਾਪ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਕੇ ਸਿਧਾਇਆਸੈਦਾ ਜੋਗੀ ਵੱਲ ਜੁੱਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਚੌਂਕੇਉੱਤੇ ਖੜਾ ਜਾਇਕੇ ॥ ਜੋਗੀਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਦੇਖਕੇ ਕਰੋਧ ਨਾਲ ਜੁੱਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕਿਉਂ ਖਲੋਤਾਂ ਏਥੇ ਆਇਕੇ ॥ ਮਾਰਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸੈਦਾ ਚੱਕ ਨਾਥ ਜੀਨੇ ਮਾਰੀਆਂ ਪਹੌੜੀਆਂ ਤਾਂ ਪਾਸ ਬਿਠਲਾਇਕੇ ॥ ਹੀਰਜੱਟੀ ਭੇਜਿਆਹੈਮੈਨੂੰਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਬੋਲਦਾਹੈ ਸੈਦਾ ਪਿੱਛੋਂ ਮਾਰ ਚੂਰ ਪਾਇਕੇ ॥ ੪੬੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਥ ਸੁਣ ਹੀਰ ਦਾ [illegible] ਹੋਯਾ ਦੂਰੋਂ [illegible]

ਹਾਰਕੇ ॥ ਫੱਕਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਬੈਠੀ ਏ ਅਣਖ ਨਾਲ ਰੱਖੀਏ
ਜ਼ਬਾਨ ਸਾਂਭ ਬੋਲੀਏ ਬਿਚਾਰਕੇ ॥ ਕਿਸ ਕੰਮ ਕਾਰ ਮੇਰੇ ਬਾਬ
ਤੂੰ ਖਲੋਤਾ ਆਨ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿਸਦਾ ਬੇਟਾ ਦੱਸ ਤੂੰ ਪੁਕਾਰਕੇ ॥
ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਸੈਦਾ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਨਾਥ ਤਾਈਂ ਦਰਦ ਭਰਾਬ
ਨਾਲ ਨਾਹਰੇ ਭਾਰੇ ਮਾਰਕੇ ॥ ੪੬੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੈਦਾ ਮੇਰ
ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਆਹਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਹੀਰ ਖੋਟੀ ਤਕਦੀਰ ਤਦਬੀਰ
ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ॥ ਡੰਗ ਮਾਰ ਕਹੁਟੜੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਸੱਪ ਨੇ ਹੈ
ਘੂਕੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਮੁਖੋਂ ਬੋਲਦੀ ਨ ਕੱਲਦੀ ॥ ਪੀਲਾ ਨੀਲਾ
ਰੰਗ ਅੰਗ ਸਭ ਬਦਰੰਗ ਹੋਏ ਤੰਗ ਕੀਤੀ ਬਿਖ ਨੇ ਹੈ ਜਾਨ
ਘੜੀ ਪੱਲਦੀ ॥ ਸਾਨੂੰ ਕਰਲਾਪ ਪਾਪ ਭਾਰੀ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ
ਨਾਲੇ ਹੈ ਬਿਚਾਰੀ ਹੀਰ ਆਪ ਦੁਖ ਝੱਲਦੀ ॥ ੪੬੭ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਚਲੋ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾਜ ਕਰੋ ਖਸਾਂ ਅਜਜ਼ਾਂ ਦਾ
ਹੱਥ ਜੋੜ ਸੈਦੇ ਅੱਗੇ ਨਾਥ ਦੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ॥ ਔਤ ਬਣੀ
ਭੀੜ ਨੂੰ ਫਕੀਰ ਧੀਰ ਦੇਣ ਜੋਗ ਫੱਕਰਾਂ ਨੇ ਨਾਥ ਜੀ ਜਗੱਤ
ਸਾਰਾ ਤਾਰਿਆ ॥ ਮਾਂਦਰੀ ਹਕੀਮ ਲੱਖ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇ ਥੱਕੇ
ਕੁਛ ਨ ਸਹਾਰਾ ਸਾਰਾ ਕੋੜਮਾ ਹੈ ਹਾਰਿਆ ॥ ਲੱਗਦਾ ਜੇ ਵੱਸ
ਚਲ ਨੱਸ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਪ ਮੋਈ ਜਾਨੋਂ ਤੇ ਜਵਾਲੇਂ ਸਾਨੂੰ
ਮਾਰਿਆ ॥ ੪੬੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਚਲਦਾ ਨਾ ਦੂਜਾ ਮੇਰਾ
ਉਪਰ ਬਿਆਹੀ ਆਂਦੇ ਨਾਥ ਕਹੇ ਜੋਗੀਆ ਕਿਉਂ [illegible]
ਮੱਲਿਆ ॥ ਉਠ ਵਲ ਘਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਭ [illegible]
ਰੁੜ੍ਹੀ [illegible] ਨੇ ਜਿਸਨੇ ਹੈ ਘੱਲਿਆ ॥ [illegible]

ਜੈਸੇ ਛੁਟ ਸਰਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਛੈਡ ਕਰਲਾ ਪਕੂੜਾ ਅਵਾਰੇ ਗੈਂਟ ਝੱਲਿਆ ॥
ਛੁਬਾਂ ਨੂੰ ਚਿਕੋਤਾਰੇਨਾ ਅਸਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਥ ਆਖੇ ਝੱਗਾ
ਸਾਡਾ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਗੱਲਿਆ ॥ ੪੬੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੈਦਾ
ਕਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਕੁਵਾਰੀਆਂ ਸਮਾਨ ਹੀਰ ਜਟੇਂ ਦੀ ਹੈ ਆਈ ਕਾਈ
ਜਾਣਦੀ ਨ ਗੱਲ ਹੈ ॥ ਪੇਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋਈ
ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੱਸਣੇ ਤੇ ਖੇਡਣੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਵੱਲ ਹੈ ॥ ਕਸਮ
ਰਸੂਲ ਦੀ ਜੇ ਮੁਖੋਂ ਬੋਲੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਸ ਗੱਲ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ
ਕਾਲਜੇ ਨੂੰ ਸੱਲਦੇ ॥ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗੂੰ ਤੜਫਦੀ ਮੈਂ ਛੱਡੀ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਸੈਦਾ ਆਖੇ ਨਾਥ ਜੀ ਦਾ ਘੜੀ ਹੈ ਦਾ ਪਲ ਹੈ
॥ ੪੭੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ ਸੈਦਿਆ ਬਿਸ਼ੱਕ ਮਰ
ਜਾਵੇ ਹੀਰ ਨਿਕਲੇ ਰਿਹਾੜ ਮੌਤ ਬੈਠੇ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ॥ ਦੇਖਕੇ
ਸਿਆਪਾ ਚਿੱਤ ਬੜਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇ ਰੋਵੇ ਕੋਈ ਪਾਸ ਵੈਨ ਹੋਏ
ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਦੇ ॥ ਮੌਤ ਦੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਸੁਖ ਬੈਠ ਬਾਗ ਵਿੱਚ
ਮੰਗਦੇ ਦੁਆਈਂ ਸਾਈਂ ਨਾਲ ਜੀਉ ਮੰਗਦੇ ॥ ਗੱਭਰੂ ਜੁਵਾਨ
ਮੌਤ ਮੰਗੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਹੋਵੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰੇ ਮਲੰਗ
ਦੇ ॥ ੪੭੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਰੱਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਝੂਠੇ ਦਾ ਸਾਹ ਭਾਵੀ ਸੈਦਿਆ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਜੋ
॥ ਉਠਕੇ ਸਿਧਾਇਆ ਸੈਦਾ ਵੱਲ ਘਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪਾਸ
ਰੋਵੇ ਜੀਵ ਨੈਣਾਂ ਦਾ [illegible] ਕੇ ਸੀ ॥ ਭੁੱਤੀ ਸੀ [illegible] ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕਾਮ
ਕੀਤਾ [illegible] ਹੈ [illegible] ਨਾਲ ਜਿਸ [illegible] ॥
[illegible]

ਬੈਠਾ ਮੁੱਖੜਾ ਮਰੋੜਕੇ ॥੪੭੨॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੈਹਤੀ ਆਖੇ ਬਾਬਲਾ ਸ਼ਤਾਬੀ ਜਾਵੀਂ ਜੋਗੀ ਪਾਸ ਸੈਂਦਾ ਮਗਰੂਰ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਤਾਈਂ ਬੁਝਦਾ॥ ਜਦੋਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਵੱਠੀ ਹੈ ਪਲੰਘ ਉੱਤੇ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਸੁਝਦਾ॥ ਜੋਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਆਦਰਾਂ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਗੋਰ ਨਹੀਂ ਲੁਝਦਾ॥ ਮਰ ਜਾਵੇ ਕੁੜ ਕੇ ਦੀ ਜਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਲੇਖ ਹੀਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕੁਝਦਾ॥੪੭੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਨਾਥ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕੇ ਖਲੋਤਾ ਅੱਜੂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਬਹੁੜੀ ਫਕੀਰ ਤੁਸਾਂ ਖ਼ਲਕ ਤਾਈਂ ਤਾਰਿਆ॥ ਹੀਰ ਤਕ ਦੀ ਰਤਾਈਂ ਡੰਗ ਸੁੱਟੀ ਨਾਗ ਨੇ ਹੀ ਭਾਗ ਸਾਡੇ ਹੈਗੇ ਭਲੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਕਾਨੀਆਂ॥ ਵੈਦ ਜੇਹੀ ਕੁੰਹ ਮਾਰ ਅੱਪਣੇ ਬਿਮਾਰ ਕੀਤੀ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਲਾਇ ਤੀ ਡੁਹਾਈ ਦੇਕੇ ਹਾਰੀਆ॥ ਹਾਰ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਤੇਰੇ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੱਖ ਲਈਂ ਨਾਥਾ ਕਰਮ ਬਖਲਾਹ ਸਾਰੀਆਂ॥੪੭੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਜਦੋਂ ਦੀ ਵਿਆਹ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਅਸਾਂ ਧੀਏ ਬਿਆਹੇ ਸੈਦੇ ਪੁੱਤ ਮੇਰੇ ਨੇ ਨ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਮੁੱਖ ਜੀ॥ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਮੰਜੇ ਉੱਤੋਂ ਧਿਰ ਨਾ ਉਤਾਰਦੀ ਹੈ ਹੋਵੇ ਨਾ ਮਲੂਮ ਕੇਹਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਦੁੱਖ ਜੀ॥ ਲੱਗੀ ਕਲਹਾਰੀ ਰਾਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਲੰਘ ਉਤੇ ਪਾਸ ਹਵੀਂ ਜਾਕਿਾ ਕੋਈ ਔਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜੀ॥ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਵਾਸਤੇ ਰਸੂਲ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਪੂਰਨਾਥ ਨਾਲ ਹੋ ਦਯਾ ਦੇ ਸੁੱਖ ਸੌਂ ਜੀ ॥੪੭੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਅਸੀਂ ਜੋਗ ਵੱਡ ਕੇ ਅਲੱਗ [illegible] [illegible]

ਅਵਧੂਤਭੂਤ ਵਾਂਗ ਵਿਚ ਘੱਟਿਆਂਦੇ ਛੱਡਕੇ ਧੈਦਾਲ ਦੂਰ
ਬੈਠੇ ਮੇਰਤੇਰਦੇ॥ ਅਸੀਂ ਵਿੱਭਜੋਗਦੇਵਿਜੋਗਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ
ਹਾਂ ਲੋਕ ਐਵੇਂ ਆਨਕੇ ਹੈਂ ਚਿਤਨੂੰ ਪਰੇਰਦੇ॥ ਛੱਡਲੱਜਜੱਗ
ਅਸੀ ਬੈਠੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਅਕ ਰਹੇ ਜੋਗੀ ਅਸੀ ਅਜ
ਦੀਸਵੇਰ ਦੇ॥੪੭੬॥ ਕਬਿਤ॥ ਪੱਗਪਗ ਉੱਤੇ ਰਖ
ਅੱਜੂਨੇਂਪੁਕਾਰਕੀਤੀ ਚਲੋਮਹਾਰਾਜਹੈਦੁਹਾਈਤੇਰੇਨਾਮਦੀ॥
ਵਾਸਤੇ ਰਸੂਲਦੇ ਕਬੂਲਕਰੋ ਬੋਲ ਮੇਰਾ ਹੋਏਹਾਂ ਲਾਚਾਰ
ਮਾਨੋਂ ਬੇਨਤੀ ਗੁਲਾਮ ਦੀ॥ ਨਾਹਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਦਿਨ ਹੋਂਵਦਾ ਬਤੀਤ ਸਾਨੂੰ ਨਾਥ ਜੀ ਹੈ ਰਾਤ ਸਾਨੂੰ
ਕਹਿਰ ਕਤਲਾਮ ਦੀ॥ ਹੀਰਦਿਲਗੀਰਪੀੜਨਾਲਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਅੱਜੂ ਆਖੇ ਅੱਜਹੈ ਪੌਂਹਨੀ ਸੁਬਹਾ ਸ਼ਾਮਦੀ॥੪੭੭॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਅੱਜਵਾਲੀ ਆਜਜ਼ੀ ਕਬੂਲਕੀਤੀ ਨਾਥਜੀਨੇਸਾਥ
ਹੋਸਿਧਾਧਾ ਸ਼ੁਭਬਗਨ ਮਨਾਇਕੇ॥ ਬਾਵੇਂਹੱਥਤ੍ਰਿੱਭਰ ਅਵਾਜ਼
ਦਿੱਤੀ ਮਿੰਨਦੇਮੇਂ ਖੇੜਿਆਂਦੇ ਬਾਰ ਜਾਕੇਗੁਰਮਾਰੀ ਜਾਇਕੇ
॥ ਗੋਰਖ ਚਿਤਾਰਕੇ ਬਿਸਾਰਕੇ ਕਰੋਧਨਾਲਅੱਜੂ ਭਾਈ ਆਦਾ
ਹੈ ਕਿਲੂਤ ਅੰਗ ਲਾਇਕੇ॥ ਸੇਹਤੀਨੇ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋਗੀ
[illegible] ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਪਲੰਘ ਵਿਛਾਇਕੇ
॥੪੭੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਨਾਥੀ ਦੇਖਦਾ
[illegible] ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ [illegible] ਲਾਈ [illegible] ਦੇਰਨੀ॥
[illegible] ਨੂੰ ਦੇ ਵੈਰੀ ਨੂੰ [illegible] ਪਕੜ ਲਈਏ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]

ਜ਼ਰਾ ਨਾ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਕੇ ਦਿਲ ਹੀ ਦਲੇਰ ਨੀ॥ਅਜੇ ਅੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਸੀਂ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਜੀਹੋਈਹੀਰਦੇਖੋਕੇਤਾਹੋਵੇਫੇਰਨੀ ॥ ੪੭੯ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕੰਨਿਆਂ ਕੁਵਾਰੀ ਤੋਂ ਕਤਾਯਾ ਸੂਤ ਗੀਡਿਆਨੂੰ ਕੋਠਾ ਇੱਕ ਭਾਲਕੇ ਅਲੱਗ ਬੈਠਾਜਾਇਕੇ ॥ ਚਾਲ੍ਹੀਰੋਜ਼ਪਿੱਛੋਵਿੱਚਹੀਰ ਨੂੰਕਿਨਾਰੇਕੀਤਾਮੁੰਦ ਘੱਤੇਬਾਰ ਨਾਲ ਸੈਹਤੀਨੂੰ ਰਲਾਇਕੇ ॥ ਹੀਰਦਿਲਗੀਰਰਾਜੀਹੋਈਤਸਵੀਰਦੇਖ ਬੜੀ ਤਦਬੀਰ ਨਾਲਮਿਲੇਦੋਨੋਂਆਇਕੇ ॥ ਨੀਂਦਰ ਭਰ ਅੱਖੀਏਂ ਹੈ ਸੁੱਤੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਾਵਰੀ ਸਲੇਟੀ ਗਲ ਰਾਂਝਣੇਨੂੰ ਲਾਇਕੇ ॥ ੪੮੦ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਤੇ ਰੰਝੇਟੇ ਨੇ ਹੈ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵਣੇ ਦਾ ਸੈਹਤੀ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖਲੋਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਰਦੇ॥ ਅਸੀਗੁਨਹਗਾਰਤੇਰੇਵਿੱਚਦਰਬਾਰਵਣੇ ਤੁਸੀ ਮਹਾਰਾਜਜੀ ਜਗੱਤਤਾਈਂਤਾਰਦੇ॥ਜਿਸਤਦਬੀਰਹੀਰਆਣਕੇਮਿਲਾਈ ਤੈਨੂੰਤਿਵੇਂਮੈਨੂੰਸਾਈਂਤੂੰਮਿਲਾਈਂਨਾਲ ਯਾਰਦੇ ॥ ਮਿਲੇ ਜੀ ਬਲੋਚਸੋਰਜਾਵੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸੈਹਤੀਹੀਰਨਾਥਅੱਗੇ [illegible] ਕੂਕਦੀ ਬਹਾਰਦੇ ॥ ੪੮੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਖਲੋਤਾ ਰਾਂਝਾ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਦੀਨ ਕਰਤਾਰ ਬੇ ਸ਼ੁਮਾਰ ਲੀਲਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ॥ ਤਿਵੇਂ ਏਸਸੈਹਤੀਨੂੰ ਮੁਰਾਦਾਂ ਮਿਲਾਈਂ ਸਾਈਂ ਜਿਵੇਂ ਆਨਕੱਟੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂਹੀਮੇਰੀਆਂ ॥ [illegible] ਅੱਜਹੋਵੇਮੇਰੀਤੁਸਾਂਅੱਗੇ [illegible] ਚੇਰੀਆਂ ॥ ਮੰਗਦਾ ਦੁਆਈਂ ਸਾਈਂ ਪਾਸੋਂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ

ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਲਗਾਓ ਨਹੀਂ ਦੇਰੀਆਂ ॥ ੪੯੨ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੋਯਾ ਰੱਬ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ ਤਾਂ ਮੁਰਾਦ ਨੇ ਦਿਖਾਯਾ
ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੁੱਖ ਸਹਿਤੀ ਕੇ ਤਮਾਮ ਗਏ ਟੁੱਟਕੇ ॥ ਵੇਲ ਚਾ
ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੈਹਤੀ ਡਾਚੀ ਵਾਲੇ ਛੋਕਰੇ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀਰ ਰਾਂਝਣਾ
ਸਿਧਾਏ ਝੁੱਗੀ ਪੱਟਕੇ ॥ ਆਪਧਾਪ ਭਲੇ ਮਾਰਧਾੜ ਵੀ ਕੀ ਧਾਰ
ਤਾਈਂ ਵੇਖਦੇ ਜਹਾਨ ਮਾਲ ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਲੁੱਟਕੇ ॥ ਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਹੋਈ ਜਾਂ ਮਲੂਮ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਗਭਰੂ ਪਛਾੜੀ
ਵਾਗਾਂ ਸੁੱਟ ਕੇ ॥ ੪੯੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹੇਂ ਹੋਈ
ਬਦਨਾਮੀ ਅੱਜ ਖੇੜਿਆਂ ਦੀ ਜਿੱਥੇ ਹੱਥ ਲੱਗੇ ਮਾਰ ਜਾਨ ਤੋਂ
ਗਵਾਈਏ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹੇਂ ਜੋਗੀ ਦੀ ਪੁਜਾਈ ਆਸ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ
ਜਿੱਥੇ ਹੱਥ ਲੱਗੇ ਅਸੀਂ ਚੋਟ ਨਾ ਲਗਾਈਏ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹੇਂ
ਜਾਣ ਦੇਹੋ ਖੱਟਣਾ ਕੀ ਵੱਟਣਾ ਹੈ ਰਾਹ ਦੀ ਬਲਾਇ ਗਲ
ਆਪਣੇ ਕਿਉਂ ਪਾਈਏ ॥ ਲੱਖ ਲੱਖ ਉੱਠ ਨਵਲੀਲਾਂ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਕੇਤੇ ਕਹੇਂ ਰਹੁ ਕੀਜੇ ਐਂਵੇ ਘਰ ਜਾਈਏ ॥ ੪੯੪ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੈਹਤੀ ਤੇ ਮੁਰਾਦ ਦੀ ਨਾ ਖੋਜ ਲੱਗੀ ਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਹੀਰ ਤੇ ਰੰਝੇਟਾ ਜਾਕੇ ਰੋਕੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦੇ ॥ ਛਮਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਰੰਗ ਲਾਲ ਕੀਤਾ ਰਾਂਝਣੇ ਦਾ ਬਲਦਾ ਨ ਵੱਸ ਰੋਂਦਾ ਨਾਲ ਉੱਚੀ
ਆਹ ਦੇ ॥ ਅਦਲੀ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਕਲੇਸ਼ ਹੋਯਾ ਰੋਂਦਾ
ਦਰਵੇਸ਼ ਕੰਨ ਸੁਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ॥ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਫੌਜ ਨਾਲ
ਮੌਜ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਘੇਰਕੇ ਲਿਆਓ ਜਾਓ ਨਾਲ ਉਤ ਸ਼ਾਹ
ਦੇ ॥ ੪੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੇੜਿਆਂ ਸਮੇਤ ਘੇਰ ਆਂਦਾ

ਸਭਨੌਕਰਾਂਨੇਰਾਜੇਦੇ ਹਜ਼ੂਰਕੀਤੇ ਨਾਲ ਧੂਮ ਧਾਮਦੇ ॥ ਰਾਂਝੇ ਕਿਹਾਜਿਆਜਹਾਨਵਿੱਚ ਚਿਰਜੀਵੇਂ ਧੂਮ ਤੇਰੀ ਪਈ ਅੱਜ ਵਿਚ ਰੂਮ ਸ਼ਾਮਦੇ॥ ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ ਮਾਰਕੇਜ਼ਹੀਰਕੀਤਾਅਸਾਂ ਤਾਈਂਖੋਹਕੇ ਫ਼ਕੀਰਨੀ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰੋ ਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂਵਦੇ॥ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚਮੁਹਤਾਜ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਰੱਖਲੈਲਿਹਾਜ਼ ਫੰਦ ਕੱਟਕੇ ਗ਼ੁਲਾਮਦੇ ॥ ੪੯੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਨੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਰਾਜੇਦੇਰੰਝੇਟੇਤਾਈਂ ਸ਼ਰਾਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇਖਲੋਤਾਜਦੋਂ ਆਨਕੇ ॥ ਕਿਸ ਤਦਬੀਰ ਹੀਰਖੋਹਕੇ ਲੈ ਚੱਲੇ ਤੈਥੋਂਦੱਸ ਤੂੰਹਵਾਲ ਆਪਣੇਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ॥ ਸ਼ਰਾਦੇ ਦੀਵਾਨਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਨਾਹੈ ਸੱਚੋਸੱਚਦੱਸੀਂ ਦੀਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣਕੇ ॥ ਹੋਵੇ ਇਨਸਾਫ਼ਤੇਰਾ ਸਭ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਵਾਗੌਣਨਹੀਂਕੋਈ ਮਾਰਨਾ ਰੰਞਾਣਕੇ ॥ ੪੯੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਥਾ ਰੰਝੇਟਾ ਬੇਟਾਇੰਦਦਾਮੈਂਹੀਰਹੂਰ ਹੋਇਕੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਆਂਵਦੀ॥ ਰਿਖੀਦੇ ਸਰਾਪਨਾਲ ਆਏਵਿੱਚ ਮਾਤਲੋਕ ਹੋਈ ਗੱਲ ਸੋਈਜੇਹੜੀਸਾਈਂਤਾਈਂਭਾਵਦੀ॥ ਫੇਰਪੰਜਾਂਪੀਰਾਂਨੇ ਨਿਕਾਹ ਮੇਰਾ ਆਪ ਕੀਤਾਸਾਰਾਹੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਮ ਐਜ਼ਤੀਕ ਗਾਉਂਦੀ ॥ ਬਾਰਾਂਵਰ੍ਹੇ ਮੱਝੀਆਂ ਚਰਾਈਆਂਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਰਹੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦੀ ਖਿਡਾਉਂਦੀ ॥ ੪੯੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਕਾਜ਼ੀ ਬੈਠਕੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਤੁਸਾਂਗੱਲਸੱਚਬੋਲਣਾ॥ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਆਨਕੇ ਸੁਣਾਓਤੁਸੀ ਪਾਸਮੇਰੇ ਆਨਕੇ ਯਕੀਨ ਕੈਸਾ ਸਾਹਿਬੀ ਦਾ

ਤੋਲਨਾ॥ ਬਿਨਾਂ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹਾਲ ਰਤੀ ਨਾ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਅੱਵਲਾਂ
ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਹੋਵੇ ਨਾ ਫਰੋਲਨਾ॥ ਸੱਚ ਦੁੱਧ ਪਾਇਕੇ ਜਮਾਵੀਂ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਝੂਠ ਦਾ ਬਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਨਾ॥
੪੮੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੇੜਿਆਂ ਬਿਧਾਨ ਕੀਤਾ ਅੱਵਲਾਂ ਤੋਂ
ਅੰਤ ਤਾਈਂ ਸੁਣੀ ਮੀਆਂ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕੰਨ ਦਾ॥
ਸ਼ਾਹਦੀ ਵਕੀਲ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਨਿਕਾਹ ਤਾਈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹਵਾਲੇ
ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਸਾਰੀ ਜੰਨ ਦਾ॥ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਨੇ ਰੰਞਾਣਿਆ ਸੀ
ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਖੋਲੀਆਂ ਦਾ ਚਾਕ ਜੇਹੜਾ ਦਾਵੇ ਬੈਠਾ ਬੰਨ੍ਹਦਾ॥ ਕਾਮਾ
ਸੀ ਜ਼ਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਚੂਚਕੇ ਦਾ ਸੋਈ ਗੱਲ ਆਪਣੀ
ਜ਼ਬਾਨੀਂ ਬੈਠਾ ਮੰਨਦਾ॥ ੪੯੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਲਾਗੀਦਾਰੀ
ਕੀਤੇ ਪਰਸੰਨ ਬਾਰ ਚੂਚਕੇ ਦੇ ਹੋਰ ਲੱਖ ਆਦਮੀ ਨੂੰ
ਕੀਤਾ ਪੁੰਨਦਾਨ ਹੈ॥ ਨੌਬਤਾਂ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਵਿਆਹ
ਆਂਦੀ ਗੱਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣਦਾ ਜਹਾਨ ਹੈ॥ ਰਸਮ ਰਸੂਮ
ਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਿਕਾਹ ਵਾਲੀ ਰੱਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈਕੇ ਆਦ ਜੋ
ਕੁਰਾਨ ਹੈ॥ ਪੁੱਛੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸੱਦਕੇ ਮੁਲਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ
ਫ਼ਕੀਰ ਜੇਹੜਾ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ॥ ੪੯੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਫੇਰ ਚਕ ਰੰਮਕ ਚਲਾਯਾ ਪਿੱਛੇ ਖੋਲੀਆਂ ਦੇ ਖੇੜਿਆਂ ਮੇਂ
ਆਸ਼ਕ ਹੋਕੇ ਚੂਮਕਾਂਚੀ ਹੀਰ ਦਾ॥ ਲੱਖ ਲੱਖ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਆਂਦੇ ਹੀਰ ਪਾਸ ਆਸ਼ਨਾ ਜੋ ਰਹੀ ਭੇਸ ਧਾਰਿਆ ਫ਼ਕੀਰ
ਦਾ॥ ਕੁੰਡੇ ਫੇਰ ਬਾਰੀ ਹੋਕੇ ਫੈਲਦਾ ਚੌਗਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਰਾ ਮੇਂ
ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੀਕ ਰੀਜ਼ੀ ਜੀਰਦਾ॥ ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਬੰਨੀ ਲੈਕੇ ਭੈਣਾ

ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸੋਈਦਾਵਾਕੀਤਾਅਸੀਆਪਨੀ ਜਗੀਰਦਾ॥
੪੯੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੌਤਕੀ ਫਕੀਰ ਜਾਦੂ ਟੂਣੇ ਸਭ
ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪੰਖ ਮੁਰਦਾਰ ਲੈਕੇ ਕੁੱਕੜ ਬਨਾਉਂਦਾ॥ ਧੂਣੀ
ਲਾਕੇਅੱਗਦੀਤੰਦੂਰਵਿੱਚਬੈਠਦਾਹੈਦੱਬਕੇਗਠੋਲੀਬੂਟਾ ਅੰਬ
ਦਾਲਗਾਉਂਦਾ ॥ ਬਿਨ੍ਹਾਬੈਲ੍ਹਵੱਛੇਖੂਹਰੇੜ੍ਹਦਾਹੈਪਾਣੀਆਂਦਾ
ਹੋਕੇ ਅਸਵਾਰਘੋੜਾਕੰਧਦਾਭਜਾਉਂਦਾ ॥ ਫੰਦ ਭਾਰੀ ਯਾਦ
ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਰਾਵਲੇਦੇ ਜ਼ਿਮੀਅਸਮਾਨ ਤਾਈਂ ਟਾਕੀਆਂ
ਲਗਾਉਂਦਾ ॥ ੪੯੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਿਕ ਰੋਜ਼ ਹੀਰ ਜੱਟੀ
ਸੱਪ ਨੇ ਜ਼ਹੀਰ ਕੀਤੀ ਮੱਦ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਅਸਾਂ ਮਾਂਦਰੀ
ਪਛਾਣਕੇ ॥ ਲੈਂਦਾਹੀਸਲੇਟੀਨੂੰਵਹੀਰਪਾਯਾਰਾਂਝਣੇਨੇ ਤੇਰੇ
ਦੇਸ ਵਿਚ ਅਟਕਾਯਾ ਅਸੀਂ ਆਣਕੇ॥ ਹੋਵੇਇਨਸਾਫ ਹੀਰ
ਮਿਲੇਸਾਨੂੰਖੇੜਿਆਂਨੂੰਰਾਜੇਚੋਰਯਾਰਤਾਈਂਮਾਰਦੇਰੰਙਾਣਕੇ
॥ ਕੀਤੀਅਰਜੋਈਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਖੇੜਿਆਂਨੇਹੱਕਦਾਰਤਾਈਂ
ਮਿਲੇਹੱਕਅਦਲਜਾਣਕੇ ॥ ੪੯੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਆਖੇ
ਰਾਜਿਆ ਧਿਙਾਣੇ ਬੰਨ੍ਹ ਤੋੜਦਾ ਹੈਂ ਐਵੇਂ ਚੱਕ ਆਵਾਰੌਣ
ਮਾਰਿਆਂਨੂੰਮਾਰਦਾ ॥ ਹੋਵੇ ਇਨਸਾਫ ਹੀਰ ਮਿਲੇ ਦਰਵੇਸ਼
ਤਾਈਂ ਵੱਸੇ ਤੇਰਾ ਦੇਸ ਫ਼ਜ਼ਲ ਹੋਵੇ ਕਰਤਾਰਦਾ॥ ਮਾਰਕੇ
ਫ਼ਕੀਰਤਾਂਜ਼ਹੀਰਕੀਤਾਖੇੜਿਆਂਨੇਕੀਤਾਨਾ ਖਿਆਲ ਸਾਈਂ
ਕਾਦਰਗੁਫ਼ਾਰਦਾ ॥ ਤੇਰੇਦਰਬਾਰਜੋਗੇਹੋਏਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ
ਹੋਰਨਾਭਰੋਸਾਸਾਨੂੰਕਿਸੇਨਰਨਾਰਦਾ ॥ ੪੯੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਕਾਜ਼ੀਆਖੇਰਾਜਿਆਤੂੰਜਾਣਦੇ ਰਿਹਾੜ ਤਾਈਂ ਜੋਗੀਆਂ ਨੂੰ

ਔਰਤਾਂਦਾਵੱਖਣਾਹਰਾਮਹੈ ॥ ਰੰਨਾਂਵਾਲੇਜੋਗੀਆਂਦੀਮੰਨਤ
ਨਾਕਰੇਕੋਈਸਾਰੇਈਸਿਸਾਰਵਿੱਚਨਾਮਬਦਨਾਮਹੈ॥ ਸ਼ਾਹਦੀ
ਵਕੀਲਟੱਕਦੱਸਦੇਹੈਂਖੇੜਿਆਂਦਾਰਾਂਝਾਪਿੱਛੇਲੱਗਾਐਵੇਂ ਕੋਈ
ਖ਼ਾਸਆਮ ੈ ॥ ਜਾਣਦੇ ਬਖੇੜਾ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਜੋਗੀਆਂਤੂੰ
ਖਰਾਹੱਕਵਾਰਹੀਰਖੇੜਿਆਂਦੀਬਾਮਹੈ ॥ ੪੯੬ ॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਰਾਂਜਿਆਂਤੋਂ ਵੇਖੰਇਨਸਾਫਅੱਜਦੂਰਹੋਯਾਡੁੱਬ ਗਈ ਅਦਲ
ਸਮੇਂਆਈਕਲੂਕਾਲਦੀ ॥ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਮੇਰੀ ਆਸ਼ਕੀ ਨੂੰ
ਜਾਣਦਾਹੈ ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਵੇਟੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲਦੀ ॥
ਜਿਮੀਂ ਅਸਮਾਨ ਪੌਣਥਾਸ਼ਕਪਛਾਣਦਾਹੈ ਜਦੋਂਦੀ ਸਲੇਟੀ
ਵਿੱਚਬੇਲਿਆਂਦੇਭਾਲਦੀ॥ ਬੰਦਕੌਣਹੁੰਦੇਜੱਗਉੱਤੇਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਚੰਦ ਸੂਰਦੇਣਗੇਗਵਾਹੀ ਮੇਰੇ ਹਾਲਦੀ ॥ ੪੯੭ ॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਹੀਰ ਆਖੇ ਰਾਂਜਿਆ ਜਹਾਨ ਤੈਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਢੱਕਕੇ ਬਖੇੜਾ ਮੇਰਾ ਵੱਸ ਪਾਯਾਕਾਜ਼ੀਆਂ ॥ ਵੱਢੀਖਾਕੇਦੇਣ
ਇਨਸਾਫ ਲੋਕਾਂਜ਼ਾਲਮਾਂਨੂੰਹੋਰਨਾਧਿਆਨਕੁਛ ਬੇਈਮਾਨਾਂ
ਪਾਜ਼ੀਆਂ ॥ ਕਾਧੇਦਾਨਿਆਉਂ ਮਸ਼ਹੂਰਤੇਰਾਦੇਸਉੱਤੇ ਸਾਡੇ
ਨਾਲ ਰੇਲਦੀਆਂਖੇਲਦਾਤੂੰਬਾਜ਼ੀਆਂ ॥ ਕੇਡਾਬਦਲਅਦਲ
ਦਾਤੂੰ ਬੈਠਾ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਜਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪ ਕਰੇਂ
ਕਾਰਸਾਜ਼ੀਆਂ ॥ ੪੯੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜਬੈਠ
ਮੇਰੇਇਨਸਾਫਉੱਤੇਹੋਵੇਕੋਈਵੇਲਾਪਾਸਾਪਵੇਜੇ ਨਸੀਬਦਾ ॥
ਜਦੋਂ ਤੀਕਭਾਗਵਿੱਚਦੁੱਖਹੋਣਆਦਮੀਦੇ ਲੱਗੇ ਨਹੀਂ ਦਾਰੂ
ਕਦੀ ਕਾਮਲ ਤਬੀਬ ਦਾ ॥ ਖੇੜਿਆਂਦੇ ਨਾਲ ਅਸਾਂ ਮੂਲ

ਨਹੀਂ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਦੇਖਣਾ ਨਾਮੁੱਖ ਸੈਦੇ ਕੂੜਦੇ ਰਬੀ ਬਦਾ॥ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਜੀਵਾਂਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਜੱਗਉੱਤੇ ਆਖਦੀਜਟੇਟੀ ਹੱਕ ਰਾਂਝਣੇ ਗਰੀਬਦਾ॥੪੯੯॥ਕਬਿੱਤ॥ਖੜੇਹੋਕੇ ਖੇੜਿਆਂ ਫਰਿਆਦ ਕੀਤੀ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਰਾਜੇਚੋਰ ਯਾਰ ਤਾਈਂ ਮਾਰਕੇ ਮੁਕਾਉਂਦੇ॥ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਸਾਡੀ ਪੁੱਟ ਸੁੱਟੀ ਕੀਤੇ ਬਦਨਾਮ ਇੱਜਤਦਾਰ ਸਾਂ ਸਦਾਉਂਦੇ ॥ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੋਲੋਂ ਭੀ ਹਸਾਬ ਰੱਬ ਮੰਗਣਾਹੈ ਬੇਦ ਤੇ ਕਤੇਬਰਾਤ ਦਿਨੇ ਫਰਮਾਉਂਦੇ॥ ਹੱਕਦਾਰ ਹੀਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਅਦਲੀ ਦੇ ਬਾਰ ਖੇੜੇਕੂਕਕੇਸੁਨਾਉਂਦੇ॥ ੫੦੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਰਾਜ਼ੀਕਹੇਫ਼ੱਕਰਾਫਸਾਦਕਜੋਂ ਖਿੰਡਾਉਂਦਾਹੈ ਜਾਣਦੇਰਿਹਾੜ ਕਹਾ ਸ਼ੋਰ ਤੈਂਮਚਾਇਆਹੈ॥ ਖੇੜਿਆਂਦੀਨੂੰਹਤੈਂ ਲਿਆਂਦੀ ਕੱਢੀ ਸੀਤਾਤ੍ਰਾਈਂਕੀਤੀਤੂੰਮੰਦੇਰੀਦਾਗਅੱਜੂਨੂੰਲਗਾਯਾਹੈ॥ ਉੱਧਲਾਂਦਾਦਾਵਾਹੈਹਰਾਮਸਦਾਵੱਸਨੇਦਾਸ਼ਰਾਦਾਤ੍ਰੀਕਾ ਅਸਾਂ ਆਖਕੇਸੁਨਾਯਾਹੈ॥ਖੇੜਿਆਂਦੇਨਾਲਹੀ ਰਤੋਰਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਣਾ ਵਿਚਾਰਾਝਾੜ ਝੰਬਕੇ ਬਹਾਯਾਹੈ॥੫੦੧॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਆਖਿਆ ਹੀਰੇਟੇ ਹੁਨ ਵੱਸਨਹੀਂ ਚਲਦਾਹੈਪਾਪੀਆਂ ਨੇਪਾਯਾ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ੋਰਾ ਜ਼ੋਰੀਵਾਇਦਾ॥ ਮੋਯਾਂਦਾਮਿਲਾਪ ਹੁਣਹੋਊ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀਰੇ ਸਿੱਧੀਹੋਕੇਜਾਇਕੇਹਾਰੋਵਣੇਦਾਫ਼ਾਇਦਾ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰ ਜਾਨੀਏਂ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਮੋੜੀਏ ਨ ਮੂਲ ਬੋਲ ਰੱਬਦੀ ਰਜਾਇਦਾ॥ ਬਨੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰੋਵਣਾ ਤੇਪਿੱਟਣਾ ਨ ਆਸ਼ਕਾਂਦਾਕਾਇਦਾ॥੫੦੨॥

ਕਬਿੱਤ॥ਜਾਂਦੀ ਵਾਰ ਹੀਰ ਨੇ ਪੁਕਾਰਕੀਤੀਰੱਬਅੱਗੇ ਧੰਨ ਕਰਤਾਰ ਮੈਂ ਚਿਤਾਰਾਂ ਤੇਰੇਨਾਮ ਨੂੰ॥ ਜੁਲਮਕਮਾਧਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅੱਜਹਾਕਮਾਂਨੇ ਕਾਜੀਆਂਦਾਵੇਹੜ੍ਹਾਸਾਰਾਹੋਵੇਕਤਲਾਮ ਨੂੰ॥ਰਤੀਇਨਸਾਫ਼ਨਹੀਜਾਣਿਆਨਿਮਾਣਿਆਂਦਾਜਾਣਬੁੱਝ ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਖਾਧਾਹੈ ਹਰਾਮਨੂੰ॥ ਆਖਦੀਹੈਹੀਰਧੀਰਬੰਨ੍ਹ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸਾਈਂ ਅੱਗ ਲਾਈਂ ਏਸ ਚੰਦਰੇ ਗਰਾਮ ਨੂੰ ॥੫੦੩॥ਕਬਿੱਤ॥ ਧੰਨ ਕਰਤਾਰ ਸਾਰ ਜਾਣਦਾ ਨਿਮਾ-ਣਿਆਂਦੀ ਹੋਇਕੇਦਿਆਲ ਦੇਖਸਾਡੀਆਂਗਰੀਬਤਾਂ॥ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਰੋਧ ਸੋਧ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਕੰਸਤਾਈਂ ਕਾਨ੍ਹ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਦਿਖਾਈਆਂ ਤੈਂ ਅਜੀਬਤਾਂ॥ ਰਾਮਰੂਪ ਧਾਰਕੇਤੈਂ ਮਾਰਿਆ ਲੰਕੇਸ਼ ਤਾਈਂ ਹਨੂਮਾਨਤਾਈਂ ਲੱਖ ਕੀਤੀਆਂ ਹਬੀਬਤਾਂ॥ ਜਿਵੇਂ ਗਜਗ੍ਰਾਹ ਤੇ ਛੁਡਾਧਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਾ ਆਖੇ ਤਿਵੇਂ ਕੱਟਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ॥੫੦੪॥ਕਬਿੱਤ॥ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਹਾਕ ਦਰਗਾਹਵਿਚ ਜਾਇਪੁੱਨੀ ਰੱਬਦੇ ਦੁਆਰੇ ਹੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕਬੂਲ ਜੀ॥ ਅੱਗ ਲੱਗ ਚੱਲੀ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਹਵੇ-ਲੀਆ ਨੂੰ ਚਾਰੋਂ ਕੂਟ ਪਿੰਡਦੇਹੈਉਠਿਆ ਨਜ਼ੂਲਜੀ॥ ਮੱਛ ਵਾਂਗ ਤੜਫਦਾ ਸਰੀਰ ਰਾਜੇ ਅਦਲੀ ਦਾ ਉਠਿਆ ਅਚਾ-ਨਕ ਕਲੇਜੇ ਵਿੱਚ ਸੂਲਜੀ॥ ਆਨਕੇ ਬਤਾਧਾ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਰਾਂਝਨੇਨੂੰ ਅੱਜ ਅਦਲਹੋਧਾਨਾਵਸੂਲ ਜੀ ॥੫੦੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਨਾਧਾ ਬਤਲਾਧਾ ਲੋਕਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੋਰੇਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕਰੋਹਾਜ਼ਰਫ਼ਕੀਰਨੂੰ॥ ਸਾਮ੍ਹਣੇ

ਖਲੋਭਾਜਦੋਂ ਨਾਥ ਰਾਜੇ ਅਦਲੀ ਦੇ ਵੁੱਟ ਗਿਆ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ
ਹੋਯਾਹੈਸਰੀਰਨੂੰ ॥ ਚਾੜ੍ਹ ਅਸਵਾਰ ਪੰਜਚਾਰ ਰਾਜੇ ਅਦਲੀਨੇ
ਖੇੜਿਆਂ ਸਮੇਤਹੀਰਲਿਆਂਦਾਮੋੜ ਹੀਰਨੂੰ॥ਹੱਥਬੰਨ੍ਹ ਕੀਤੀ
ਅਰਜੋਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਨਾਥਾ ਬਖਸ਼ ਮੇਰੀ
ਤਕਸੀਰ ਨੂੰ ॥ ੫੦੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੋਇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ
ਦਵਾਇਮੰਗੀ ਰਾਵਲੇਨੇਤੇਰਾਨਾਮ ਤਾਰਨਤਰਨ ਕਰਤਾਰ
ਹੈ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭਰੋਸਾਤੇਰੇ ਨਾਮਦਾ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਤਿਨ੍ਹਾਂਦਾ
ਜਹਾਜ਼ ਮਹਾਰਾਜ ਫੇਰ ਪਾਰਹੈ ॥ ਅੱਗਬੰਦ ਹੋਵੇ ਠੰਡ ਪਵੇ
ਸਾਰੀਨਗਰੀਨੂੰ ਹੱਥਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਗੁਨਹਗਾਰਹੈ ॥
ਬੰਦਿਆਂਦੇਵੱਸਨਹੀਂਕੁਝਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਰਾਂਝਾਆਖੇ ਸਾਈਂ
ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਜੀਤ ਹਾਰ ਹੈ ॥ ੫੦੭ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸਾਈਂ
ਪਾਸਬੇਨਤੀਕਬੂਲਹੋਈ ਆਸ਼ਕਾਂਦੀ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਹੁਕਮਹੋਯਾ
ਬਾਰਾਂਬਰਸਾਤਨੂੰ ॥ ਛਮਾਛਮਮੀਂਹਲੱਗਾਪੌਣਬਿਨਾਂਬੱਦਲਾਂ
ਦੇਕੀਤਾਹੈਸਲਾਮਰਾਜੇਫ਼ੱਕਰਾਂਦੀਜ਼ਾਤਨੂੰ ॥ ਅੱਗਨੂੰ ਬੁਝਾਯਾ
ਠੰਡਪਈਵਿੱਚਮੰਦਰਾਂਦੇਲੱਖਲੋਕਆਏਪਿੰਡਵਿੱਚ ਮੁਲਾਕਾਤ
ਨੂੰ ॥ ਰਾਜਾ ਹੋਯਾ ਆਣਕੇ ਮੁਰੀਦ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਜ਼ਾਹਰ
ਫ਼ਕੀਰ ਨੇ ਦਿਖਾਯਾ ਕਰਾਮਾਤ ਨੂੰ ॥ ੫੦੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਖੇੜਿਆਂਤੋਂਖੱਸਕੇਦਵਾਈਹੀਰਰਾਂਝਣੇਨੂੰਉੱਠਚੱਲੇਖੇੜੇਬੈਠੇ
ਹੀਰਦੇਬਿਸਾਰਕੇ॥ ਕੀਤਾਹੈ ਵਿਛਾਣਾ ਹੀਰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ
ਰਾਵਲੇਨੂੰਖੇੜਿਆਂਨੇਰਾਜੇਪਾਸ ਆਖਿਆ ਪੁਕਾਰਕੇ॥ ਹੋਏ
ਜ਼ਾਲਮਾਰਸਾਰਲਈਨਾ ਅਦਾਲਤੀਨੇ ਖੇੜਿਆਂਦੇਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹੇ

ਫੱਲੇਅੰਤਹਾਰਕੇ ॥ਛੀਰਨੂੰਫਕੀਰ ਤਾਈਂ ਦਿੱਤਾ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਖੇੜੇਘਰੀਂਆਏਨਾਹਰੇਸਬਰਵਾਲੇਮਾਰਕੇ ॥ ੫੦੯ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੀਰਤੇ ਹੰਢੇਦੇਨੇ ਅਸੀਸਦਿੱਤੀ ਅਦਲੀ ਨੂੰਰਾਜ
ਤੇਰਾ ਹੋਵੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੁਗ ਚਾਰਮੇਂ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇ ਸਦਾ
ਲੱਛਮੀ ਅਧੀਨਤੇਰੇ ਨੇਕੀਮਸ਼ਾਹੂਰਹੋਵੇਸਾਰੇਹੀ ਸੰਸਾਰਮੇਂ ॥
ਬਿਨਾਹੀਕਲੇਸ਼ਦੇਸਵੱਸੇਮਹਾਰਾਜਤੇਰਾ ਸੁਖਸਾਂਦ ਹੋ ਨਿੱਤ
ਪਿਆਦੇਅਸਵਾਰਮੇਂ ॥ ਲਸ਼ਕਰਾਂਸਮੇਤਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਸੁਖ
ਹੋਵੇ ਦੁਖਦਾ ਕਲੇਸ਼ ਲੇਸ਼ ਹੋਵੇਨਾ ਦੀਦਾਰ ਮੇਂ ॥ ੫੧੦ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੱਥਜੋੜ ਰਾਜੇਨੇ ਅਦਾਬਕੀਤਾਰਾਵਲੇਨੂੰ ਰੱਬਦਾ
ਦੀਦਾਰਸਾਨੂੰਆਪਦਾਜਮਾਲਹੈ॥ ਖੇੜਿਆਂਦੇਖੌਫਤੋਂਲੰਘਾਧਾ
ਪਾਰਦੇਸਵਿੱਚੋਂਕੇਤਾਕੁ ਸਿਪਾਹੀ ਹਮਰਾਹੀ ਕੀਤਾ ਨਾਲਹੈ ॥
ਹੋਰਅਸਵਾਰਹੋਸ਼ਿਆਰ ਸਰਕਾਰਵਾਲੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੇ
ਬੰਦੂਕਨੇਜਾਢਾਲਹੈ ॥ ਟੱਬਰਾਂਸਮੇਤਅਸੀਂ ਹਾਜ਼ਰ ਗੁਲਾਮ
ਤੇਰੇ ਹੋਰ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਤੇਰਾ ਧਨ ਮਾਲ ਹੈ ॥ ੫੧੧ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਪੁੱਛਨ ਪਧਾਰਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕੁੱਥੇ ਦੇਸ ਤੇਰਾ
ਸੱਚੀਦੱਸਤਾਈਂਸਾਡੇਂਕੂਬੋਲਿਆਨੀ ਗੋਰੀਆ ॥ ਜਟਾਜੂਟ
ਜੋ [illegible] ਜੋਗਭੇਖਤੇਰਾ ਕੇਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਹੇ ਪਾਈ ਕਾਟ
[illegible] ਲਗਦਾ ਫਿਸਲਾ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਸਿੰਘਾ ਗੋਰੀ [illegible]
[illegible]

ਰਖਕੇ ਸਿਰਧੇ ਕੈਨਾਮੋਂ ਫੁਲੜੂ ਪਾਈ ਦੇਖ ਲਾਈਕੇ
ਬਿੰਦਲੂਪਾਈਕੇ ਕੱਜਲੂ ਜਾਈਕੇ ਬਾਗ ਮੇਂ ਛੈਲ ਸਦਾਂਦਾ ॥
ਹੱਸੀਹੱਸੀਕਰਗਲੀਆਂਮਾਰਦਾਮਿੱਠੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਨੂੰਆ
ਲਾਂਦਾ ॥ ਹਥਨਾਲਾਈਆਂਮਾੜੀਆਂਛਾਤੀਹੈਸੀਦਸੀਦਾਫੂਕ
ਨਿਕਲੂ ਜਾਂਦਾ ॥ ੫੧੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਝੰਗ ਵਿਚ ਆਨਕੇ
ਨਿਸੰਗਵੜੇਹੀਰਰਾਂਝਾਹੀਰਆਖੇਰਾਂਝਿਆਤੂੰਦੇਖਲੈਟਿਕਾਣੇ
ਵੇ ॥ ਓਹੀਬਾਗਮੰਦਰ ਹਵੇਲੀਆਂ ਦਿਖਾਈਦੇਨ ਜਿੱਥੇ ਹੱਸ
ਖੇਡਕੇ ਅਨੇਕਰੰਗਮਾਣੇਵੇ ॥ ਏਸ ਝੱਲਵਿਚ ਆਪਚਾਰਦੇਸੇ
ਮੱਝੀਆਂਨੂੰਦੋਵੇਂ ਵੇਲੇ ਛੱਲਕੇਖੁਆਉਂਦੀਸਾਂਖਾਣੇਵੇ॥ਅੱਜਤੀਕ
ਬਣੀਰਹੀਠੀਕਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾਸਾਈਂ ਸੱਚਮੌਲਾ
ਪਾਕਜਾਣੇਵੇ॥੫੧੪॥ਕਬਿੱਤ॥ਹੀਰਬੋਲੇਰਾਂਝਿਆ ਦੇਹੁਜੇ
ਛੱਲਦੀਹਾਂਭਾਈਆਂਦੇਵਿੱਚਸਾਨੂੰਬੈਠਣਾਮੁਹਾਲਵੇ॥ਬਿਨਾਜੇ
ਨਿਕਾਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਂਵਦੀ ਹਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਹੀ ਝਾਬੀਆਂ
ਬਤਾਵਨ ਉਧਾਲ ਵੇ ਜਾ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰੋਂ ਤੂੰ ਨਿਕਾਹ ਕੇ
ਲਜਾਈਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਊ ਅਸਬਾਬ ਨਾਲੇ ਵੱਸਨਾ ਹਲਾਲ ਵੇ॥ ਮੇਲ
ਗੇਲ ਰਹੂ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ ਮਸਾਂਧਿਆਂਦਾ ਸਾਹਦੀ ਵਕੀਲ ਰੱਬ
ਕਾਦਰਜਲਾਲਵੇ॥੫੧੫॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਹੀਰ ਘਰ ਮਾਪਿਆਂ
ਦੇ ਆਈ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ ਨਾਲੇ ਸੀਨੇ
ਲਗਾਉਂਦਾ ॥ ਅੱਠ ਸੱਤ ਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਾਤ ਸਜ ਆਵਣਾ ਤੀ
ਚੂਚਕ ਸਿਆਲ ਮੀਏਂ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ॥ ਸੁਣੀ ਆਈ
ਸਾਰ ਰਾਂਝਾ ਛੱਲਿਆ

ਸੁੱਖਸ਼ਾਂਦਿ[illegible]ਂਦਾ ॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਲੋਗ ਦੇਖ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਕੁੜੀ ਮੁੰਡਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਧਾਉਂਦਾ ॥ ੫੧੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
ਰਲਕੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਚੂਚਕੇ ਨੇ ਕੌਨ ਤਦਬੀਰ
ਨਾਲ ਹੀਰ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ॥ ਅੱਜ ਤਕ ਰਾਂਝਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ
ਵਿਹਾਰ ਸਾਡਾ ਮੇਰੇ ਹੈ ਪਸੰਦ ਜਾਨੋ ਹੀਰ ਤਾਈਂ ਮਾਰੀਏ ॥
ਨਿਕਲੇ ਫਸਾਦ ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਏਤਨਾ ਸਰਾਪ
ਪਾਪ ਰੱਬ ਦਾ ਸਹਾਰੀਏ ॥ ਦਿੱਤੀ ਤਦਬੀਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘਾ
ਚੂਚਕੇ ਨੂੰ ਏਹੋ ਗੱਲ ਲੈਂਦੀ ਗੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਬਿਚਾਰੀਏ ॥ ੫੧੭ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਕੇ ਖਵਾਈ ਬਿਖ ਹੀਰ ਤਾਈਂ
ਜਾਨ ਬੁੱਝ ਮਾਪਿਆਂ ਮੁਕਾਈ ਨੱਢੀ ਜਾਨ ਤੇ ॥ ਕੋਈ ਕਹੇ ਤਾਪ ਨੇ
ਫੇਤ੍ਰਾ ਬਣੀਆ ਹੀਰ ਤਾਈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਜਹਾਨ
ਤੇ ॥ ਟੁੱਟਣੇ ਦੇ ਕਰ ਜਾਨ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਰੱਬ ਲੋਟਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਵੱਲੋਂ ਚੱਲੀ
ਜੱਟੀ ਸਾਬਤ ਸਥਿਆਨ ਤੇ ॥ ਦੱਬਿਆ ਜਨਾਜ਼ਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ
ਮਸਖ਼ਰਿਆਂ ਨੇ ਬੈਠਾ ਸੁਖਸਾਂਦ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੇ ॥ ੫੧੮ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਾਸਦ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਸੁਣਾਦਾ ਹਾਲ ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਹੀਰ
ਕੁੜੀ ਦੀ ਰਹਾਲ ਪਾਈ ਹੈ ਵਫ਼ਾਤ ਜੀ ॥ ਰੋ ਰਿਆ ਜ ਹਾਲ ਮਹਾਰਾਜ
ਨੇ ਸਖ਼ ਪੁੰਦ ਦਿੱਤਾ ਅੱਗ ਸੋਈ ਹੀਰ ਨੂੰ ਬਤੀਤੀ ਤੀਜੀ ਰਾਤ ਜੀ ॥
ਚਨ ਲੱਗ ਬੈਠੀ ਵਾਂਗ ਲੋਟ ਗਈ ਭਬੂਤ ਰਾਂਦੇ ਹੋ ਗਈ ਨਾ ਮਲੂਮ
ਕਿੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਅਫ਼ਾਤ ਜੀ ॥ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹਾਰ ਜਾਵੇ ਭਗਵਾਨ
ਸਿੰਘਾ ਕਹੀ ਹੈ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਸੱਚ ਆਪ ਪਾਕ ਜ਼ਾਤ ਜੀ ॥ ੫੧੯ ॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਹਾਹੂਕੇ [illegible] ਰਾਂਝਣੇ ਦੀ ਮੋਈ

ਸੁਣਹੀਰਭੁੱਬਮਾਰੀਨਾਲਜ਼ੋਰਦੇ ॥ ਵਿਲਾਦੀਆਂ ਵਿਲਾਵਿੱਚ ਰਹੀਆਂਮੀਏਂਰਾਂਝਣੇਦੇਵੇਖੇਣਕਦੀਰ ਕੰਮ ਬਨੇਹੋਰਹੋਰਦੇ ॥ ਭਾਈਆਂਨੇਦੇਖਕੇ ਦੁਹਾਈਕੀਤੀ ਰੱਬ ਵਾਲੀ ਵਾਲੀ ਸਾਡਾ ਕੌਣਹੱਥੀਂ ਆਪਣੀਹਾਂਤੋਰਦੇ॥ਜੈਜੈਕਾਰਹੋਈਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਤੀਨੋਂ ਲੋਕਆਸ਼ਕਮਾਸ਼ੂਕਜਾਸਮਾਏਵਿੱਚ ਗੌਰਦੇ ॥ ੫੨੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਰਾਂਝਾ ਕਲਬੂਤ ਹੀਰ ਰੂਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੋਈਇਨ੍ਹਾਂਦੋਹਾਂਦਾਬਨਾਯਾਕਿੱਸਾ ਜੋੜਕੇ ॥ ਫਾਸਕਾਂਨੂੰਕੁਝ ਨਾ ਮਲੂਮ ਏਸਹੀਰਵਿੱਚ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਕੋਲਦੀ ਨਿਮੰਗਮੁੱਖ ਮੋੜਕੇ ॥ ਆਸ਼ਕਾਂਨੇਕੀਤ੍ਰਾਹੈਪਸੰਦਬ੍ਰਹਮ ਆਪਣੇਨੂੰਕੀਟਆ ਫੁਲੇਲਵਾਂਗੂੰਅੰਦਰੋਂਨਚੋੜਕੇ ॥ ਤਿਵੇਂਸਾਈਂਸੱਚਾਮੈਨੂੰਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾਜਿਵੇਂਹੀਰਰਾਂਝੇਨਾਲ ਮੇਲੀ ਤੈਂ ਵਿਛੋੜਕੇ॥ ੫੨੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਈਏਸਜੱਗਉੱਤੇਆਨਕੇਬਣੀਤ ਹੋਏ ਕੇਤਿਆਂਦੇਜਾਣਦੀਆਂਹੋਰਹੀਆਂਤਿਆਰੀਆਂ ॥ ਨੇਕੀਬਦੀ ਰਹੂਗੀਜ਼ਰੂਰਏਹਨਾਂ ਬੀਦਆਦੀਹੋਰਸਭ ਖ਼ਾਕ ਹੋਨ ਮੰਦਰ ਅਟਾਰੀਆਂ ॥ ਮੇਰੀਨਮਸਕਾਰਸਭ ਚਾਤਰਾਂ ਸੁਜਾਨਾਂ ਤਾਂਈਂ ਸਦਾਸਦਾਬੰਦਨਾਹੈ ਆਗਰੀਲਿਖਾਰੀਆਂ ॥ ਭੁੱਲਚੁੱਕ ਮੌਫ਼ ਮੇਰੀ ਹੋਵੇ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਾ ਆਜਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਾਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ॥ ੫੨੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜ਼ਿਲਾ ਤੇ ਫ਼ਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਮੋਗੇਦੀਤਸੀਲਸਾਡੀਖਾਨਾਤੇਲਿਖਾਨਾਠਾਮ ਪਿੰਡਦਾਮੰਗ੍ਰਾਮ ਹੈ ॥ ਨਾਭੇ ਪਟਿਆਲੇਕੇਤੋਰਾਜਿਹੋ ਹਮਾਰੇਦੇਓ ਭਾਜ ਜਿਨਸੀਸ ਮੋਰਮੁਕਟਫੂਲਬੂਰਾਸਹੀ॥ ਕਿਸਮਤ ਕਾਦੌਰ ਕੀਤੇ ਮਾਲਵਾ

ਹੀ ਦੇਸ ਜਾਨੋ ਹੁਕਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ਦਾ ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਾਜਹੈ ॥
ਕਹੇਭਗਵਾਨਸਿੰਘ ਮਾਫ਼ੀਸਭ ਖਾਂਵਦੇਹੈਂ ਘਰੋਘਰੀ ਸ਼ਾਹਨਾ
ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜ ਹੈ ॥ ੫੨੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਪੂਰਬ
ਸੀਮਤ ਫੂਲ ਬਸੇ ਅਤੇਪੱਛਮਕੂੰਟਕੇ ਗਾਮਠਥਾਨਾ ॥ ਦੱਖਣ
ਫਰਵਕੇ ਹੈਪੰਜਲਹਿਰੇਦੇ ਉੱਤਰਜਾਨਬ ਪਿੰਡ ਸਿਧਾਨਾ ॥
ਇਨਹੂੰਸਭਕੇਮੋਊਬੀਚਬਸੇਜਿਹਨਾਮਮ੍ਰਾਰੇਕਰੋਂਮੈਂ ਬਖਾ-
ਨਾ ॥ ਕਵਿਹਰਿਕੋਰੱਬਜਨਮਦੀਆਅੱਛਾਦੇਖਮਰ੍ਹਾਜਕੋਥਾਉਂ
ਟਿਕਾਨਾ ॥ ੫੨੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਗਰਮਰ੍ਹਾਜਸਿਰਤਾਜਦੇਸ
ਮਾਲਵੇਦਾਆਜਜ਼ ਮੁਹਤਾਜ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘ ਦੱਸਦਾ ॥ ਫੂਲ
ਦੀ ਔਲਾਦਨੇ ਅਬਾਦਕੀਤਾ ਨਗਰੀਨੂੰ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਆਲਾ
ਕੀਬਿਆਨਤੇਰੇਜੱਸਦਾ ॥ ਸਿੱਧੂਆਂਦੀਜ਼ਾਤਵਾੜੀਵਧੀਕੌੜੀ
ਵੇਲਵਾਂਗੂ ਮਾਫ਼ੀਦਾਰਸਾਰੇ ਦੁੱਖਭੁੱਖਦੇਖ ਨੱਸਦਾ ॥ ਨਗਰ
ਅਨੂਪਭੂਪਵਾੜੀਹੈਮਰ੍ਹਾਜਪਿੰਡਤਿਸਵਿੱਚ ਬੰਬਲਾ ਕਵੀਸ਼ਰ
ਜੋ ਵੱਸਦਾ ॥ ੫੨੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭਾਈ ਮੂਲਚੰਦ ਦੀ
ਔਲਾਦਵਿੱਚਜੰਮਮੇਰਾਦੇਹਰਾਸੁਨਾਮਜੀਦਾ ਬਡਾ ਮਸ਼ਹੂਰਹੈ
॥ ਖੱਤ੍ਰੀਦਾਬੰਸਅੰਸਭਾਰੀਮੈਂਬਜ਼ੁਰਗਾਂਦਾਆਉਮਰ ਛੱਤੀਸ
ਸਾਲਬਿਨਾਮਗਰੂਰਹੈ ॥ ਬਿਦਿਆ ਬਥੇਰੀ ਮਗਰ ਇਲਮ
ਘਣਾ ਫ਼ਾਰਸੀਦਾ ਭਰਮ ਅੱਗਿਆਨ ਸਭ ਕੀਤਾ ਚੱਕਚੂਰਹੈ
॥ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂਅੱਗੇਹੈ ਪੁਕਾਰਭਗਵਾਨਸਿੰਘਸੋਧ ਲੈਣੀਹੀਰ
ਜਿੱਥੇ ਇਸਦਾ ਕਸੂਰ ਹੈ ॥ ੫੨੬ ॥

ਇਤਿ ਹੀਰ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸੰਪੂਰਣੰ